

شکار و سیر مسئد الخاطر

بہرگی دووہم

نووستینی
الإمام أبو الفرج عبد الرحمن بن الجوزي

وہرکتی پراف
قاسم علی
منتدى اقرأ الثقافي
www.iqra.ahlamontada.com

دوہرگی جنب و بہرگی
نارین

بۆدابهزاندنى جۆرەھا كۆتیب: سەردانى: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود كۆتایهائی مۆختلف مبراجعه: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربي ، فارسي)

شڪاري بير

(صيد الخاطر)

بهرگى دووهم

نووسينى

الإمام أبو الفرج عبدالرحمن ابن الجوزي

وهرگيرانى

قاسم عهلى

۱۸۵- زیره کی و دانایی

پیویسته کاری که سی زیر تیروانین بیت له سه ره نجامه کان و خو پپاریزیت له و شته ی که ده کری بییت.

هه له یه هر نیستات له به رچاو بییت که باروگوزهران و تهنروستیت ته و او و بی کیشیه، رهنگه نه وه تا سه ره نه بییت و لی بیچریت، پیویسته وه ها کار بکات که نه و دۆخه ده گوریت و کوتایی پی دیت، نیتر خوی بو گورانکارییه کان ناماده بکات.

هه روه ها سهیری نه و چیژه بکات که ته و او ده بی و نهنگی و گوناهاه که ی ده مینیته وه، سه رنج بداته نه و ته نه لی و خوش رابواردنه ی نیستا هه یه تی و نه وه ی دوا ی نه وان دیت له مانه وه ی نه زانی.

هه روه ها وه ده سهینانی نه و مه به ست و نامانجانیه که وه دی نایه ن مه گه ر به ورده کاری و نه خشه و پلان نه بی، به تاییه تی نه گه ر به رانبه ره که ت که سیکی زیره ک بوو که له که مترین نامازه تی ده گات.

هر که سیك بیه وی به سه ره که سی زیره کدا زال بیت ده بی ورد سه رنج بدات و خاوه ن نه خشه و پلان بییت.

له كتيبه كانی زيت و زنگيدا هندی شت باس كراون كه بیر و هزرتیژ ده كه ن، هندیكمان له كتیبی (الانکیاء) باس كردوو. بۆ نمونه: گێردراوه ته وه كه پیاویك له ئه شراف بۆ هیچ كه سێك هه لئه ده ستایه وه و له كه سیش نه ده ترسا، یه كێك له وه زیره كان به لايدا تیپه پی و سلۆی لی كرد، ئه ویش نه وه لامی دایه وه و نه هه ستایه وه! (بیگومان وه رنه گرتنه وه ی سلۆ ره وشتیکی ناشیرینه و نیشانه ی خۆبه زلزانیه به تایبه تی كه خوی گه وه له قورئاندا فه رمانی كردوو به وه لامدانه وه ی سلۆ).

ئهو وه زیره به پیاویکی گوت: به فلان بلین من له باره یه وه له گه ل میری ئیمانداران قسه م كردوو و ئهو فه رمانی كردوو سه ت هه زاری بدریتی، با بیته وه ریگریته .. پیاوه كه پی و ت، پیاوه شه ریفه كه وتی: ئه گه ره به شتیك فه رمانی بۆ من كردوو ئه وا با بۆم بنیتریت، مه به ستی ئه وه یه كه به هاموشۆ كردنی له پله و پایه م دابه زینی!

هه ر كاتی مرۆف له گه ل زنگیك لی قه وما پیویسته خوی لی پیاویزی و به جۆره ها شیوه و ریگا خوی لی بدریته وه و سه یر بکات بزانیته چ شتیك ئه گه ری روودانی هه یه تا خوی لی پیاویزی هه روه ك چۆن یاریزانی شه تره نج سه رنجی جوولاندنی به رده كانی ده دات.

زۆریك له كه سه زیره كه كان ده ره قه تی زنگیك نه هاتوون بۆیه پوول و دراویان پی به خشیوه تا به ته پکه یه وه بکه ن، ئه گه ر تیگه یشتنی كه م بووبیت ئه وا به داوه وه

بووه، ئەگەریش له وان زیره کتر بوویت ئەوا زانیویه تی ئەو ماسته مووه کی تیدایه
بۆیه زیاتر خۆی پاراستوووه.

له هه مووان زیاتر ده بی خۆت له و که سه بیاریزیت که که سیکی لی کوژراوه و توانای
تۆله کردنه وه ی نییه، چونکه ئەگەر تۆ که سیکت ئازاردا ئەوا له دلیدا
دوژمنایه تیه کت چاندوووه، ئەرخه یان مه به له وه ی پۆژیک رقی خۆیت پی برپژئی،
گرینگیش به و خۆشه ویستی و دۆستایه تیه مه ده که ده ری ده خات ته نانه ت ئەگەر
سویندیشی خوارد، ئەگەر لئی نزیک بوویته وه وریابه.

ئوه بیئاگاییه که سیك سزا بدهیت یان خراپه یه کی گه وره ی به رانبه ر بکهیت و
بزانیت که ئوه ده بیته هۆی نوێکردنه وه ی بق و کینه، بیبینیت ملکه چ و سه رکزه
بۆت و وازی له کرده وه که ی هیناوه و ده گه رپته وه لات و تۆش به خۆشییه وه
پیشوازی ده کهیت و ئوه ی به رانبه رت کردوووه له بیری ده کهیت و پیت وایه هیچی
له دلدا نه ماوه! په نگه داوت بۆ دابنیتته وه و سه رنیشته بۆ دروست بکات هه روه ک
بۆ چه ندان که س پوویداوه.

نه کهیت له گه ل که سیك له شوینیک نیشته جی بیت و بمینیتته وه که ئازارت داوه،
به لکوو ئەگەر هه ر ناچار بوویت ئەوا با له ده ره وه بیت، چونکه بق و کینه کان جی
دلنیایی نین.

هه ر کاتی دیتت دوژمنه کهت بیئاگاییه کی تیدایه ئەوا چاکه ی له گه ل بکه
دوژمنایه تیه که تی بیرده چیتته وه و وا گومان نابات که تۆ له به رانبه ر کرده وه

ناشیرینه که بیدا شتیکت له دل گرتووه، ئه و کات ده توانیت دستت بگات به هه ر شتیکی و مه به سته کات بینیتهدی.

ئه وه لاوازییه دوژمنایه تی بۆ دوژمنه کات درخه یته. باشترین ریوشوین ئه وه یه له گه ل دوژمنان له سه رخۆ و نه رم بیت تا ئه وه ی ده توانی هیژ و توانایان تیک بشکییت، ئه گه ر ئه وه ش نه کریت ئه وا نه رم و نیانی هۆکاریکه بۆ دوورخسته نه وه ی ئه زیته و نازاره کانیان، هه یانه شه رم له کرده وه ی باشت ده کات و دللی به رانه رت ده گۆپی.

کۆمه لیک له پیشینان ئه گه ر پییان گه یشتبایه که به کیک جنیوی پیداون ئه وا دیارییان بۆ ده نارد و به خششیان ده دایه، به وه خۆیان له خراپه و زیانیان ده پاراست و دللیان ده گۆپین، به وه ش مۆله تیان ده بوو که ئه گه ر بیانویستایه شتیکیان لی بکه ن پلان و نه خشه یه ک دابنن.

بیر و زه یینی که سه یری سه ره نجامه کان بکات و سه رنجدانی هه موو مومکینی که بۆ مرۆف به سه که په روه رده و ته نیی بکات.

۱۸۶- شاردنه وهی نهینیه کان

دیتم زۆربه ی خه لک ناتوانن نهینیه کانیاں بلاو نه که نه وه و بپاریزن، که بلاویش بوویه وه گله یی له وانه ده که ن که ناشکرایان کردوه.

چهند سهیره! چۆن خۆیاں ناتوانن نهینیه که یان پابگرن و پاشان سه رزه نشتی ئه و که سه ده که ن که بلاوی کردۆته وه!؟

له فهرموده دا هاتوه ده لئ: ((استعینوا علی قضاء حوائجکم بالکتمان فإن کل ذی نعمة محسود)) واته: کاروباره کانتان به نهینیی و شاراوه یی ئه نجام بدهن چونکه هه موو به هره داریک ئیره یی پی ده بردری.

به دلنیا ییه وه نه فس شاردنه وه ی شتی له لا سه خته و به ناشکرا کردنی هه ست به ئاسوده یی ده کات به تایبه تی ئه گه ر نه خوشی یان خه م یان عیشقیك بیت. و پتیویسته ئه م شتانه بشارد رینه وه چونکه ئه گه ر به ر له ته و او بوونی کاریک ناشکرا بو ئه و مه به ست و کاره که پووچه ل ده بیته وه، ئه وه شی ئه م جوړه کاره ده کات هیهج بیانویه کی بۆ نامینیتته وه.

پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئه گه ر ویستبای سه فه ر یان غه زایه ک بکات به شتیکی تر په رده پۆشی ده کرد.

ئه گه ر به کیك وتی: من قسه بۆ که سیك ده که م که متمانه م پییه تی.

پیتی دهوتری: هر قسه یه كه له دوو كهس تیپه پری بللوده بیته وه (قسه كه وته زاره کی كه وته شاره کی)، پهنگه هاو پیکه ت نهی نی نه پاریزی. پیاوی پهیت و گورج و دوورین نه و كه سه یه كه نهی نییه كه ی لی ده رناچی و بو كه سی ئاشكرا ناكات.

ئاشكرا کردنی نهی نی بو مندال و ژن جوریکه له دهسته وسانی. مال و داراییش له بابته نی نهی نییه و ئاگادار کردنی ژن و مندال لی نه گه ر زورییت نه و خوزگه ی مردنی خاوه ن میرات ده خوازن، نه گه ریش كه م بیته نه و به بوونی خاوه ن میرات بیزارن، پهنگه به نه اندازه ی زوریی مال و سامان داوای زور بکه ن، ئیتر به هوی زور خه رجییه وه کابرا له ناو بیته.

ههروه ها شاردنه وه ی به لا و نسکوزکان له بابته نی شاردنه وه ی نهی نییه چونکه ده ر خستنی: نه یار دلخوش ده کات و دوست ئازار ده دات.

ههروه ها پیویسته نه اندازه ی ته مه نیش بشارد ریته وه چونکه نه گه ر گه وره بو نه و به پیری داده نین و نه گه ریش بچوک بو نه و سووک سه رنجی ده دن.

نه وه ی زوریک له كه مته ر خه مان تییدا پوچوون نه وه یه له نیو هاو پیکانیان باسی میر یان ده سه لاتداریك ده كه ن نه و قسه یه ش پیتی ده گاته وه و ده بیته هوی تییدا چوونی.

رهنگه پیاو له هاوړپیه که یدا دلسۆزیه کی ته واو به دی بکات و نهینیه که ی بۆ
 ناشکرا بکات. شاعیر وتویه:

إمذر عدوك مرة وامذر صديقك ألف مرة
 فلربما انقلب فكان أدري بالضمة

واته: جارێك وریای دوزمنه کهت به به لام هاوړپیه کهت هه زار جار، چونکه نه گهر
 هاوړپى هه لگه پیته وه نه وا مه ترسیدار تره و باشتر ده توانی زیانت پى بگه یه نی چونکه
 شاره زایی که موکوړتیی و خاله لاوازه کانته.

رهنگه که سیک نهینیی خوی بۆ ژنه که ی یان هاوړپیه که ی ناشکرا بکات به وهش
 بیته دیلی دهستی نه و بویری نه وهی نه بی ژنه که ی ته لاق بدات و واز له
 هاوړپیه که ی بیئت له ترسی نه وهی نهینیه ناشیرینه که ی ناشکرا بیئت.

که سی خاوهن بریار و دوورین نه وهیه که به پوالت مامه له له گه له خه لک بکات و
 نهینیی خوی بپارێژیت، نه گهر ژن یان هاوړپى یان خزمه تکار لئی جودا بوویه وه هیچ
 به کیکیان نه توانن شتیک له باره یه وه بلین که پئی ناخوش بیئت.

له گه وره ترین نهینیه کان کاتی ته نیاییه، با که سی خاوهن بریار وریا بیئت له وهی به
 بهرچاوی خه لکه وه پئی لی پاکیشی و کراوه بیئت..

هه رکه سیکیش هوش و بیریکى تیزى پیدرا بیئت نه وا بهر له نامۆژگاری، نه و
 بیروهوشه ریگای راستی نیشان ده دات.

۱۸۷- له بهرکردن و بیرهاتنه وه

هیچ شتیکم نه بینیه له سه ره نه فس سه ختر بیته له له بهرکردن و دووباره کردنه وه ی زانست به تاییه تی دووباره کردنه وه ی نه و شتانه ی له دووباره کردنه وه و له بهرکردنیدا هیچ به شیک بو نه فس نییه وه کوو مه سه له کانی فیه، به پیچه وانه ی شیعر و هه لبه ست نه گهر گرانیش بیته هه ره له دووباره کردنه وه ییدا چیژ هه یه، چونکه جاریک و دووان چیژی لی ده بینی، نه گهر دووباره کردنه وه زور بوو نه وا له سه ری قورس ده بی به لام وه کوو قورسی فیه و نه وانیه تر نا، ده بینیت نه فس ئاره زوی فرمووده و شیعر و کتیب دانان و له بهرگرتنه وه ده کات چونکه شتیکی نوی ده بینی، له واتاشدا وه کوو ئای په وانه، چونکه بهش دوی به شه، هه ره ها نه وه ی نه و شته له بهر ده گرینه وه که هه ز ده کات بیبسته ی یان داینیت، چیژ له نوییه تی وه رده گریت و له ماندوو بوونی دووباره کردنه وه ئیسراحت ده کات.

به لام بو که سی ژیر و پیویسته که زوره ی کاتی بو دووباره کردنه وه بیته به تاییه تی مندال و لاو، بابته تی له بهرکراو وه ها له میشکیان ده چه سپی که لانه چیته، نه و کاتانه ی له دووباره کردنه وه ماندوو ده بی با بو له بهرگرتنه وه بیته، نه و که سه ی شت له بهر نه کات له کاتی وردبوونه وه و فه توا په شیمان ده بیته وه ..

له بهرکردندا خالک هه به دهبی تیبینی بکری ئه ویش ئه وه به که فه قیه وانه که له بهر دهکات و دووباره ی دهکاته وه پاشان وازی لی دینی و له بیری ده چیتته وه، نیتر بۆ له بهرکردنی پیویستی به کات و زه مانیکی تره، بۆیه پیویسته له بهرکردنه که به هیز بکات و زۆر دووباره ی بکاته وه تاوه کوو بناغه ی له بهرکردن جیگیر و دامه زراو بکات.

(ئه م بابه ته هه ندیکی زۆر کۆنه و له ئیستادا ئه م شیوازه له هه یچ شوینیک په یره و نا کریت به تایبه تی له بهرکردنی دهقه فیهیه کان و له بهرگرتنه وه که مه به ست له له بهرگرتنه وه نووسینه وه ی کتیبه به ده ست چونکه جاران چاپخانه نه بووه و کتیب به ده ست نووسراوه ته وه).

۱۸۸- دووره پهریزی له خه لک

وا نازانم شتیك هه بی له دووره پهریزی له خه لک به سووتر، به تایبه تی بۆ زانا و زاهید، به شی زۆری خه لک یان به شکست و نووجدانت دلخۆشه یان ئیره یی به نیعمه ت ده بات یان هه له کانت ده ژمیری!

ئای دووره پهریزی و گۆشه گیری! چه نده به چیژه!

له غه بیه ت و خۆنواندن و له ناخه وه دوژمنایه تیکردن و کات به فیرودان... پاشان دل به بیرکردنه وه مژول ده بی چونکه پیشتر چیژی له تیکه لیبون وه رگرتوه و بیتاگا بووه، کاری دنیا و ئاخیره تی پیک ده خات، نمونه ی وه کوو پاریزیکردنه که ده بیته هۆی ساغ و سه لامه تی گه ده و پیحۆله کان.

که سم نه دیوه وه کوو ئه وه ی که سی تیکه ل ده یکات، چونکه حالی ئیستای له دیدار و قسه ی خه لکدا ده بیینی و له و کاره ی له به رده میه تی بیتاگا ده بی وه کوو که سیك وایه که بیه وی به م نزیکانه سه فه ریک بکات، ئیتر له گه ل خه لکیک دابنیشیت و به قسه کردن سه رقالی بکن تا کاتی سه فه ره که هات و کاروان به ریکه وت و ئه ویش هیشتا خۆی ئاماده نه کردوه و تویشووی سه فه ری ئاماده نه کردوه!

ئەگەر لە گۆشەگیرى و دوورەپەریزیدا هیچ سوودىك نەبى جگە لە بیرکردنەوہ لە تۆیشووی سەفەر و سەلامەتیی لە خراپەى تىكەلبوون ئەوا ئەوئەندە بەسە.

پاشان لە راستیدا گۆشەگیرى تەنھا زانا و زاھید تىی دەگەن و سوودی لى دەبینن چونکە ئەوان مەبەستى دوورەپەریزى دەزانن ئەگەر لە گۆشەگیرىشدا نەبن.

زاننا، زانستەكەى ھاودەمىەتى و كتیبەكانى ئاخپۆهرین و سەیرکردنى ژياننامەى پیشینان ھەلسەنگینەر و راستكەرەون بۆى، بیرکردنەوہ لە پووداوەكانى سەردەمى پیشوو دەروویەتى، ئەگەر بە زانستەكەىوہ بۆ پایەى مەعریفەى تەواوى خودا ھەلکشا و خۆى بە لچكى خۆشەویستىی ئەو ھەلواسى ئەوا چىژ و خۆشییەكانى چەند قات دەبنەوہ و سەرقال دەبى لە بوونەوہر و ئەوہى تىیداىەتى، لەگەل خۆشەویستەكەى تەنھا دەمىنیتەوہ و دەكەویتە خەلوەت و بە گویرەى زانستەكەى لەگەلیدا كار دەكات.

ھەرەھا زاھید، خواپەرسىتیەكەى ھاودەمىەتى و خوداكەى ھاونشینیەتى، ئەگەریش شتىكیش لە خوداوە بۆى كەشف بوو ئەوا لە خەلك بىئاگا دەبى و ئەوانیش لى بىئاگا دەبن.

ئەمە دوورەپەریزییە لەو شتانەى ماىەى ئازار و ناخۆشین، ئەوان لەنپو كۆمەلشیدا ھەر لە تەنھاىیدان.

ئەم دوو جۆرە كەسە لە خراپەى خەلك سەلامەت و پارىزراون و خەلكیش لە خراپەیان پارىزراون، بەلكوو ئەوان پیشەنگى خواپەرستان و مەشخەلى ئەوانەن كە

پتی خودایان گرتووه، گوئیگر سوود له قسه یان وه رده گری و ئامۆزگارییه کانیان فرمیسک له چاوان ده بارینن و سام و شکۆیان له کۆر و کۆمه لگه بلوو ده بیته وه، هر که سیک بیه ویت چاو له یه کیکیان بکات با ئارام له سهر خه لوهت و ته نهایی بگری نه گهر پیشی ناخۆش بیته تا وه کوو ئارامگرتن ههنگوینی بۆ به رهه م بیته.

به نا به خوا له زانایه کی تیکه له به دونیا و جیهان به تایبته تیکه لیبون له گه له ساماندار و ده سه لاتداران که به دلنیا ییه وه کارلیک ده که ن و رهنگه تووشی فریوخواردن ببن، هر شتیکی له دونیا ده ست بکه وی ئیلا هاوشیوه ی نه م ده سه که وتنه به شیک له دینه که ی ده پروات.

پاشان کوا سه ریلندی و خۆبه دورگرتن له زه لیلی بۆ له ریلاده ران (فساق)؟!!

ئه وه ی بایه خ به وه نه دا ئه و که سه یه که تامی زانست ناکات و نازانی مه به ست لیی چییه، وه کوو ئه وه یه بکه ویتته خاکیکی قاقر و بیابانیکی وشکی له ناو به ر.

هه روه ها زاهدیش نه گهر تیکه له بوو و تیکه له و پیکه لی کرد ئه وا به ره و پوو پامایی و خۆنواندان و دوو پوو یی ده چیت و دونیا و ئاخیره تی له ده ست ده چیت، نه خۆشیی دونیای چنگ ده که ویت و نه ئاخیره ت.

له خودای گه وره ده پارپینه وه خه لوه تیکی شیرین و دووره په ریزییه کی به چیژی دوو ربوون له خراپه مان بداتی که به هۆیه وه چاک و شیواومان بکات بۆ مونا جات و لالانه وه ی و خواستی پزگاربوون بخاته نیو دلی هه ر یه کیکمانه وه، هه ر ئه و نزیک و نزاگیریه .

۱۸۹- خۆئاماده کردن بۆ دیداری خودا

ئەو كەسە چەند گەمزەيە كە نازانى كەى مردن دىت و خۆيشى بۆ دیداری
ئاماده ناكات!

لە هەموو خەلك گەمزەتر و بىئاگاتر ئەو كەسەيە كە تەمەنى شەست سالى
تەپەپاندوو و لە هەفتا نزيك بۆتەو - ئەوەى لە نىوان ئەم دوو
تەمەنەدايە شەپگەى مردنە، هەر كەسەيش بچىتە نىو شەپگەو دەبى خۆى
ئاماده بكات - لەگەل ئەوەشدا لە خۆئاماده کردن بىئاگايە.

قاله الشبابُ لعلنا فيهِ سَيِّئاً نَرَعُ الزُّنُوبَ فَمَا يَقُولُ الاِشْيَبُ

لاوهكان دەلێن بەلكوو لە پیریدا واز لە گوناھ بێنن...

سویند بە خوا، پێكەنینی پیر هیچ واتایەكى نییە و گەمە و گالتەکردنى
واتایەكى ساردوسپرى هەيە، گرینگیدانى بە دنیا - كە دنیا لە خۆيشى
دورخستۆتەو - هیز و تواناكان لاواز و بیروبوچوون سست دەكات.

ئایا بۆ كەسى شەست سال مالىك ماوتەو؟!

ئەگەر تەما و ئاواتى ھەفتا سالاھى ھەبوو ئەوا بە زەحمەتییەكى زۆرەو ھە
 بۆى بەرز دەبیتەو ھە: ئەگەر ھەستایەو ھە دەستی دەخاتە سەر زەوی و
 ھەلدەستیتەو ھە، ئەگەر پۆیشت ھەناسە پركیتی پى دەكەویت، ئەگەر دانیشت
 ھەناسەى تەنگ دەبیت.. ھەز و ئارەزوو ھەکانى دونیا دەبینى و ناتوانى
 بە دەستیان بینى، ئەگەر خواردى گەدەى ماندوو دەبى و ھەرسى قورس
 دەبى، ئەگەر پەرى ژنەكە ئازار دەدات و نەخۆش دەكەویت و تا ماو ھەىكى
 درىژ ناتوانى ئەو ھیز و توانایەى لە دەستی چوو ھە دەست بینیتەو ھە،
 وەكوو ديليك دەژى.

ئەگەر تەما و ئاواتى ھەشتا سالى بوو ئەوا وەكوو مندال بە گاگۆلكە بۆى
 دەخشی.

وَعَشْرُ الْقَابِيزِ مِنْ غَضَاهَا فَانْزِ الْمَلِيحَاتِ فِيهَا فَنُورِ

ھەركەسى پچیتە نىو تەمەنى ھەشتا سالییەو ئەوا ئەو تەمەنە جۆرەھا
 كیشە و دەرد و بەلای تىدایە.

ژیر ئەو كەسەى لە كات و ساتەکانى زەمان تیگە یشتوو ھە:

بەر لە پینگە یشتن مندالیک بوو ھە و ھیچی لە سەر نەبوو ھەگەر زیرەکییەكى
 پى بدرى، لە ھەندى مندال زیرەکییەك ھەى كە لە گچكەییەو ھەنیا
 دەدات بۆ و دەسھینانى ئاكارى جوان و زانست و زانیارى.

که پیگه‌یشت، با بزانی ئه‌و ته‌مه‌نه سه‌رده‌می دژایه‌تیکردنی ئاره‌زوو و فیژیوونی زانسته.

ئه‌گه‌ر مندالی پیدرا ئه‌وا سه‌رده‌می کارکردن و په‌یداکردنی بژیوی و سه‌وداکردنه.

که گه‌یشته چل سالی، تیروته‌واوییه‌که‌ی کوتایی هاتوو و به‌ره‌و شوژیوونه‌وه‌یه.

كُنْتُ الْقَتْلَ يَرْقُو مِنْهُ الْعُمَرُ سَلْمًا اِلَهْ اَنْهْ عَجْرَ اَدْرِعِيْنَهْ وَتَعَطَّ

ته‌مه‌ن وه‌کوو پلیکانه‌یه‌ک وایه، که ته‌مه‌نی چل سالیته‌تیه‌پانده‌به‌ره‌و خوار ده‌بیته‌وه.

پتیوسته‌له‌ته‌مه‌نی چل سالییدا‌هه‌موو‌هه‌ول و خه‌می بو‌تویشوو کۆکردنه‌وه‌بو‌ئاخیره‌ت بیته‌و‌هه‌موو‌چاوی‌له‌سه‌ر‌داهاتوو‌ی بیته‌و‌ئاماده‌کاری بکات بو‌کۆچکردن..

ئه‌گه‌ر گه‌یشته‌شه‌ست سالی، ئه‌وا‌خوای‌گه‌وره‌له‌ته‌مه‌نی‌دا‌ئینسافی‌له‌گه‌لدا‌کردوو‌ه‌و‌زۆریه‌ی‌ته‌مه‌نی‌به‌سه‌ر‌بردوو‌ه،‌با‌به‌هه‌موو‌توانایه‌وه‌پوو‌بکاته‌کۆکردنه‌وه‌ی‌زه‌خیره‌ی‌ئاخیره‌ت‌و‌ئاماده‌کردنی‌ئامراز‌و‌که‌لوپه‌لی‌سه‌فه‌ر‌و‌باوه‌ری‌وابیته‌هه‌ر‌پۆژیکی‌تییدا‌ده‌ژی‌ده‌سکه‌وتیکی‌حیساب‌بو‌نه‌کراوه‌به‌تایه‌تی‌ئه‌گه‌ر‌لاوازی‌و‌بیئاقه‌تی‌زۆر‌بوو‌و‌به‌سه‌ریدا‌زال‌بوو.

هه رچه ند ته مهنی هه لکشنا پیویسته هه ولّ و کۆششی زیاتر ببیت. که که یشته هه شتا سالی، ههچ شتیک نامینی جگه له مائاواوی، نه و ته مهنی ماوه ته وه ته نها خه م و داخ و ئۆفه له سه ر که مته رخه مییه که یان خواپه رستییه که له سه ر لاوازی و سستی.

داواوی له خودای گه وره ده که یین بیدارییه کی ته واوی وه هاما ن بداتی که نووستنی بیتاگایانمان ئی دوورخاته وه و هه روه ها کرده وه یه کی باشی واما ن پی ببه خشی که له پۆزی دوا پیدا په شیمان نه بینه وه.

۱۹۰- کات به فیروڈان له لیکوئینه وهی بیکه ئک

پیشیانان جله وگیریان له پوچوون له قسه کردن نه کردوو ته نه له بهر شتیکی گه وره نه بیته ئه ویش ئه وهیه مرؤف دهیه وی پروانیته هندی بابته و لییان بکوئیته وه که چاو و دیده وی توانای به سهردا نییه، پهنگه بپه شوکیته و به ره و داخران و داپوشین بچیت.. چونکه گهر ئیمه سهرنجی زاتی به دیهینه رمان دا ئه و ئاوهز (عقل) گومرا و سهرگهردان ده بی و ههستی تاساو ده بی چون شتیکی نازانی که سهره تایی نه بی! چونکه ئه و ته نه (جسم و جوهر و عرض) ده زانی، سه لماندن و چه سپاندنی شتیکی له مانه ده رچیت تی ناگات.

ئه گهر سهیری کرده وه کانی خودا بکهین ده بینین شتیکی بنیات ده نی پاشان هه لیده وه شینیتته وه! ئیمه ش له و حیکمه ته تی ناگهین.

بو که سی ژیر وه ها باشتره که چاو نه برپته ئه و شتانه ی که ناتوانی سهرنجیان بدات و لییان بکوئیتته وه.

هه ر کاتی ئاوهز به دروستکراوه کانیه وه سهیری به لگه ی به دیهینه ری کرد و ناردن پیغه مبه رانی به په و زانی و په رجوو ه کانی کرده به لگه و نیشانه ئه و ئه و نه ده به سه و پیویست ناکات بچیتته بنج و بناوانی ئه و شتانه ی پیویستی پیمان نییه.

ئەگەر بە بەلگەى ئایەتى: قَالَ تَعَالَى: ﴿حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَكَ﴾ (التوبة: ۶) وتى قورئان قسه
وتەى خودایە ئەوا ئەوەندە بەسیەتى.

بەلام كەسێك له وردەکاریى ناپیویستی ناو قورئان بکۆلیتەوه ئەوا کات و زەمان بێ
ئەوهى هیچی دەستکەوێت بەفیرو دەدات، مەبەست له خویندنهوهى قورئان
کارکردنه بهوهى تێی گەیشتووہ.

گێردراوه تەوه کە پاشایەك نامەیه کی بۆ کاربە دەستەکانی له هەریمەکان نووسی و
وتی: وا دیم بۆ لاتان، ئەمە و ئەوه بکەن! هەموویان فرمانە کە یان جیبە جی کرد
تەنھا یەکیکیان نەبیت، دانیشت هەر بیری له نووسراوه کە دەکردهوه و دەبیوت: ئایا
دەبێ بە چی نووسیبت؟! بە دانیشتنهوه نووسیویەتی یان بەپێوه؟! ئیتر هەر
بیری له مانە دەکردهوه تا پاشا هات و هیچ شتێک له فرمانەکانی جیبە جی
نەکردبوو! پاشا خەلاتی هەمووانی کرد و ئەمیشی کوشت..

۱۹۱- چيڙي راسته قينه

دونيواويستان له چيڙي نيو دنيا بيتاگا بوون، چيڙيشي تهنها له گه وره ييي زانست و گولي پاكد اويني و ژياني سه ريلندانه و شكوي قه ناعهت و شيريني چا كه كردن له گه ل خه لكدايه .

وه لي چيڙوه رگرتن له خواردن و پهرين (سهرجي) كاري نه و كه سه يه كه هيچ له چيڙ نازانيت، چونكه نه مه له خودي خويدا مه به ست و ويستراو نيبه به لكوو داناني جيگروهه يه له جهسته و مندالدا و قه ره بوو كرده وه يانه (واته نان و سهرجي تهنها بو مانه وه ي جهسته و خستنه وه ي منداله).

چ چيڙيك له سهرجي هيه كه بهر له كردن چيڙ نيبه، له كاتي كردن شلوق و ناجيگيره، له كاتي ته واو بوونيش وه كوو نه وه يه نه بوو بيت، پاشان ده بيته هوي لاوازي جهسته؟!

نه ي چ چيڙيك له كو كرده وي مالدا هيه كه جگه له پيوستي، نه و كه سه ده كاته كويله كه كوي ده كاته وه وه ليده گريت، به رده وام له خه ميدايه و وريايه تي، مالكي كه م هاني دده بو زياتر.

ئەي چ چيژيڭ له خواردندا ههيه، له كاتي برسيتيدا خوش و ناخوشي وهكوو به كه،
ئه گەر زۆدی خوارد ئەوا ژيانی خۆی دهخاته مهترسييه وه؟!!

عه لی كوپى ئەبی تالیب خودا لیی پازی بیټ وتوویه تی: فیتنه له سه رسی شت
بنیات نراوه: ژنان كه داو و ته له ی دانراوه ی ئەهریمه نن، خواردنه وه كه شمشیری
تیژیه تی، دینار و درهه م كه دوو تیری ژههراوین.

هه ر كه سیک به ره و لای ژناندا شكانديه وه ئەوا ژيانی خوش نابی، هه ر كه سیکیش
حه زی له خواردنه وه بوو ئەوا سوود و بهه ره له عه قلی وه رناگری، هه ر به کیکیش
دینار و درهه می خوشویست ئەوا تا له ژياندا به هه ر کۆیله یانه.

۱۹۲- چوواندنې به ديهينه ر به به ديهينه راوه كان

بنه چي هموو به لا و مهينه تيبهك له بيروباوه ردا قياسي كاري خودايه له سره
حاليو باري خه لك.

هر كه سيك قياسي سيفه تي خوداي له سره سيفاتي خه لقدا كرد نهوا به ره و
بيباوه پي چوه.

هروه ها كار و به پيوه بردني خودا، هر كه سي به شيوه ي عاده تي تي گيشت و
ليكيدياوه نهوا پي وايه سربريني ناژهل باش نييه و نه خوشييه كان به ناشيرين
ده بيني و ده وله مه ندردني كه مژه و هه ژاري نازاي عاقل به پيچه وانهي حكمت
داده ني.

نه مه سه باره ت به دوخي نيوان خه لق، به لام سه باره ت به خوداي گوره نهوا عه قل
په ي به حكمتي نابات.

به لي، له كن كه سي ژير بوون و خاوه نداري تي و حكمتي خودا سه لماوه و
چه سپاوه، به لام باسكردني ورده كارييه كان به شيوه ي عاده تي خه لق نهوا نه زاني و
نه فامييه.

ئەى نابىنى يەكەم نارازى و پەخنەگر كە ئىبلىسە چۆن مشتومپى له گەلّ خودا كرد
 و وتى: قَالَ تَمَّالِي: ﴿أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ (الأعراف: ۱۲) واتە: من له ئادەم باشترم..
 هەروەها (ئەبوو ئەلەئى مەعەپرى) جىنشىنى ئىبلىس وتوويه:

رَأَى مِنْكَ مَا لَا يَشْتَهِي فَتَزَنَدَقَا

مروؤ شتىكى له تو بينيوه كه پىي خوش نەبووه بۆيه بىباوه پ بووه..

ئايا ئىمه زىدەبارى پەبىردن به زاتى خودا دەتوانىن كرده وەكانى لىكبدەينه وە
 شى بكەينه وە وەدۆزى بۆ بكەين؟! ئىتر چۆن كاروبارى وى له سەر حالوبارى
 خۆمان قىاس بكەين!؟

ئەگەر بينىمان كه پىغەمبەرمان (صلى الله عليه وسلم) داوا له خودا دەكات پىي پى
 بدات داواى لىخۆشبوون بۆ دايك و باپىرى بكات و لىي قەبوول ناكرى و له برسان
 تلاوتل دەكات و دونياش له بەردەستىدايه، هاوئەكانى دەكوژىن و سەر كەوتنىش
 به دەست خودا كەيه تى، ئايا ئەمە مايهى سەرسامى نىيه؟! ئىتر ئىمه چىن تا
 پەخنە له خودا يەكى خاوەن مولك بگرىن كه حىكمەتى سەلماو و مولكى دامەزراو
 و جىگىر بووه!؟

۱۹۳- پله‌ی به‌رز به ماندوویون نه‌بی وده‌ست نایه‌ت

سه‌رنجی شتیکی سه‌یرم دا ئه‌ویش ئه‌ویه که هه‌موو شتیکی به‌هاداری گرینگ
پیکاگه‌ی دوور و درێژه و وده‌سه‌ینانی ماندوویونی زۆره.

زانست که به‌پرزترینی شته‌کانه، به ماندوویون و شه‌ونخونی و دووباره‌کردنه‌وه و
پشتکردنه‌ خوشی و چیژ و ئیسراحه‌ته‌کان نه‌بی وده‌ست نایه‌ت، ته‌نانه‌ت زانایه‌ک
وتوویه‌تی: سالانیک بوو چه‌زم له هه‌ریسه ده‌کرد نه‌مه‌ده‌توانی چونکه کاتی فرۆشتنی
کاتی گوێگرتن له وانه بوو!

وده‌سه‌ینانی سامان و پاره‌ش به هه‌مان شیویه، پێویستی به سه‌رچلی و سه‌فه‌ر
و ماندوویونی زۆره.

هه‌روه‌ها وده‌سه‌ینانی شه‌ره‌ف و گه‌وره‌یی به به‌خشنده‌یی و نانبدیه‌یی پێویستی
به‌ویه له به‌خشینی شتی خوشه‌ویست و له دلدا شیرین جیهادی نه‌فس بکه‌یت،
په‌نگه به‌خشنده‌یی بیته‌هۆی هه‌ژاری.

هه‌روه‌ها ئازایه‌تی، به خۆخستنه مه‌ترسییه‌وه نه‌بی وده‌ست نایه‌ت.

(المتنبی)ی شاعیر وتوویه:

الْجُودُ يُفْقِرُ وَالْإِقْدَامُ قَتَالُهُ!!

لَوْلَا الْمَشَقَّةُ سَادَ النَّاسُ كُلُّهُمْ

ئەگەر سەختی و ناخۆشی نەبووایە ئەوا ھەموو خەڵک دەبوونە گەورە و پیشەوا، بەخشندەیی مەرۆڤ ھەژار دەخات و سینگ دەرپەراندن و بەرەو مەیدان چوون بکوژە.

ھەر لەم بابەت و جۆرە و دەسەپتانی پاداشتە لە ئاخیرەت، ئەو پاداشتە بە ئەندازە ی ھیزی کۆشش و خواپەرستی زیاد دەبێت یان بە ئەندازە ی کاریگەری مائی بەخشاو لەسەر نەفس، یان بە ئەندازە ی ئارامگرتن لەسەر لە دەستدانی کەسی خۆشەویست و پێگرتن لە نەفس لە بیتاقەتی و ناپەرەزایی.

ھەر ھە زوھدیش پێویستی بە ئارامگرتنە لە ئارەزوو. پاکداوینیش بە گرتنەو ی چلێسی نەبێ نایبێت. ئەگەر ئەو چەرمەسەرییانە ی گرفتاری بوو نەبووایە بە یوسف نەدەوترا: ﴿أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾ (یوسف: ۶۶) واتە: ئە ی راستگۆ..

خەڵکیك ھەن بە و دەسەپتانی ھەموو پەوشتە باشەکان نەبێ پازی نابن، لە ھەموو زانستیک زیادەپەرەوی دەکەن و لە ھەموو کاریکدا کۆشش دەکەن، لەسەر ھەموو کار و پەوشتیکی جوان بەردەوام دەبن، ئەگەر لە ھەندێ لەمانە جەستەیان لاواز و سست بێت ئەوا نیبەت و نیازەکانیان جێیان دەگرنەو و دەسپێشخەری و پیشبەرکە دەکەن.

تێروتەواوترین حالوباریان پشتکردنیانە لە کردەوکانیان، لەگەڵ ئەو ی بەتەواوی ئەنجامی دەدەن بەلام ھیشتا بە کەم و سووکی دەزانن و لە کەمتەرخەمیەکان داوای لیبووردن دەکەن. ھەیانە لەمە زیاتر دەکات، لەسەر یارمەتیدان بۆ ئەو بە

سوپاسگوزاری سهرقالّ ده بی. هه یانه هەر ئه وه نابینی که کردوو یه تی چونکه پیی وایه خۆی و کرده وه که ی بۆ گه وره که یه تی.

پێچه وانه ی ئه وانه ی باسمان کرد حالی ئه هلی ته نه لئ و چلئسی و ئاره زوو ه کانه، ئه گه ر خۆشییه کی کاتییان وه رگرت و پرای ماندوو بوون گرفتاری هه موو خه م و په ژاره یه ک ده بن.

هه ر که سیك سهرنجی ئارامگرتنی هه زه تی یوسف و په له په لی (ماعزی کورپی مالیکی ئه سله می) بدات جیاوازییه که ی بۆ پوون ده بیته وه و له قازانج و زه ره ر تی ده گات.

(ماعز ئه و پیاوه بوو که زینای کرد و خۆی هاته کن پێغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و دانی به تاوانه که یدا نا و سزای خۆی وه رگرت).

سهرنجم دایه ده ست خستنی مرواری له ده ریا، دیتم دوا ی ماندوو بوون و ناخۆشییه کی زۆر وه ده ست دیت.

هه ر که سیك بیرکاته وه له وه ی باس م کرد نمونه کانی بۆ پوون ده بیته وه.

سهرکه وتوو ئه و که سه یه سه رنج بداته کورتی وه رزی کارکردن و درێژی ئه و کات و زه مانه ی کۆتایی نییه، ته نانته ساتیکیش بیته ده یقۆزیته وه و هه موو په وشتیکی باش وه ده ست دینی چونکه ئه گه ر ئه وانه له ده ست چوون ئه و پێ گه یشتن و وه ده سه یئانه وه یان بۆ نییه.

ئە ی لە فەرمووده دا نه هاتوو ه که ((له پۆژی دوایی به مرفۆ دهوتری: بخوینه و بهرزبه وه، شوین و جیت له کن دوا ئایه ته که ده بخوینیت)) حسن صحیح، ئە حمه د و ئە بوو داوود و چه ندانی تر گێرایی تیا نه وه.

ئە گەر بیر به پاستی له مه دا کار بکات ئە وا به خیرایی هه موو قورئانی له بهرده کرد.

۱۹۴- حەقیقەتی ئیمان

ئیماندار ئەو كەسە نىيە كە تەنھا بە پووكەش فەرزەكان ئەنجام دەدات و لە قەدەغە كراوہ كان دور دەكە ویتەوہ !

ئیماندار ئەو كەسە يە كە ئیمانی تىروته واوہ، گلەیی و ناپەزایی لە دایدا نىيە، لەوہی پوودەدات و دەگوزەرى هیچ وەسوسەسەيەك ناچیتە دەروونىەوہ، ھەرچەند بە لا و ناخۆشى بەسەربیت و لەسەرى توند بیت ئیمانی زیاد دەبى و تەسلىمبوونی بەھىز دەبى، كە دوعای كرد و هیچ گىرابوونىكى ھەست پى نەكرد ئەوا لە ناخەوہ هیچ ناگوپى چونكە دەزانى ئەو مولكى ئەو خودایەيە كە بە گوپىرەى ويست و ئىرادەى خۆى پەفتار دەكات. ئەگەر پەلپ و گلەيىەك بە دایدا گوزەرى كرد ئەوا لە پایەى بەندایەتى بەرەو پایەى مشتومر دەچیت ھەرەكوو بو ئىبلىس پوویدا. ئیمانی بەھىز لە كاتى ھىزى بە لا و ناسۆرىدا پوون دەبیتەوہ و دەردەكەوى.

بەلام ئەگەر نمونەى يەحیای كورپى زەكەرىيامان بىنى بەدكارىك بەسەرىدا زال بوو و فەرمان بە سەربىنى دەكات و سەردەبەردىت ! پەنگە شتىك بە دایدا بیت و بلایت: با ئەو زاتەى كردوویەتى بە پىغەمبەر بەرگى لى بكات؟!

ھەرەھا ھەموو زالبوونىكى ببواوہران بەسەر پىغەمبەران و ئیمانداران و بەرگى لى نەكردنىان !

ئەگەر ئەو ھەي بە بېردا ھات كە تواناي بەرپەرچدانەو ھەيانى نىيە ئەوا ئەو ھە
بىباو ھەپپىيە . وە ئەگەر بزانی كە تواناي ھەيە بەرپەرچيان بداتەو ھە و بەرپەرچيان
ناداتەو ھە و ئيمانداران برسى و بىباو ھەپان تىر دەكات و گوناھباران ساغ و
لەخواترسان نەخۆش دەخات ئەوا جگە لە تەسلىمبون بە خوداي خاوەن مولك
ھىچى تر نەماو ھەتەو ئەگەر ئازاريش بچىزى و بشسوتى .

ھەزەتى يوسفى كورپى ھەزەتى يەعقوب پويشت و باوكى ھەشتا سال گريا
پاشان بېھيو نەبوو، كە كورپەكەى تىر پويشت وتى: ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَنِي بِهِمْ آتَةٌ
هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (يوسف: ۸۳) واتە: بەلكوو خودا ھەمويانم بو
بگە پىننىتەو ھە .

پىغەمبەر موسا دوعاى لە فىرعەون كرد دواى چل سال گىرا بوو، فىرعەون
پىغەمبەرانى سەردەبىرى و تواناي مەزنى خودا بەرپەرچى نەدەدایەو ھە،
جادووگەرەكانى لە خاچ دا و دەستەكانى بىرىن .

چەندان بەلا تووشى كەسانى پىزدار بوو و ئەو بەلايەش زياتر بوو ھۆى
تەسلىمبون و پەزامەندى!

لێرەو ھە واتاي ئەم ئايەتە پوون دەبىتەو ھە: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ (البينة: ۸) واتە: خودا
لئيان پازى بوو .

ئا لێرەدا ئەندازەى ھىزى ئيمان دەردەكەوئ نەك لە چەند پەكاتىك .
ھەسەنى بەسپى و تووھەتى: خەلك لە لەشساغيدا وەكوو يەكن، كە بەلا ھات جياواز
دەبن .

۱۹۵- ترسناکیی زانستی که لام له سه ره شوکییان

موته که لیمه کان له هه موو که س زیاتر زیان به ره شوکییان ده که یه نن،
 ره شوکییان بیروباوه پریان به و شتانه ی له وانی ده بیستن تیکه ل و پیکه ل
 ده که ن.

ناشیرینترین شت نه وه یه ره شوکی که پایه کانی نوپژ و سوو له فرۆشتندا
 نازانی ئاماده ی کوپی ئامۆژگاری ببیت و موته که لیم له سستی و
 تهنه لیکردن له نوپژدا نه هی ل نه کات و فیری پزگار یوون له سووی ل
 نه کات به لکوو پیی بلای: قورئان سه ره به خو یه و نه وه ی له به رده ستمانه
 مه خلوق و خولقیئراوه !! قورئان له لای نه و ره شوکییه سووک بکات و
 نه ویش سویندی درۆی پی بخوات.

واوه یلا بو موته که لیم! نه گه ر تیگه یشتنی هه بووايه ده یزانی خوی گه وره
 هه ندی نیشانه ی داناوه تا دلله کان هۆگری بن و پیی دنیا و دلئارام بن،
 وه کوو که عبه که ناوی ماله که ی خوی ل ناوه، عه رش که باسی
 ئیستیوا بوونی خوی له سه ری کردووه، وه باسی سیفه ته کانی خوی کردووه
 وه کوو ده ست و بیستن و بینین و چاو، وه بو ئاسمانی دنیا داده به زی و
 پیده که نی، هه موو نه مانه بو هۆگری و دلئارامیی دل و ده روونه کان، خودا

له وه گه وره تره ئه م سيفه تانه ی ئه ندام و ده ست و قاچ له خو بگری. هه روه ها خودا شان و شکوی قورئانی گه وره کردووه و نه هی کردووه له وه ی که سی بی ده سنویژ ده ستی لی بدات، به داخه وه هه ندی له موته که لیمه کان وایان لی هات ری بدهن به وه ی خه لک خو به قورئان پاک بکه نه وه !!

ئه وانه دژایه تی و ململانیدی شه ریعت ده که ن چونکه سووکایه تی به و شته ده که ن که شرع گه وره ی کردووه. ئایا پۆچوون و قولبوونه وه له که لام ده مانگه یه نیتته ئه و راستییانه ی که ناکری پێچه وانه ی بکری؟! زۆر دووره ! ئه گه ر وابوویه ئه و له نیوان موته که لیمه کان ناکۆکی پووی نه ده دا.

ئه وه نییه نه وه ی یه که م له باره ی هیج شتیک له مه قسه یان نه کردووه ئه گه رچی باسی هه ندیک ئوصولیان کردووه؟! پاشان فه قیهانی شاره کان هاتن و نه هییان کرد له پۆچوون له که لام چونکه ده یانزانی چی ده هیئری و له چی دوور ده که ونه وه !

هه ر که سیک فه ناعه ت به عه قیده ی وه کوو هاوه لان نه کات و به ریگای وه کوو ریگای ئه حمده و شافیعی قایل نه بی له وازه یان له پۆچوون ئه و هه ر که سیک بیته نابی به هیج.

پاشان بو خاتری خوا سه رنج بدهن، به م ئایه ته وازه یان له سوو پیویست نه کراوه: ﴿لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ﴾ (آل عمران: ۱۳۰) واته: سوو مه خوون.

وه دورکه وتنه وه له داوینپسی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ﴾ (الإسراء: ۳۲) واته: له داوینپسی نزیک مه بنه وه.

رینگای پیشینان پوونتین ریبازه، چونکه ئیمه وه کوو چاولیکه ری و نالتین به لکوو به به لگه وه، به به لگه ی نه قل له گه ل هاوکاری عه قل بی گه پان و لیکولینه وه له شتیک که پئویستمان پی نییه. ئیره ش شوینی پوونکردنه وه ی نه مه نییه.

۱۹۶- حه قیقه تی مردن

له خه مخراردن بۆ مردنی که سوکار و مندال هیشتا له سه ر نه ریتی خه لک بووم و ته نها خه یالی پزینی جه سته کانم له گوردا ده کرد، بۆ ئه وه ش خه مبار ده بووم.

چهند فه رموده یه کم به رچاو که وت که جاری تریش به رچاوم ده که وت و بیرم لی نه ده کرده وه، وه کوو ئه و فه رموده یه ی پینه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) (إِنَّمَا نَفْسُ الْمُؤْمِنِ طَائِرٌ تَعْلُقُ فِي شَجَرِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَرِدَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ إِلَى جَسَدِهِ يَوْمَ يَبْعَثُهُ) صحیح، رواه مالك و ابن ماجه و النسائي ..واته: پۆحی ئیماندار وه کوو بالئنده یه ک وایه له دره خته کانی به هه شت ده که پئی و ده خوات تا پۆژی زیندوو بوونه وه خوای گه وره ده یگه پزینیته وه بۆ جه سته ی..

دیتم پزیشتن بۆ پشوودان و هه سانه وه یه و ئه م جه سته یه ش هیه چ نییه چونکه لیک هه لده وه شیت و خراپ ده بییت و پۆژی زیندوو بوونه وه سه ر له نوئی دروست ده کریتته وه، پتیویست ناکات بیر له پزیبوونی بکه ینه وه و با ده روون دلتیا بییت له وه ی که پۆحه کان به ره و پشوودان و هه سانه وه پزیشتون، خه می گه وره نامینی و به م نزیکانه به دیداری خۆشه ویستان شاد ده بییت.

داخ و خهفەت بۆ په یوه سستیوونی خه لکه به شیوه و پووکه ش، مرۆفە هیچ نابینی
ته نها جهسته یه کی به رچاو نه بیته که هه لوه شاوه ته وه، ئیتر بۆ هه لوه شان ه وه ی
خهفەت ده خوات.

ئەمە به وه دابینی که ددانیکی کاکیلە (خری) ت هه لگی شاوه و فریته داوه ته ناو
قورتیک، ئایا هیچ هه والیکت هه یه له وه ی له ماوه ی ژیانته چی دووچار ده بوو؟!
حوکمی جهسته کانیش حوکمی ئەو کاکیلە یه، نه فس و پۆح نازانی چی دووچار
ده بی.

پتیوست ناکات خەم بۆ پزین و پارچه پارچه بوونی جهسته ی خوشه ویست بخۆیت و
خۆشگوزهرانیی پۆحه کان و نزیکبوونه وه ی نوئیبوونه وه و زوو به یه کگه یشتنه وه ت
له بیربیت، بیرکردنه وه له هاتنه دی ئەمە خەم و خهفەت سووک ده کات و کاره که
ئاسان ده کات.

۱۹۷- پاراستنی زمان

پئویسته بۆ کهسی ژیر که له ته نهاییدا له باره‌ی هیچ که سیک هیچ شتیک نه لیت تا
 نه و شته دیار و ئاشکراکراو ده بیته، پاشان سه یر بکات چی ده چنیتته وه!

پهنگه به کیک متمانه به هاوړپیه کی بکات و له بهرده میدا قسه یه که له باره‌ی
 ده سه لاتداره وه بکات، ئه مهش بگاته وه ده سه لاتدار و له ناوی بیات. یان له باره‌ی
 هاوړپیه کیه وه و قسه که ی پئی بگاته وه و کاره سات پروودات.

ههروه ها پئویسته مه زهه ب بشاردریتته وه چونکه ده رخستنی جگه له دژایه تی و
 دوژمنایه تی چیتری لی ناکه ویتته وه.

کاتی (شه ریف ئه بوو جه عفر) له سه رده می (موقته دا) دژایه تی خوی بۆ
 ئه شعریه کان ئاشکرا کرد گپرا و چه پس کرا تا مرد، مه به ست نه هیشتنی فیتنه و
 چاککردنی میلله ت بوو، چونکه ئه مه بۆ ده سه لاتدار گرینگتره له ده مارگیری بۆ
 مه زهه ب.

۱۹۸- ته سلیمبوون به حیگمه تی خودا

زۆریک له بیتاگایانم بینی ناره زایی و توورپهیی له قه دهریان پیوه دیاره، تیئاندایه
 ئیمانی کهمه و پرهنه و په لپ دهگری! تیئاندایه به رهو بیباوه پری چوو و پیتی وایه
 نهوهی دهگزه ری و پرووده دات وهکوو بیهووده وایه و وتوویه: سوودی له ناوبردن
 دوای په یادکردن و خولقاندن چیه؟ تاقیکردنه وه له لایهن زاتیك که پیویستی به
 نازاردانمان نییه که لکی چیه؟

به هندیك له وانهی هیمایان بو ئەمه ده کرد وتم: ئەگەر هۆش و دلت ناماده بوو
 قسه ت له گه ل ده که م، ئەگه ریش به بی تیروانین و ئینسافه وه قسه ده که ییت ئەوا
 گفتوگۆکردن له گه لت خۆپایی و بیهووده یه. مالمویران! هۆشت ناماده که و گوئی
 بگره چی ده لیم!

ئهی نه وه نه چه سپاوه که خودای گه وره دارا و خاوهن مولک (مالک)ه، خاوهن
 مولکیش بۆی هیه چی بیه ویت بیکات؟! ئهی نه سه لماوه که ئەو دانا و چه کیمه،
 دانا ش کاری بیهووده و گالته ناکات!؟

من ده زانم له م وشه یه شتیك له دلتدایه، چونکه گویمان له جالینتوس (پزیشکیکی
 یونانییه) بووه و توویه: نازانم، ئەو دانا یه یان نا؟! هۆکاری ئەم قسه یه شی نه وه یه:
 که دوای دروستکردن و پیکه وه نان هه لوه شان وه ی بینیه، ئەم حاله ی قیاسی سه ر

ئەحوالی خەلق کردوو، واتە ئەوێ شتێک دروست بکات پاشان هەلیوێ شینیتەو
بێ هیچ واتایەک ئەوا دانا و حکیم نییە.

ئەگەر نامادە بووایە وەلامەکە ی ئەوێ بە بۆتێ: بە چی بۆت پوون بووێوە کە
هەلوێ شانەوێ حکمەت نییە؟ ئایا بەو عەقلەت نییە کە خودای خولقیینەر پیتی

بەخشیویت؟ چون بیریکی تەواوت دەدات و خوشی تەواو نەبێ؟!!

ئەمە ئەو تاقیکردنەوێ بوو کە بۆ ئیبلیس پوویدا، ئەو بە عەقلی خۆی پەخنە ی لە
حکمەتی خودا دەگرت، ئەگەر بیری کردبایەوێ دەیزانی کە عەقلەخش بەرزترە لە
عەقل و، حکمەتی خودا لە هەموو حکمێک تیرۆتەواوترە، چونکە بە حکمەتی
تەواوی خۆی عەقلەکانی دروست کردوو.

ئەگەر کەسی بەئینساف سەرنجی ئەمە بدات ئەوا گومانی نامیێ.

خوای گەرە لەم ئایەتەدا ناماژە ی بۆ ئەمە کردوو: ﴿أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ﴾
(الطور: ٣٩) واتە: خودا کچی هەبە و ئیوێش کور؟!!

مەبەستی ئەوێ ئیوێ کە مینە بە مایە ی شەرم و کەموکورتی دادەنێن خوا ئەو
ناتەواوانە ی بۆ خۆی داناوێ و تیرۆتەواوێ کانیشی بە ئیوێ داو؟!

تەنھا ئەوێمان بۆ ماوێتەوێ کە دان بنیێن بەوێ خۆمان لە شتەکان بەباشی تی
ناگەین و بلایین: ئەمە کاری زانایەکی دانا و حکیمە بەلام واتاکە یمان بۆ پوون
نابیتەو.

ئەمەش سەیر نییە، حەزەرەتی مووسا حکمەت لە کونکردنی کەشتیە کە و کوشتنی
مندالە جوانەکە ی لی ون بوو، کاتی (خدر) حکمەتەکە ی بۆ پوون کردوێوە ملکەچ

بوو.

با له گه لّ خودای خولقيته ر وه کوو موسا بين له گه لّ خدر.

چ پيگريه كه هه به له وهی كه كاری خودا نهينيه كي هه بی و ئيمه نه يزاني؟!
 نه زانترين نه زان ئه و به نده كويله به به كه داوا ده كات ناگاداري نهينی ناغاكه ی بيت،
 چونكه ئه ركي سه رشانی وی ته سلیمبوونه نه ك په خنه و نا په زایی.
 ئه گه ر له تاقير كرده و دا هيج شتی نه بوایه ته نها ملكه چي و ته سلیمبوونی عه قلّ
 نه بی ئه و ا به س و كافیه .

بيگومان سه رنجی حاله تيكي سه یرم دا، كه پي تيده چي مه به ست له مردن ئه مه
 بيت، ئه ويش ئه وه به كه خودای گوره غه به و هه ست ده ركي پی ناكات، ئه گه ر
 ئه و ئه م بيكهاته ی مرؤفی به مردن هه لئه وه شاندا به ته وه ئه و مرؤف وا خه یالی ده كرد
 كه ئه و بی خولقيته ر دروست بووه، كه مردن پوویدا ئه و ا نه فس ئه و نه فسه ی خوی
 ده ناسی كه نه یده ناسی له به رئه وه ی له جه سته به كدا بووه و دواي پويشتنی، ده رك
 به شته سه یرسه مه ره كان ده كات، كه بۆ جه سته گه پايئندرا به وه به زه روره ت
 ده زانی كه مه خلوقی ئه و زاته به كه دووباره زيندووی كردۆته وه و حالوباری خوی
 له دونیا بيرده كه ويته وه، چونكه چۆن جه سته كان دووباره زيندوو ده كرینه وه
 بيروه زه كانيش ئه و ها زيندوو ده كرینه وه، له و پۆژه دا به كيك له مرؤفه كان ده لی:
 ﴿إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ﴾ (الطور: ٢٦) واته: ئيمه پيشتر له دونیا له نيو
 كه سوكارمان له خودا ده ترسايين..

هه ر كاتی نه فس ئه و شتانه ی بينی كه له باره ی پوودا وه كانی ناخيره ت به ئيني
 پيدراوه ئه و ا به قينيكي بي گومانی بۆ دروست ده بی، ئه مه ش ته نها به
 زيندوو كرده وه ی مردو نايه ته دی، به لكوو به ديتنی ئه مه تييدا ديته دی، ئيتر به
 جوړيك بنيات بنريته وه كه بمينيته وه و له به هه شتيكدا نيسته جي بيت كه كو تايی
 نه يه ت، به م په قينه شياوی ئه وه بيت ببیته دراوسیی خودای هه ق، چوون ئيمانی

هيٺاوه به به لئني خودا و نارامي له سهر تاقيردنه وه و ناخوشيبه كان گرتووه و ته سليمي قه دهره كاني بووه بي پرخنه و په لپگرتن، په ند و وانه ي له غه يري خوي پاشان له خوي وهرگرتووه، نا ټه مه يه پي دوتري: ﴿أَرْجِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً﴾ (الفجر: ۲۸ - ۳۰) واته: به پازيبوون و لپرازيبوونه وه بگه پتوه لاي په روه ريتن، برؤ نيو به نده كانمه وه و برؤ نيو به هه شته كه مه وه.

وه لي گومانكار و بيباوه پ شياوي چوونه ناو ناگر و مانه وه تييدان، چونكه به لگه كانيان بينيوه و سووديان لي وهرنه گرتووه و مله يان له گه ل خوي حه كيم كردووه و پرخنه يان لي گرتووه، نه گه تبي بيباوه پريان چراي دلاني كوژاندوته وه و وه كوو خوي ماونه ته وه، كاتي له دونيا سووديان له به لگه وهرنه گرت ټه وا سوود له مردن و زيندووبوونه وه ش وهرناگرن، به لگه ي مانه وه ي پيسي و چه په ليش له دله كان ټه م ټايه ته يه: ﴿قَبْلَ لَوْزُدُ وَالْعَادُ وَالْمَا نُوعَتُهُ﴾ (الأنعام: ۲۸) واته: ټه گه بگه پينه وه دونيا ټه وا ده گه پينه وه سهر ټه و كرده وانه ي نه هيبان لي كرابوو.

داوي عه قلتيك له خودا ده كه ين كه سنووري خوي بزاني و پرخنه و په لپ له خولقينه ري نه گري.. پاشان واوه يلا بو پرخنه گر! ټايا پرخنه گرتنه كه ي قه دهره كان به رپه رچ ده داته وه؟! جگه له ريسوايي چيتري ده ست ناكه وي.. په نا به خوا له كه سيك كه ريسوا كراوه ..

۱۹۹- پاداشتی ناخیرهت دننه وایی هه موو ناخوشییه که

پتویست ناکات ئیماندار له نه خووشی یان مردن جارپس و بیتاقهت بیت، نه که رچی ته بیات به دهست خۆت نییه وه لێ پتویسته تا توانای هه یه ئارام بگرێ: یان بۆ پاداشت به هۆی ئیش و نازاره کان یان بۆ بوونبوونه وه ی شوینه واری پازیبوون به برپاری خودا، نه مهش ته نی چه ند ساتیکه و پاشان تیده په پێ.

ئه و که سه ی له نه خووشی چاک بووه ته وه با بیر له وسات و کاتانه بکاته وه که تپیدا نیگه ران بوو: کوا ئه و له کاتی له شساغی؟! به لا و ناخوشی پویشت و پاداشتیشت دهست که وت، هه روه کوو خووشی و شیرناییی چیژه قه ده غه کراوه کان ده پۆن و گونا هه که ده مینیتته وه، کات و ساتی ناره زایی له قه ده ره کان ده پروات و گله ییی خودا ده مینیتته وه.

ئایا مردن ته نی چه ند ئیشیک نییه که زیاد ده بی و نه فس به رکه ی ناگرێ و ده پروات؟!!

با نه خووش ئه و چه سانه وه یه بئینیتته به رچاو که دوا ی پویشتنی نه فس دیتته دی و نه وه ی تووشی بووه ئاسان ده بی و له بیر ده چیته وه هه روه ک دوا ی خوار د نه وه ی ده رمانیکی تال چاکبوونه وه و له شساغی وینا ده کات.

پئویست ناکات به بیرهاتنه وه و باسکردنی پزیبونی جهسته دواى مردن بیئاقهت و وهپس بیئت چونکه ئه وه جهسته یه وای لی دیت به لام پۆج له بههشتدایه یان دۆزهخ، به لگوو پئویسته هه موو بایه خدانیکی بو ئه وه بیئت پله وپایه ی کرده وه باشه کانی بهرز و زیاد بیئت بهر له وه ی په کی بکه ویت، به خته وه ر ئه و که سه یه که سوودی له سه رده می له شساغی وه رگرتوه و سه رکه وتوو بووه، پاشان له کاتی ئه م سوود وه رگرتنه دا وه ده سه ینانی باشترین و باشترین هه لده بژیری، با بزانی پله ی به رزی به هه شت په یوه سته به ئه ندازه ی زیادکردنی کار و کرده وه ی باش له دونیادا، ته مه ن کورته و کار و کرده وه ی چاک زۆر، با له ده سپیشخه ریدا زیاده رپه وی بکات، ئیتر بو ماوه یه کی دریز له ماندوویه تی ده حه سیئته وه و خه مبار دلخۆش و شادمان ده بی. هه ر کاتی به رده وامبوونی خۆشی و چیرۆی نه پراوه ی به هه شتی هینایه به رچا و ئه و کات هه موو به لا و ناخۆشییه کی له کن ئاسان و سووک ده بی.

۲۰۰- بیئاگاییی به سوود و زیانبه خش

پۆژتیک ئامادهی جه نازهی لایک بووین که له وپه پیی خوشیی دونیادا مردبوو، دیتم خه لک به هۆی ئه م پووداوه وه زه می دنیا ده که ن و په خنه له وانه ده گرن که دلایان به دنیا خوشه و بیئاگان له خۆئاماده کردن بۆ ئه م پۆژه، وتم: قسه کانتان جوان و باشن، به لام شتیک له من بیستن که نه تانبیستوه!

سه یروسه مه ره ترین شت ئه وه یه که مرۆفی ژیر کاتی زانی مردنی لی نزیك بووه ته وه ئه وا عه قل و هۆشی له سه ری پئویست ده کات ده ست بکات به کار و کرده وه و په شوکان و ترسان.

ئه و بیر و بۆچوونه به توندی تووشی هه ندی که س بوو، هه لوه دای چۆل و بیابان بوون و پۆژگارییان به برسیتی به پئی کرد و له سه ر شه ونخونی به رده وام بوون و بوونه هاونشینیی گۆرستانه کان، ئیتر خیرا و زوو له ناوچوون.

سویند به خوا، ئه وه ی لئی ترسان شایسته ی له م کرده وه یه زیاتره . به لام ده بینین که ئه و عه قل ه ی ئه م ترس و په شوکانه ی سه پاندوه فه رمانی کردوه به شتیک که ئارامی و ئوقره گرتن ده سه پینی و، وتوویه: ئه م جه سته یه خولقینراوه بۆ ئه وه ی نه فس هه لگری هه روه کوو و شتر مرۆ هه لده گری، پئویسته ناگاداری و شتره که بین و

له گه لیدا نهرم و له سه رخۆ و میهره بان بین تاوه کوو بتوانی پئی بکات و بمانگه یه نیتته مه نزل. شه ونخوونییی به رده وام و ترس و په شوکانی دوور و دریز بۆ عه قلّ باش نییه چونکه کار ده کاته سه ر جهسته و زۆریه ی ئامانج و مه بهسته که له دهست ده چی. چون نا له کاتی کدا جهسته ی مرۆف به ناسکی و نیانی خو لقی نراوه، نه گه ر وازی له چه وری هیئا نه وای می شک و شک ده بیته وه و نه گه ر له سه ر شه ونخوونی به رده وام بوو نه وای وشکییه که زیاد و به هیز ده بی، نه گه ر به رده وام خه مبار بوو نه وای دلّ نه خو ش ده که وی؟! که واته ده بی له گه ل جهسته نهرم و میهره بان بین به خواردنی نه وه ی بۆی باشه، وه به دلّیش نیان و به سو ز بین به و شتانه ی خه م و په ژاره ی ئازار به خشی لی دوور ده خه نه وه، وه گه ر نا هه ر کات شته ئازار به خشه کان به رده وام بوون نه وای له ناو چوونیش به خیرایی دیت.

پاشان شه رعیش به و ئامۆزگاری و پینمایانه وه دیت که عه قلّ وتوویه و، ده لی: ((إن لنفسك عليك حقا، وإن لزوجك عليك حقا، فُصم وأفطر، وُثم وُثم)) واته: نه فست مافی به سه رته وه هه یه، هاوسه ره که ت مافی به سه رته وه هه یه، هه ندی پۆژ به پۆژوو به و هه ندیکیش به پۆژووش مه به، شه ونویژ بکه و بشخه وه.

وه ده لی: ((كفى بالمرء اثما أن يضع من يقات)) واته: نه وه نده تاوانه بۆ مرۆف به س و کافیه که مالّ و مندالّ و نه وانه ی له ژێرده ستیدان فه رامۆش بکات و به ریکوپینکی به ختیویان نه کات.

ههروهها هانی ژنهینان و شووکردن ده‌دات. ترس و په‌شوکان و وشکیی به‌رده‌وام ژن وه‌کوو بیوه‌ژن و مندالّ وه‌کوو هه‌تیو لّ ده‌کات، هیچ پښگایه‌کیش نییه بو مه‌شغوولبوون به زانست له‌گه‌لّ ئەم ترس و نیگه‌رانیه.

هه‌ر که‌سیک به‌لگه‌ی راستیی ئەم قسانه‌ی منی ده‌وێت با سه‌رنج بداته دۆخی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، ئەو به‌رده‌وام به‌گه‌مه و گالته ئەم ترسه‌ی خۆی ده‌په‌وانده‌وه و پیش‌په‌رکیی له‌گه‌لّ عائیشه‌دا ده‌کرد و ژنی زۆری دینا و ناگاداری جه‌سته‌ی خۆی بوو و نازاری نه‌ده‌دا، ئەو ئاوه‌ی هه‌لده‌بژارد که شه‌و ده‌مایه‌وه و بو به‌یانی سارد ده‌بوو، چه‌زی له‌ شیرینی و گوشت بوو.

ئه‌گه‌ر هاو‌نشینیی جوړیک له‌ بیئاگایی نه‌بوایه ئەوا زانایان کتیبیان نه‌ده‌نووسی و زانست نه‌ده‌پاریژرا و له‌به‌رنه‌ده‌کرا و فه‌رمووده نه‌ده‌نوسرایه‌وه، چونکه ئەوه‌ی ده‌لّی: په‌نگه ئەم‌پۆ بمرم چۆن ده‌نووسی و چۆن گوێ ده‌گری و کتیب داده‌نی؟!!

سه‌رسام مه‌بن له‌وه‌ی ده‌بینن خه‌لک له‌ مردن بیئاگایه و به‌ته‌واوی یاد و باسی ناکه‌ن، چونکه ئەوه نیعمه‌تیکه له‌لایه‌ن خوداوه، به‌ هۆیه‌وه کاروباری دونیا به‌پێوه ده‌چێ و دین شیاو و گونجاو ده‌بێ.

به‌لکوو ئەو هێزی بیئاگاییه زه‌م ده‌کری که ده‌بیته هۆی که‌مته‌رخه‌می و پشته‌گوێخستنی لپه‌رسینه‌وه‌ی نه‌فس و کات به‌فیرۆدان، په‌نگه ئەو بیئاگاییه ئەوه‌نده به‌هێز بیت بیته‌ مایه‌ی ئەنجامدانی تاوان و گوناھ.

ئەگەر ئەم بېئاگاییه به ئەندازه بوو ئەوا وه کوو خوئی ناو چیشته و پئویسته
هه بی، ئەگەر زۆر بوو ئەوا ده بېته ژه هر یکی کوشنده.

بېئاگایی ئەگەر به ئەندازه بوو ئەوا ستایش کراوه هه وه کوو پوونمان کرده وه، هه
کاتیکیش زیاد بوو ئەوا زه مکردن پووده دات.

تی بگه له وهی وتم و مه لی: فلان زۆر به ئاگا و بیداره و شه وان ناخه وی، وه فیسار
بېئاگایه و زۆربهی شه وان ده خه وی، چونکه بېئاگاییه ک بېته مایه ی سوودی
جهسته و دل زه م ناکری.

۲۰۱- زوهدی درؤزنانه

ته نیا ده سبه تال و بیکار حه زی به کؤبوونه وه له گه لّ خه لکه، چونکه ئه وه ی دلی به خوداوه مژووله له خه لک راده کات، هر کاتی دلّ له ناسینی خودای هه ق به تال بوو ئه وا به خه لک پرده بیتته وه، ئیتر بۆ ئه وان و له پینا و ئه وان کارده کات، بی ئه وه ی بزانیّت به پروپامایی له ناوده چیت.

ئه ز سه رنجی هه ندی له وانه ده دم که خویان به به رگی هه ژاری و ته سه ووف داپوشیوه جلکک له بهر ده کن که دیناریک ناهیتی و دارایی زوری شی هه یه و خوی به خواردنی خۆش هه لمساندوو و به ترزی و لووتبه رزییه وه په فتار ده کات، نزیکي دونیا په رستان ده بیتته وه و سووک سه رنجی زانیار و زانستدۆستان ده دات و سه ردانی له وان نزمتر ده کات. ئه وه ی پیی ده دری په تی ده کاته وه تاوه کوو ناوی وه کوو زاھید بلاوبیتته وه که چی له فرتوفیلیدا وه کوو ریوییه و بۆ وه دبه پینانی مه به سته کانی له ناخه وه سه گیکي به هه لمه ته. ده لیم: پاکوبیگه ردی بۆ خودا! ته نها له جلو به رگدا زوهدی کردوو!

ئایا ده بی ئه م فه رموده یه ی پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) نه بیستبیت: ((إن الله يُحِبُّ أَنْ يَرَى أُمَّرَ نِعْمَتِهِ عَلَى عَبْدِهِ)) حسن صحیح رواه الترمذی والحاكم. واته: خوی گه وره پیی خۆشه شوینه واری نبعمه تی به سه ر به نده که یه وه ببینی.

په نا به خوا له خودببینی و خه لکببینی: هر که سټک خوی بینی ئەوا خۆبه زلزان ده بی و خۆبه لزانیس گه مزه یه، چونکه به هر شتټک خوی به گه وره بزانی ئەوا غهیری وی له م زیاتری هه یه. هر که سیش پوو پامایی بۆ خه لک کرد ئەوا بی ئەوهی بزانی په رستوونی!

به لام ئەوهی کار بۆ خودا ده کات ئەوا له خه لک دووره، ئەگه ر لئی نزیک بوونه وه ئەوا حالوباری خوی به جورټک لیان ده شارټته وه که ببټته هوی دووریان لئی.

خه لکمان بینیه که بی ئەوهی بزانی پوو پامایی کردوه، به بازاردا ناروات و سهردانی براکان ناکات و هیچ شتټک به خوی ناکرټ! ئەوه همه ده داته نه فسی خوی گوایه من هه ز به تټکه لایبی خه لکی بازارپی ناکه م!! به لکوو ئەمه پله و پایه ی خوی له نیو په شوکییان بهرز ده کاته وه چونکه ئەگه ر تټکه لیان ببټت ئەوا پله و پایه ی نامټنی و ده ست ماچکردنی ده پووچټته وه!

(بیشری حافی) له کۆرټکی لای بۆنفرو شټک داده نیشته. له هه موو ئەمانه گرینگتر پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) پټداویستییه کانی خوی ده کپی و هه لیده گرت و ده بیرده وه ماله وه.

عه لی کورپی ئەبی تالیب که میری ئیمانداران بوو خوی چوو به بازار و کراسټکی بۆ خوی کپی.

(تەلحەى كوپى موصەپرېف) قورئان خوین و فیزکاری قورئان لە شارى كوفه، كاتى خەلك زۆر پووین تى کرد چوو لەى (ئەعمەش) و قورئانى لە كن خویند، ئیتر خەلك پووین كرده ئەعمەش و وازیان لە تەلحە هینا.

سویند بە خوا ئەمە گۆگردى سوور و ئیکسیره، نەك ئەوهى لە كیمیا بە ئیکسیر داده نرى. مامە ئە كرده ل خودا ئەوها دەبى.

(گۆگردى سوور كانزایەكى بە نرخە و وه كوو شتیكى دەگمەن و دانسقه بە نمونە دەهینریتە وه. ئیکسیر وشەیهكى یۆنانى عەرەبیتراوه، كیمیا ییە كۆنەكان پێیان وابوو ماددەیهكە كانزای سادە دەگۆریت بۆ كانزای بە نرخ).

بە لام دژی ئەم حالە، حالە تى خواپە رستیكى پیاكارى خەلكە. ئەمەش زۆر بەى خەلكى گرتۆتە وه، دوور لە پێشینان.

۲۰۲- قیزه و نترین گوناھ

هه موو گوناھ و تاوانه كان ناشیرینن و هه ندیکیان له هه ندیک قیزه و نتره:

داوینپیسی (زینا) له قیزه و نترین گوناھه كانه، نیوان ژن و میرد تیک ده دات و ره چه له که کان تیکه ل و پیکه ل ده کات و ده یانگوریت.

جا زینا له گه ل دراوسی قیزه و نتره: بوخاری و موسلیم له زاری ئیبن مه سعودیان گپراوه ته وه ده لی: وتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا چ تاوانیک گه وره ترینه؟ فه رموی: ((خوا که تو ی خولقاندووه توش بچیت هاوبه شیکی بو دانیت؟!)). وتم: پاشان چیتره؟ فه رموی: ((منداله کهت بکوژیت له بهرئه وه ی نانت له گه ل ده خوات)). وتم: پاشان چیتره؟ فه رموی: ((داوینپیسی له گه ل هاوسه ری دراوسییه کهت بکه یت)).

هه روه ها بوخاری له کتیه که یدا (التأریخ الکبیر) فه رموده یه کی پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) هیناوه که فه رمویه تی: ((پیاو زینا له گه ل ده ژن بکات ئاساتر و سووکره له وه ی زینا له گه ل ژنی دراوسییه که ی بکات، له ده مال دزی بکات سووکر و ئاساتره

لهوهی دزی له مائی دراوسییهکی بکات)). ئەمەش له بهرئەوهیه چونکه ئەمە له پال سه‌رپێچیکردنی خودا پێشیلکردنی مافی دراوسییشه.

له قیزه‌ونترین تاوانه‌کان زیناکردنی پیاوی پیره، له فه‌رمووده‌دا هاتوو: ((خودا پیره‌پیاوی زیناکەر ده‌بوغزینیت)) چونکه شه‌هوه‌تی ئاسایی و سروشتی مردوو و هیزیککی وای تیدا نه‌ماوه، به‌خۆی ده‌بیزوینێ و زۆر له خۆی ده‌کات بۆیه سه‌رپێچیکردنه‌که‌ی لاساری و که‌له‌په‌قیه.

له‌و سه‌رپێچی و تاوانانه‌ی له لاساری و که‌له‌په‌قی ده‌چن ئەوه‌یه پیاو ئاوریشم و زێر له‌به‌ر بکات، به‌تایبه‌تی ئەو ئەلقه‌ زێره‌ی پیره‌پیاو له په‌نجی ده‌کات، ئەمە له ساردوسپرتین کار و ناشیرینترین تاوانه‌کانه.

هه‌ر له‌م جووره سه‌رپێچیانه: پوپامایی و ملخوارکردن و ده‌رخستنی زوهد بۆ خه‌لك، ئەمە وه‌كوو په‌رستشه‌ بۆیان له‌پال پشته‌گوێخستنی لایه‌نی خودای گه‌وره.

هه‌روه‌ها مامه‌له‌کردن به‌ سووی ئاشکرا و دیار، به‌ تایبه‌تی له لایه‌ن پیاوی ده‌وله‌مەند و پاره‌داره‌وه.

له ناشیرینترین شته‌کان ئەوه‌یه پیره‌پیاوی به‌ته‌مه‌ن نه‌خۆشیه‌که‌ی درێژه بکێشی و ته‌وبه‌ نه‌کات و واز له‌ گونا‌ه نه‌هینی، له هه‌له داوای لێبووردن نه‌کات و قه‌رزێک نه‌داته‌وه و وه‌سیه‌ت نه‌کات به‌ دانه‌وه‌ی ئەو مافه‌ی له‌سه‌ریه‌تی!

له گوناوه قیژه ونه کان ئه وه یه که دزیان سته مکار ته و به بکه ن و مافی خه لک نه که پیننه وه . یان که مته رخه م له دانی زه کات یان نو یژ کردن و قه زایان نه کاته وه .

له تاوانه ناشیرینه کان سویند به ته لاق بخوات و بیشکی نیت پاشان بجیته وه کن ژنه که ی و له گه لی جووت بیت!

قیاسی له سه ر ئه وانه ی باسم کرد بکه ، تاوان و گوناوه و سه ریچی زۆن و ناشیرینترینیان بزد و ون نابی .

ئهم ناشیرینکراوانه – و یپرای قیژه ونه کان – به لاساری و ملهوپییکردن له فه رمانده ر ده چیت و خاوه نه که ی شیاوی تووک و نه فره ت و سزای به رده وامه .

من پیم وایه خواردنه وه ی مه ی و باده له و جو ره یه ، چونکه هه روه ک باس ده کری مه ی له به ر زات و بۆن و تامی هه زلیکرا و نییه ، به لکوو چیژه که ی – هه روه ک ده وتی – دوا ی چه شتنی تالییه که یه تی ، چون به ره و پیری ئه وه ی ته بیات و سروشت داوا ده کات – تا ئه وه ی ده گاته چیژه وه رگرتن – ئه و لاساری و ملهوپیه .

له خودا داواکارین ئیمانکی و امان بداتی که ببیته به ره به ست له نیوان ئیمه و سه ریچی کردنی و یارمه تیشمان بدات بۆ ئه و کارانه ی ده بیته هوی په زامه ندیی ئه و ، ئیمه به هوی ئه وه وه هه ی و هه ر بۆ ئه ویشین .

۲۰۲- خودسهرسامی، نافهتی زانایانه

په خنم له زۆربهی زانا و زاهیدان ئه وهیه که له ناخیاندا خۆبه لزانیهیه: ئه مه ته ماشای پله و پایه ی خۆی و به رزی غه یر به سه ریدا ده کات و، ئه وه سه ردانی نه خۆشیکه هه ژار ناکات و خۆی پێ له و باشتره... ته نانه ت من خه لکیکی دیارم بینه که ناماژه یان بۆ ده کرا:

هه بوو ده یوت: له و شوینه بمنیژن که گلکۆی ئه حمه دی کوپی حه نبه لی تیدایه! ده شیرانی له و شوینه جیگا نه ماوه ده بی گۆپی دیکه هه لده نه وه و ئیسکی مردووه کان بشکینن، پاشان خۆی به شیایو ئه و به رز و بالاییه ده بینه.

هه یانه ده لێ: له ته نیشته مزگه وته که م بمنیژن! گومانی وایه که دوا ی مردنی وه کوو مه عرووفی که رخی ده بیته مه زار و نزرگه.

ئه مه ش په وشتیکی خراب و له ناوبه ره و نازانن! پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: ((هه ر که سیک گومانی وایه که له غه یری خۆی باشتره ئه و خۆبه لزانیه نواندووه)).

(به داخه وه نووسه ر ئه مه ی وه کوو فه رمووده ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هیناوه به لام له هه یچ سه رچاوه یه ک وه کوو فه رمووده بوونی نییه!).

ئەوانەى بىنيومن كەمىان ھەبووھ ئىللا بەخۆى نازىوھ و خودبىن بووھ !

سەيروسەمەرە بو ئەو كەسانەيە كە خودبىنن و شانازى بەخۆوھ دەكەن ! ئايا بە چى شانازى بە خۆيانەوھ دەكەن؟! ئەگەر بە زانست بىت ئەوا زانايان پىشى كەوتوون، ئەگەر بە خواپەرستى بىت ئەوا خواپەرستان پىشيان داوھتەوھ، ئەگەر بە مال و سامان بىت ئەوا خودى مال و سامان نابىتە ھۆى فەزىلەتتىكى دىنى.

ئەگەر وتى: لە سەردەمى خۆمدا ئەوھندەى من زانستم زانىوھ غەيرى من نەيزانىوھ، ئەوانەى پىشوش ھىچيان لەسەر من نىيە و، چ ئىشم پىيانە؟!

پىي و ترا: ئەى قورئانلەبەر، فەرمانت پىي ناكەين لە لەبەركردندا خۆت وەكوو ئەو كەسە بىينى كە نيوھى قورئانى لەبەرە، ئەى فەقىھ و زانا لە زانستىش وەكوو رەشۆكى خۆت مەبىنە، بەلكوو لەوھ لىت دەترسىن كە خۆت لەو كەسە ئىماندارە باشتەر بىينىت ئەگەر زانستىشى كەم بىت، چاكى و باشى بە واتايە نەك بە شىوھى زانست و پەرستش، ھەر كەسى سىفەت و گوناھەكانى خۆى بىينىت دەزانى بەدلىيايىوھ ئەو كەمتەرخەمى و گوناھى ھەيە و بو حالى غەيرىش گومانى ھەيە كە گوناھيان ھەبى، ئەوھى شىاوى لى ترسان و وريايىە خودسەرسامى و ئەوھەيە بىت و ابىت لە ئەحوالى ئاخىرەت لە پىش ئەوانىترەوھەيت.

ئىماندار ھەمىشە و بەردەوام نەفسى خۆى سەرزەنشەت دەكەت و سووك سەرنجى دەدات. بە عومەرى كورپى عەبدولعەزىزيان وت: ئەگەر مردىت لە ژوورى پىغەمبەرى خوا (صلى اللہ عليه وسلم) دەتنىزىن. وتى: ئەگەر بە ھەموو گوناھىك جگە لە شىرك

بگه‌مه‌وه لای خودا پیم خوشتره له‌وه‌ی خۆم به شیاوی ئه‌وه بزانه له ژووری
پیتغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بمنیژن.

گێردراوه‌ته‌وه که راهیبیک له خه‌وندا که‌سیکی بینی پیتی ده‌وت: فلان پینه‌دۆز له تو
باشتره! له خه‌لوه‌تگا‌که‌ی هاته‌ ده‌ره‌وه و چووه لای و له کار و کرده‌وه‌ی پرسى،
باسی هیچ کار و کرده‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ی نه‌کرد! دیسان له خه‌وندا پیتی وترا:
بگه‌رێوه لای و پیتی بلێ: بۆچی بووخسارت زه‌رد هه‌لگه‌راوه؟ گه‌رایه‌وه لای و لیتی
پرسی؟ وه‌لامی داوه: هه‌ر موسلمانیکم دیتبێ ئیلا پیم وابووه له من باشتره...
پیتی وترا: ئا به‌مه به‌رزبۆته‌وه.

۲۰۴- نارامگرتن له نانی توورپه بوونی که سیک

هر کاتی بینینت هاوړیکه ت توورپه بووه و دهستی به قسه ی نه شیاو و پرپوچ
 کردوه پیویست ناکات قسه کانی به جیدی و گرینگ وه ریگریت، چونکه حالی
 وه کوو حالی سرخوښه، نازانی چی ده گوزهری. به لکوو نارام بگره و قسه کانی
 به هند مه گره، چونکه شهیتان به سهریدا زال بووه و ته بیاتی هار بووه و عه قلیش
 خوی شاردوته وه و ون بووه.

هر کاتیک قسه کانت به جیدی گرت یان به گویره ی په فتاره که ی وه لامت دایه وه
 نه وا وه کوو عاقلیک وایت پووبه پووی شیتیک بوویته وه، یان وه کوو که سیکي به ناگا
 و بیدار سهرکونه ی له هوشچوویه ک بکات، گوناوه که هی تویه.

به لکوو با چاوی به زه ییوه بوی پروانه و سهرنجی کار و هه لسوکه وتی قه در بوی
 بده و سهیری گه مه کردنی ته بیات پی بکه، بزانه که به ناگا هاته وه نه وا په شیمان
 ده بیته وه له وه ی گوزه راوه و پیزانینی بو نارامگرتنت هه یه.

که مترین شت بوی بکه ییت لپی گه پری با له کاتی توورپه ییوه که یدا به چی ناسوده یه
 نه وه بکات.

ئەم حالەتەش پتویستە منداڵ لە کاتی توورپەبوونی باوک هەستی پێ بکات و ژن کاتی پیاو توورپە دەبێ، لێیگەرێ با ناخی بەتال بکات و چی دەلی با بلی و لێی بە هەند مەگرە، دواتر پەشیمان دەبیتەو و داوای لێبووردن دەکات.

هەر کاتی پووبەپووی ئەم حالەتە و قسەکانی بوویتەو و ئەوا دەبیتە هۆی نۆزمنایەتی و ناخۆشی. زۆریەکی خەڵک لەسەر غەیری ئەم پێگایەن: هەر کاتی کەسیکی توورپە ببینن بە هەمان شیوەی قسە و کردەووەکانی پووبەپووی دەبنەو، ئەمەش بە پێی حکمەت نییە بەلکو حکمەت ئەو یە کە باسم کرد: ﴿وَمَا يَعْقُلُهَا إِلَّا الْعِلْمُونَ﴾ (العنکبوت: ۴۳) واتە: تەنھا زاناکان تێی دەگەن.

۲۰۵- متمانہ به دوستايه تبي نهوانه مهکه که نازارت داون

له دونيادا هيچ كه سيك له وه گه مزه تر نييه كه خراپه دهره ق كه سيك ده كات و ده زاني كه نازاري به دلي گه ياندووه پاشان به پوكه ش ناشت دهبه وه و وا ده زاني نه و شوينه واري نازاره به ناشتبوونه وه سراوه ته وه! به تاييه تي پاشايان، چي زي هره گه وره يان نه وه يه كه س له وان به رزتر نه بي و هيچ نامانج و مه به ستيكيان شكست نه هيني، نه گه ر شتيك له وه پوويدا نه وا چاك نابيته وه.

له مه دا په ند له (نه بوو موسليمي خوراساني) وه ربگره، به ر له وه ي ده سه لات بگريته ده ست له قه در و ريزي نه بوو جه عفري مه نصوري داله نگاند، نه ويش نه وه ي له دل گرت و كه بووه خه ليفه نه بوو موسليمي كوشت.

هر كه سيك ته ماشاي ميژوو بكات كو مه ليك كه س ده بيني كه نمونه ي وايان به سه رها تووه.

كه سيك كه خراپه يه كي به ران به ر ده سه لات داريك كردووه نابي بكه ويته ده ستي، چونكه نه گه ر ويستي خوي قوتار بكات ناتواني، نه وا په شيمان بوونه وه ي له خو نه پاراستني و خه مخواردني له وه ي بيخه م لي ي پالداوه ته وه به سفتوسوتره له هه موو نه و سووكايه تي و نازاره ي تووشي ده بي.

له م جۆره ش هاورییه هاوشیوه کانه، تو هر کاتی نازاری به کیکت دا و نازاره که گیشته دلی نیر متمانه به دوستایه تی و خوشه ویستییه که ی مه که، چونکه نازاردانه که ی تو به رده وام له به رچاویه تی، نه گهر داو و ته له شت بق دانه نیته وه نه وا هر له گه لئت ساف و خاوین نابیت. تیکه ل کس مه به ته نها نه وه نه بی که چاکه ت له گه لدا کردوه و جگه له خیر و چاکه چیری لی نه بینویت، نیر نه وه ده چیته ناو دلپه وه.

هروه ها مندال و هاوسهر و سه وداکارانیش به هه مان شیوه. زیاتر له مه ده لیم: پیویست ناکات دژایه تی هیچ که سیک بکه تی و دهره قی قسه بکه تی، چونکه رهنگه ببیته خاوه ن پایه و ده سلات و تولت لی بکاته وه، رهنگه پیویستت پیی بیت.

که سی ژیر هه مو مومکینیک دینیته به رچاو و بق و خوشه ویستی له دلیدا ده شاریته وه و له گه ل بق و کینه ماده لایی (مداراة) ده کات.

نه مه پراویژ و مه شوهرتی دله نه گهر قه بوولی بکات.

٢٠٦- ژیر سهرنجی سهره نجام دهدات

هر كه سيك سهرنجی سهره نجامه كان نه دات و خوی ناماده نه كات بۆ شه و شتانه ی
ده كری پووبده ن شه وا كه سيكي ته واو ژیر نییه !

ئه مه له هه موو حالو بارێكدا له بهرچاو بگره ! وه كوو شه وه ی به كه نجیته
هه لبخه له ته ی و له سه ر تاوان و سه ریچییه كان به رده وام بیته و ته وه كردن دوا بخت،
پهنگه له پر مردن په خه ی بگری و هیشتا به به شیک له هیوا و ناواته كانی
نه كه یشتوو. هه روه ها نه گه ر كار و كرده وه یان له به رکردنی زانستی دوا خست
چونكه كات به دوا خستن و شه مرۆ و سبه ی كردن ده پروات و به سه رده چی و مه به ست
و نامانجیش له ده ست ده چیته. پهنگه بریاری كاریکی خیری دا یان شتیك له مال و
داراییه كه ی كرده وه قف به لام دوا ی خست و جیبه جیته نه كرد و مردنیش له ناكاو
به ربینگی كرت.

ژیر شه و كه سه یه له ویتا كردنی شه وه ی شه گه ری پوودانی هه یه گورج و چاپووكه و به
گویره ی شه وه كار ده كات، شه گه ریش ته مه ن دریز بوویه وه شه وا زیانی پی
نه كه یشتوو، شه گه ریش شه وه ی لیتی ده ترسا پوویدا شه وا شه و ناماده كاری و
خۆپاریزی كردوو.

په یوه ست به دنیا: مهیلی به لای دسه لاتداره وه بیټ و خراپه له گه ل هندی له ده ستوپیه نده کانی بکات، په ننگه نه وه دسه لاتداره بگوریت و دوژمنه که ی به رزیته وه و توله ی لی بسینته وه. په ننگه دژایه تی هندی هاوری بکات و به لایه وه گرینگ نه بیټ چونکه له حالی نیستادا ناستی نه وه له م نزمتره، په ننگه پیچه وانه بیته وه و پایه ی نه وه به رزیته وه، نیتر توله ی کرده وه خراپه کانی به زیاده وه لی بکاته وه.

زیر نه وه که سیه سهری نه وه بکات که نه گهری پوودانی هیه و دژایه تی هیچ که سیک نه کات: نه گهر شتیک له نیوانیاندا هه بوو که ده بوو مایه ی دوژمنایه تی نه وه ده یشاریته وه، نه گهر بوی لوا دابه زیته سهر دوژمنه که ی و توله یه کی وه های لی بکاته وه که شهرع پی پی داوه نه وه دروسته به لام له بواری ژیان و گوزهراندا لیخوشبون باشتر و شیاوتره.

له بهر نه وه پیویسته بیکار خزمهت بکری چونکه په ننگه کار بکات و نه و کات نه وه خزمه ته ی له بهرچاو بیټ ..

نیتر هه موو حالوباره کان له سهر نه وه نمونه یه ی باسم کرد قیاس بکه.

٢٠٧- دووربوون له دهسه لاتداران

به ئەندازهی بهرزبوونهوهی مرۆڤ له دنیا، ئاستی له ئاخیرهت نزم دهیتهوه. ئەمه قسهی ئیبن عومره که وتویه: سویند به خواهر که سیک شتیک له دنیا به دهست بێنی ئیلا له لای خودا پله و ئاستی دادهبزی ئەگر لای ئەو پێزداریش بێت.

بهختهوهر ئەو کهسهیه که بهوهنده پازی بێت که بهشی پێوستیهکانی بکات، کات لهوه بهنرختره که له خواستنی دنیا بهفیرو بدریت ئیلا ئەگر له کار و کاسبیدا خۆپاریز بێت و دوور بێت له تهماح و چلیسی و مه بهستی هاوکاریی ئەهلی چاکه و خێرکردن به ههژاران بێت، ئەم کار و کهسابهته له بیکاری و دهسبهتالی باشتره.. بهلام ئەو بهرزبوونهوهیهی به هوی تیکه لیبونی دهسه لاتدارانهوهیه ئەوا زۆر دووره دینی له گه لدا سهلامهت بێت، ئەگر به پوالتیش سهلامهت بێت ئەوا سه ره نجامه کهی ترسناکه.

(ئهبوو محهمه دی ته میمی) وتویهتی: خۆزگه م به کهس نه خواستوه ئیلا (شهریف ئهبوو جه عفر) نه بی لهو پۆژهی (ئهلقانیم بیئه مریلا) مرد، به دهستی خوی شووشتی و هاته دهرهوه و سهرقۆلی کراسهکانی دادهوشاند، له مزگهوت دانیشتی و

لای به لای که سدا نه کرده وه، ئیمهش هه موو بیتاقهت و نیگه ران بووین نه مانده زانی
چیمان به سه ردیت !!

ئه وه له بهر ئه وه بووه چونکه ته میمی په یوه ست بووه به دهسه لاتداری پیشوو، نامه
و په یامی وی دهگه یاند، له سه ره نجامی ئه و نزیکیه ترسا.

کومه ئیک له زانایانمان بینی تیکه لی سولتان بوون، ئیتر چاره نووس و سه ره نجامیان
خراب بوو.

سویند به خوا ئه وان به دواى هه سانه وه و خویشی بوون به لام ریگا که یان هه له کرد،
چونکه خه مه کانی دل هاوشانی چیژی مال و چیژی خواردن نییه، ئه مه له دونیا بهر
له ئاخیرهت.

هیچ ژیانیک خوشترو پاکتر نییه له ژیانى ئه و که سه ی تاک و ته نیا له گوشه یه ک
دانیشتوو و تیکه لی دهسه لاتداران نابیت، به لایه وه گرینگ نییه خواردنه که ی
خوشه یان نا، پارچه نانیک و قومه ئاوکی هه ر دهست ده که وی، پاشان ئه و دوور و
پاریزراوه له وه ی قسه یه کی پی بوتری نازاری بدات، یان شهرع یان خه لک په خنه ی
لی بگرن کاتی ده چیته لای دهسه لاتدارانه وه.

هه ر که سیک سه رنج بداته حالی ئه حمه دی کوپی هه نبهل له کاتی دابراى و حالی
کوپی ئه بی دوتاد و به حیای کوپی ئه کسه م ئه و جیاوازی نیوان خویشی ژیان له
دونیا و سه لامه تی له ئاخیرهت ده زانی.

ئیبین ئەدەم چەند جوانی وتوو: ئەگەر پاشا و شازادەکان بیانزاننبا ئیمە لە چ خۆشییەکی ژيانداين ئەوا بە شمشیر شەریان لەسەر ئەو ژيانە خۆشە لەگەڵدا دەکردین.

ئیبین ئەدەم پاستی وتوو، سولتان ئەگەر شتیکی خوارد دەترسی ژەهری تیکرابیت، ئەگەر نووست دەترسی تیرۆر بکریت، ناتوانی بۆ خۆشی و پشوو دانیک بچیتە دەر، ئەگەر دەرچوو لە نزیکترین کەس لێی نیگەرانه، تام و چێژەکان لە لای ساردوسپن، چێژ لە خواردن و پەڕین وەرناگرێ، هەر کە خواردنیکی پێ خۆش بوو زۆری دەخوات و گەدەیی پێ تیک دەچێ، هەر چەند کە نێزەکەکان نوێ دەکاتەو و هی تازە دینی زۆر لێیان دەپەڕێ و هیژ و توانای دەپوات، لە بەرئەو هی زۆر دەپەڕێ و پشوو نادات بۆیە زۆر چێژ لە پەڕین نابینی، چونکە چێژی پەڕین بە ئەندازەیی ماوەی نیوان دوو کاتی پەڕینە، هەر وەها چێژی خواردن، هەر کەسی لەسەر تیری خواردی و هەر وەها بێ ئەو هی ئارەزوویەکی تەواوی هەبێ پەڕی ئەوا ئەو چێژە تیرۆتەواو نابینی کە هەژار دەیبینی کاتی برسی دەبێ و زگورتی دەیبینی کە ژنیکی دەست دەکەوێ. پاشان هەژار بە لایەو ئەساییه شەوێ لە دەرەو و لەسەر رینگا بخەوێ، بەلام دەسەلاتداران لە چێژی ئەسایش بێبەشن، چێژیان ناتەواو و لێپرسینەو هەشیان زیاترە.

سویند بە خوا کەسم نەناسیو بە سەر بەرزی ژیا بێت و گەیشتی بێتە ئەو چێژانەیی کە کەسی تر نەیکە یشتوو تێ ئیلا زانا دلسۆزەکان نەبێ وەکوو حەسەن و سوفیان و ئەحمەد و، خواپەرستە پاستگۆکان وەکوو مەرۆفی کەرخێ. چونکە چێژی زانست

له هه موو چيژيک زياتره، زيانيشيان ئه گه برسي بووين يان به ئازاريک تاقيرابنه وه
ئوا ئه وه زياتر به رزي کردوونه ته وه، هه روه ها چيژي خه لوه ت و خواپه رستي.

ئه مه مه عرووف: به تاك و ته نيا خه ريكي په رستي په روه ريني بوو، ژياني له گه ليدا
خوش بوو، تام و چيژي له خه لوه ت و چله كيښي وه رده گرت، پاشان چوار سه ت
سال له مه وه بهر كوچي دوايي كرد (۲۰۰ كوچي)، پوژ نيبه چه ند به شيك له قورئاني بو
هه ديبه نه كړي! كه متريني ئه وه يه كه سيك له سه ر گوڤه كه ي سوڤه تي (الإخلاص):
﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝﴾

بخوينيت و پيشكه شي بكات، ده سه لاتداران له به رده م گوڤه كه يدا به زه ليليبه وه
ده وه ستن، ئه مه دواي مردن، پوژي هه شريش ئه و ريز و شكويانه بلاو ده كرينه وه
كه وه سف ناكرين! هه روه ها گوڤي زانا راستگوڤه كان.

كاتي خه لكانيك گرفتاري تيكه ليووني ده سه لاتداران بوون ئه و ئه و ليلبوونه كار
ده كاته سه ر هه موو ئه حواليان، سوڤياني كوڤي عوبه ينه وتويه: له وه ته ي مالي
فلان ده سه لاتدارم وه رگرتووه ئه و تيگه يشتنه ي بو قورئانم هه بوو ليم قه ده غه
كراوه.

ئه مه ئه بوو يوسف قازي دوو كه سيش سه رداني گوڤه كه ي ناكه ن!

(به داخه وه دانه ر سه رداني گوڤي كه سه كان ده كاته به لگه ي باشي و خراپيان! له
كاتيكا سه رداني گوڤستان ته نها بو بيركه وتنه وه ي مردن و په شيمانبوونه وه له
گوناهه كان پيڤدراوه نه ك بو قورئان له سه ر خوڤندن و به ره كه ت).

ئارامگرتن له تیكه لیبونى دهسه لاتداران - ئەگەرچی بیته هۆی دهستەنگی و
 سهختی ژیان له پرویه كه وه - به لام له چەند پرویه كه وه ده بیته هۆی ژیانى
 خۆش، له گەل تیكه لیبون مه بهسته كه نایه ته دی، هەر كه سیکیش بریارى دا ده بیته
 به كلاكه ره وه بیته.

ئه بولحه سه نی قه زوینی ته نها کاتی نوێژ له مال دهرده چوو، پهنگه سولتان هاتبايه
 و داده نیشته چاوه پێی ده کرد تا سه لامى ئی بکات.

قسه کردنى زۆر له م باره یه وه پهنگه خوینەر بیزار بکات، ئه وه ی تامی کرد بیته
 ده زانی چ چیژی چۆنه!

٢٠٨- زوربهی خه لک له سه راسته پری نین

هر كه سيك وه كوو پيويست شهرع بناسي و شاره زاي حالي پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) و نه حوالی هاوه لان و زانا گه وره كان بيت نه وا ده زانی كه زوربهی خه لک له سه راسته پری نین به لكوو له گه ل عاده ت ده پون...

سه ردانی یه کتر ده کهن و هه ندیکیان غه بیه تی هه ندیک ده کهن و هه ر یه کیکیان به دواي عه يب و عاری براكه یدا ده گه پری و ئیره یی پی ده بات نه گه ر نیعمه تیکی هه بی و دلی خوش ده بی نه گه ر ناخوشی و گرفتاریه کی هه بیت و، نه گه ر ئاماوژگاری بکات فیزی به سه ردا ده کات و بو وه ده سه پینانی شتیکی دونیا فریوی ده دات و تا بتوانی که موکورتی و خه وشه کانی لی ده گری...

هه موو نه مانه له نیوان نه و که سانه دا پووده دات که خویمان به زاهید داده نین نه ک که سانی گه جه ر و گوجه ر..

نه و که سه ی خودای گه وره و شهرع و ژیاننامه ی پیاوباشانی پیشینی ناسیوه وا شیاوتره له هه مووان دابریت.

ئەگەر ناچار بوو دیداری یەکیک لەوانە بکات کە خۆیان داوئە تە پال زانست و چاکەوئە
 ئەوا دەبێ وریا و بەئاگا بیئت و زۆر قسە ی لەگەڵدا نەکات، پاشان بەپەلە بگەریتتەوئە
 لای کتیبەکان کە لیکدانەوئە ی چوارچۆئە ی کە مالتیان تیدایە .

۲۰۹- ھۆکاره کانی که مال

که مال و تیروته و اوی دژواره و کهسی کامل بوونی که مه. به که م هوی که مال: ریکوپینکی و گونجاویی ئەندامانی جهسته و، جوانیی وینه و شیوهی ناوه وهیه، شیوهی جهسته پیی دهوتری خولقاندن (خُلُق) و وینهی ناوه وهش پیی دهوتری رهوش (خُلُق).

به لگهی که مالی شیوهی جهسته: جوانیی قه دو قامهت و به کارهینانی ئەده به.

به لگهی وینهی ناوه وهش: ته بیات و رهوشتی جوانه، ته بیات: پاکداوینی و ده سپاکی و خو به دوورگرتن له جههل و چلپسی. رهوشته کان: به خشندهیی و باودان (الایثار) و داپوشینی عهیب و عار و ده سپیشخه ری چاکه و له سه رخویی و پشوودریژی له گه ل نه قام.

هر کهسی ئەم شتانهی پیی درا به رهو که مال به رزی ده کاته وه و به پرترین ناکاره کانی لی وه ده رده که وی، ئە گه ر ناکاریک که م بوو ئەوا که موکورتیبه ک چیی ده بییت.

۲۱۰- ته سلیمبوون به بریاری خودا و پازیبوون به قهدهر

له دونیادا گه مزه تر له و که سه نییه که دهیه وی له سر گه یشتن به مه به ست و
 نامانجه کانی مامه له له گه له خودا بکات. که واته به لا و تاقیکردنه وه کوا؟!

هر که سیک دهیه ویته سه لامه تی بو به رده وام بیته و سه رکه ویته به سه ر دوژمانانیدا و
 له به لا و ناخوشی به دوور بیته نهوا واتای ته کلیفی نه زانیوه و له مانای ته سلیمبوون
 تی نه گه یشتوه .

نه ی نه وه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نه بوو پوژی به در سه ر خرا پاشان پوژی
 نو خود چی به سه ر هات؟!

نه ی له سه ر دانیکردنی که عبه پیگری لی نه کرا و ناچاری گه پانه وه کرا؟!

هر ده بی باش و خراب هه بی، باش سوپاسگوزاری پیویست ده کات و خراپیش
 به ره و داوا و دوعا ده تبزویتی، نه گه ره وه لام نه بوو به رده وامیی به لا و ته سلیمبوون
 به بریاری خودا ویستراوه .

نا لیره دا نیمان پوون ده بیته وه و له ته سلیمبووندا جه وه ره و ناوه پوکی پیواون
 دهرده که ویته . نه گه ره ته سلیمبوون له ناوه وه و دهره وه هاته دی نهوا نه وه کاری

مرۆفی کامله. نهگه ریش له ناوهوه دلگوشرانتیک له بپیاره که نهک بپیارده ره که –
 سروشتی مرۆفحه زی به ئازاردهر نییه – هه بوو ئهوا نیشانهی لاوازیی مه عریفه ته.
 نهگه کاره که به ره و په خنه و نارهبازیی به زمان پویشت ئهوا په نا به خوا ئهوه
 حالی نه فامانه.

۲۱۱- نارامگرتن له سه ره به لا و ناخوشی

به لای گوره ئه وه به مروه له شوینیک دانیشیت که شوین و مه قامی وی نه بیت. وه کوو ئه وه ی پیاوچاکیک ناچار بیت ماده لای بی سته مکاریک بکات و هاموشوی بکات، یان تیکه لی که سانی نه شیوا و نه گونجاو بیت یان کارگه لیک بکات که شیوا ی ئه و نه بیت یان ناچار ی شتگه لیک بیت که له و ئامانجه ی هه یه تی دایرینیت.. وه کوو ئه وه ی به زانایه ک بوتری: هاموشوی ده سه لاتدار بکه وه گه رنا ده ترسین سته مت لی بکات و ئازارت بدات! نیر ئه ویش هاموشوی بکات و شتانیکی نه شیوا بینیت و نه توانی نکولییان لی بکات.. یان پیوستی به شتیک له دنیا بییت - مافه که شی لی زهوت کراوه - پیوست بکات باسی ئه وه بکات یان ئاشکرای بکات بۆ ئه وه ی هه ندی مافی ده ست بکه ویت، وه پیوستی به مودارات و ماده لایی ئه و که سانه بیت که موداراتیان دژواره، به لکوو هه ول و هیممه ت و خه می بۆ ئه و شته پیوستانه په رشوبلاو ده بیت.. هه روه ها پیوستی به وه ده بی بجیته نیو هه ندی کاره وه که شیوا ی ئه و نییه، وه کوو ئه وه ی پیوستی به که سابه ت و ئیشکردن بیت و هاتوچوی بازار بکات یان خزمه تی ئه و که سه بکات که کریی ده داتی! ئه مه ش به هوی تیکه لیبوونی خلته و پلته وه دلک به رگه ی ناگری که هه میشه خودای له بیر و له به رچاوه.. یان خیزانیکی هه بی و هه ژاریش بیت و بیر له ده وله مندکردن و بینیا زکردن یان بکاته وه، به و هویه بجیته نیو هه ندی شوینه وه که هه موویان به لای

ئەمەو گوناھى گەورەن.. پەنگە تووشى لە دەستدانى خۆشەويستانى بېيت يان بەلایەك بەسەر جەستەيدا بېيت يان مەبەستەكانى پېچەوانە بېتەو و دوژمنەكانى بەسەريدا زالّ بن، ببينيت لەرپلادەر (فاسق) بەسەريدا زالّ دەبى و ستەمكارىش زەلبىلى دەكات، هەموو ئەم شتانە ژيانى لى دەشيويئى و نزىكە دلّ بەهژيئى.

لە تووشبوون بە تاقىکردنەو و بەلایەك هېچ شتەك نىيە جگە لە تەسلىمبوون و پەنابردنە بەر خودا تا دەروويەكت لى بکاتەو، ئىتر دەبينري مرؤفى ئيماندارى پەند و مەرد لە بەرانبەر ئەم بەلایە گەورانە دامەزراو دەبى و دللى ناگوپى و زمانى هېچ ناپەزايەك دەرنابري.

ئەى ئەو پەغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) نەبوو پىويستى بەو بوو بلى: ((كى پەنام دەدا و دەمەويئیتەو؟ كى يارمەتيم دەدات و سەرم دەخات؟))

و پىويستى بەو بوو لە پەناى بېباو پىکدا بچیتەو نەو مەكە و ورگى حوشتر فپى دەدرايە سەر پشتى و هاو لەانى دەكوژان و موداراتى نەو موسلمانەكانى دەکرد و زۆر برسى دەبوو بەلام ئارام بوو و نەدەگوپا؟!

ئەو تەنها لەبەرئەو بوو دەيزانى كە دنيا خانەى تاقىکردنەو بە بو ئەو ى خودا سەير بکات مرؤفەكان چى دەكەن.

ئەو ى ئەم شتانە سووك و ئاسان دەكات ئەو بەبەندە بزاني چ پاداشتىكى هەيە و ئەو ش مەبەستى خوداى حەقە.

۲۱۲- مال و سامان زور کەسی کردە کۆیلە

نکوولی له وه ناکریت کە سروشتی مرۆفەکان حەز بە مال و دارایی دەکەن چونکە هۆکاری مانەوهی جەستەکانە بەلام خۆشەویستی مال و دارایی لە هەندێ دلدای زیاترە، تا وای لێ دیت مال و پارە لەبەر خودی خۆی خۆشەویست دەبێ نەک بۆ گەشتن بە مەبەست و ئامانجەکان! دەبینی کەسی قەرچۆک شتی سەیرۆسە مەرە دەخاتە ئەستۆی خۆی و نەفسی لە خۆشی و چێژەکان قەدەغە دەکات و چێژتەنھا لە کۆکردنەوهی مال و سامان دەبینی!

ئەمەش خوویەکە لە خەلکی زۆردا هەیه و سەیریش نییه کە لە نەفاماندا هەبێ بەلکوو سەیر ئەوهیه لە ئەهلی زانستدا هەبێ. پێویستە زانا یان دژایەتی و سەرپێچی ئەم خووه بکەن، بەتایبەتی لەو کردەوانەیی بۆ کۆکردنەوهی مال و دارایی پێویستن، یان ئەوه تا زانا لە پووه ناشیرینهکان و گوماناوییه بەهێزەکانەوه مال و سامان بە پزددیهکی توند و بە زەلیلی لە داواکردن کۆدەکاتەوه، پاشان لە زەکات وەری دەگری کە لەگەڵ پێویستەبوون بۆی حەلال نییه پاشان هەلی دەگری و سوودی لێ نابینی، ئەمە سیفەتێکی ئازەللیانەیه و لە ئادەمیبوون دەری دەکات بەلکوو ئازەللیەت هیچ لۆمەیهکی لەسەر نییه چونکە بە راهێنان و وەرزی سروشتی

ده گۆپۆی به لام ئەمانه نه پاهێنان و وهزین گۆپیونی، نه زانستیش سوودی پی
 گه یاندوون!

(ئەبوولحەسەن بەستامی) له خانەقای بەستامی نیشتەجۆ بوو که له سەر پووێباری
 عیسا بوو (لقه پووێباریکی فورات بوو له سەر ووی شاری بەغدا)، هاوین و زستان
 تەنها جلکی خوری له بەر دەکرد، خەلک پێزیان دەگرت و سەردانیان دەکرد، دوا
 مردنی زیاتر له چوار هەزار دیناری زۆری له پاش بەجیما !!

بیرە پیاویکمان بینی که تەمەنی گەشتبووه هەشتا سال، نه ژنی هەبوو نه منداڵ،
 نه خۆش کەوت و خۆی خسته کن هاوێتیەکی، ئەو پیاوه بۆ شتێک که ئەو حەزی پی
 دەکرد پوو له خەلک دەنا و پی چاکیش نهبووه، مرد و مال و سامانیکی زۆری
 له دوا خۆی بەجیشت!

(صەدەقە کۆپی حوسەین) مان دیت که بەردەوام زەمی زەمان و خەلکی دەکرد و
 له داواکردن له خەلک زیاده پەروی دەکرد و به تەنیا له مزگەوت دەمایه وه و کەس
 نه بوو خزمەتی بکات، که مرد سی سەت دیناری زۆری له پاش بەجیما!

(ئەبوو تالیب کۆپی موئەبیەدی صۆفی) هاوێتیەتی دەکردین و پارە و سامانی
 کۆدە کردە وه، نزیکە سی سەت دیناری لی دزرا، ئەو ئەندە خەفەتی لی خوارد تا بووه
 هۆی مردنی.

وه له ئه حوالی خه لك تۆ خه لكانيك ده بينی له سه سه كۆی خه لك دانیشتون و داوای کرانه وه ده كه ن، پاره و پوولی زۆریان بۆ دیت و پیتی ده و له مهند ده بن، كه چی واز له وه رگرتنی زهكات و داواکاری ناهینن!

ههروهها چیرۆكخوینهكان به ولاتدا دهگه پین و داوای پاره ده كه ن، پاره و سامانیکی زۆریان دهست ده كه وی به لام هه ر واز له نه ریتی داواکردن ناهینن.

پاك و بیگه ری بۆ خودا! زانست چ سوودیکی پی گه یاندن؟! به لكوو نه زانی و نه فامی بۆ ئه مانه ئینسافتره!

له قیزه ونترین حالوباریان پابه ندبوونیانه به و هۆكارانه ی دونیا یان بۆ ده ردهست دهكات وه كوو: سه ركزکردن و خواپه رستی له پوآلهت و به ردهوام هاندانی گوشه گیری له تیکه لیبون!

هه موو ئه مانه دوورن له شه رع. سه رنجی هه ندیکیانم داوه كه ئه وه نده تانه ی له هاوشانه كه ی داوه تا گه یشتۆته ئه وه ی دووچاری له ناوچوونی بکات.

واوه یلا بۆیان! چه نده كه م چیژ له پوآله ته کانی دونیا ده بینن! ئه گه رچی خودا دلّه کانی له خۆشویستیان وه رچه رخانده وه – چونکه خودا دلّه کان ته نها به لای دلّسۆزان وه رده گێریت –، دونیای راسته قینه یان له دهست چوو و ته نها شیوه ی داروپه ردوویان دهست كه وت!

داواى عه قلىك له خودا ده كه ين دونيامان پىك بخات و تاخيره تمان به دهست بينى،
خواى پوزيدهر تواناداره.

۲۱۲- به هادارترین شتی دنیا

بۆ که سیک که گه وره یی و شه ره فی بوونی زانیوه پیویسته باشترین
هه بوو (مه وجود) به دهست بینیت.

ئه م ته مه نه وه رزیکه و بازرگانییه کانیش جیاوازن و خه لک به گشتی ده لئین: ئه وه
بکه ن که باری سووکه و نرخى زوره، پیویسته که سی به ئاگا ته نها داواى به نرخترین
بکات.

به هادارترین شتیش له دنیا ناسینی خودای گه وره یه.

خواناسی ریبوار هه یه هه ر له پئگای سه فه ر به ئامانجه که ی گه یشتووه. هه یانه
هیممه تی په یوه سه ته به خواستنی قازانجه که ی. هه یانه ته ماشا ده کات چ شتیک
خۆشه ویست پازی ده کات و ده بهینیتته بواری مامه له وه و به نرخى قه بوول پازیبه و
پئی وایه هه موو کالاکان به شی هه قی په یمان و ئه مان ناکات.

هه یانه پئی وایه پیویسته له هه لبراردنی ئه م گرتنه به ری پئی سوپاسی خودا بکات
و دان ده نی به ده سه ته پاچه ییی خۆی.

خه لکیکیش له م ئه حواله به رز بوونه وه و پئیان وابوو که ته نها پالپشتیی خودا
مه شغوولیان ده کات له سه یرکردنی کار و کرده وه. ئه مانه ژماره یان که متره ..

۲۱۴- ساته‌كان بقۆزنه‌وه و خۆتان بۆ مردن ناماده بکه‌ن

هه‌رکه‌سی زانی به‌جیه‌شتنی مه‌ککه‌ نزیك بۆته‌وه ئه‌وا ته‌واف زیاتر ده‌کات به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر ئومیدی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌بی له‌به‌ر گه‌رده‌یی ته‌مه‌ن و بیهیزی.

به‌همان شیوه‌ ئه‌و که‌سه‌ی به‌ هۆی هه‌لکشانی ته‌مه‌نیه‌وه له‌ که‌ناری مردن نزیك بۆته‌وه پێویسته‌ ساته‌كان بقۆزیته‌وه و کات به‌فیرۆ نه‌دات و چاوه‌پێی مردن بکات به‌و جۆره‌ی بۆی باش و گونجاوه‌، مرۆڤ له‌ ته‌مه‌نی گه‌نجیدا به‌هیز و به‌توانایه‌ به‌لام دواتر ورده‌ ورده‌ به‌ره‌و بیهیزی و لاوازی ده‌چیت تا ئه‌وه‌ی له‌ سه‌رده‌می پیریدا ته‌واو کز و سست ده‌بی، ئیتر هیچ شتیکی له‌به‌رده‌م نامینی ته‌نها ته‌سلیمبوون به‌ جه‌نگاوه‌ری مردن نه‌بی.

که‌واته‌ بۆ خاتری خودا په‌له‌ و ده‌سپیشخه‌ری بکه‌ن بۆ خۆ پاککردنه‌وه‌ تاوه‌کوو به‌ پاکژییه‌وه‌ بچیته‌وه‌ لای خودا.

چ ژيانیک له‌ دنیا خۆش و به‌چیزه‌ بۆ که‌سیک پۆژه‌ ساغه‌کانی له‌ مردن نزیکی ده‌خه‌نه‌وه‌ و هه‌لکشانی ته‌مه‌نی دابه‌زینه‌ له‌ ژیان و زۆر مانه‌وه‌ی که‌مکردنه‌وه‌ی راده‌ و ئه‌ندازه‌ی ماوه‌ی ته‌مه‌نه‌؟!!

ئیترا با بیر له‌ داها‌تووی بکاته‌وه‌ و ئه‌مه‌ گرینگترینه‌ له‌وه‌ی باس‌مان کرد.

ئەى لە فەرموودەى صەحىدا نەھاتووہ کە پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: ((ھەر یەككە لە ئیوہ بەیانیان و ئیواران شوینەكەى لە بەھەشت یان دۆزەخ پى نیشان دەدرى و پى دەوترى: ئەمە شوینەكەتە تا خودا زیندووت دەكاتەوہ.)) بوخارى و موسلىم گىرايتیانەوہ.

ئاخ و ئۆف بۆ كەسىكى گەفلەكراو كە بەر لە كوژران چەند كەس دەكوژیت!
خۆشىی ژيان بۆ كەسىكى بەلین پیدراو بە زۆرتەین ئاوات و خۆزگە!

ئەو كەسەى تەمەنى لە حەفتا نزیك بۆتەوہ با بزانی كە نەفەسى بۆتە نا!ئە!

خوای گەورە یارمەتى ئەو كەسە بدات كە كۆسپى تەمەنى بپروہ لە مردنى لەناكاو.

۲۱۵- گه وره ییی پیغه مبه رمان

هر كه سېك ويستی له كرده وه كانیه وه حه قیقه تی رازیوون له خوداوه بزانی و دهركی نه وه بكات كه په زامه ندى له كوئوه په یدا ده بی با بیر له نه حوالی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بكات وه .

چونكه هر كاتى مروّف به ته واوی خودای خولقینه ری ناسی ده بینى و ده زانى كه خولقینه ر خاوه ندار (مالك) ه، خاوه نداریش مافی په فتار كردنى له مولكه كانی هیه، وه به حه كیمی ده بینى كه هیچ شتېك بیهوده و له خوړا دروست ناكات و وه كوو كویله یه ك خوئی ته سلیمی ده ستی حه كیمېك ده كات، نیتر سه یروسه مه ره كان به سه ریدا دین و هیچ گورانكار بیهك لئی پرونادات و ناخ و ئوفېك ناكات و به زمانى حال نالى: نه گه ر ناوا بووايه ! به لكوو چون شاخ به رانبه ر با و زریان پاده وه ستی و ناهه ئی نه ویش نه وها له هه مبه ر قه ده ره كان دامه زراو ده بی.

نه مه موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) گه وره ی پیغه مبه ران ته نها بو خه لك نیردراوه و بیباوه پبیش هه موو دونیای گرتبووه وه، وای لی هاتبوو له شوینېك بو شوینېكى تر هه لده هات و خوئی له نیو مالى نه رقه می كوپى نه بی نه رقه م ده شارده وه، نه گه ر به اتبایه ده ره وه لییان ددها و برینداریان ده كرد و هه ناوی خوشتریان فری ده دایه سه ر پشتی، نه ویش بیده نگ و نارام بوو. هه موو وه رزىكى

حەج دەچووہ کەعبە و دەبیوت: ((کئی پەنام دەدات و دەمحەویننیتەوہ؟ کئی یارمەتیم دەدات؟)). پاشان لە مەککە دەرچوو، نەیتوانی بگەریتەوہ ئیلا لە پەنای بیباوەرێک نەبیّت.

وێرایی ھەموو ئەمانەش نە داخ و ئۆفییکی کرد نە لە ناخەوہ پەخنە و پەلپییکی گرت، ئەگەر غەیری وی وای بەسەرھاتبایە ئەوا دەیگوت: ئەی پەرەردگارم! تۆ خواوەنی ھەموو خەلکیت و لە ھەمووان بەتواناتریت بۆ یارمەتیدان و سەرخستن، ئیتر بۆچی من زەلیل بکریم؟! ھەرۆھکوو عومەر (خوا لێی پازنی بیّت) لە پۆژی پێککەوتنی خودەبیبەدا گوتی: ئەی ئیمە لەسەر ھەق نین؟! ئیتر بۆچی نزمی لە ئایینەکەمان قەبوول بکەین؟! کاتی ئەمە ی وت پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) پێی فەرموو: ((من بەندە ی خوام و ئەویش دەسبەردارم نابێ و پشتم بەرنادات)). ئەو دوو وشە بنچینەبیبە کۆکردوہ کە باسماں کرد: فەرماشتی ((من بەندە ی خوام)) ددانانە بە مولکایەتی و خواوەنداریبەتی خودا، وەک ئەوہ ی بلێ: من مولکی خودام چی بیەویّت پێم دەکات. وە فەرماشتی ((دەسبەردارم نابێ)) پوونکردنەوہ ی حکمەتی خودایە و واتە ئەو ھیچ شتیکی بیھوودە و لەخۆرا ناکات.

پاشان گرفتاری برسیتی دەبی و بەرد لەسەر سکی خۆی دەبەستی. ھەموو گەنجینەکانی ئاسمانەکان و زەویش ھی خودایە.

ھاوہلانی دەکوژرین و پووخساری بریندار دەکری و ددانی دەشکینری و تەرمی مامی ئەتک دەکری، ئەویش بیدەنگە.

پاشان کورپئکی پیّ ده به خشری و لئی ده سه نریته وه و خوی به حه سه ن و حوسه ن
دلخوش ده کات و پییان ده لئی که چییان به سه ردیت.

دلی به حه زه تی عائیشه (خودا لئی رازی بیت) خوش ده بی که چی ئەم خوشییه ی
به تومه تبارکردنی به زینا لی تیک ده درئ. چەندان په رجوو (موعجیزه) نیشان
ده دات و له م لاوه ش (موسه یله مه ی درۆزن) و (ئه سه وه د ئەلهه نسسی) (ئیبین
سه ییادی) لی قیت ده بنه وه و داوای پیغه مبه رایه تی ده کن.

شهریعه تی ئەمانه ت و راستگویی داده مه زینئی و پیی ده وترئ: درۆزن و جادوگر!

پاشان تووشی نه خوشی ده بیت و هینده ی دوو که س ئیش و ژانی ده بیت به لام
ئارام و بیده نگه. پاشان مردن به خه ی ده گری و له نیو کراس و شه پوالتکی خوری
ئه ستور و زیر پوخی پاکی لی ده سه نریته وه، ته نانه ت سووته مه نییه کیان نییه چرای
پی داگیرسینن!

هیچ پیغه مبه ریکی پیش خوی نه یده توانی وه کوو پیویست ئارام له سه ر شتیکی
وه ها بگریت ته نانه ت گه ر فریشته ش گرفتاری ئەمانه بووایه ئارامیان نه ده گرت.

ئه مه ئاده م (سالوی خوی لی بیت) هه موو به هه شتی بو حه لال ده کری ته نها
دره ختیک نه بی که چی ئارامی له سه ر ناگری و ده که ویته هه له وه! پیغه مبه ریشمان
(صلی الله علیه وسلم) له باره ی ئەو شتانه ی له دونیا ریپیدراون ده فه رموئیت: ((من و
دونیا کوجا مه رحه با؟!)) واته من دونیام بوچییه؟!!

ئەمە نوح (سلاوی خوی لی بیئت) لە و کیشە و ناخۆشیانە ی لە دەست گە لە کە یە وە تووشی دە بیئت هاواری لی هە لدهستی و لە خەم و خەفە تان هاوار دە کات: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ (نوح: ۲۶) واتە: خودایە هیچ بیباوە پێک لە سەر زەوی مە هێلە وە و هە موویان لە ناو بیە .

کە چی پێغەمبەری ئیمە (صلی الله علیه وسلم) دە فەر مویت: ((اللهم اهد قومي فإنهم لا يعلمون)) بوخاری و موسلیم گێرا بیتیانە وە . واتە: خودایە هیدایە تی گە لە کە م بدە چونکە ئە وان نازانن .

ئەمە حە زە تی موسا (سلاوی خوی لی بیئت)، لە کاتی پەرستی گوێرە کە لە لایە ن گە لە کە یە وە لە بە ران بەر قە دەر هاواری لی هە لدهستی و داوای فریاکە وتن دە کات و دە لی: ﴿إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ﴾ (الأعراف: ۱۵۵) واتە: خودایە ئە مە تە نها تاقی کردنە وە یە کە لە لایە ن تۆ وە ..

فریشتە ی مردن دیتە لای و چاویکی دە ردینێ و، حە زە تی عیسا ش دە لی: ئە ی خودایە ئە گەر مردن لە کە سینک دوور دە خە ی تە وە ئە وا لە منی دوور خە وە .. کە چی پێغەمبەری خۆ مان (صلی الله علیه وسلم) کە لە نیوان مانە وە و مردندا سەر پشک دە کری چوون بۆ لای خوای گە وەرە هە لده بژێری .

ئە مە حە زە تی سوله یمان (سلاوی خوی لی بیئت) دە لی: ﴿وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي﴾ (ص: ۳۵) واتە: مولکیکی وام پێ بدە کە دوای من بە هیچ کە سینکی تر پە وا نە بی .

که چی پیغهمبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت: ((اللَّهُمَّ اجْعَلْ رِزْقَ آلِ مُحَمَّدٍ قُوتًا)) واته: خودایه پۆزی که سوکاری موحه‌ممه‌د ته‌نھا نه‌وه‌نده بیت به‌شی ژیانیان بکات.

سویند به خوا نه‌مه کرده‌وهی که سیکه بوون و بوونه‌ینه‌ری ناسیوه، مه‌به‌ست و نامانجه که سییه‌کانی مردووه و په‌لپ و په‌خنه‌کانی نه‌ماون، حه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی به‌پیی خواستی خودا‌که‌ی بووه.

۲۱۶- هيچ ژنيك بى خوش نيبه

زۆربهى ئاره زووه كانى به رههست، ژنانن. مروؤ ژنيكى پؤشته ده بينى و وا خه يال دهكات كه له ژنه كهى خوى جوانتره يان بير له ژنانى جوان دهكاتوه و بيريشى تهنه بؤ ژنى جوان دهچى، ئيتر هه ولى ژنهينانى تر ده دات، نه گهر كاره كهى بؤ مهيسه ر بوو نه و جاره سهيرى خوش و نه نكييه كانى دهسكه وتووه كهى دهكات كه پيشتر بيرى لى نه ده كرده وه و بيزار ده بى و داواى هيتر دهكات و نازانى دهسكه وتنى ئامانچ و مه بهسته كانى له پوالت پهنگه چه ندان مهينه تى و دهرده سهرى تيداييت، وه كوو نه وهى ژنى دووه م دينى نه بى يان عه قل، يان خوشه ويستى نه بى يان به پيوه بردن، ئيتر به م جوړه زياتر له و سوود و خوشييانه ي دهستى ده كه وى شت له دهست ده دات!

هه ر نه م هؤيه شه زيناكه رانى تووشى كارى به د كرده وه چونكه كه له گه ل ژنه كه داده نيشن كه مو كورتبييه كانى داپوشراوه و جوانبييه كانى به دهره وهيه، ئيتر له م ساته دا چيژ وه رده گرن، پاشان ده چنه لاي به كيكى تر.

كهسى ژير با بزاني كه هيچ ريگايه ك نيبه بؤ كه يشتن به ئامانچ و مه بهستى ته واو هه روه كوو نه و دهيه وى، ﴿وَأَسْتُرُ بِعَازِئِهِ إِلَّا أَنْ تَعْمُضُوا فِيهِ﴾ (البقرة: ۲۶۷) واته: وه ريناگرن مه گهر چاوى لى بنووقينن.

به جوانتر له م وتیه ی خودا عیب له ژنانی دونیا نه گیراوه: ﴿وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ (البقرة: ۲۵) واته: له بهه شتدا هاوسه ری پاک بو ئیمانداران هه یه.

که سی نه فسبه رز خۆی به دور ده گری له شیوه ی پیس و خهوشی ره وشت، مرؤف با به وه پازی بیت که ناوه وه ی دینه و دهره وه شی خوداپوشین و قه ناعه ته، ئه و کات به دلکی خۆش و پاک و ئارام ده ئی. هه ر کات ژنی زۆری هینا ئه و ئه و کات سه رقالبوونی دل و ته نکیی دینی زۆتر ده کات.

۲۱۷- هەر که سیئک و بۆشتیک

پاک و بیگەردی بۆ ئەو خودایەیی هەر که سیئکی بە هونەر و کارێک مژوول کردووه تا چاوه‌کان لە دنیا دا بخهون.

سه‌بارهت به زانسته‌کانیش، ئەم قورئانه و ئەم فەرمووده و ئەم نه‌حوه‌ی خۆشه‌ویست کردووه... چون ئەگەر ئەوه نه‌بوایه ئەوا زانسته‌کان له‌بەر نه‌ده‌کران و نه‌ده‌پاریژان.

یه‌کێکی کردۆته نانه‌وا و یه‌کێکیش دروستکەری هەریسه، ئەمه‌ دێک و دال له‌ بیابانه‌وه دێنی، ئەمه‌ش زیپکه‌ خاوین ده‌کاته‌وه... هه‌موو ئەمانه‌ بۆ ئەوه‌ی کاروباری خه‌لک به‌رپۆه‌ بچیت، بۆ نموونه‌ ئەگەر هه‌موو خه‌لکی کردبایه‌ نانه‌وا ئەوا ئەو هه‌موو نانه‌ خه‌سار ده‌بوو! یان هه‌موو بیوونایه‌ دروستکەری هەریسه‌ ئەوا هەریسه‌ وشک ده‌بوو! به‌لکوو ئیلهامی ئەمه‌ و ئەوه‌ به‌ ئەندازه‌ ده‌کات تاوه‌کوو کاروباری دنیا و کاروباری ئاخیره‌ت پێککه‌وێت..

ئەو خه‌لکانه‌ ده‌گمەنن که خودا ئیلهامی که‌مال و داوای باشترین و کۆکردنه‌وه‌ی زانست و کار و مامه‌له‌کانی دنیان بکات... خاوه‌نی ئەم حالانه‌ش جیاوازن..

پاک و بیگەردی بۆ ئەو خودایەیی چی بویت ده‌خولقینی و هه‌لده‌بژیری.

داوای لی‌بووردنی لی ده‌که‌ین ئەگەر په‌زنامه‌ندی نه‌بی و سه‌لامه‌تی لی ده‌خوازین ئەگەر شیایوی مامه‌له‌ نه‌بین.

۲۱۸- ناسينه وهی فهرموودهی راست و هه ئبه ستراو

فهرمووده زانی (علم الحديث) بریتیه له شه ریهت، چونکه پرونکه ره وهی قورئان و پۆشنکه ره وهی حه لال و حه رام و ده رخه ری ژیاننامه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانیه تی.

به لام فهرمووده درۆی تیکه ل کراوه و شتی زۆر ناشیرینیان تی خستوه. ئه گه ر زاهید و ئامۆژگار یارمه تی بدرین و سه رکه وتوو بن ئه وا ته نها ئه و فهرموودانه باس ده کن که شایه تی راست و دروستییان دراوه. ئه گه ریش له یارمه تی و سه رکه وتن بیبه ش کران ئه وا زاهید به هۆی گومانباشیی به گێره ره وه کان ئه وا کار به هه ر فهرمووده یه ک ده کات ببیستی! ئامۆژگاریش به هۆی ناشاره زایی له راستاندن (تصحیح) هه ر شتیک ببینی ده یلیت! ئیتر ئه حوالی زاهید تیک ده چی و بی ئه وه ی بزانیته له راسته ری لاده دات.

چۆن ئه مه پوونادات له کاتیکدا زۆریه ی ئه و فهرموودانه ی ئاماژه به زوه د ده کن ساغ نه بوونه ته وه و نه سه لماون!؟ وه مو ئه و فهرمووده یه ی له زاری پیشه وا عومه ر گێردراوه ته وه: ((هه ر مرۆیه کی موسلمان ئاره زوویه کی بزوا و ئاره زووه کی ره تکرده وه و له سه ر نه فسی باویدا ئه وا خودا له گونا هه کانی خو ش ده بی)) ئه مه

فهرموده یه کی هه لبه ستراره، شتگه لیک له مرۆڤ قه دهغه ده کات که پیتی پیدراوه بیانکات تاوه کوو توانای خواپه رستی و تاعه تی خودای هه بی.

یان وه کوو فهرموده ی: ((هه ر که سیک جلیکی جوانی له به رکرد...)).

هه روه ها گێرپایتیان وه گواپه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دوو پیخوریان له پیش داناوه، فهرموویه تی: ((دوو پیخۆر له جامیکدا؟! پیویستم پیتی نییه، پیم ناخۆشه خودا له باره ی شته زیاده کانی دونیا لیم بپرسیت)).

له سه حیددا هاتوو هه که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) گندۆره ی به خورما خواردوو ه.

ئه گه ر به دوا داچوون بکری وینه ی ئه مه زۆره !

له سه ر هه له و نارپه وا بیروباوه رپیان بنیات ناوه بۆیه ئه حوالی ئامۆژگار (واعین) و ئامۆژگاریکراو به د و خراپ بوو، چونکه قسه کانی له سه ر شتگه لی گه ند و به د و ئه سته م هه لده چنی.

کۆمه لیک له زاهدان کاریان له سه ر فهرموده گه لیک ناپاست ده کرد، ئیتر کاتیان له نارپه وا و نادروست به فیۆ ده چوو، پاشان په خنه یان له زانایان ده گرت له وه ی که شته رپیدراوه کان به کار دینن و پێیان وایه که وشکی واته دین!

ههروهها ئامۆزگارەكان به فەرموودهگه لیکی ناراست كه هیچ په یوه ندییەکی به پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانیه وه نه بوو قسه یان بۆ خه لک ده کرد، مه حال له کنیان بیووه شه ریعت.

پاک و بیگه ردی بۆ ئه و خودایه ی ئه م شه ریعته ی به قسه و وته ی پیاوچاگان پاراستوه، ده سکاریکردنی تونده په وان و خۆ به خاوه ن زانینی پووچگه رایانی لی دور ده خه نه وه.

۲۱۹- (مسند ای ئیمامی ئەحمەد

هەندى له فەرمووده زانان لىيان پرسىم: ئايا له (مسند أحمد) فەرموودهى ناراست هەيه؟ وتم: بەلى.

ئەم قسەيه بە لای کۆمەلەیک له وانهى سەر بە مەزەهەبى ئیمامى ئەحمەد بوون قورس و ناخۆش بوو! وام لىکدايه وه که ئەوان پەشۆکیين و باش له مە تى ناگەن بۆيه چىتر بىرم لى نه کرده وه. کاتىکم زانى دەستیان کردووه بە فەتوا نووسىن، کۆمەلەیک له خەلکى خۆراسان – وه کوو نه بولعه لائى هەمه دانى – ئەم قسەيان گەرە کردووه و پەتیان کردۆته وه و هیرشى ناشىرىنیان کردۆته سەر ئەو که سەى کردوويه تى!

سەرم سوپما و حەپەسام و له دللى خۆمدا وتم: سەیره! ئەوانهى خۆيان داوه ته پال زانست و خۆيان بە زانا دادەننن وه کوو خەلکى پەشۆکیيان لى هاتووه! ئەوهش له بەرئەوهيه ئەوان فەرموودهيان بىستوووه و له راست و ناراستیان نه کۆلیوه ته وه و وا گومانیان بردووه هەر که سىک قسەى منى وتببته وه ئەوا تانهى له و فەرموودانه داوه که ئیمامى ئەحمەد گىراپتیه وه، بەلام وانیه!

ئیمامى ئەحمەد فەرموودهى (مەشهور) و خراب و باشى گىراوه ته وه، پاشان زۆرىک له وانهى گىراپتیه وه پەتکردۆته وه و نه یکردۆته مەزەهەبى خۆى.

ئەي ھەر ئۇ و نىيە لە بارەي فەرموودەي دەسنويزگرتن بە مەي وتوويه:
 نە ناسراو (مجهول) ه؟!

ھەر كە ستيك تە ماشاي (كتاب العلل) بكات كە (ئەبوويه كر ئەلخەلال) دايناوہ
 فەرموودە گە ليكي زۆر دە بيني كە ھە موويان لە (المسند) ن و ئيمامي ئە حمەد تانەي
 لي داون.

(القاضي أبي يعلى بن الحسين الفراء) وتوويه: ئيمامي ئە حمەد لە (مسند) ھە كە يدا ئە و
 فەرموودانەي گيپراوہ تە وە كە ناووبانگي ھە بووہ (مشهور) و مە بە ستي پاست و
 ناپاست نە بووہ، بە لگەي ئە وە ش ئە وە يە كە عە بدوللاي كوپي وتوويه تي: بە باوكم
 وت: لە بارەي ئە و فەرموودە يە چي دە لئيت كە (ربعي كوپي حراش) لە حوزە يفەي
 گيپراوہ تە وە؟ وتي: ئە وەي (عبدالعزيز كوپي أبي رواد) دە يگيپتە وە؟ وتم: بە لي.
 وتي: فەرموودە كان پيچە وانەي ئە ون.. وتم: لە (المسند) باست كردووہ؟ وتي: لە
 (المسند) مە بە ستم فەرموودەي مە شهور بووہ، ئە گەر تە نھا ئە وانە م مە بە ستم
 بووايە كە پيم پاستن ئە و شتيكي زۆر كە م لە (المسند) دە ھينا، بە لام كوپرە كە م تو
 پييازي من لە فەرموودە دە زاني، دژايە تي ئە و فەرموودە لاوازانە ناكە م ئە گەر لە م
 بابە تە دا شتيك نە بي دووري بخاتە وە. (القاضي) وتوويه: ئيمامي ئە حمەد باسي
 پييازي خوئي لە (المسند) كردووہ، ھەر كە سي بيكاتە بنچينە يە ك بو پاست و
 دروستي ئە و پيچە وانەي وي كردووہ و دە سبە رداري مە بە ستم كە ي بووہ.

وتم: له م سهرده مه دا ئه وه خه مباری کردووم که زانا یان به هۆی که مته رخه مییان له زانست وه کوو په شه خه لکه که یان لی هاتوو، ئه گهر فه رموده یه کی هه لبه سترایان به رچاو بکه ویت ده لئین: گێردراوه ته وه ! پیویسته بۆ هیمه تنزمییان بگرین.

۲۲۰- ھەندى كەس تەنھا پېستيان بنيادەمە

پېم گەشت كە ھەندى لە رېلادەرانى كۆن دەيگوت: زيان جگە لە شوپىنكەوتنى
 ھەز و ئارەزوى نەفس - جا ھەلە بېت يان راست - چىتر نىيە !

لە دۆخى ئەمە رامام، دېتم نەفسمردووە، نە غىرەتېكى لەسەر ئابرووى خۆى ھەيە
 نە ترسى عەيبە ! نمونەى ئەمە لە پېستى ئادەمىزاد نىيە .

مروڤ رەنگە كارى كوشتن ئەنجام بدات نەوەك بوترى: ترسنۆكە . بارى قورس
 ھەلدەگرى نەوەك بگوترى كەمتەرخەمى كردووە . لە عەيبە دەترسى و ئارام لەسەر
 ھەموو دەردىكى ھەژارى دەگرى و ئەو دەشارىتەو تەوەكوو بە چاويكى كەم
 نەبىنرى . تەنانەت نەزان ئەگەر پىي بوترى ئەى نەزان ! تووپە دەبى . و ئەو
 دزانەى ئامادەى ھەرامن ئەگەر بەكىكيان بەويتەر بلى: قسە مەكە ، خوشكەكەت
 ئەمە و ئەو دەكات ! غىرەت دەيگرى و خوشكەكەى دەكوژى . ھەر كەسەك نەفسى
 ھەبىت لە شوپىنى تۆمەت ناوەستىت نەوەك گومانى پى بېرى .

بەلام ئەوەى بىباكە لەوەى بە سەرخۆشى ببىنرى و خەمى نىيە لەناو خەلك دەنگ
 بداتەوە و ببىتە بنىشتەخۆشە و باسكردنى خەلك بۆى بە خراپە ئازارى نادات ئەوا
 ئەوە لە رىزى ئازەلانە .

ئەمەى دەپەویئ نەفس بە دواى ئارەزووہ کانی بکەوئیت چیژ وەرناگریئ مەگەر لە نازار و گوناھ و سەرزەنشە نەترسیئ و هیچ ئابروویەکی نەبئ ئاگاداری بیئت، ئەمە ئازەلئیکە لە پیستی مروقدا.

وہگەرنا ئەمە چ ژیانئیکە بۆ کەسئیکە کە مەى بخواتەوہ و دواى ئەوہ بگیریئت و لئیی بدرئ و لەناو خەلکدا بلأو ببیئتەوہ کە چى پیئ کراوہ؟! ئەوہ چیژەکەى دینئیتەدی؟! نا، بەلکوو چەندان هیندە زیاترە. ئەوہ چ ژیانئیکە بۆ ئەو کەسەى تەنبەل و تەوہزەل لئیی پالداوہ تەوہ ئەگەر دیتی هاوتەمەنەکانی لە زانستدا هەلکشاون و ئەویش نەزانە، یان بە بازرگانئیکردن دەولەمەند بوون و ئەویش هەژارە؟! ئایا چیژ وەرگرتن لە تەنبەلی و ئیسراحت هیچ واتایەکی دەمینئیتەوہ؟! ئەگەر زیناکەر بیر بکاتەوہ لەو قسانەى لەبارەییەوہ دەکریئ یان سزادانی بینئیتە بەرچاودەستی هەلدەگرت، بەلام ئەو، چیژە بەردەستەکە وەکوو تیشکی بروسکە یەک دەبینئ. ئای ئەم کارە چەندە شووم و بەدە کە خەم و خەفە تئیکى زۆری بەدواوہیە!

هەموو ئەمە لە دنیا، بەلام لە ئاخیرەت ناخۆشى و ئازاری سزاکە بەردەوام و هەمیشەییە ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾ (الشوری: ۱۸) واتە: ئەوانەى ئیمانیان هیناوە لئیی دەترسن. واتە لە ئاگری دۆزەخ دەترسن.

داوا لە خودا دەکەین لە ئاکار و کارە ناشیرینەکان دوورمان بخاتەوہ و بۆ پەوشت و کردەوہ جوانەکانئیش توانا و هیممەتمان پیئ ببەخشئ، ئەو نزیکى وەلامگزیە.

۲۲۱- وریای سهره نجامی گوناهاه کان بن

رهنگه سزاكان له ناكاو بێن و له وانه شه له سه رخۆیی و حیلمی (خودا) دواى بخه ن.
ژیر كه سیكه نه گهر هه له یه كى كرد یه كسه ر و بى دواكه وتن ته وه به كات.

چه ندان كه سى ده سه خه پۆ و له خۆبایی به مۆله تدانی تا وانكاران، مۆله تی نه درا!

له هه موو ئه و تا وانانه ی زووتر سزای بو دیت ئه وه یه كه له چیرۆكه وه بو بییت كه
عه قل و هۆش له بیر بباته وه، ئه م تا وانه ش وه كوو په قه كاری و مله كردن و
شه پكرده له گه ل خودا، نه گهر له وانه بییت كه په لپ و په خنه گرتنه له خودای
خولقینه ر یان ململانیه له گه وره ییی ئه و، ئه وا ئه وه یانه كه قه ره بوو ناكریته وه
به تایبه تی نه گهر له خواناسیك پووبدات ئه وا پشتگویی خستنی ده گمه نه .

(عه بدوله جید كورپی عه بدوله زین) وتویه: له خۆراسان پیاویكمان له كن بوو
قورئانیكى به سى پۆژ نووسییه وه، پیاویك تووشی بوو، وتی: له ماوه ی چه ند
ئه مه ت نووسییه وه؟ ئاماژه ی به سى په نجه ی ده ستی كرد و وتی: به سى پۆژ
﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ (ق: ۳۸) هیچ پیوه شی ماندوو نه بووین! هه ر سى په نجه كه ی
وشك بوو ئیتر نه یوانی سوودیان ئی وه ربگریت.

هەندى له په‌وانبێژان وای به‌ خه‌يالدا هات كه ده‌توانى وه‌كوو قورئان بلیت! چوو هه‌ژوریکه‌وه و وتی: سى پۆژ مۆله‌تم بده‌ن! دواى سى پۆژ چون سه‌ريان لیدا ده‌ستى به‌ قه‌له‌مه‌که‌وه وشك ببوو و مردبوو.

عه‌بدولمه‌جید وتویه‌تى: پیاویکم دیت له‌ کاتى بېنویژى (سووپى مانگانه) ده‌چوو له‌ لای ژنه‌که‌ى، پیاوه‌که‌ تووشى خوینبه‌ریبون بوو، کاتى خوینبه‌ریبونه‌که‌ى زۆر بوو ته‌ویه‌ى کرد و خویننه‌که‌ى وه‌ستا.

هاوشیوه‌ى ئەمه‌ش ئەوه‌یه‌ مرۆڤ تانه‌ى کرده‌وه‌یه‌ك له‌ كه‌سیك بدات و گه‌وره‌ترینیان ئەوه‌یه‌ تانه‌ى به‌ شتىك لى بده‌یت كه‌ تیدا نییه‌ و بلى: ئەى كویر! ئەى ناشیرین! ئیبن سیرین وتویه‌تى: تانه‌ى هه‌ژاریم له‌ پیاویكدا، له‌ سه‌ر قه‌رزىك چه‌پس كرام.

په‌نگه‌ سزاكه‌ دوابكه‌ویت و له‌ كۆتایی ته‌مه‌ندا بیٔت، ئیتر به‌ هۆى ئەو تاوانانه‌ى له‌ سه‌رده‌مى گه‌نجییدا کردوته ئەوا له‌ پیریدا تووشى ناخۆشى و كیشه‌ى زۆر ده‌بیٔت. بۆیه‌ تکیه‌ وریا و ئاگادار بن له‌ سه‌ره‌نجامى تاوان و گوناوه‌كان، زوو به‌ زووی ده‌سپیشخه‌رى بکه‌ن بۆ سه‌رینه‌وه‌یان به‌ ته‌وبه‌ و گه‌پانه‌وه‌، چونکه‌ کاریگه‌رى قیژه‌ونیان هه‌یه‌، ئەگه‌ر په‌له‌ت کرد باشه‌ وه‌گه‌رنا کۆده‌بنه‌وه‌ و سزا دیٔت.

۲۲۲- میانه رهوی له کۆکردنه وه و خه رچکردنی مان

بزانه که ئاده میزاد بۆ کار و ئه رککیکی مه زن خولقینراوه و داوای لیکراوه به به لگه وه خودای خولقینه ری بناسیت و چاولیکه ری به س نییه، ئه وه ش پیویستی به وه یه هه ول و کۆشش بکات بۆ گه پان و دۆزینه وه ی ئه م به لگانه، هه روه ها داوای لیکراوه فه پزه کان جیبه جی بکات و له قه ده غه کراوه کان دوور بکه ویتته وه، ئه گه ر هیممه تی به رز بووه وه بۆ گه پان و داوای زانست ئه وا پیویستی به هه ول و کۆششی زیاتره .

به خته وه رترین خه لک ئه و که سه یه که نان و خۆراکیکی به رده وامی به پئی پیویست هه یه و قه ناعه تی پی ده کات، نه ک له منه ت و سه ده قه ی خه لک.

به لام ئه گه ر نانی پیویستی نه بوو ئه وا خه م و خه یالی که ده یه وی له و شتانه دا کۆی بکاته وه په رتوبلاو ده بی وای لی دی بۆ کۆکردنه وه ی نان به داوای فرتوفیلدا ده گه ری، ئیتر ته مه ن له وه ده سه پنهانی خۆراکی ئه و جه سه ته یه به فیرۆ ده چیت که مه به ست له مانه وه یدا له ده ست ده چی و ده بیته شتیکی تر، په نگه ئاتاج به که سانی هه یج و پوچ بیت.

شاعیر وتوویه:

عَسْبِي مِنْ الرَّهْرِ مَا كَفَانِي بِصَوْنِهِ عَرْضِي عَنِ الْهَوَانِي

مُخَافَةٌ أَنَّهُ يَقُولُ قَوْمٌ فَضْلُهُ فُلَانٌ عَلَيْهِ فُلَانٌ

له پۆژگار ئه وهندهم هه بێ که ئابرووم له ریسوایی بیاریزی به سمه، ده ترسم خه لکێک بلێن فه زل و چاکه ی فلان به سه ر فلانه وه .

پێویسته که سی عاقل که ئه گه ر نان و خۆراکیکی پێدرا یان شتگه لیکی هه بوو ئه وا بیاریزیت تا وه کوو خه م و خه یالی جه م بیت، نابێ له وه دا ده سبلو بیت چونکه دواتر ئاتاج ده بیت و خه م و خه یالی په رشوبلاو ده بیت، نه فسیش ئه گه ر خۆراک مسۆگه ر بوو ئه وا دلنیا ده بی. ئه گه ر مال و سامانی نه بوو ئه وا به پێی پێویست کار ده کات و زیاده په وی ناکات بۆ ئه وه ی هاوسه نگی بکات له نیوان خه می خۆراک و پێویستیدا. با به که م قه ناعه ت بکات، چونکه هه ر کاتی هه ول و هیممه تی بۆ زیده مال به رز بووه وه ئه وا ئه وه ی لێی ده ترسا له په رش و بلاوی پووده دا ت، چونکه په رشوبلاوی له یه که مدا بۆ نه بوونییه، ئه م په رشوبلاوییه بۆ سووربوون له سه ر زیده مال ده بی، ئیتر ته مه ن به ساردی ده پروات:

وَمَنْ يَنْفَقُ الْإِيمَانَ فِيهِ مَفْظٌ مَالٍ مُخَافَةٌ فَقْرٍ فَالزَّيْرِ فَعَلَهُ الْفَقْرُ

واته: ئه وه ی پۆژگاری ته مه نی له پاراستنی مال ه که یدا له ترسی هه ژاری خه رج بکات ئه وا ئه وه ی کردوویه تی خودی هه ژارییه .

ئهی خاوه ن هیممه ت له داواکردنی کار و په وشته باشه کان له مه تی بگه، چونکه تو گه ر خۆراکی منداله کان دابین نه که یت ئه وا دلت په رتوبلاو ده که ن و سروشتی خۆشت منداله، خه م و خه یالت له داوای هاوکاریکردنی خالیکه و قه درێ شه په فی

ئەو مال و سامانە بزانە كە جەمكردنى خەم و خەيالى پيويست كردوویت و ئابرووی
 لە خەلك پاراستوویت، نەكەیت بەخشندەيى هەلتبىنى لەسەر زىدە خەرجى وەكوو
 ئەو هەزارەت لى بىت كە دەست لەبەر خەلك پان دەكاتهو.

قەناعەت بەوہى پيويستە و وازھىتان لە چاوبىرىن بۆ زیادە بنچىنەى بنچىنەكانە.

سەربەرزى و شكۆمەندى لە ھەموو چيژيكت بەتامتر و خوشترە و، دەرچوون لە كۆت
 و بەندى منەت باشترە.

۲۲۳- دلی دوژمنان به خۆت خوش مهکه

حهزی خۆ به باشتر زانین له سهه هاوپهگه زان له سروشتی مرۆفدا چینهراوه، هیچ کهسێک نییه ئیلا هه ز دهکات له غهیر پهلهی بهرزتر بێت.

ئهگه شکستییهک پوویدا و بووه هۆی هاتنه خوارهوهی له ئاستی ئهوانیتر ئهوا پێویسته به شاردنهوهی ئه و شکسته ئازایهتی پیشان بدات بۆ ئهوهی به چاوی کهم نه بینری، با کهسی دهسپاک و داوینپاک ئارام بگری تا به چاوی بهزهییهوه بۆی نه پوانری، با نهخۆش بهرگهی نهخۆشی بگری نهوهک له شساغهکان دلیان پێی خۆش بێت.

له کاتی چوونیان بۆ مهکه هاوهلانی پێغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) تووشی تا بوون، پێغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ترسا دوژمنان دلیان بهمه خۆش بێت کاتی بینی هاوهلان به هۆی نهخۆشییهوه بێتاقهتن بۆیه پێی فهرموون: ((پهحمهتی خوا له و کهسهی ئازایهتی و ئارامگرتن له خۆی نیشان دهدا)) بوخاری و موسلیم گێراییتیانهوه... ئیتر دواي ئه مه گورج و گۆل و چالاک بوونهوه.

هۆکارهکه نه ماوه بهلام حوکمه کهی ماوه بۆ ئهوهی هۆکارهکه بیرکه ویتهوه و واتاکه ی تی بگه ن.

خه لکیک ئیزنیان خواست له سه ره مه رگدا سهردانی مه عاوییه بکه ن، به خیزانی وت:
 دامنیشین! به دامه زراوییه وه دانیشت و وای پیشاندا که له شساغ و سه لامه ته،
 کاتی سهردانکاران پویشتن وتی:

وَجَلَدُكُمْ لِلشَّامِتِينَ أُرْهُمُ أَيْهِ لَرِيْبِ الدَّهْرِ لَا أَهْضَعُ
 وَإِذَا الْمَيْتَةُ أَنْشَبَتْ أَطْفَالَهَا الْقَيْتَةَ كُلُّ تَمِيحَةٍ لَا تَنْفَعُ

ئه گه کاره ساتیکت به سه رهات نازایه تی و نارامگرتن نیشانی دوژمنانت بده که به م
 کاره ساتهت دلخۆشن و به زمانی حال پیمان بلی که من بو به لا و ناسۆرییه کان
 سه رکز ناکه م. ئه گه مردنیش چرینوکه کانی ده رخست ئه وای هیچ نووشته یه ک
 سوودی نییه.

(دیبری یه که م هی شاعیر (أبو ذؤیب الهذلي) یه که شاعیریکی سهرده می جاهیلی
 بووه).

که سه ژیره کان هه میسه له کاتی موسیبهت و هه ژار و به لادا نازایی و نارامی
 ده رده خه ن نه وه ک له گه ل موسیبه ته کانیش دلخۆشبوونی دوژمنانیشیان بکه ویته
 نه ستۆ، نه وه ش له هه موو به لایه ک سه ختتر و ناخۆشتره. بۆیه هه ژاریان وه کوو
 ده وه له مهند خۆی نیشان ده دا و نه خۆشیان وای ده رده خست ساغ و سه لامه ته.

به لئی، پاشان خالیک هه یه ده بی لئی تی بگهین: په نگه مروڤ زۆری مال و هه لپزانی
 نیعه ته کانی ده رخست و نیشان دا و دوژمنه که ی چاوی پیسی لی دا، ئیتر نه وه ی
 پیوه ی ده نازی پیچه وانه بوویه وه!

چاوه زار ته نها تووشی شته جوان و بهرچاوه کان ده بی، بۆ تووشبوون به چاوه زاریش ته نها جوانی و بهرچاوی بهس نییه ته نها مه گه ر له چاوی هه سووده وه بیٚت، هه سووده کهش ده بیٚ خاوه ن سروشتیکی خراپ بیٚت، نه گه ر نه م سیفه تانه کۆبوویه وه نه وا مه ترسی چاوپیسی و تووشبوون به چاوه زار هه یه .

با مرۆڤ به نه ندازه ی نه وه ی له چاوه زار دننیا یه و ده زانیٚ سه لامه ته جوانی و خاصی خۆی ده ربخات و له زیاده ره ویکردن له ده رخستنی نیعمه ته کان وریا بیٚت، چونکه لیٚره دا چاوه زار مه ترسی هه یه .

هه زه تی یه عقوب (سه لامی خوای لیٚ بیٚت) به کوره کانی گوت: ﴿لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ
وَأَحَدٍ وَأَدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ﴾ (یوسف: ۶۷) واته: هه مووتان له یه ک ده رگاوه
مه چوونه ناو شاره وه، له چه ند ده رگایه کی جیاوازه وه بیٚونه ناو شاره وه... له
چاوی پیس لیٚیان ترسا.

ئیتر له م به شه تیٚ بگه ن، سوودی بۆ نه وانه هه یه که پامان و وردبوونه وه یان هه یه .

۲۲۴- ناست و پله‌کانی خه‌ئک

بۆ ئه‌وه خولقاوین تا له‌گه‌ڵ خودای خولقیته‌ر بزین و بیناسین و له‌ به‌هه‌شتی نه‌پراوه‌دا قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌ین و بیبینین.

بۆیه بوونمان له‌ دنیا ده‌ستی پێ‌ کراوه‌ چونکه‌ وه‌کوو فیترگه‌ و مه‌کتبه‌ وایه‌، تێیدا فیتری نووسین و په‌وشت ده‌بین بۆ ئه‌وه‌ی منداڵ که‌ ده‌گاته‌ پله‌ویا به‌ شیاو و شایسته‌ بێت.

منداڵ هه‌یه‌ کۆله‌واره‌، له‌ فیترگه‌ زۆر ده‌مینیته‌وه‌ به‌لام که‌ ده‌رده‌چی هه‌یج تێ نه‌گه‌یشتوه‌. ئه‌مه‌ نمونه‌ی ئه‌و که‌سه‌یه‌ مه‌به‌ستی بوونی خۆی نازانی و ئامانج له‌ بوونی وه‌ده‌ست نه‌هه‌یناوه‌.

منداڵ هه‌یه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی کۆله‌واره‌ و تیگه‌یشتنی که‌مه‌ و هه‌یج فیتر نه‌بووه‌ که‌چی ئازاری منداڵه‌کانی تریش ده‌دات و خواردنه‌کانیان ده‌درزیت و له‌ ده‌ستی دادوپی‌ادیانه‌، نه‌ باش بووه‌ و نه‌ له‌ هه‌یج تێ گه‌یشتوه‌ و وازی له‌ به‌دکاری نه‌هه‌یناوه‌. ئه‌مه‌ش وه‌کوو ئه‌هلی خراپه‌ و به‌دکار و ئازارده‌رانه‌.

هه ندى مندال هه يه شتيك له نووسين فيرده بيت به لام هيشتا لاوازه و نووسيني خراپه، له فيرگه دهرده چيټ و شتيكي كه م فير بووه. نه مه ش وه كوو نه و كه سه يه هه ندى شت تي گه يشتووه و فه زيله ته تيروته واوه كاني له ده ست چووه.

هه يانه نووسيني باشه به لام حيساب فير نه بووه، نادابه كاني باش له بهر كر دووه به لام له نه ده بي نه فسدا كه مو كورته، نه مه به هو ي نه و خراپييه ي له ناخيدا يه له چاو چنوكي و كه م نه ده بي بو نه وه شياوه به سه رچلي بيته نووسه ري سولتان.

هه يانه هيممه تي بو به رزايي كامل و ته واو به رز بوته وه، نه و له فيرگه پيشه واي مندالانه و جيگري ماموستا كه يانه، پاشان به نه فسبه رزي و نه ده بي ناوه وه و كه مالي نادابي پوالت له وان زياتر هه لده كشي، به رده وام هانده ريك له ناوه وه هاني ده دات زووتر فير بيت و هه موو فه زيله تيك به ده ست بيني چونكه ده زاني فيرگه له خودي خويدا مه به ست نييه به لكوو بو وه رگرتني نه ده ب و چوونه به ره و حاله تي پياوه تي و ره فتار كردن، له گه ل زه مان پيش بركي ده كات بو وه ده سه يتاني هه موو چا كه و فه زيله تيك. نه مه وه كوو ئيمانداري كامل و ته واوه، نه و له پوژي نه زمونه كان پيش هاوه له كاني ده داته وه و تابلوي كاره كهي كه به جواني نووسيو يه تيبه وه پيشان ده دات و به زماني حال ده لي: ﴿هَآؤُمُ اَقْرُؤْ وَاكْتِيَهٗ﴾ (الحاقه: ۱۹) واته: هاني كتيبه كه م بخويننه وه.

نيتر دونيا و خه لكه كه شي وه هان: خه لك هه يه دوور له هه ق و له ناوچووه نه وان هه ش بيياوه رانن. هه يه هه له كاره له گه ل كه ميك له ئيمان نه وه سزادراوه و چاره نووسي بو خيره. هه يانه ساغ و سه ليمه به لام كه مته رخه مه. هه يانه به راورد به خوار خو ي تيروته واوه به لام به راورد به سه رووي خو ي ناته واوه.

ئەى تىگە يىشتووان پەلە بکەن پەلە، دونيا پارەو و پردىگە بەرەو خانەى مانەو و، سەفەرگە بۆ شوپىنى نىشتە جىبوون و نزيكى و دراوسىپەتى خوداى دەسەلاتدار، خۆتان بۆ هاونشىنى و قسەکردن نامادەكەن و لە بەكارهينانى ئەدەب زىادەپرەوى بکەن بۆ ئەوەى شياوى نزيكايەتى لە خوداى گەرە بن.. تەنبەلى، لە نامادەکردنى ئەسپ بىئاگاتان نەكات و با بىرهاتنەوەى پۆزى پىشپرکى هانتان بدات بۆ كۆشش و جىددىيەت، نزيكى ئيمانداران لە خودا بە ئەندازەى وريايانە لە دونيا و شوپىن و جىگەشيان لە ئاخىرەت بەپىتى قەدر و پىزيانە، شوپىنى نەفتەوان وەكوو شوپىنى دەرکەوان نىيە، شوپىنى دەرکەوانىش وەكوو شوپىنى وەزىر نىيە !

دوو باخ پەرداخەکان و ئەوەى تىيدايە لە زىرە و دوو باخى تر پەرداخەکان و ئەوەى تىيدايە لە زىون، وە فېردەوسى بالا بۆ ئەوانىتر، ئەوانەشى لە خاكى بەهەشتدان سەبرى ئەهلى پەلە بالاگان دەكەن هەرەك ئەستىرەيەكى پىرشنگدار دەبينن.

با كۆششكار شىرنایى تەسلىمکردن بۆ ئەمانەتپاريزى بىرپىتەو و با چىزى ستايشکردنى لە پۆزى پىشپرکى بىرکەوتتەو و... با پىشپرکىكار ورياسى كەمەرخەمىيەك بىت كە ناکرى تى بەينىرپتەو و لە نەنگىيەك بترسى كە يادى ناشىرىنى هەر دەمىنپتەو... ئەم دۆزەخىيانە كە ئازادكراوى خودان، شوپىنكەوتنى ئارەزووئەکان سووك و پىسوای كردوون، پاشان چاكبوونەوەيان گەيشتى و دواى ماوہيەك پىزگارىان بوو(باسى ئەو كەسانەيە كە هىچ كەردەوہيەكى باشيان نەبوو و ماوہيەك لە دۆزەخ دەمىننەو، دواتر بە ھۆى تكاى پىغەمبەران و پياوچاكان خودا لىيان خۆش دەبى و لە ئاگر دەريان دەھىتى و دەيانخاتە ناو بەهەشتەو).

با پەند وەربگرئ و ئارام لەسەر شتە خوۆشه کان بگرئ، پۆژە کان که من. هەژارانی
ئیمانداران پینچ سەت سال بەر لە دەولەمەندەکان دەچنە بەهەشتەو.

ئیترا کاتی هەول و کۆشش و جیددییهت و هەنگاونانە، نیشانە که دەرکەوت
بەتایبەتی بۆ کەسیک که سنوور و نیشانەکانی بۆ دەرکەوتبیت: یان بەو زانستە
پێگا پیشان دەدات، یان بەو مووسپیوونە نیشانە ی کۆچکردنە، ئەو ی که ئەهلی
کۆشش هیوای پێ دەخوون.

جونەید لە کاتی گیان دەرچوونیدا قورئانی دەخویند، پێی وترا: لەم کاتەدا؟!
وتی: پە لە پێچانەو ی پەراو کەم دەکەم.

دوای ئەمە، ویستراو یارمەتیدراو و داواکراو هاوکاریکراو، ئەگەر خودا تۆی بۆ
کارێک ویست، بۆ ئەو کارە ئامادەت دەکات.

۲۲۵- گه وره یی هیمه تبه رزی

سهرنجی حاله تیکی سه یرم دا که بریتیه له وهی نه هلی به ههشت به راورد به وانه ی سه روویانه وه له که موکورتیه کی گه وره دان و فه زلی نه وانیش ده زانن، نه گه ر بیران کردباوه له وهی له ده ستیان چوو نه وا خه م و په ژاره پووی ده دا به لام نه وه نابیت چونکه نه وه یان بۆ پرونادات له بهر خویشی شوینیان و، له به ههشتیش خه م نییه و هه موو که س له دوو پوه وه پازیه به وهی پی دراوه:

یه که م: پی و نییه خویشیه که هیه له سه رووی نه وهی نه و تیدایه نه گه ر پله و پایه ی غه بری ویش به رزتر بیت.

دوه م: نه م شوینه ی له کن خوشه ویست ده بی وه کوو چون نه گه ر مندالیکی ناته واوی هه بی هر خوشیده وی و له مندالی جوانی خه لکیشی خوشتر ده وی.

وه لی له ژیر نه مه دا واتایه کی ناسک هیه نه ویش نه وه یه که خه لک هیه له دونیادا هیمه تیکی که موکورتیان له خواستنی چاکه و فه زیله دا هیه و که موکورتیه که ش جیاوازه: هه یانه هه ندیک قورئان له بهر ده کات و په رویشی ته واوکردنی نییه، هیه گوئی له که میک فه رموده ده گری، هیه که میک له فیه ده زانی، هیه له هه موو

شتیک به که میک پازیبه، ههیه تهنه فه رزه کان دهکات و ههیه به دوو پهکات
شه و نویژ قه ناعت دهکات...

ئه گهر هیممه تیان به رز بووایه ئه و له وه ده سهینانی کرده وه و فه زیله ته کان
کۆششیان ده کرد و له که موکورتی دوو ده که وتنه وه و جهسته یان به کار دینا
هه روهک شاعیر وتوویه:

و لکله جسم فی النحول بلیه
و بلاه جسمی منه تفاوتی همتی

لاوازی هه موو جهسته یه که به هوی به لا و نه خوشیبه که وهیه، به لای جهسته ی من به
هوی هه و له و هیممه تی جیاواز و جورا و جوره.

مرؤف به م هیممه ته وه چه شر ده کری، به ئه ندازه ی ئه وه ی له دنیا وه دهستی
هیناوه پیتی ده به خشری، هه روهک شه وقی بۆ که مال نه بووه و به که م و نزم پازی
بووه ئه و له ئاخیره تیش به وینه ی ئه وه قایله.

پاشان خه لک به ئاوه زیان بیرده که نه وه، ده زانن که پاداشت به ئه ندازه ی کار و
کرده وهیه، ئه وه ی دوو پهکات نویژی کردووه چاوی له پاداشتی ئه و که سه نییه که
هه زار په کاتی کردووه.

ئه گهر به کیکی وتی: چون بۆی وینا ده کری که چه ز ناکات ئه وه به دهست بیینی که
باشتر له وه دهستی هیناوه!؟

وتم: نه گەر وینای به ده سهینانی نه کات ئیتر چون وینای خه مواردنی له ده ستدانی ده کری؟! ئایا ره شوکییه کت دیوه وه ها خه م له له ده سچوونی فیه به خوات که نیگه رانی بکات؟! زۆر دووره! نه گەر نه و خه می هه بووایه نه وایه بو مه شفولبوون به فیه ده بیزواند! هیچ هیمه تیکی وایان نییه که بیته مایه ی خه مواردن، له گه ل نه وه شدا نه وان پازی بوون به وه ی تییدان.

تی بگه له وه ی وتم و ده ست به کار به، نه مه گۆره پانی پیشبرکییه.

۲۲۶- مانه‌وه‌ی جووله‌که و مه‌سیجی له‌ناوماندا

بیرم کـردـه‌وه لـه مانـه‌وه‌ی جووله‌که و مه‌سیجی له‌نیوماندا... واتایه‌کی سه‌یرم بۆ ده‌رکه‌وت ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که بوون و په‌رس‌ت‌ش و پاراس‌تنی شه‌رعی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر و شه‌ریعت هه‌بووه و پیغه‌مبه‌ری ئیمه (صلی الله علیه وسلم) شتیکی نوئی و تازه‌بابه‌ت نییه له پیغه‌مبه‌ران، ته‌نانه‌ت جنۆکه‌ش دانیا‌ن به‌ بوونی خودا و ناردنی پیغه‌مبه‌ران ناوه، ئیتر پوون بوویه‌وه که ئیمه شتیکیمان دانه‌هیناوه که نه‌بووبیت. وه مانه‌وه‌یان پیزگرتنه له‌و شتانه‌ی له‌ دیندا راستن.

۲۲۷- نامۆزگاری بۆ زانستخوزان

به به لگه فەزل و پیزداری زانست سه لماوه، به لام زانستخوزان لیک جیا بوونه ته وه
و، هه ریه که یان نه فسیان بۆ شتیک بانگیان ده کات:

هه یه ته مه نی خۆی له خویندنه وه کانی قورئان (القراءات) به سه بریدوه، ئه وه ش
به فیروانی ته مه نه چونکه پیویسته له خویندنه وه کان پشت به به ناویانگ (المشهور)
به سستی نه ک پیزپه ر (الشاذ)، بۆ قورئانخوین چهند ناشیرینه له باره ی مه سه له یه کی
فیقهیییه وه پرسیا ری لی بکری و نه زانی! دیاره ئه مه ش به هۆی سه رقالبوونیته تی به
که پان به دوا ی ریگا کانی گێرانه وه کانی خویندنه وه کان!!

هه یه ته نها به (نه حو) و به لگه کانی مژوول ده بی!

هه یه ته نها به زمان سه رقالب ده بی!

هه یه فه رمووده ده نووسی و زۆریش ده نووسی به لام له تیگه یشتنی ئه وه ی
نووسیویه تی ورد نابیتته وه!

هندی له مامۆستاكانی فهرمووده مان بینی (ئهوانه ی فهرمووده دهگێرنه وه) له باره ی مهسه له یه کی په یوه ست به نوێژ پرسیاریان لی دهکرا نه دیده زانی چی بلیت! قورئانخوین و نه هلی زمان و نه حوش به هه مان شیوه!

(ئین ئه لمه نصوری) ده لی: له دانیشتنیکی (ئه بی محمه د کوپی ئه لخشاب) - که له نه حو و زمان پیشه وای خه لک بوو- ئاماده بووم، باسی فیه کرا، وتی: چیتان دهوی لیم بپرسن! پیاویک وتی: ئه گه ر پیمان وترا به رزکردنه وه ی هه ردوو ده ست له نوێژدا چیه، چی بلیتین؟ وتی: پوکنه! خه لکه که له که می فیه و تیگه یشتنی سه راسیمه بوون!!

پێویسته زانستخواز له هه ر زانستیک شتیك وه ربگریت پاشان بایه خ به فیه بدات، پاشان له مه به ست و ئامانجی زانسته کان وردیته وه که بریتیه له مامه له کردن له گه ل خودا و ناسین و خوشویستنی.

ئه و که سه چه ند گه مژه یه که ته مه نی خوی له زانینی ئه ستیره ناسیدا به فیرۆ دهاد! به لکوو پێویسته که مێک له وه و له باره ی خولگه کان بۆ زانینی کاته کان شتیك بزانی، به لام وردبوونه وه ی له وه ی بانگه شه ی بۆ ده کات گوايه بریار و حوکمدانه ئه و نه زانییه کی په تییه چونکه هیچ پێگایه ک بۆ زانینی راسته قینه ی ئه وه نییه، تاقیکراوه ته وه و نه زانیی بانگه شه کارانی ده رکه وتوو، په نگه جاروبار و هه ندی کات شتیك راست ده رچیت به لام ئه مه ش هیچ سوودی نییه جگه له خه مخواردنی زووتر! ئه گه ر به کێک وتی: ده کری بۆ هوی زانینی پووداوه که وه خۆت

بپاریزی و پروداوه که له خۆت دوورخه یتهوه! کهواته ئه وهش واتای ئه وهیه
پیشبینیه که حه قیقه تی نه بووه و ته نها په مل لیدانیکه و هیچی تر.

پێویسته زانستخواز نیاز و مه بهستی راست بکاته وه چونکه نه بوونی دلسۆزی ریگره
له قه بوولبوونی کار و کرده وه کان! با له هاوئشینى زانا یان و وردبوونه وه له قسه و
راو بوچوونه جیاوازه کان و ده ستخستنی کتیبان کۆشش بکات، هیچ کتیبیک له
سوود خالی نییه! با هه ول و هیممه تی بۆ له به رکردن بیت و ته نها ئه و کاته ی له
له به رکردن ماندوو ده بی وردبیته وه و بنوو سی! با وریای هاو پتیه تیکردنی
ده سه لاتدار بیت و! سه یری پتیبازی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لان و
تابیعین بکات و وردبیته وه و! له مه شق و راهینانی نه فسی کۆشش بکات و کار به
زانسته که ی بکات!

هه ر که سینک خودای هه ق پشتی بگری ئه و یا رمه تی ده دا و سه رکه وتوو ی ده کات.

۲۲۸- خۆبه لزانى، پيگره له هه قناسين

زۆر سه یرم هات له و خه لگانه ی فیزوده مار و خۆبه لزانیه کی له سنووربه ده ریان هه یه ! به تاییه تی ئه و عه ره بانه ی له وشه یه ک تهره ده بن و شه پ ده که ن و به کوشتن پازی ده بن! ته نانه ت خه لکێک له وان گه یشتنه سه رده می ئیسلام و وتیان: چۆن بچه مینه وه و کپنوش ببه ین و سمتمان به رزیبته وه؟! پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموو یه تی: ((خیر له ئایینی کدا نییه که چه مانه وه و کپنوشی تیدا نه بی)) لاوازه و ئه حمه د و ئه بوو داوود گێرا بیتانه وه.

له پال ئه م فیزوده ماره ش سه رکز ده که ن بۆ شتی ک که خۆیان له و باشترن، ئه مه به ردیک ده په رستی! ئه مه ش داریک ده په رستی! خه لکێک هه بوون ئه سپ و مانگایان ده په رست!

ئه مانه له ئیبلیس سووک و نزمترن، ئیبلیس - به هۆی بانگه شه ی که ماله وه - پازی نه بوو کپنوش بۆ ناته واویک بیات و وتی: ﴿أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ (ص: ۷۶) واته: من له و باشترم.

ته نانه ت ئه وان له فیرعه ونیش نزمترن چونکه ئه و پازی نه بوو هیچ شتی ک به رستی.

زه لیلی و سه ركزیی ئه م به خو نازه خۆبه گه وه رزانه تیزلانه بۆ به رد یان دارێك مایه ی
سه رسورمانه ! به لكوو پئویسته ناته واو سه ركز بكات بۆ تیروته واوه كان !!

خوای گه وره له م ئایه ته دا له کاتی زه مکردنی بته كان ئاماژه بۆ ئه مه ده کات:
﴿اللَّهُمَّ ارْجُلُ يَمْسُونَ بِهَا أُمَّ لَهْمَّ اَيْدِي بَطِشُونَ بِهَا أُمَّ لَهْمَّ اَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أُمَّ لَهْمَّ اَذَانٌ
يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ (الأعراف: ۱۹۵) واته: ئایا بته كانتان قاجی پویشتن یان دهستی
وه شاندن یان چاوی بینین یان گوئی بیستنیان هه یه؟!

واته: ئیوه ئه م ئامرازه ده رکێکه رانه تان هه یه و ئه وانیش نیتیان، ئیتر چۆن ته واو،
ناته واو ده په رستی؟!

به لام هه وا و ئاره زووی خه لك له شوینکه وتنی پیشینان و جوان و شیرین بینینی ئه و
شتانه ی به راو بو چوونی خو یان دایانه ئناوه هۆش و ئاوه زیانی دا پویشیوه، ئیتر له
پاستیی شته كان نا پوانن و وردنابنه وه !

پاشان ئیره یی و هه سوودی زال بوو به سه ر خه لکانێك و هه قیان ناسی که چی
پشتیان تی کرد.

(ئومه ییه ی کورپی ئه بی صه لت) دانی به پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده نا
و ده چوو باوه ری پی بیتی، پاشان ده گه رایه وه و ده یگوت: باوه ر به پیغه مبه رێك
ناهینم که له هۆزی (ثقیف) نه بی!

ئەبو جەھل دەیوت: سویند بە خوا، موخەممەد ھەرگیز درۆی نەکردووہ بە لام
 ئەگەر خزمەتکاری و دەرکەوانیی کہ عبە (السدانە و الحجابە) لە (بەنی ھاشم) بیئت
 پاشان پیغەمبەرایەتییش ھەر لەوان بیئت، ئەی چی بو ئیمە مایەوہ؟!

ئەبو تالیب پەرچووہ کان (معجزات) ی پیغەمبەری دەبینی و دەیوت: بە دنیایەوہ
 دەزانم تۆ لە سەر ھەقیت، نەوہک ژنانی قورپەیش تانە و تەشەرم لیدەن دەنا
 دلخۆشم دەکردی (بە موسلمان بوونم).

پەنا بە خوا دەگرین لە تاریکایی ئیرەیی و نزمایی خۆبەزلزانی و گەمژایەتی
 ئارەزوو کہ پووناکیی ئاوەز داپۆشیت و داوای ئیلھامی پتی راست و کارکردن بە پتی
 ھەقی ئی دەکەین.

۲۲۹- له باره‌ی پیاوچاگان پیاوچاگانه‌وه

له باره‌ی کۆمه‌ئیک له پیاوچاگان گوئیست بووین که له ریی سه‌لامه‌ت و خوشه‌ویستی و نیانییه‌وه مامه‌له‌ی خودایان کرد، خوداش به‌و شیوه‌یه مامه‌له‌ی کردن چونکه ئه‌وان سروشتیان به‌رگه‌ی غه‌یری ئه‌وه ناگریت.

له سه‌رده‌می زوو، پیاوچاکیک هه‌بوو به‌ ناوی (به‌رخ‌ی خواپه‌رست)، چوو هه‌ری و داوای بارانبارینی له‌خودا کرد و به‌ لاله‌وه‌وه‌وتی: ئه‌مه‌ چیه‌ که له‌باره‌ی تۆوه نه‌مانزانیوه؟! هه‌ر ئیستا بارانمان بۆ ببارینه‌ و ئاودیرمان بکه! ئیتر باران باری.

له‌هاوه‌لانیس ئه‌نه‌سی کورپی نه‌زر ده‌یگوت: سویند به‌خودا ددانی (ئه‌لپویه‌یع) ناشکیترئ. چۆنی وتبوو ئه‌وها پوویدا، پیتغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموی: ((له‌به‌نده‌کانی خودا که‌سانیک هه‌ن ئه‌گه‌ر سویند له‌سه‌ر خودا بخۆن خودا سوینده‌که‌یان به‌جی دینی.))

ئه‌مانه‌ خه‌لکیکن بینین و تیبینیکردنی لوتف و نه‌رمونیانی به‌سه‌ریاندا زال بووه و لوتفیان به‌رانبه‌ر کراوه و ئه‌وه‌یان بۆ گوزه‌راوه که باوه‌ریان پئی بووه.

لیره‌دا له‌وان به‌رزتریش هه‌یه: داوا ده‌که‌ن به‌لام وه‌لامیان نادریته‌وه و به‌ لیگرتنه‌وه‌ش پازین، هه‌ج به‌کیکیشیان هه‌ست به‌ دلکرانه‌وه ناکات به‌لکووترس

کۆتوبه ندى کردوون وسله مینه وه سه ری نزم کردوون و وا نابینن زمانیان ئه هلی کرانه وه بیّت، ئه وپه پیری ئاواتیان لیخوشبوونه، ئه گهر یه کیکیان داوايه کی کرد و هیچ وه لامیکی نه بینى ئه وا نه فسی خوی سه رکۆنه ده کات و ده لئی: که سی وه کوو تو وه لام نادریتته وه! په نگه بلئی: له وانیه سوود و بهرژه وهند له قه دهغه کردن و وه لامنه دانه وه مدا بیّت. به راستی ئه مانه پیاون.

به لام ئه و گه مژه یه ی پی وایه هه قی خویه تی وه لام بدریتته وه، ئه گهر وه لام نه درایه وه ئه وا له ناخه وه وه پهس ده بی وه کوو ئه وه ی داوا ی کرئی کاره که ی بکات و وه ک ئه وه ی به په رسته شه که ی سوودی به خودا گه یان دبیت!

به نده ی راسته قینه ئه و که سه یه که به کاری خودا پازی بیّت، ئه گهر داوا ی کرد و وه لام درایه وه ئه وا ئه وه به فزل و به خشش ده بینى، ئه گهریش وه لام نه درایه وه ئه وا پی وایه خودا مافی خویه تی چی بیه ویت له مولکی خویدا بیکات و به هیچ جوریک په خنه و ناره زاییه ک به دلیدا نایه ت.

۲۳۰- زانستی سوودبه خش

کۆمه لئیک له زانایانم دیت زۆر پوخسه تیان به کاردینا و شلپه وییان ده کرد و پئیان وایوو زانست به رگرییان لی ده کات و! نازانن که زانست نه یاریانه و! خودا بهر له وهی له گوناھیکی زانا خوشبیت له چه فتا گوناھی نه زان خوش ده بیت، ئه وهش له بهرئه وهی نه زان دژایه تی خودای هه قی نه کردوو و زاناش له گه لی به ئه ده ب نه بووه .

هه ندی خه لکم دیت ده یوت: من داسه که م خستۆته نیو دروینه کارانه وه و نووستووم! پاشان فراوانکاری و شلپه ویی له شتگه لئیکا ده کرد که رپیدراو نین!!

بیرم کرده وه ئه و زانسته ی - که بریتیه له زانینی پاستیه کان و وردبوونه وه له ژیاننامه ی پیشیان و خۆپازاندنه وه به ره وشت و ئاکاری ئه وان و ناسینی هه ق و ئه وهی بۆی پئویسته - له کن ئه و خه لکانه نییه، به لکوو وینه و شیوه ی واژه کانیان له لایه که به هۆیه وه هه لال و هه رام ده زانن، ئه وهش زانستی سوودبه خش نییه، به لکوو زانست تیگه یشتنی بنچینه کان (أصول) و ناسینی خودا و گه وره یی خودا و ئه وهی شیاویتی و وردبوونه وه له ژیاننامه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی و خۆپازاندنه وه به ئاکار و ره وشتیان و تیگه یشتنی ئه و

شئانهیه که له وان گوازاوه ته وه، ئه وه زانستی سوودبه خشه که وا له گه وره ترین زانا دهکات خۆی له کن نهفسی له نه زانترین نه زان پئی که متر بیئت!

هه ندی که سم بینیه که ماوه یه که خواپه رستی کردوه پاشان ساردبۆته وه وتوویه: په رستش و به ندایه تیبه کی وه های خودام کردوه که هیچ که سیک وه ها نه پیه رستوه !! ئیستاش تاقه تم نه ماوه. وتم: چند ده ترسم ئه م وتیه ی هۆکاریک بیئت بۆ په تکرده وه ی هه موو کاره کانی! چونکه پئی وایه ئه و له گه ل خودای هه ق شتیکی کردوه، به لکوو له بهر خاتری نهفسی خۆی داوای پزگاریبونی کردوه و پله و پایه ی به هه شتی خواستوه، نمونه ی ئه و وه کوو ئه و که سه یه سوال له خه لک دهکات، نابی منته بکات به سه ر ئه و که سه وه که شتیکی پئی ده دات.

هۆکاری ئه م کرانه وه و شله روه ییه نه زانینی راستییه کانه. ئه و له کوئی گه وره زانایانی مامه له یه؟! ئه وانیه که سانی وه کوو (صیله ی کوپی ئه شیه م) یان تیدایه که نه گه ر ئاژه لئی دپنده بیان دیبایه لئی هه لده اتن، که شه و ته واو ده بوو له کاتی نوێژدا ده یگوت: په روه رینم! له ئاگر په نام بده، ئایا که سی وه کوو من داوای به هه شت دهکات؟!

هه روه ها ئیمامی عومه ر ده بیوت: حه زم ده کرد سه روه ر ده رچوو مایه، نه هیچم بۆ هه بووایه و نه هیچم له سه ر بووایه!

هه روه ها سوفیانی سه وری له کاتی مردنیدا به حه مادی کوپی سه له مه ی گوت: ئومید هه یه که که سی وه کوو من له ئاگر پزگاری بیئت؟!

نيمامي نه حمه ديش له سهرمه رگدا وتوويه تي: نا، هيشتا. لتيان پرسيوه له باره ي
 نه م قسه يه وه؟ وتوويه تي: ئيبليس له کن پيلاوه کانم وه ستاوه و په نجه کاني
 ده گه زي و ده لي: نه حمه د له ده ستم ده رچوويت! منيش ده ليم: هيشتا نا.

نه ز سوپاسي خوي گوره ده که م که پزگارم بووه له نه زاني نه وانهي خويان به
 نه هلي زانست ده زانن له وانهي که زهم کردن، وه نه وانهي خويان به زاهيد ده زانن
 که په خنم ل گرتون، من له گوره ييي خودا و ژياننامه ي گوره پياوان زانيومه چ
 شتيک زماني کرانه وه و شلرهي لال ده کات و سه يرکردني هر کرده وه يه ک
 ده سرپيته وه.

چون ته ماشاي کرده وه باشه که م ده که م که نه و پي به خشيوم و ناگاداري
 شته ليکي کردوم که له غه يري شاردوته وه؟! ناي نه وه به هوي منه وه هاتوته دي
 يان به لوتفي نه و؟ وه چون سوپاسي نه وه بکه م که يارمه تي سوپاسگوزاري
 داوم؟!!

پاشان چ زانايه که نه گه ر له کار و ژياني زاناياني کون بکوئيته وه خوي که م نايه ته
 به رچاو؟! نه مه له باره ي شيوه ي زانسته وه، واز له واتاکه ي بيته. چ خواپه رستيک
 له باره ي خواپه رستانه وه ده بيستي و له شيوه ي خواپه رستيدا ناروات؟! واز له
 واتاکه بيته.

داوي زانين و ناسينيک له خودا ده که ين که قه دري خوماني پي بزاني تا چيتر
 سه رسام نه بين به کاريکي سووک و که م که هيچ شوينه واريکي له دلماندا نيه و

ئاره زوی ناسینی گوره بییه کی ده کهین که زمان لال بکات له وهی به شانازییه وه بدوی، وه له فه زل و به خششی، ئومیدی فه زلیکی ده کهین که به هویه وه تیبینی ئافه تی ئه و کرده وانه بکهین که شانازییان پیوه ده کهین تا ئه وهی تیبینی کردنی که موکورتییه کانی، شه رمه زاری له بوونی لی بکه ویته وه، خودا نزیک کی وه لامده ره وه یه .

۲۲۱- ژيانی خوش په یوه سته به نارامگرتن و پازیبون

هۆکاری ناخۆشیی ژیان له دهسچوونی پشك و چانسهكانی دونیایه. له دونیادا خوشگوزهرانیی بهردهوام بۆ هیچ كهسك نییه جگه له و خواناسه ی كه په زامهندیی خوشهویسته كه ی و ناماده كرنی تویشوو بۆ كۆچكردن بۆ لای وی سه رقالی كردهوه، ئه و ئه گهر حه سانه وه و پشوویه كی له دنیا هه بی ئه و بۆ ئاخیره تخوازی سوودی لی وهرده گریت، ئه گهر ناخۆشییه كی توش هات ئه و نارامگرتن له سه ری بۆ پاداشتی ئاخیره ت ده قۆزیته وه، ئه و به هه موو ئه و پووداوانه ی دینه پتی پازیبه، ئه وه به بریاری خودا ده زانی و ده زانی ئه وه ویستی ئه وه، هه روه ك شاعیر ده لی:

فَسَلَامُ اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَامٌ

إِنْ كَانَ رِضَاكَ فِيهِ سَرِيحًا

ئه گهر په زامهندیی ئیوه له شه ونخوونی مندا بیّت ئه و سه لامی خودا له سه ر وه نه وزمه .

به لام ئه وه ی داوای پشکی خۆی بکات ئه و له بهر له دهسچوونی مه به ست و نامانجه كه ی نیگه ران ده بی و به هۆی دووریی ئه وه ی ئاره زووی ده کات خه م ده خوات، ئه گهر هه ژار بیّت دلّی ده گۆپّی، ئه گه ریش زه لیل بیّت هه ر ده گۆپّی، ئه مه له بهر ئه وه ی له گه ل مه به ست و ئاره زووی به نده .

ئەم وتەيەي (ئەلھوصرى) چەند جوانە: چ شتىكى لەسەر من ھەيە؟! وە من چ شتىكم لەودا ھەيە!؟

ئەمە قسەي خواناسيکە، چونکە ئەگەر تەماشاي حەقيقەتي مولکداري بکات ئەوا بەندەيەکە لەژێر دەست و پەفتاري ئاغاگەيەتي، پەخنەگرتني ھيچ نرخيکي نيبە و ئيرادەشي لە دەستي خۆيدا نيبە، ئەگەر ريش سەيري کرد کە نەفس وەکوو مولکيەتي ئەوا پۆزتيک لە دەستي دەردەچيئت: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ﴾ (التوبة: ۱۱۱) واتە: خودا نەفس و مالى لە ئيمانداران لە بەرانبەر بە ھەشت کړيوە.

ئايا بۆ کەسيک جوانە کە مەريکي فرۆشتبي لە کړيار توورە بيت يان دلې بگورې ئەگەر مەپرەکەي سەريپي؟!؟

سویند بە خوا، ئەگەر خودا وتی: بۆ ئەو دەروستم کردوون تا ببینە بە لگە لەسەر بوونم، پاشان من لە ناوتان دەبەم و زیندووکردنە وەش نيبە! ئەوا لەسەر نەفسە خواناسەکان پيويست بوو بلين: ئەوہي وتت بە گویت دەکەين و لەژێر فەرمانتداين، جا ئيمە چين و چ شتىکمان ھەيە تا قسە بکەين؟! ئەي چۆن دەبي کە بەليني پاداشتي گەرە و نەمری لە بەھەشت و خۆشي نەبراوہ داوہ؟!؟

بەلام ريگاي گەيشتن پيويستی بە ئارامگرتنە لەسەر ناخۆشي و چەرمەسەري، موسلمان کاتي چاوي بە مەککە دەکەوي ھەموو ماندوييتي ريگاي لەبیردەچيئەوہ.

ئەى ئەوانەى تازە دەستتان پى كرددووه و لە سەرەتادان ئارام بگرن! وا مەنزل
دەرکەوت. ئەى مامناوەندەکان دلخۆش و شادمان بن! وا پەشمال هەلدرا. ئەى
خواناسان خۆشیی تەواو بۆ ئیوهیه! بە مزگینیییوه پیشوازیتان لى كرا...

سویند بە خوا بارگرانیى مامەلەكانتان لەسەر شان لاچوو، ناسینی تاقیکەرەوه
شیرینییهك بوو دواى قومی تىكۆشان هات و لە زاردا هیچ شوینەوارىكى تالیى
نەما... نزیكبوونەوهى لالانەوه و چىزى نامادەبوون و گىرانی جامى رازیبوون لیتان
بیتنە بەرچاوتان، خۆرى دونیا خەریکە بەرەو ئاوابوون دەچیت..

۲۳۲- کەس نازانی خیر له چیدایه

بیرم له و قسه یه ی (شه بیان) ی شوان بۆ سوفیان کرده وه: ئە ی سوفیان! خودا که شتیکی لی قه دهغه کردیت و پیتی نه دایت وای دانئ ئە مه به خششیکه له وه وه بۆت، چونکه ئەو له بهر په زیلی و چرووکی لئی قه دهغه نه کردوویت به لکوو وه کوو لوتف و به زه یی پیتی نه داویت.

دیتم ئە مه قسه ی که سیکه که له راستیه کان تی گه یشتوه. په نگه مروؤ ژنی جوان و ناوازه ی بویت و نه توانئ، نه توانینیشی بۆی باشتره، چونکه ئە گه ر توانی بیانیه ئی ئەوا دلئ په رشوبلاو ده بی: یان به پاراستنیان، یان به کارکردن بۆیان و ژیاندنیان. ئە گه ر ئیشقی بۆیان زۆر به هیز بوو ئەوا ته مەنی به فیرو ده چی و خەمی ناخیره تی ده گورئ بۆ بایه خدان پیتیان. ئە گه ریش ئەوان پرووی نه ده نی و نه یانه وی ئەوا ئەوه له ناوچوونی هه ره گه وره یه. ئە گه ریش داوای خه رچی بکه ن و نه توانئ و پیتی هه لئه سوورئ ئەوا ده بیته هۆی له ده ستدانی پیاو ته تی و حه یا چوونی. ئە گه ریش په رین و جووتبوونیان بویت و ئەویش ده سته پاچه بیت ئەوا په نگه له ناوی ببه ن یان به ره و به دره وشتی بپۆن. ئە گه ر مه عشووقه که ی مرد له خه فه تان ده مرئ. ئەوه ی به داوای جوان و ناوازه دا ده گه ری ئەوا داوای چه قویه ک ده کات بۆ سه ره برینی و ناشزانی.

ههروهها ئه گه بری پئویست نان و خۆراکت هه بوو ئهوا نیعمه ته. له سه حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوو که پئغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموو یه تی: ((خودایه پۆزی که سوکاری موحه ممه د ئه وه نده بیته به شی ژیان بکات)).

هه ر کاتی نۆد بوو ئهوا خه م و په رۆشییه کانی په رتوبلاو ده بی. ژیر ئه و که سه یه بزانی که دنیا بۆ خۆشی نه خولقاوه و قه ناعه تی کردوو به به ریکردنی کات به هه ر حالیک بیته.

۲۳۲- بیانوی تهنه لی

کۆمه لئیک له خه لکم بینی قه ده ر ده که نه بیانوو و ده لئین: ئه گه ر یارمه تی (توفیق)
درام ئه و کاره ده که م!

ئه مه بیانوو هینانه وه یه کی ساردوسپره و دانه دواوه ی فه رمان و نه هیی خودایه،
ناماژه یه بۆ په تکرده وه ی وته ی سه رجه م پیغه مبه ران و شه ریه ته کانیا ن، ئه گه ر
بیباوه پێک به پیغه مبه ر بلی: ئه گه ر یارمه تیم بدات موسلمان ده بم! وه لامی ناداته وه
ئیللا به له ملدان نه بی!

ئه مه له چه شنی قسه ی خه لکه بۆ ئیمامی عه لی (خودا لئی پازی بیئت) که پێیا ن
گوت: بۆ لای کتیبی خودا (قورئان) بانگت ده که ی ن! ئیمام وته ی: (کلمه حق ارید بها
باطل) واته: ئه مه قسه یه کی هه ق و راسته به لام مه به ست لئی ناره وایه... هه روه ها
قسه ی ئه و که سانه ی ناماده ی دانی سه ده قه نه بوون: ﴿أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ
أَطَعَمَهُ﴾ (یس: ۴۷) واته: نانی که سیك بده ی ن که ئه گه ر خودا بیه ویت خوی نانی
ده دات؟!!

سویند به خوا، یارمه تیدان و سه رخستن (التوفیق) بنچینه ی کرداره به لام یارمه تیدان
شتیکی شاراو هیه و، قسه ی به کردار شتیکی دیاره، نابی به باسکردنی ون و نادیار
سه رقال و بیئاگا بین له شتی دیار.

ئەوہی ئەم ناپەزاییە ناھێلێ ئەوہیە بەم کەسە کە ئەم قسەییە کردووہ بوتری: خوای گەورە هیچ شتیکی پێ نەسپاردوویت ئیلا ئامرازەکانی ئەم کردارەت لە لایە و توانات بەسەریدا ھەبە: ئەگەر توانات بەسەریدا نەبوو، ئامرازەکانیش بەردەست نەبوون ئەوا نە فرمانتیک ھەبە نە تەکلێف. ئەگەر تۆ بەو ئامرازانە ھەولێ بەدەسھێنانی ئامانج و ئارەزووەکانت دەدەیت ئەوا بۆ بەجێھێنانی فەرزەکانت بیکە.

نموونەیی ئەوہ: تۆ بۆ دەسکەوتنی قازانج سەفەر دەکەیت کە چی داوات لێ دەکریت حەج بکەیت نایکەیت! بیدار بوونەوہی شەوانت لەسەر قورسە بەلام ئەگەر بتەوی بۆ جەژن بپۆیت بەیانی زوو بەخەبەر دێیت! بۆ ھەندێ مەبەست و ئامانج چەندان سەعات لەگەڵ ھاوڕێکەت دەوہستیت و قسە دەکەیت بەلام ئەگەر لە نوێژدا وەستایت ئەوا پەلە دەکەیت و لەسەرت قورس دەبیت!

ئامان نەکەیت بە شتیکیوہ پەیوہست بیت کە هیچ بەلگەیکەت تێیدا نییە! پاشان لە بەشەکەت کەم دەبیتوہ و لە پشکەکەت بەفیرۆ دەچیت، بەلکوو بۆت دەجوولتێری و بۆ سوودی تۆ ھان دەدری، ئیتر دەسپیشخەرە و پەلە بکە، چونکە خۆت دەسپیشخەریت.

ئەوہی تەنبەلێت لادەبات – ئەگەر سەرنج بدەیت – ئەوہیە خەیاڵی پاداشتی کۆششکاران بکەیت کە تۆ لە دەستت چووہ! لە سەرزەنشتکردنی کەمتەرخەم ئەوہ بەسە ئەگەر نەفسی ھەبێ، سەبارەت بە ھیممە تەردووش ئەوا: **ما لِحْرَجِ بِمِيتٍ** **إِيلامُ** واتە: برینی مردوو ھیچ ئازاریکی نییە.

حالت چۆن ده بی که نه گهر له گۆره کهت هه ستایته وه و بو خه لکانیک و شترگه لی
 نایابی پزگار بوون نزیك خراوه ته وه و تۆش ساتمهت کردووه و که وتوویت؟!
 پیاوچاکان خیرا له سه ر پردی سیرات په ریونه ته وه و تۆش په له کوته و
 شه په شه پته؟! زۆر له یه کتر دوورن!!

شیرنایی ده سبه تالی پۆشت و تالایی ناخ و ئۆف مایه وه، ئاوی جامی ته نبه لی
 چۆرپر بوو و خلته و پلته ی په شیمانای مایه وه!

ئه ندازه ی مانه وه له دنیا به راورد به به رده و امیی ئاخیرهت چه نده؟! پاشان
 ئه ندازه ی ته مه نت له دنیا که نیوه ی نووستنه و ئه ویتری بیناگاییه چه نده?!

۲۳۴- پشتکردنه سوننه ت

سهیری قسه که ی (ئەبی دەرداء)م کرد که دەلی: لە مێردا شتیك نانا سمه وه له گەل ئەوهی جارن ئیمه له سهیری بووین ته نهها پووگه (قیبله) نه بی! (ئەبی دەرداء که له سالی ۳۲ی کۆچی وه فاتی کردوو ه یه کیکه له هاوه له کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و مه به سستی له م قسه یه ئەوه یه هه موو شته کانی سه رده می پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له گەل دواتر وه ها گۆراون ته نهها قیبله وه کوو خۆی ماوه (!)..

وتم: سهیره! چۆن ده بی ئەگەر ئە مێرد بمان بینی له کاتی کدا له شه ریه ت ته نهها پووگه ش و وینه له گه لماندا ماوه!؟

شه ریه ت بریتیه له ریگا، شه ریه تی پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) یان به کرده وه کانی یاخود به وته کانی ده زانریت.

هۆکاری لادان له ریگای پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم): یان نه زانیی ریگا که یه، نیتر مێرد له گەل ته بیات و دابونه ریه کان پێ ده کات، په نگه ریگایه ک بگریته به ر که پیچه وانیه شه ریه ت بیت، هاوه لان پیغه مبه ر یان (صلی الله علیه وسلم) بینیه و گوئیستی وته کانی بوون، که م رویداوه یه کیکیان له پاسته پێ پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) لایان داییت. به لام ئە بوو ده رداعه ندی لادانی به هۆی ئاره زووی

ته بیاتەکان بینووه بۆیه هاواری لی ههستاوه، چونکه رهنگه مرۆف پێگای راست بزانی به لام سروشت و ته بیاتی له پێگا که لاده دات.

هیشتا نه و فهرموودانهی له پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی گێردراونه ته وه به که می پشتی پئی ده به ستری و کاری پئی ده کری تا نه وهی له م سه رده مهی ئیمه دا به ته واوی پشتی تی کرا و پشتگویی خرا مه گه به ده گمه ن، وه پێگا که لیک گیراوه ته به ره که هاودژی شه ریه ته و هه ندی دابونه ریت هاتۆته ئاراوه که له لای خه لک له پیاده کردنی شه ریه ته ئاسانه تره .

جا نه گه ر زۆریه ی نه وانه ی ده درینه پال زانست پشتیان کرد بیته زانسته کانی شه ریه ته، نه ی ده بی ره شه خه لکه که چۆن بیته؟!

جا کاتی زۆریک له زاناکان پشتیان کرده فهرمووده کان ده ستیان کرد به بیده کاری له بنچینه و لقه کان (الاصول و الفروع):

ئو صولیه کان به (که لام) سه رقال بوون که له فه یله سووف و زانایانی لۆژیک وه ریا نگر تیبوو!

فروعیه کانیش ده ستیان خسته ناو نه وه و سه رقال بوون به مشتومر و وازیان له فه رمووده هینا که بنه مای حوکم و بریاره له شه رعدا!

پاشان چیرۆک خوینه کان دیتیان که دوو پووی به دوو پووییه: هه ندیکیان پوویان کرده خۆداپۆشین به زوهد و مه به ستیشیان دنیا بوو! زۆریه یان دیتیان که دلّه کان مه یل

و ناره زوویان بۆ گۆرانیه بۆیه گۆرانیه بۆیه دهنگخوشیان هیئا و شیعی دلداریان
 دهخوینده وه و وازیان له مه شغوولبوون به فەرمووده هیئا و گرینگیان نه دا به
 جله و گیریکردنی ره شوکیان له رپیا و داوینپسی و فەرمانکردنیان به نه جامدانی
 نه رکه ئایینییه کان! قسه که ریان کۆری هه موو به باسکردنی له یلا و مه جنوون و
 کیوی توور و موسا و ئه بی یه زید و حه للاج و نه و و پینانه ی هیچ سوودیکیان نییه
 به سه رده برد!

خه لگیکیش ده ستیان دایه زوه د و دابراڻ له خه لک، وازیان هیئا له سه ردانی
 نه خۆش و هاموشۆکردنی نیوان خه لک و سه رکزی و خشوعیان نمایش کرد و
 کتیبگه لیکیان بۆ مه شق و پاهینانی نه فس و که مخواردن دانا و شه ریه ت له کنیان
 بووه قسه ی ئه بی یه زید و شبلی و سۆفییه کان!

دیاره هه ر که سی له شه ریه ت قوول بیه وه هیچ شتیک له مه ی تیدا نابینی.

میر و ده سه لاتداره کانیش له گه ل دابونه ریه تکان پۆیشن و نه و کوشتوپره ی ده یکه ن
 ناویان ل ناوه سیاسه ت و به پیتی شه ریه ت نه جولاونه ته وه! له وه شدا نه وه ی دواتر
 شوین نه وه ی پیتش خوی که وتوره .

ئیترا کوا شه ریه تی موحه ممه دی؟! له گه ل پشتکردن له فەرمووده کان له کوپوه نه و
 شه ریه ته ده زانری و ده ناسری؟!!

له خوای گه وره داوا ده که یین یارمه تیمان بدات بۆ جیبه جیکردنی شه ریه ت و
 به رپه رچدانه وه ی بیده کان، نه و توانا داره .

۲۳۵- نارەزووەکانی نەفس کۆتاییان نایەت

گویم له عەلی کوپی حوسەینی واعیز بوو لەسەر مینبەر دەیگوت: سویند بە خوا،
دوینێ شەو لە دەست نەفسم گریام!

دامام و بیرم کردەووە و وتم: ئەم نەفسە چ شتیکی کردوووە تا بگرییت؟! ئەمە
پیاویکی خۆشگوزەرانه، چەندان کەنیزەکی تورکی هەیه، پیم گەیشتوووە بەنهیانی
هاوسەرگیری لەگەڵ ژمارەیهك ژن کردوووە، خۆشترین خواردن لە مریشك و شیرینی
دەخوات، داهااتیکی زۆر و سامانیکی فرە و پلەوپایەکی گەورە و بەخششی بەسەر
خەلکەووە هەیه، شتیك لە زانستی وەدەسەپناووە و بە هۆی چاکەکانیووە زۆریك لە
زاناکانی بە لای خۆیدا کەمەندکیش کردوووە، ئیتر نازانم چ شتیك دەیگرییت؟!!

بیرم کردەووە، زانیم کە نەفس سنووری نییە و ناوەستی، بەلکوو بی کۆتا چیژ و
خۆشی گەرەکە، هەر کاتی مەبەست و ئامانجیکی هاتەدی لە لای سارد دەبیتهووە و
داوای هیتر دەکات، ئیتر تەمەن لەناو دەچییت و جەستە لاواز دەبییت و کەموکورتی
پەیدا دەبی و پلەوپایە کز دەبی و مەبەست نایەتەدی.

لە دنیا لەو کەسە گەمژەتر نییە کە لە چیژ و خۆشییەکانی دنیا ئەوپەرەکە
دەخوازی، چیژی راستەقینە لە دنیا دا نییە، بەلکوو حەسانەووەیه لە نازار بەخش.

به خته وهر ئه و كه سه یه كه ئه گهر ژنیکی دهست كهوت مهیل و ئاره زووی یه كتریان کرد و زانی كه پۆشته و دینداره ئه و دهستی لی گیر بکات و له دهستی نه دات.

باشترین هۆکار بۆ خۆشه ویستی بهرده وام ئه وه یه چا و نه برپته ژنی تر، هه ر کات چاوی به ره لا کرد یان ته ماعی چوو ژنی تر ئه و ته ماعی ژنی نوێ ره وشت و ئاکار تیکه دات و تیکه لاوی که م ده کاته وه و که موکورتیه کانی ده ره وه ده شارپته وه و نه فس مه یلی بینراوی نه ناسراو ده کات و، زیان له گه ل ئه وه یان تیکه ده چی که له بهرده ست و نزیکه، ههروهک شاعیر وتویه:

والمرء ما دامّ زا عینہ یقلبہا فی أعینہ الحور موقوف علیہ المظہر
سِرُّ مُقْلَتَا مَا ضَرَّ مُهْجَتَا لا مرعباً بسرورٍ عاداً بالضرر

واته: ماتوول مروف چا و برپته چاوی ژنان ئیتر له مه ترسیدایه، چاوی به بینینی ژنی جوان خۆش ده بی به لام زیان به پۆخی ده گه یه نی، خۆشیه ک به خیرنه یه ت که زیانی هه بی.

پاشان ژنی دووه میش وه کوو به که می لی دیت و نه فس داوای سییه م ده کات.. ئیتر ئه مه کۆتایی نایه ت.

به لکوو چا و پۆشین له حه زلیکرا وه کان و بیئومید کردنی نه فس له داوا کردنی ژنه جوانه کان زیانت له گه ل ژنه که ی خۆت خۆش ده کات.

هر کەسی ئەم نامۆزگارییه قەبوول نەکات لە ڕینگایە لی ئارەزوودا تەپاوتل دەکات و وردە وردە لەناودەچیت، پەنگە بە هەولی خۆی زوو خۆی لەناووبات و خۆی عەبیدار بکات، زۆریک لە ژنە جوانەکان خۆپاریز نین و بە هۆی عەبیدارییانەو بە کەلکی چیژوهرگرتن نایەت، هەیانە دەسبلاون و هەیانە رقیان لە مێردە و ئەویش وەکوو بته‌رستیک خۆشی دەوێت..

گەمژەترین گەمژە ئەو پیرەپیاوێهە کە کچیکی مندالکار دەخوایێ! سویند بە خوا چیژی تەواو لە گەنجیدا بە هەروەکوو وتوویانە:

بە نەفسم وت تازە پینگە یشتووی گچکە بگرە.

هەر کاتی کچە مندالکە پینگە یشتوو نەبوو چیژوهرگرتنە کە تەواو نابێ! کە پینگە یشت جووتبوونی زۆر دەوێت و پیرەپیاوێهە کەش ناتوانێ! ئەگەر زۆری لە خۆی کرد ژنە کە ناگاتە مەبەستی خۆی و دلی دانا کەوێت و پیرەپیاویش زوو لەناودەچیت!

نابێ بە ئارەزووی جووتبوونی دەسخەپۆ بیێت چونکە ئارەزووێهە کە ی وەکوو سپێدە ی درۆزنە.

پیرەپیاوێکمان بینی کە نێزەکیکی کړی و لەگەلی نووست، بە مردوویی لەسەریان لابرد!

گه نجيك دوو مانگ له نه خوشخانه مایه وه، هاوسه ره كه ی چوو له لای و نه ویش لئی
په پی، به مردویی له سه ری لاچوو!

دهر كه وت كه نه فس به و خوین و مهنیه ی هه یه تی ماوه ته وه، نه گه ر جهسته له م
دوانه به تال بوو و هیچ شتیك نه بوو پشتی پی ببهستی نه وا له ناوده چی.

نه گه ر پیره پیاو ته نها به چیژوه رگرتنی بی په رین قایل بیته نه وا ژنه كه قایل نابی و
ده بیته دوژمنی، په نگه ئاره زوو به سه ریدا زال بیته و به ره و به دره وشتی بچیت، یان
فیل بکات بو کوشتنی..

ناشیرینه بو كه سیک ته مهنی له شهست تیپه پی بیته ئاره زووی له زوری ژن بیته!

نه گه ر له گه ل ژنیکی دیندار ریکه وت با له گه لیدا خوشپه فتار بیته و
كه موکورتیه کانی جاریک به پاره بو خه ر جکردن و جاریکیش به ئاکاری جوان بو
پرکاته وه و زور باسی نه حوالی ژنه چاکه کان و زاهیده کانی بو بکات و زور باسی
قیامت و زهمی دونیای بو بکات، باسی نه وینداری عه ره بی بو بکات كه نه وان
عاشق ده بوون و په رین له مه عشووقیان به باش نه ده بینی هه ره كه یه کیکیان
وتوویه:

و غمَزْ كَفَّوْ و عَصْدُ

إِنَّمَا الْمُبْكُ قَبْلَهُ

إِنَّمَا نَلَّحَ الْمُبْكُ قَسْدُ

إِنَّمَا الْعَشْقُ كُنَا

خۆشه‌ویستی هر ماچوموچ و له‌باوه‌شکردنه، عیشق‌ه‌روایه، نه‌گه‌ر په‌رین پوویدا
ئه‌وا هه‌موو شت تیکده‌چی.

نه‌گه‌ر توانی به‌سکپری یان مندال سهرقالی بکات ئه‌وا با بیکات و له‌ماوه‌ی
سهرقاکردنی به‌وه‌هیز و توانای به‌هیلته‌وه. نه‌گه‌ریش لێی په‌ری با بو پاراستنی
هیزی خۆی و چیژبه‌خشین به‌و له‌ئاوه‌ینانه‌وه‌ ئارام بگری.

به‌ (بیشری حافی) یان وت: بۆچی هاوسه‌رگیریت نه‌کردووه؟ وتی: به‌چی شتیک
ژنیکی موسلمان ده‌سخه‌رۆ بکه‌م له‌کاتی‌کدا خوای گه‌وره‌فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ
الَّذِي عَلَيْهِنَّ﴾ (البقرة: ۲۲۸) واته: ژنان چ‌ئه‌رکیکیان له‌سه‌ره‌به‌هه‌مان شیوه
مافیشیان هه‌یه.

داماو ئه‌و که‌سه‌یه‌که‌ بچیته‌نیو کاریکه‌وه‌ به‌ر له‌چوون سه‌رنجی سه‌ره‌نجامه‌که‌ی
نه‌دابیت و وه‌کوو بالنده‌یه‌که‌ دانی داوه‌که‌ ده‌بینی و بۆی ده‌چی و له‌بیری نییه‌که‌
بال و قاچی به‌داوه‌که‌وه‌ ده‌بی و دواتر سه‌رده‌بپردی.

پوخته‌ی ئه‌وه‌ی باسم کرد: پاراستنی چاو له‌له‌وه‌پاندن و بیهیواکردنی نه‌فس له‌
وه‌ده‌سه‌هینان و پارزیبونه‌به‌وه‌ی به‌رده‌ست، به‌تایبه‌تی ئه‌وه‌ی ته‌مه‌نی هه‌لکشاهه‌ و
ده‌زانی که‌کچی مندالکار دوژمنیه‌تی و خۆزگه‌ی مردنی ده‌خوازی.

له‌هه‌ندی له‌و شتانه‌ی باسم کردوون که‌سی ژیر ده‌گیرپته‌وه‌ له‌وه‌ی خۆی گرفتاری
ئه‌م ده‌ردانه‌بکات.

۲۳۶- له خۆباییبوون به له شساغی

سه یرترین شت له خۆباییبوونی مروّقه به ساغ و سه لامه تی و ئومیدبوونی به چاکبوونی له داها توودا! ئەم ئومید و له خۆباییبوونه کۆتایی و سنوریان نییه، هەر کاتی به یانی و ئیواره ساغ و سه لامه ت بوو ئەوا له خۆباییبوون زیاد ده بی و هیوا درێژ ده بی.

چ ئامۆزگارییه ک کاریگه رتره له وهی هه واری هاوڕێیان و ئەحوالی برایان و گۆپی خۆشه و یستان ببینی و بزانی ت که تۆ دوای چەند پۆژیکی تر وه کوو ئەوانیت، پاشان وریا نه بی ت تا ئەوهی غه یر به تۆ وریاییته وه؟! سویند به خوا ئەمه کاری که مزانه! که سیک هۆشی هه بی زۆر دووره ئەم رێگه یه بگریته بهر.

به ئی سویند به خوا، که سی ژیر کاتی سه لامه تی ده سپیشخه ری بۆ کاری چاکه ده کات و کاتی له شساغی بۆ کاتی نه ساغی هه لده گری و له کاتی توانا داریدا تویشوو بۆ پۆژی ته نگانه کۆده کاته وه به تاییه تی که سیک که ده زانی ئاسته کانی ئاخیره ت به ئەندازه ی به رزی کارکردن بۆی به رز ده بیته وه و قه ره بوو کردنه وه دوای له ده سچوون ناکری.

وادانىٰ كه ياخى و سه ريچيڪار چاوپوشى ليڪرا و خودا لىٰ خوش بوو، ئايا
پله وپايه و ئاستى ئه و كه سانه وه دهست دىٰنىٰ كه كاريان كردوه؟!

هر كه سيڪ باسى ئه و به هه شتهى به بير و هزيديا هينا كه نه مردن و نه نه خوشى و
نه نوستن و نه خه مى تىدايه به لكوو چيژ و خوشييه كاني به رده وامى بى برانه وهن
و زيادبوونيشى به ئه ندازهى زياد كار كردن و خوماندوو كردنى ئيره يه ئه واهم كات
و زهمانه ده قوزيٽه وه، پيويست نه بى ناخه وى و ساتيڪ له ئاوه دانكرده وه بيٽاگا
نابى.

هر كه سى بينى كه گوناھيڪ چيژه كه ي رويشتووه و دهرده كاني به رده وام ماون
ئوه به سه بؤ ئه وهى واز له هاوشيوه ي ئه م گوناھه بينىٰ به تايبه تى ئه م گوناھانه ي
شوينه واريان هر ده ميٽى و به رده وام ده بى و هكوو ئه وهى پياويڪ زينا له گه ل
ژنيكى ميژدار بكات و سكى لىٰ پر بيٽ، منداله كه به پياوه كه بلڪيٽرى و له
ميراتى كه سوكارى بيټه ش بكرى و له ميراتى غه يري كه سوكارى ببات و په چه له ك و
بنه ماله ده گورديٽ و ئه وه هه تاهه تايه به رده وام ده بى و هه مووشى نه گبه تى
ساتيڪه .

۲۳۷- له باره سیفهت و حیکمهتی خوداوه

له هۆکاری تیکه لکردنی بیروباوه ره کان وردبوومه وه دیتم بریتییه له مه یلکردن بۆ ههست و قیاسی نادیاره کان له سه ر حازر و به ردهست:

خه لکێک ههست به سه ریاندا زال بووه، کاتێ دروستکه ریان نه بینی نکوولی بوونیان کرد و له بیریان چوو که ئه وه به کرداره کانیه وه ده رکه وتوو وه، ئه م کرداران هه ش ده بی بکه ریکیان هه بی، که سه ی ژیر نه گه ر به بیابانیکی چۆلدا تیپه پی پاشان گه رایه وه دیتی پوهه ک و خانووی تیدایه ده زانی که ده بی که سه یکه هه بی پوهه که کانی چاندبیت چونکه نه پوهه که کان و نه خانووه که له خۆیان ه وه چی نابن.

پاشان خه لکانیک هاتن بوونی دروستکه ریان سه لماند پاشان له سه ر حالوباری خۆیان قیاسیان کرد، ئیتر ته شبیه و به یه کتر چوو اندنیان هینایه ئاراه، ته نانهت که سیان هه بوو ده یگوت: مه به ست له فه رموده ی ((ینزل إلی السماء)) واته له شوینیکه وه ده گوازیته وه شوینیکی تر! به لگه شی ئه وه بوو گوايه عه ره ب مه به ستی له وشه ی (النزل) ته نها گواسته وه یه .

خه لکئیکی زۆر له زات و سیفاتی خودا گومرئ بوون، خه لکانئیک کاتی بیستیان که خودا توورپه ده بی و خووشنوود ده بی و گومانیان برد که خودا کاریگر ده بی، له بیریان چوو که سیفه تی خودا کۆن و قه دیمه و هیچ شتیکی نوئی لی پوونادات.

خه لکئیکیش له کرداره کانی خودا گومرا بوون، دهستیان کرد به به لگه کاری و به هیچ شتیق قه ناعه تیان نه کرد، خه لکئیک لییان پهیدا بوو تا ئه وهی کرداری خودایان به دژه حکمهت لیکدایه وه!! خودا زۆر له وه به رزتره!

هر که سی ته و فیقی دراوه با دلی ئاماده بکات بو ئه وهی ده یلیم: بزانه که خودای گه وره به هیچ زاتیق ناچیت و سیفه ته کانیشی وه کوو سیفاتی که سی تر نییه، کرداره کانیشی به کرداره کانی خه لک قیاس ناکرئ.

سه بارهت به زاتی خودا ئه وای ئیمه زاتیق نانا سین مه گه ر جهسته و ته ن بیت، ئه وهش پیویستی به وه یه پیشتر پیکه وه لکینراییت، خوداش له وه به دووره چونکه خوی شته کان دروست ده کات و پیکه وه یان ده لکینئ. یان جه وه ره بیت، جه وه ییش شوینئیک ده گری و نمونه ی هه یه، خوداش له مه به دووره. یان (عَرَض) ه، (عَرَض) یش بوونی په یوهسته به غه یره وه، خوداش له مه به دووره.

ئه گه ر زاتیکی کۆن و قه دیمان له دهره وهی ئه وهی ده ناسرئ سه لماند ئه وای با بزانی که سیفه ته کان شوینکه وته ی ئه و زاته ن، دروست نییه شتیق

قياس بکهين له سهر ئه وهی دهیکهين و تیی دهگهين، به لکوو ئيمانی پی دینین و ته سلیمی ده بین.

ههروه ها کرداره کانی، نه گه ر به کیک له ئیمه کاریک بکات که نه سوودیک بهینی و نه زیانیک دور بخاته وه ئه وا به شتیکی بیه وده داده نری، خوی گه وره خه لقی هیناوه ته بوون نه بو سوودیک که بو ئه وی هه یه و نه بو لابردنی زیانیک، چون سووده کان به و ناگه ن و زیانه کانیس بو ئه و ناچن.

نه گه ر به کیک وتی: خه لقی بو ئه وه چی کردوو تا سوودیان پی بگه یه نی.

ده لئین: نه م قسه یه پووچه ل ده بیته وه به وهی که ئه و خه لکیکی بو بیباوه پی دروست کردوو و سزایان ده دات، ده بینین ئازهل و مندالان ده دات و زیانه کان چی ده کات و ده شتوانی ئه وه نه کات.

نه گه ر به کیک وتی: نه و له سهر ئه وه پاداشت ده داته وه.

ده لئین: نه و ده توانی به بی نه م شتانه ش پاداشت بداته وه، سو لتان نه گه ر ویستی هه ژاریک ده وله مه ند بکات برینداری کرد ئینجا ده وله مه ندی کرد نه وا له سهر ئه وه سه رزه نشت ده کری چونکه ده یتوانی بی بریندار کردن ده وله مه ندی بکات.

پاشان هه ر که سی ئه و برسیتی و کوشتنه بیینی که به سه ر پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانیدا هات له گه ل توانای خودای پالپشت

پاشان پیغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لہبارہی دایکییہوہ شتیک داوا
 دہکات و خودا لئی قہبوول ناکات، ئەگەر داوالیکراو ئیمہ بووینایہ
 دەمانگوت: بۆچی شتیک نادەیت کە زیانی بۆت نییہ؟!

بەلام کردارەکانی خودا لەسەر کردەوہکانی ئیمہ قیاس ناکرین و پاساو
 نادرین و بەلگەکارییان بۆ ناکرئ، ئەوہی تەسلیمبوونمان لەسەر پتویست
 دہکات ئەوہیہ حکمەتی خودا لەسەر ووی عەقلەوہیہ، ئەو بریار لەسەر
 عەقلەکان دەدات و عەقلەکان بریار لەسەر وی نادەن، ھەر کەسی کرداری
 لەسەر کردارەکانمان قیاس کرد ئەوا ھەلەپەکی گەورہی کردوہ.

موعتەزیلە لەم جۆرەدا سەرەنگرئ بوون و لەناوچوون، ئەوان وتیان: چۆن
 فەرمان بە شتیک دہکات و بریاری نەکردنی دەدات؟! ئەگەر کەسێک
 بانگمان بکات بۆ مالەکە، پاشان کەسێکی دانا نەبەیشت کەس بچیتە
 ژوورەوہ ئەوا عەیبەیی ئی دەگیرئ.

سەبارەت بە (شاھید) راستیان کرد، بەلام ئەوہی کردارەکانی بەلگەکاری
 ناکرین و بە شاھید قیاس ناکرین ئەوا ئیمہ ناگەین بە زانینی حکمەتەکە.

ئەگەر یەکی وتی: چۆن دەتوانم عەقلم بەرەو شتی بیہم کە
 پیچەوانە یەتی؟؟

ده لئین: پیچه وانه کاری نییه، چونکه عه قلّ به به لگه ی پۆشن سه لماندوویه تی که نه و حکیم و خاوه نداره (مالک)، حکیم شتیک ناکات ئیلا بۆ حکمه تیک نه بی، به لام نه و حکمه ته عه قلّ پی ناکات.

ئه ی نابینی خدر (الخضر) که شتییه کی کون کرد و که سیکی کوشت، هه زه تی موسا به حوکی زانست په خنه ی لی گرت و ناگاداری حکمه تی کرداره که ی نه بوو، کاتی حکمه ته که ی بۆ ده رکوت ملکه چ بوو؟

نمونه ی هه ره بالآ بۆ خودایه .

ئامان نه که ی شتیک له کرداره کانی خودا له سه ر کرداره کانی خه لق قیاس بکه یه تی، یان شتیک له سیفه ته کانی یان زاتی، تو گه ر نه مه ت پاراست نه و سه لامه ت ده بیته له و پیکچوواندن و ته شبیه ی نه وانه تی کی که وتن که پییان وایه (الاستواء) واته (اعتماد) و (النزول) واته گواسته نه وه (نقله)، وه پزگار ده بیته له و په خنه و په لپگرتنه ی خه لکیکی به ره و بیباوه پی برد تا نه وه ی تانه یان له حکمه ت دا.

یه که مین که سیش له وانه ئیبلیه سه، نه و پی پی وابوو پیشخستنی قور به سه ر ئاگر حکمه ت نییه، له بی پی چوو نه و - به گومانی خوی - به و تیگه یشتنه ی پی پی دراوه و به و عه قلّی پی پی به خشراره نه وه ی زانیوه، له یادی چوو که خوی به خشنده زاناره: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ

مِنْهُمْ قُوَّةٌ ﴿۱۵﴾ (فصلت: ۱۵) واته: ئه وه نابینن و نازانن که ئه و خودایه ی ئه وان

خولقاندووه له وان به هیتره؟!!

په خنه یه کی (ئیبین ئه لپومی) م بینى له دژی ئه و که سه ی ده لئى بیباوه پان له دۆزه خدا هه تاهه تایى ده میننه وه و نامرن، وتوویه تی: ئه وه تاهه تاییه تۆله کردنه وه یه کی دۆزه و عه قل نکولئ ده کات و پئویسته هه موو شتیک که عه قل ده یلئى قه بوول بکری و هه ندیکى په ت نه کریته وه، چونکه په تکرده وه ی هه ندیکى شیاوتر و له پیشتر نییه له په تکرده وه ی هه مووی، وه مانه وه ی هه تاهه تایى بیباوه پان هیچ مه به ستیکى نه بو ئازارده ر و نه بو ئازارده ر و تیدا نییه، ئیتر دروست نییه هه بی.

وتم: سه یر له مه ی بانگه شه ی بوونی عه قل ده کات و عه قلئ له کن نییه!

یه که م شت که پئی ده لئیم: ئه وه وه والته له خوداوه پئی راسته یان نا که هه والئ هه تاهه تا مانه وه ی ئه هلی دۆزه خى داوه؟

ئه گهر پئی راست نه بی که واته قسه کردن له باره ی سه لماندنئ پیغه مبه رایه تی و راستی قورئانه، ئیتر باسکردنئ لق له گه ل ئینکار یکردنئ ئه سل چ واتا یه کی هه یه؟!!

ئه گه ریش وتی: له لام سه لماوه ئه و پئویسته له سه ری بو خوی به لگه ی لاواز و پووچ به یئیتنه وه مه گه ر له پووی نارپه زابى و به ره له ستی بوه ستی.

که سيک ئينکاري ئەمه دهکات که شته که له شاهيد وهر بگريت، پوونمان کرده وه که زاتي ههق وه کوو زاته کانی تر نيبه، سيفه تي وه کوو سيفاتي که سانی تر نيبه، کرداره کانی پاساو نادرين.

ئەگەر له باره ی هه تاهه تايبي مانه وه ی بيباوه پان له دۆزه خ ئاماژه ی به شتيک له پاساودان دا پوون ده بيته وه: که دروسته بهرده وام سزادان و نازاردانيان بو ده رخستنی راستی هه ره شه که بيت، چونکه ئەو فه رمويه تي: هه ر که سيک بيباوه پ بيت پيم، ئەوا له دۆزه خدا هه تاهه تايه ده يه ئلمه وه، هه چ تا وانگيش وه کوو بيباوه پي نيبه و هه چ سزايه کيش وه کوو سووتاندنی بهرده وام نيبه، ئەو سزايه بهرده وام ده بي بو ئەوه ی راستی هه ره شه که ده ربخات.

وه دروسته ئەوه بو ته واوکردنی خوش حالکردنی باوه پداران بيت چوون ئەوان دوزمنی بيباوه پانن، خواي گه وره ش فه رمويه تي: ﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ (التوبة: ۱۴) واته: تا باوه پداران دلان خوش بيت و خوش حال بن.

چه ندان باوه پدار له دل وه له په فتاره کانی ئەبوو جه هل نيگه ران و تووپه بوو! عه ممار و سوممه ييه ی دايکی و غه يری ئەوانيش چه نده له دل وه خه میان له کرده وه ی بيباوه پان پييان ده خوارد! که واته بهرده وامی سزا و ئەشکه نجه ی بيباوه پانی شيفای دلی ئەهلی باوه ره.

دروسته سزا و ئەشکه نجه بهردهوام بیّت له بهر نارپه زایی بیباوه پان و ناوهینانی خودای سزادهر به شیوه یه کی نه شیاو، هر چه ند سزا و ئەشکه نجه یان زیاد بکریّت بیباوه پی و نارپه زاییان زیاتر ده بیّت، له بهر ئەوه سزا و ئەشکه نجه ده درین.

به لگه ی بهردهوامی بیباوه پریان ئەم ئایه ته یه: ﴿فِي حِلْفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ﴾ (المجادلة: ۱۸) واته: چۆن سویند بو ئیوه دهخۆن ئەوه اش سویند بو خودا دهخۆن!

که واته بیباوه پریان هیشتا بهردهوامه و پیشیان زانیوه، خراپه ش له ناخه کان خۆی هه شارداوه، سزا و ئەشکه نجه که له سهر ئەوه ده بیّت: ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾ (الأنعام: ۲۸) واته: ئەگه ر بگه ریترینه وه دونیا ئەوا ده گه ریته وه سهر ئەو کار و کرده وانه ی نه هییان لی کراوه.

۲۳۸- پیوستی ته سلیمبوون به فرمانی خودا

پیوسته باوه پدار که سهیری به شی پیشووی کرد له هیچ شتی کدا په خنه و په لپ له خودای گه وره نه گری، نه له ناخه وه و نه له پوواله ت، داوای پوونکردنه وه ی هۆکاره کانی هه موو کاره کانی نه کات، موته که لیمه کان پشتیان له سوننه ته کان کرد و به پاو بوچوونی خو یان قسه یان کرد، بویه به هوی جیاوازییانه وه نه گه یشتنه نه نجامیکی وه ها دلایان ناوبخواته وه. هه روه ها به کاره ی تانی قیاس کاتی خستیانه کار قسه گه لیک هات لئی ده شیواندن.

راست نه وه یه نه وه ی ده توانری، هۆکاره که ی پوون بگریته وه، ته سلیمبوونیش به وه ی ون و نادیاره.

هه روه ها داواکردن له خوای گه وره، نه گه ر ئیماندار لئی پاراپیه وه و هیچ وه لامیکی نه بیینی نه وا ته سلیم ده بی و خوی به خودا ده سپیری و گیرانه بوونی پارانه وه که ی ته ئویل ده کات و ده لی: په نگه گیرانه بوون باشر بی ت، په نگه له بهر گونا هه کانم بی ت، له وانیه دواخستن باشر بی ت، له وانیه له مه دا سوود و به رژه وه ند نه بی ت.... نه گه ر هیچ ته ئویلیکی نه دیته وه نه وا هیچ جو ره نارهبازی و په لپیک به ناخیدا نایه ت، به لگوو پی وایه نه و به نزا و پارانه وه که ی خواپه رستی کردووه،

ئەگەر خودا چاکەى لەگەڵدا کرد ئەوا بە فەزڵ و بەخششى خۆیەتى، ئەگەریش نزاكەى گىرا نەکرد ئەوا خۆى خواوەندارى ھەموو شتیکە و چى بویت دەبىكات.

زۆریەى داواکردن بۆ ئەو شتانەى دونیایە كە ئەگەر پەتكرایەوہ باشترە!

با خەمى كەسى ژیر لە جیبەجیكردى مافى خودای ھەق و پارزىبون بە تەدبىرى وى بىت ئەگەر پىشى ناخۆش بوو. ھەركات پووت لە خودا کرد ئەوا ئەویش پوو دەكاتە چاكردى كاروبارت. ئەگەر زانیت ئەو بەخشندە و دەسكراوہیە ئەوا پەناى پى بگرە و داوا مەكە! ھەركات پووت كرده تاعەت و گوپراپەلىی ئەو، ئەوا ئەستەمە كەسێك كاری جوان بكات و لە كارددا دلسۆز بىت پاشان كرى پى نەدرى.

۲۲۹- بیرکردنه وه له بههشت

سویند به خوا من بیر له چوونه ناو بههشت و مانه وهی هه میشه یی تییدا ده که مه وه: بی نه خووشی و نووستن و هیچ دهردیک! به لکو له شساغییه کی بهرده وام و هه موو پتویستییه که مشه یه، تووشی هیچ ناخووشییه که نابیت، هه موو ساتیک له خووشی و شادی نویدایت، زیاده ی بی کوتایی. له خووشیان خه نی ده بم، نه گه ر شەرع گرهنتی نه دایی نزیکه سروشتی مرۆ له باوه پکردن به وه تهنگه تاو بیئت!

ناشکرایه که شوین و پله و پایه کانی بههشت به نه ندازه ی خو ماندووکردن و هه ولدانی ئیره ده بیئت.

مایه ی سه رسورمانه که سیک له م دنیا یه دا ساتیک به فیرۆ بدات! سو بجانه لایه که دره ختیکی له بههشتدا بۆ ده روینی که بهر و سیبه ری هه میشه یی هه یه.

نه ی نه و که سه ی ده ترسیت نه وهت له ده ست بچیت! دلّت به ئومیده وه هان بده.

نه ی بیزار و وه پرس له باسی مردن! سه رنجی دوا ی تالیی خواردنه وه که بده که خووشی و ساغییه، چونکه له ساتی ده رچوونی پۆج نه که پیش ده رچوونی، شوین و جیگا کان بۆ که سه کان ده رده که وی، ئینجا رویشتنی نه و که سه ئاسان ده بی که

که مه ندکیشی نه و چینه ی بوی ده چی بووه... پاشان پوچه کان له سیکلدانوچکه ی
بالنده دا له سه ر دره خته کانی به هشت هاتوچو ده کهن..

هه موو دهر د و ترسه کان له پوژی نه جه لدايه و، خوړی ته مه ن وا زهر د بووه، نیت
به له بکن بهر له وه ی خوړ ناوا بیت!

هیچ یارمه تیده ریك نییه هاوړی نه و پښه یه بیت نیلا هزر و بیر نه بیت که نه گه ر
له گه ل عه قلّ دانیشته و پیکه وه یاد و باسی سه ره نجامه کانیان کرد، نه گه ر نه م
مه جلیسه ته واو بوو نه و سه یرکردنی ژیاننامه ی کوششکاران دیت، نه وه ش جوړه ها
چاکه بو بیر دینی، دوا ی نه وه ش ته وفیق و ده ست به باله وه گرتن، هه ر کاتیکیش
خودا تو ی بو شتیک گه ره ک بوو نه و ناماده و سازت ده کات.

سه باره ت به تیکه لیبونی نه وانه ی که جگه له دنیا ناگیان له هیجیتر نییه نه و
نه وه گه وره ترین هوکاره کانی نه خوشی تیگه یشتن و نه ساغیبه کانی عه قلّه،
دوره پهریزی له خراپه خو پاراستنه، خو پاراستنیش هوکاری ساغیبه .

۲۴۰ - خواناسين ناسوودهيه

ديتم هۆكاري خەم و په ژاره كان پشتكردن له خواي گه وره و پووكردنه دونيايه. هر كه شتيكي له دونيا له دهست چوو خەم له له دهسچووني ده خوات.

به لام نه وهی خواناسيني پيدراوه ناسوودهيه چونكه به قهزا و قهدهري خودا رازييه، هر شتيكي به سه ربیت خوشنووده، نه گهر نزاى كرد و گيرا نه بوو هيچ ناره زاييه ك به دلیدا نايهت چونكه نه و به ندهی خودايه و كاروباري به دهست نه وه، ههول و كوششي له خزمه تي خودايه.

هر كه سى نه وه سيفه تي بيت كوكردنه وهی سامان و تيكه لاويي خه لك و چيزوه رگرتن له ناره زوه كان هه لئابزيري، چونكه يان نه وه تا له ناسيندا كه مته رخه م ده بي، پوو ده كاته خواپه رستي پته تي، واز له دونياي فاني ديني بو نه وهی ناخيره تي باقى وه دهست بيئي. يان زه وقى له ناسيندا هه يه، به خاوه ني هه مووان بيتاگايه له هه مووان، ده بييني له خه لوه تيشدا له گه ليدا به نه ده به، به لالانه وه لتي دلخوش ده بي، له تيكه لبوون به خه لك هه ست به چارسي ده كات، به وهی بوي دينيته پيش رازييه.. ژياني له گه ليدا وه كوو ژياني نه وينداريكه كه له گه ل دولبه ره كه يدا ته نيا بيت، جگه له وه كه سي تري ناويت و له و زياتر بايه خ به كه سي ديكه نادات.

به لام ئه وهی ئه م شتانهی پی نه درا بیّت ئه وا هه می شه له خه م و په ژاره و ژیا نی
 ناخۆش دایه، چونکه ئه وهی له دونیا داوای ده کات توانای به سه ردا نییه، هه می شه
 له ئاخ و ئۆف و خه فه تدا ده مینیتته وه هاوشان له گه ل ئه وهی به هۆی خراپی
 مامه له وه له ئاخیره ت له دهستی ده چیت.

۲۴۱- ژیان تهنی له بههشتدایه

بیرم له نهفسی خۆم کردهوه، دیتم له ههموو شتی کدا مایه پووچم!

ئهگهر پشتم به هاوسه ره کهم بهست ئهوا بهو شیوهیه نییه که دهمهوی: ئهگهر شیوه و وینهی جوان بوو ئهوا رهوشتی کامل نییه، ئهگهر رهوشتی تهواو بوو ئهوا مه بهستیکی ههیه و شتیکی لیم دهویت نه که له بهر من، پهنگه چاوه پروانی کۆچکردنم بکات! ئهگهر پشتم به مندال بهست ههروهه هیه! خزمه تکار و موریدیش هه ر وهتۆفه، ئهگهر سوودیکیان له من دهست نه که ویت نه یانده ویستم! سه بارهت به هاوڕیش ئهوا نییه! براهه کیش له پینا و خودا بوونی نییه! ناسیاوه کانیش ئه هلی خیر له دهست دهدهن و پینان وایه نه ماون!

ئیترا ته نیا مامه وه و گه رانه وه لای خۆم... ئه ویش بۆم دلسۆز نییه و له سه ر باریکی ساغ دانامه زری!

تهنها خودای پاک و بیگهرد مایه وه، دیتم ئهگهر پشتم به چاکه و نیعمه ته کانی بهست ئه وه له به لا خاتره جمم ناکات، ئهگهر ئومیدم به لیخۆشبوونی بوو ئهوا له سزای دلتیا نابم!

مخابن! نه دلنیا بی ههیه و نه ئوقره بی! هاوار له دهست نیکه رانیم له نیکه رانیم!
 ئامان له دهست سووتانم له سووتانم!

سویند به خوا، ژیا نی راسته قینه تهنی له به هه شتدایه، له وی باوه پی ته واو به
 خوشنووی ههیه و ژیان له گه ل ئه و که سانه ی نه خیانه ت ده که ن و نا ئازاریان ههیه.
 به لام دونیا شوینی ئه وه نییه ..

۲۴۲- وریایی له هه موو شتیك پیویسته

پیویسته بۆ ئه و که سه ی هاوپییه تی ده سه لاتداریك ده کات ناوه وه و ده ره وه ی له گه لیدا وه که یه ک بیته، چونکه که سیك ده کات به سیخوړ تا نهیته بزانی، په نگه له م تاقیکردنه وه یه دا ئاشکرا بیته و حه یای بچیت.

کۆمه لیک له پاشایان که ده یانویست هاومه شره بیك له خویان نزیك بخه نه وه، له مالداندا ژووړیکیان بۆ ته رخان ده کرد، ئه گه ر بیانویستایه تایبه تی خویان بکه ن ئه وا له ناوه وه تاقیان ده کرده وه بی ئه وه ی ئه و بزانی، که شتیکی نه شیاوی لی دهرده که وت و دهرده کرا!

وتم: کۆمه لیک له بهرپرسان خویان نه ناس ده کرد و له باره ی په فتاری خویان له په شوکیانیان ده پرسی، په شوکیش قسه ی نه شیاوی ده وت، ئیتر ده یانگرتن. یان سیخوړیکیان به سه ره وه داده نا.

په نگه که سیکی زۆربلی و زمانشر چه ند وشه یه ک له زاری ده رپه ری، که سیکی خۆه لقورتین بیگه یه نی، ئیتر خاوه نه که ی له ناووبات.

عومه ری کوپی عه بدولعه زیز به کیك له کاربه ده سه ته کانی بینی زۆر نویرتی ده کرد، که سیکی بۆ نارد و کابرا پیی وت: ئه گه ر فلان بهرپرسیاریتیم بۆ وه رگرتیت چیم پی

دەدەى؟ وتى: ئەمە و ئەوھت دەدەمى! عومەر پىي گوت: بە نوۆژەكەت ھەلت خەلە تاندین.

پىيان وتم: كە پىاویك لەگەل ژنىك قسەى كرد، ژنەكەش وەلامى داپەوہ و بانگى مالەوہى كرد، كاتى پىاوەكە چووہ ژوورەوہ ژنەكە كوشتى.

لەم بەسەرھاتەوہ پوون دەبىتەوہ كە نابى لە قسەى ژن يان مېردىك دلتيا بيت كە لەوانەيە سىخوړ و تاقيكەرەوہ بيت... ھەرەھا نابى ئەوہ ئاشكرا بكات كە پىويستە بشاردريتەوہ لە سامان يان مەزھەب يان جویندان بە پىاویك، پەنگە لەنىو ئامادەبوواندا خزم و نزيكىكى ھەبى... نابى متمانە بە دۆستايەتى و خۆشەويستى كەسيك بكرى كە ئەسل و بنەچەيەكى نيبە، پەنگە لەژیرەوہ ئۆينىكى ھەبى و مەبەستى زيانگەياندن بيت.

لە ئەگەرى ھەموو شتىك وريابە... لەوانەيە وشەيەك ھاوپىيەك بۆ ھاوپىيەكى بگوازىتەوہ، ئەويش بە كەسيكى بلئ و ھىچ مەبەستىكىشى نەبى بۆ زيانگەياندن بەلام وشەكە بگاتە شوينىك و زيان بە ويژەر بگات.. پەنگە كەسيك خۆشەويستىي زۆر و زياد دەرپرئ تا دەگاتە مەبەستى خۆى.

زۆر زۆر لەوہ وريا بن متمانە بە ھەموو كەسيك بكن و لئى خاترجەم بن، بەتايبەتى لە دوزمنىك كە نازارت داوہ، يان نزيكىكت لئى كوشتووہ، پەنگە ھەندى پەفتارى جوان وەكوو تۆپىك بۆ پراوكردنت پيشان بدات..

۲۴۳- سووربوون و هیوا

دیتم نه فس دواى به ته مه نداچوون ئومیدی به هیژ و سووربوونی زیاد ده بی،
 هه روه کوو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ((بنیاده م پیرده بی و دوو
 سیفته تی لی گه نج ده بیته وه: سووربوون و هیوا)) (ئه م فهرمووده یه به م شیوه یه له
 هیچ کتیبیکسی فهرمووده دا نییه بویه فهرمووده ناسان به هه لبه سترای داده نین
 به لام نزیك له م واتایه له بوخاری و موسلیمدا هه یه).

دیتم به شی زوری هۆکاره کانی ئه وه، ده سبه تالیی له دنیا و زوری خاوخیزان و
 به هیژی پیویستییه، مرؤف پیویستی به وه ده بی بۆ وه ده سهینانی مه به ست و ئامانج
 پووبه پووی شتگه لیک بییته وه که عه بیداری ده که ن!

وتم: خودایه! ئایا دواى دیتنی چیاکانی عه ره فه گومری ده بم؟! ئایا دواى
 نزیکبوونه وه و ده رکه وتنی حه ره م ئه عربی بیابان ده مرفینن؟ ئه فسوس! ئایا
 سپیده ی جه زن دیت و من هیشتا نه گه یشتوم به عه ره فات؟! ئای له به فیروچوونی
 که شتی ته مه ن و مه به ستیش نه ها توته دی!

والیوم لا اطلبه الا الرضی

قد كنتُ ارمك لنيل النحر

پیشتر بۆ وه دهسهینانی ئاواته کانم لیت ده پارامه وه، که چی ئه مپۆ ته نها داوای
پازیبوون ده که م.

پاشان وتم: ئه ی نه فس! هیچ په نایه کت نییه ته نها په نابردن بۆ خودا نه بی و
چه شنی نقوومبوویه ک داوای فریاکه وتنی لی بکه یت، ئه گه ره حمت پی کرا باشه
وه گه رنا چه ندان که س به حه سره ته وه چوونه ژیر خاکه وه!

۲۴۴- پيره پياو و کچی گهنج

هه ندي له پيره کان سكالايان له کن کردم، وتی: ته مه نم هه لکشاو و هیتزم سست بووه و نه قسم داوای کرینی که نیزه کی بچووکم لی ده کات، دیاریشه که نه وان (سه رجی) یان ده ویت و منیش پیم نه ماوه، نه فسیشم به ژنی ماله وه قایل نابی چونکه گه وره بووه.

وتم: دوو وه لامم هه یه:

یه که م: وه لامي ره شوکی، نه ویش نه وه یه که بلیم: پیویسته به یادی مردن و نه وه ی بوی ده چیت مه شغول بیت و وریا بیت له کرینی که نیزه کیک که ناتوانی مافی خوی پی بدهیت چونکه ده تبوغزینی، نه گه ریش خوت ماندوو کرد نه وا زوو خوت ده فه وتینیت، نه گه ر هیز و وزهت هیشته وه و خهرجت نه کرد نه وا نه و تووره ده بی، نیتر نه و پیر هه رجونیک بیت نایه ویت.

أفقه یا فؤادیه من غرامه واستغ
 علقه فتاة قلبها متعلقه
 مقاله محزونیه علیله شفیه
 بفیک فاستوقته غیر دئیقه
 فام بینه سووقه و بینه طلیقه
 واصبعت سووقاً ورامته طلیقه
 نه ی دله که م له نه وینه که ت بیدار به وه و گوی له قسه یه که بگره که بوت خه مباره و به زه بی پیتدا دیته وه.. کچیکت خوشده وی که دلی به غهیری تووه په یوه سته،

متمانەت بە کەسیکی بی متمانە کردوو، تۆ کۆتوبەندکراویت و ئەو ئازادە، چەندە
جیاوازی زۆرە لەنیوان کۆتوبەندکراو و ئازاد!

بزانە ئەو پۆژەکان دەژمیری و داوای زێدەمالت لێ دەکات بۆ ئەوێ خۆی بۆ غەیری
تۆ ئامادە بکات، پەنگە بەتەمای کوشتنن بێت، بۆیە وریابە! سەلامەتی لە
وازهینان و قەناعەتکردن بەوێ هەیه دایە.

وہ لآمی دووہم: من دەلئیم: پەنگە هەندی کات توانای پەڕینت هەبی و هەندی کات
نەتبی. ئەگەر تۆ ناتوانیت ئەوا باشترە لەسەر وازەینان لە هەمووان ئارام بگریت،
ئەگەرچی کەسی خاوەن بڕیار و یەکلاکەرەو دەتوانی بە خەرجی و پەوشتی
جووانەو موداراتی ژن بکات بەلام ئەو شەر سەرکێشی و خۆ خستە مەترسییە.

ئەگەر تۆ لە هەندی کات ئەو دەتوانیت بکەیت و لە نەفستدا ئارەزوویەکی زۆرت
هەبوو ئەوا کچانی هەرزەکاری نەسمراو بێنە چونکە ئەوان هیشتا (سەرچی)یان
نەزانووە و داوای جووتبوونیشیان نەکردوو، بە خەرجی و پەوشتی جوان
دایانپۆشە لەگەڵ ئاگاداربوون و پینگریکردن لەوێ تیکەلی ژنان بن، ئەگەریش
لێیان پەڕیت ئەوا ئاوەکەت تێ مەکە تا ئەویش پەرحەت دەبی! بەردەوام
ئامۆژگاری بکە و ئاخیرەتی بربخەو! چیرۆکی ئەو عاشقەنە بۆ بگێرەو کە
جووتبوون لەنیوانیاندا نەبوو، وە باسی ناشیرینی وینە و شیوێ پەڕینی بۆ
بکە! دلێ بەرەو لای باسی پیاوچاکان پراکێشە! بێناگاش مەبە لە بۆنخۆشی و
پازاندنەو و زیرەکی و مودارات و زۆر خەرجکردن! پەنگە ئەو لەگەڵ مەترسیی
سەلامەتی، ژنەکەت بۆ پام بکات و جێی بگری..

۲۴۵- وريايي له سهره نجامي کاره کان

که مژده ترين خه لک ئه و که سه يه که کار له سهره حالي حازر بکات و ويڼاي گورپان و نه گهري پووداني پيشهاتي نوي نه کات.

نمونه: به دهسه لات و دهولت له خوبايي و دهسخره پو بيت و به پي مولک و دهسه لاتي کار بکات که نه گه رگورا له ناو بچيت! پهنگه به هوا و فيزي دهسه لاتداریيه وه دژايه تي خه لکک بکات که نه گه ر حالي گورا په نجهي په شيماني بگه زيت له وهی بوی قه ره بوو ناکر تيه وه! هه روه ها ئه و که سه ي مال و ساماني هه بيت و ته خشان و په خشاني بکات به خاترجه مي ئه وهی سه روه ت و ساماني هه يه و حالوباري له کاتي نه بوونيدا له بير بچيت! ئه وهی سه رگه رمي ناره زووه کانه و زور ده خوات و ده خواته وه و ده په ري و متمانهي به له شساغي خوی هه يه و ئه و نه خوښی و دهردانهی له بير ده چيت که دواي ئه وه دين!

له سه ير ترين حاله ته کان ئه وه يه که نيزه که که ی خوش بويت و نازادي بکات و پي ببه خشي، يان نارام له کن ژنه که ی بگري و پي ببه خشي و زال بييت، که چي پوزگار تپه ري و به جي بي ايت يان به دوايدا پياوي تر دا بچيت، ئه ويش هيچ ريگايه کی پزگار بووني نييه، نه گه ر ده سه بر داري بوو

ئەوا ئەوہی دەستی کەوتووہ لئی بیات، ئیتر چەند قاتی ئەوہندە ی چۆی
لی وەرگرتووہ بیات.

نابی نہ متمانہ بہ ژن بکات نہ بہ خوشەویستی مرۆف! چونکہ رەنگہ پایا
ژنیکی خوش بویت و پئی وایہ ہەرگیز بہ جیی نایہ لیت، ئیتر متمانہ ی پی
دەکات و لەگە لیدا کراوہ دەبیٹ، پاشان دابران و بە جیہیشتن پوودەدات،
رەنگہ یەکیکی تری تری خوشبویت و ژنی یە کەمی بێردە چیتەوہ و
ناشتوانی لئی رزگار بیٹ! کەسی ژیر ناچیتە نیو شتی کەوہ تا خۆی بو
دەرچوون لئی نامادە نەکات، چونکہ شتەکان جیگیر نابن، خوشەویستیش
بەردەوام نابی، گۆرانیش پە یوہستە بە ہەموو حالیکەوہ.

ہەرہا مرۆف مال و سامانہ کە ی دەدات بە کورپە کە ی، پاشان دەبیٹە بار
بە سەر یوہ، کورپە کە خۆزگە ی مردنی دەخوای، رەنگہ لە خەرجی
لیکردنیدا رەزلی بکات.

ہەرہا متمانہ بہ ہاوپرپیک دەکات و نہینییەکانی خۆی پی دەلی، رەنگہ
لی ئاشکرا بکات و شتی وای تیدابی بیٹە ہۆی لە ناوچوونی.

ہەرہا مرۆف بہ ساغ و سەلامەتی خۆی ہەلدەخەلەتی و لەدەرگادانی
مردنی لە بێردە چۆی و لەناکاو بوی دیت و حەپە ساوی دەکات، ئیتر کاتی
قەرەبووکردنەوہشی لە دەست چووہ و تەنہا پە شیمانی ماوہ.

عاقلاً ئەو كەسە يە كە چاوى چاودىزى سەرەنجامەكانە و خۆى دەپارىزى
 لەوہى ئەگەرى پوودانى ھەيە و لە ھەموو باریكددا كار بە خۆپارىزى دەكات
 و مال و نھینىسى خۆى دەپارىزى، متمانەى نە بە ژن ھەيە نە بە مندال و نە
 بە ھاوپى، خۆى بۆ كۆچكردن ئامادە دەكات.

۲۴۵- سه لامه تی له ته سلیمبووندایه

له سه یرترین شته کان خواستی ناگاداربوونه له سه ره هینانه دی ناسینی زاتی خودا و سیفەت و کرداره کانی! ئەمه زۆر دووره، ته نه ناسینی کورت و پوخت و گشتی هه یه .

موتە که للیمه کان له وه دا پۆچوون به لام هیچیان دەست نه کهوت، بۆیه ژیره کانیان که پانه وه بۆ ته سلیمبوون.

هه ره ها خاوه ن پابۆچوونه کان، به ره و لای قیاس شکاندیانه وه، شتگه لیکێ زۆر پیچەوانه ی مه به ستیان بوو، ئیتر جگه له ته سلیمبوون هیچ په ناگه یه کی تریان دەست نه کهوت، ئەوه ی پیچەوانه ی پای وان بوو ناویان لینا وازهینان له قیاس و ئەوه ی بۆ خه لک باشتره (استحسان).

زانای تیگه یشتوو ئەو که سه یه که تا بتوانی هۆکاره که پوون ده کاته وه و به به لگه وه ده یسه لمینی، ئەگه ریش نه یتوانی ئەوا ته سلیم ده بی... ئەمه کاری به نده یه .

وه لی ئەوه ی ده لی: بۆ ئەوه ی کرد؟ واتای ئەوه چییه؟ ئەوه داوای ناگاداربوون له نهینیی پاشا ده کات و هیچ ریگایه کیشی بۆ ئەوه ده ست ناکه ویت له بهر دوو هۆ:

یه که م: خوی گوره زۆرئک له حیکمه ته کانی له خهلق شار دۆته وه.

نووه م: له توانای مرؤفدا نییه پهی به هه موو حیکمه ته کانی خودا بیات.

ئیتیر په خنه گر ته نها په خنه گرتنی بو ده مینیتته وه که به ره و بیباوه ری ده بات:

﴿وَالْآخِرَةُ فَلَئِمَّ دَدٍ سَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ تُرْلَقُطَعُ فَلَيْ نَطْرَهُ لَ يُذْهَبَنَّ كَيْدُهُ وَمَا يَعِظُ﴾ (الحج:

۱۵) واته: هه ر که سیک به کرداره کانم رازیه باشه وه گه رنا با خوی بخنکینی، چونکه

من ته نها ئه وه ده که م که گه ره که م.

۲۴۶- دایران له زۆریه‌ی خه‌ئک

هه‌ر که سێک خودا زانست و سه‌یرکردنی ژياننامه‌ی پیشینانی پی به‌خشی، وا ده‌بینی که ئەم جیهانه له تاریکیدایه و زۆریه‌ی خه‌ئکیش له‌سه‌ر پاسته‌پێ نین و، تیکه‌لبوونیان زیانی هه‌یه و سوودی نییه!

سه‌یر ئەو که سه‌یه که له تیکه‌لبوون شلپه‌وی ده‌کات و ده‌شزانێ که سروشتی مرۆڤ چه‌شنی دز وایه، خو له‌و که سه‌ ده‌دزی که تیکه‌لی ده‌بی!

به‌لکوو پێویسته تیکه‌لی له‌گه‌ل ئەو که سانه بکری که له زانست و کرده‌وه به‌رزتر و بالاتر تا سوودیان لی وه‌ریگریت، به‌لام تیکه‌لبوونی نزمه‌کان مایه‌ی ئازاره مه‌گه‌ر ره‌شوکییه‌کی وه‌ها بیته که له مامۆستاکی شت وه‌ریگریت، ئەوساش هه‌ر پێویست به‌ وریایی و پارێزیی ده‌کات.

له‌م سه‌رده‌مه‌دا:

ئه‌گه‌ر تیکه‌لبوون له‌گه‌ل ره‌شوکییان بوویدا دل لیل و ویل ده‌بی چونکه ئەوان تاریکاییه‌کی نووته‌کن، ئەگه‌ر زانا گرفتاری تیکه‌لاوییان بوو ئەوا با وریا و به‌پاریز بیته، هاوئشین له‌گه‌لیان ته‌نها بو ئامۆزگاری و په‌روه‌رده‌کردن بیته.

ئەگەر تېكەلبوون لەگەل زانايان پوویدا ئەوا زۆربەيان لەسەر راستەپى نىن، مەبەستيان شىۋەى زانستە نەك كارپىكردنى، بە دەگمەن نەبى نابىنى باسى ناخىرەت بگەن، كاريان تەنى غەيبەت و نيازى زالبوون و وەدەسەيتانى دونيايە، پاشان ئەوئەندە ئىرەيى و حەسووديان بۆ ھاوشىۋەكانيان تىدايە كە وەسەف ناكرى!

ئەگەر تېكەلاۋى لەگەل كاربەدەستان پوویدا ئەوا دىن تووشى تىكچوون و خراپبوون دەبى، چونكە ئەگەر دەسەلاتىكى دونيايىت لىيان وەرگرت ئەوا ستم لە پىۋىستىيەكانىتى بە ھۆى زالبوونى عادەت بەسەريانەو و پشتكردنە شەرع. ئەگەر دەسەلاتىكى دىنى بىت وەكوو دادوهرى ئەوا فەرمانى بە شتگەلىك پى دەكەن كە ناكرى لەبارەيەو وەگفتوگۆ و مشتومر بكات، ئەگەر شىشتومرې كرد قەبوول ناكەن، زۆربەى دادوهرەكانىش لەو وەترسن پۆستەكانيان لەدەست بەدەن بۆيە ئەوھى فەرمانيان پى بكرى دەيكەن ئەگەر جائىزىش نەبى.

رەنگە لەم سەردەمەدا كەسانىك ببىنى كە مال و سامان دەبەخشن بۆ ئەوھى بىن بە دادوهر يان شايبەت و مەبەستىشان پلەبەرزبوونەوھە.

پاشان زۆربەى شايبەتەكان شايبەتى لەسەر يەكك دەدات كە نايناسىت و دەلى: ئەو ناسراوہ! دەشزانى كە درۆزنە! لەپىناو شتىك كە پىى دراوہ لای ناسراو بووہ!

ئەگەر تېكەلىي لەگەل خۆبەزاهىدزانا پوویدا ئەوا زۆربەيان لەسەر راستەپى نىن، بە پىچەوانەى زانستەوھە ياسا و نەپىنيان بۆ خۆيان داناوہ و ناچنە دەرەوہ و ناچنە

بازار و خشوع و سهرکزیی زیاد دهردهخن و ههموشی دووروییه...هه یانه له ژیر
 جلکه کانیه وه، جلکی خوری له بهر دهکات، پهنگه سهردهستی خورییه که دهر بیینی
 تا ببیندریت!

گپرداوه ته وه که تاهیر کوپی حوسه یین به زاهیدیکی وت: له که یه وه هاتوویته
 عیراق؟ وتوویه: ماوهی بیست ساله هاتووم و سی سالیسه به پوژووم!! تاهیر
 وتوویه: له یه ک شت پرسیارمان لی کردیت تو وه لآمی دووانت دایه وه.

سؤفییه کان خانه قایان دروست کردوه که شوینیکه له دهره وهی مزگه وت، که
 بریتیه له چه ند ژووریکی بونناخوش، ته نه ل و نه وانه ی کارناکه ن و تواناشیان
 هه یه له وی داده نیشن و چاوه پئی خیرپیکردن و سه دهقات و باربووی سته مکاران
 دهکن، بایه خ به زانست و دووباره کردنه وهی نادهن، زوریه یان نه نویژی سوننه ت
 دهکن و نه شه ونویژ، به لکوو ته نها خه میان خواردن و خواردنه وه و سه مایه!

هه ندی پره وشتیان هه یه پیچه وانه ی شه ریعت: شمه کی پینه دار له بهر دهکن نه ک
 له بهر هه ژاری، نه مه ش ناشیرینه چونکه هیچ نیشانه یه کی زوه دیان نییه جگه له
 پوشاکی خراب، جلکه کانیا ن هاوار دهکات: ئیمه زاهیدین! هه موو کرده وه
 شاراوه کانی تریان نه گهر ئاشکرا بیت حه یایان ده بات!! به رده وام ناندین و
 گهرماویان گهرمه، شیرینی و شتی خوش و ئیسراحت مشه یه، به و پوشاکه ش
 تپزلی هاتوته دی!

پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) به (مالیکی کوپی نه زله) که شر و شه پریو بوو
 فرموی: ((نه تو مال و سامانت نییه؟)) وتی: با، له هه موو جوړه مالیک خودا
 پی داوم. فرموی: ((خوای گه وره نه گه ر نیعمه تیکی به به نده که ی به خشی پی
 خوشه شوینه واری نه و نیعمه ته به سه ریه وه ببینی)) صحیح، نه حمه د و نه بوو
 داوود و ترمیزی و نه سائی گپرایتیانه وه.

یه کیک له ناکاره کانی زاهیده کان تهره کردن و دوورخستنه وه ی خه لکه له زانست و
 پییان وایه که پیویست به هوکاره کان ناکات، به لکوو تهنی دل و خودا (قلب و رب)
 به سه!

قسه و کرده وه ی قیزه ونی زوریان هیه که له کتیبی (تلبیس ابلیس) دا باسم
 کردون.

نای نه گه ر عومرئیک بو نه م سه رده مه ده بوو، هه موو پوژیک پیویستی به سه ت
 گوپال ده بوو! نا، به لکوو شمشیری له م خه واریجانه به کارده هیئا!

هر که سیك خودا سه بیرکردنی ژیاننامه ی پیشینانی پی به خشی و یارمه تی دا
 شوین پییان هه لبرگیت نه و دابران و گوشه گیر بوون له زوربه ی خه لک هه لده بزیری و
 تیکه لیان نابیت، چونکه هر یه کیک تیکه لای خه لک بیت نازاری پی ده گات، هر
 که سیك مودارات بکات له نه رمی نواندن و شلپه وی سه لامه ت نابیت، نه مپو
 ناموژگاریکردن په تکراره یه.

۲۴۷- خوپاراستن له نه یار

گه مژهبه ده سپیشخه ری بکه یت له دوزمنایه تی نه یار یان حه سوو دیک. به لکوو پیوسته نه گهر حالیت زانی په فتاری وا دهر بخت که ده بیته هوی سه لامه تی نیوانتان، نه گهر پوزشی هینایه وه قه بوولیکه، نه گهر دهستی به دوزمنایه تی کرد چاوپوشی لی بکه، که پیشانت دا بابه ته که نزیکه، پاشان له دلّه وه لی وریا بیته، به کسه رمتمانه ی پی نه کات، له ناخه وه خوی لی به دوور بگریته، واش دهر بخت که له پرواله تدا تیکه له.

نه گهر ویستت نازاری بدهیت نه وا به که م شتیک که نازاری پی بدهیت چاکبوون و هولدانتته بو شتیک که به رزت ده کاته وه. گه وره ترین سزاش لیخوشبوونیه تی له پینا و خودا.

نه گهر له جنیودان زیاده رهوی کرد نه وا توش له چاوپوشین زیاده رهوی بکه، ره شوکییان له جیاتی تو جنیوی پی دهن، زانایانیش له سهر له سه رخوی و هیمنیت ستایشته ده کن! نه وهی به وه نازاری دهنه ی و خفه تخانی ده که یت چه ندان هینده زیاتره له وهی به وشه یه ک نازاری دهنه ی که نه گهر پیت و ت چه ندان قات لی ده بیستیه وه.

پاشان به دژایه تی پی راده گه یه نیت که تو دوژمنی نه ویت، ئیتر لیت وریا ده بی و زمانی دریز ده کات، به چاوپوشین نازانی چی له ناخندایه، نه و کات ده توانی کۆلی خۆتی پی ده رکه ییت، به لام نه گه ر به و شیوه یه ی نازاری دینه که ت ده دات پوو به پوو ی بیته وه نه و نه و کۆلی خۆی پی ده رکه دوو ویت! هه ر که سیك گونا ه زه فه ری پی بردییت هه رگیز سه رکه وتوو نه بووه، به لکوو به چاوپوشینی جوان سه رکه وتوو ده بی.

به لکوو نه مه ده که ویته سه ر نه وه ی که زالکردنی به سه ریدا یان سزای گونا هیکه یان بو به رزکردنه وه ی پله یه یان بو تاقیکردنه وه یه، نه و دوژمنه که نابینی به لکوو توانا که ده بینی.

۲۴۸- خیر له وه دایه که خودا بۆت هه ئه دبژیریت

ئه گهر تووشی مهینه تی و تاقیکردنه وه یه که بویت که بزگار بوون لیتی زه حمهت بوو
ئهوا دوا ی تهویه کردن له گونا هه کان هیچ ریگایه کت له بهرده مدا نییه جگه له نزا و
په نابردن بۆ خودا، چونکه هه له و تاوان ده بیته هۆی سزادان، ئه گهر به تهویه کردن
هه له و تاوانه کان نه مان ئهوا هۆکاره که نامینی.

ئه گهر تهویه ت کرد و هیچ شوینه وار یکی گیرابوونت نه دیت ئهوا سۆراغی کاری خۆت
بکه پهنگه تهویه کهت پاست و دروست نه بوویت بۆیه پاستی بکه وه، پاشان
بپارپۆه و نزا بکه و له دوعا بیزار مه به، پهنگه بهرژه وهند له دوا خستی
گیرابوونه که دا بیت، پهنگه بهرژه وهند له گیرابووندا نه بوویت، تو پاداشتی خۆت
وهرده گریت و بۆ سووده کانت وه لامت ده دریتته وه، یه کیک له سووده کانت تهویه
که ئه وهی داوات کردوه پیت نه دریت، به لکوو به شتی تر قه ره بوو بگریته وه.

ئه گهر ئیبلیس هاته بن کلێشهت و وتی: ئه وه چه ند له خوا ده پارپیتته وه و هیچ
وه لامدانه وه یه که نابینی! بلی: من به دوعا خوا په رستی ده که م و من دلنیام که
وه لامه که هاتۆته دی به لام پهنگه دوا که وتنه که ی به هۆی هندی بهرژه وهنده وه یه
که بۆ من گونجاوه، ئه گهر نه یه ته دیش ئهوا خۆ خوا په رستی و ملکه چیی بۆ خودا
هاتۆته دی.

ئامان داوای هر شتیکت کرد ئیلا بیبهسته وه به داوای ههلبژاردن(واته بلی خودایه تو سه ریشک به چی بۆ من باشه ئه وم بۆ بینهدی) پهنگه شتیک که له دونیا داوات کردوه هاتنه دی هۆکاریک بیت بۆ له ناوچوون.

ئهگه ر تو له کاروباری دونیادا فه رمانت پی کرابیت پاریژ به هاونشینه کهت بکهیت که له باره ی هه ندی بابته پاریژچوونی خویت پی بلی که پیت وایه خوت ناتوانی چاره سه ری بکهیت و ئه وه ی بۆت هاتوته پیتش گونجاو نییه، ئه ی چۆن داوای خیر و چاکه له خودا ناکهیت که ئه وه له هه مووان زیاتر به رژه وه نده کان ده زانی؟! داوای خیرکردن (الاستخاره) له بابته تی باشی و جوانیی پاریژپیکردنه.

۲۴۹- جوړه کانی خه لک

سهیری خه لکم کرد دیتم له نیوان زانا و نه زان دابهش بوون:

- سه بارهت به نه زانان دابهش بوون بؤ:

هه یانه دهسه لاتداره، له نیو نه زانی و پویشینی ئاوریشم و مه یخواردنه وه و سته مکردن له خه لک په روه رده کراوه، کومه لیک دارد دست و خزمه تکاری وه کوو حالی خوی هه یه، نه مانه به گشتی له خیر و چاکه دوورن.

هه یانه بازارگانه، هه موو خه م و هه ولتیکیان وه دهسه هیتان و کوکردنه وه ی پاره یه، زوره شیان زه کات نادهن و خوی له سوو ناپارینن، نه مانه خه لک کی پووکه شن.

هه یانه له بازار کار ده کات و خه ریکی په یداکردنی بزویوه، له کیش و ته رازوو که م ده کهن و فیل له خه لک ده کهن و سه ودا به سووه وه ده کهن، به دریزایی پوژ له بازارین، ته نها خه می پاره په یداکردنیانه، که شه و دادی وه کوو سه رخوشان لپی ده خه ون، هه موو هه ول و خه میکیان خواردن و چیژوه رگرتنه، باسو خواسی نوژ له کنیان نییه، نه گه ر په کیکیان نوژی کرد نه واهه خیرایی له کول خوی ده کاته وه یان کویان ده کاته وه، نه مانه له پیزی ئاژه لائن.

هه یانه به دواى چيژ و خوشييه كاندا و يله و داها ته كه ي به شى ناكات بويه دهست به كارى ريگرى و چه ته يى دهكات! نه مانه ده به نگرين خه لگن، چونكه ژيانيان نيه، نه گه ر به خواردن يان خواردنه وه ساتيك چيژ بيينن نه و نه گه ر با پوشيك بجووليني دهتوقن و له ترسى دهسه لاتدار راده كه ن، زور كه ميش ده ميننه وه، پاشان ده كوژرين و له خاچ ده درين، له گه ل گوناھى ناخيره تيش.

هه روه ها ديتم ژنانيش دابه ش ده بن: هه يانه جوان و به دپره وشته، هه يانه له پاره و پوول ناپاكي له هاوسه ره كه ي دهكات، هه يانه نويز ناكات و هيچ شتيك له باره ي نايينه وه نازاني، نه مانه دهسته چيله ي ئاگرن، نه گه ر گوپيان له ناموژگار ييه ك بوو وه كو نه وه وايه به لاي به رديك تيپه پن! نه گه ر له لايان قورئان بخويترت ده لتي گوي له كوړ و ده مه ته قتي شه وانه راده گرن!!

– سه باره ت به زانايان:

سه ره تا كانيان – نه وانه ي تازه دهست به زانست ده كه ن – دابه ش ده بن بو خاوه ن نيازي چه په ل، مه به ستي له وه ده سه يناني زانست به خو نازينه نه ك كار كردن و مه يلى به لاي به دكار ييه به و گومانه ي زانست به رگري لي دهكات، نه خير به لكوو ده بيته به لگه يه ك له دزي.

به لام مامناوه ند و به ناوبانگه كانيان زور به يان هاموشوي دهسه لاتداران ده كه ن و له به رانبه ر ئينكاري خراپه و مونكه ردا بيده نگ ده بن. كه ميك له زانايان نيازبان ساغ و مه به ستيان باشه.

گەر خودا خیری بۆ هر كه سيك بویت ئه‌وا له زانستخواییدا نیازی باش و دروستی پی دەدات، بۆ سوودی خۆی و خه‌لك وه‌دهستی دینی، هر کاریك زانست پیی نیشان بدات ده‌یکات و باکی به هیچ نییه، ده‌بینی له دنیاویستان دوورده‌که‌وێته‌وه و له تیکه‌لبوونی ره‌شۆکییان وریایه و به کم قایل ده‌بی له ترسی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌ک به وه‌ده‌سه‌ینانی زۆر تووشی مه‌ترسی بییت، داپران و که‌نارگیری هه‌لده‌بژیری، هیچ که‌س وه‌کوو وی ناخیرهت به بیر خه‌لك ناهیتیتته‌وه.

بۆ زانا هیچ شتیك هینده‌ی ئه‌وه زیانبه‌خش نییه که بجیتته لای ده‌سه‌لاتداران، ئه‌مه دنیا له‌به‌ر چاوی زانا جوان ده‌کات و خراپه‌ی له کن سووک و ساده ده‌کات، په‌نگه بیه‌ویت نکوولی له خراپه‌یه‌ک بکات به‌لام بۆی ناکری!

ئه‌گه‌ر قه‌ناعه‌تی نه‌بوو و له داواکردنی زیده‌ی دنیا نه‌فسی به‌سه‌ریدا زال بوو ئه‌وا کۆتایی پی هاتوو و که‌وتۆته نیو چاله‌وه، چونکه گرفتاری سه‌رچاوه‌کانی دنیا ده‌بی. مرۆف سه‌عاتیک به‌ناو بازاردا ده‌خولیتته‌وه به‌وه‌ی ده‌یبینی ئه‌وه‌ی ده‌یزانی بیری ده‌چیتته‌وه! ئه‌ی چۆن و چی لی دی ئه‌گه‌ر له‌پال ئه‌وه هاموشۆی ده‌وله‌مندان بکات و ته‌ما و چاوی له مانیان بییت!؟

سه‌بارهت به‌ته‌نیایی ئه‌وا هۆکاری گه‌رانه‌وه‌ی دل و خاترجه‌می و سه‌رنجدانی سه‌ره‌نجامه‌کان و خۆئاماده‌کردن بۆ کۆچکردن و وه‌ده‌سه‌ینانی تویشووه، ئه‌گه‌ر قه‌ناعه‌تیشی هاته‌پاله‌وه ئه‌وا هه‌موو حالوباره باش و جوانه‌کان ده‌هینیتته‌پیشه‌وه.

ئەمپۆ بۆ ھاونشینی و ھاوکۆپى تەنى كَتَبِيك باش و شياوه كه باسى نەئىنييه كانى
پيشينان (السلف) ت بۆ بكات، بەلام ھاونشینی و دانىشتن لەگەل زانايان ئەوا
مەترسیدار و سەرکیشییه، چوون زۆریه كات لەسەر یاد و باسى ئاخیرهت
گردنابنەوه! ھاونشینی پەشۆکیانیئیش فیتنەیه بۆ دین مەگەر لە كۆر و
مەجلیسیان بە پارێز بیت و پێگەى قسە کردنیان نە دەیت، ئەو قسە بكات و تۆ گوئ
بگريت! پاشان دەبى ساز و تە یار بیت بۆ ئەوهى لییان دوورکە ویتەوه.

دابړانى گشتى و ھەمووھكى ناکرى تەنھا بە تەما بېرین نەبى، تەماش نابړى مەگەر بە
قەناعەت کردن بە كەم یان بازرگانىیەك بكات، یان زەوپییه كى ھەبى سوودی لى
وەر بگريت، چونكە ھەر كاتى ئاتاج بیت بیر و ھزرى پەرتوبلاو دەبى، ھەر كاتى زانا
لە خەلك دابړا و تەمای لى بېرین و خۆى بۆ یادی ئاخیرهت تەرخان کرد ئەوا ئەو
كەسە سوود وەر دەگري و سوودی لى وەر دەگري.

۲۵۰- به زانست و کردهوه بههشت بهدهست دیت

هر که سی به بیریکی قوولهوه له بردهوامی مانهوه له بههشت پابمینی که له سازگاریه کی بی لیلی و چیژی بی برانهوه و گیشتن به هه موو خواستیکی نه فس و زیاده ی هه موو نه و شتانه ی نه چاو بینویه تی و نه گوئی بیستویه تی و نه به سه ر دلی مروفدا هاتووه، بی گوپان و نه مان دهژی.. که ناوتری: هه زار هه زار سال و سه د هه زار هه زار سال، به لکوو نه گه ر مروف هه زاران هه زار سال بژمیری ژماره کان ته و او دهن و کوتایی ده بیت، به لام مانه وه ی ناخیره ت کوتایی و ته و او بوونی نییه. به لام نه وه نایه ته دی نیلا به جیا کردنه وه و له بیژینگدان ی نه م ته مه نه نه بیت.

نه مه چ ته مه نیکه که نه و په ره که ی سه ت سالیکه: پازده سالی یاری و نه فامیه، سی سالی دوا ی حه فتا - نه گه ر بیته دی - لاوازی و دهسته پاچه ییه، ناوه ندیش نیوه ی نووستنه، هه ندیکیشی کاتی خواردن و خواردنه وه و ئیشکردنه، نه وه ی بو په رسته شه کان ده مینیتته وه شتیکی که مه؟!!

نایا نه و برده وامه به م که مه نا کردی؟!!

پشتکردن له ده سترکردن به م کرپن و فروشتنه لاوازییه کی زه ق و گه وره یه له عه قل و که موکورتیه که له باوه رپوون به به لئن.

ئوھى دەزانى چۆن بە زانينەوھ فروشتن دادەمەزى ھەر ئوھىش پىڭاگە پىشان دەدات و ئوھى بۆى باشە دىارى دەكات و وريايى لە پىڭريپھەکانى دەدات.

ئىبليس بە ئافەتگە لىكەوھ چووه لاي كۆمە لىك لە زاھيدان، گەورەترين ئافەت ئوھ بووھ لە زانست دوورى خستنهوھ وھك ئوھى دەستى كرد بە كورژاندنەوھى چرا بۆ ئوھى لە تاريكىدا دزى بكات، تەنانەت ھەندى لە گەورەزانايانى گىرۆدە كرد و تووشى ھەندى پەفتارى وای كردن كە زانست نەھى لى دەكات.

(ئەبوو حامىدى طوسى - ئىمامى غەزالى) لە بەكك لە كىتئىبەكانىدا دەلى: لەبارەى بەردەوامبوون لەسەر خویندەنەوھى قورئان راوئىژم بە پىشەواپەكى گەورەى صوفىيەكان كرد؟ پىڭرى لى كردم و وتى: پىڭاي راست ئوھى بەتەواوى ھەموو پەيوھەندىيەكانت بە دونياوھ بىچپىنىت بە جورىك دلت ئاور نەداتەوھ بە لاي ژن و مندال و مال و زانست، بەلكو بچىتە حالەتئىكەوھ بوون و نەبوونى ئوھ لە لات وھكىك بىت، پاشان لە گوشەيەكدا تەنھا بىت و تەنھا خەرىكى پەرسىشە فەپزو سوننەتەكان بىت و بەدلى خالىيەوھ دانىشىت و ھەر بلىت: اللھ، اللھ... تا دەگەيتە حالەتئىك كە ئەگەر زمان جولاندنت واز لى ھىنا ئوھا بىبىنىت وشەكە خوى بەسەر زمانتا دىت، پاشان سەبرى ئوھ بەكەيت بۆت دىت و دەكرىتەوھ ھاوشىوھى ئوھى بەسەر پىغەمبەران و دۆستانى خوادا كراپەوھ !!

وتم: ئەمە شتىكە سەيرم پى نايەت چونكە بە ھەمان شت ئامۆزگارى منىش كراوھ، بەلكو سەيرم لەو كەسە دىت كە لەگەل زانين و تىگەيشتنىدا كەچى قەبوولئى كردوھ !! ئايا بە پشتكردن لە خویندەنەوھى قورئان پىڭاي دەبەردى؟! ئوھى بۆ

پیغه مبه ران کراوه ته وه به تیکۆشان و پاهینان بۆیان کراوه ته وه؟! ئایا متمانه ده کریی به وهی له م ریپاز و پیگرتنه به رانه ده رده که وی؟! پاشان چی ده کریته وه؟! ئایا نه مه ئاگادار بوونی که له غه ییزانی یا نیگا و وه حییه؟!

ئه مه هه مووی که مه کردنی ئیبلیسه به خه لک، په نگه ئه وهی دیته بهر چاو و خه یالیان شوینه واری مالیخۆلیا یان له ئیبلیسه وه بیته.

ده ست به زانسته وه بگره و سه یری ژیاننامه ی پیشینان بکه، ئایا هیچ یه کیکیان له مه شتیکی کردوه یان فه رمانی پی کردوه؟! به لکوو به قورئان و زانسته وه سه رقال بوون که بۆ چاککردن و خاوتنکردنه وهی دل و ناخ رینوینی کردن.

۲۵۱- مامه له له گه ن یار و نه یار

هەر که سیك ویستی خۆشه ویستیک بۆ خۆی هه لێژیریت ئه وا خۆشه ویست دوو جۆره: ژنیک که مه به ست لئی جوانیه که یه تی، هاو پێیه ک که مه به ستی لئی جوانیی و اتایه .

ئه گه ر وینه و شیوه ی ژنیکت به دل بوو ماوه یه ک له ئا کاره کانی ناخی ورد به وه به ر له وه ی دلت به توندی پێوه ی بنووسی، ئه گه ر دیتت به و شیوه یه که پیتت خۆشه - بنچینه ی هه موو ئه وه ش دینه، هه روه ک پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی ((دیندار هه لێژیره)) - ئه وا به ره و لای برۆ و مندالی لئ بخه وه و له مه یل و ئاره زووشتا میان په وه به، هه له یه خۆشه ویستی بۆ دلبه ره که ت ده ر خه ی ت چونکه شوولی لئ راده کیشی و پیت لئ دهنی و ئازارت پی ده گه یه نی هه ر له تاوانبار کردن و پشت تی کردن و ناز کردن و داوای خه رجیی زۆر - ئه گه ریش خۆشتی بویت -، چونکه ئه مه چه زی ناز پیدان و خۆزاک کردن به سه ر داماو ده یه پتی.

لێره دا خالکی سه یر هه یه ئه وه یه که ره نگه تۆ به گویره ی حالی ئیستا ره فتارت کردووه و ئه ویش به که مایی خۆشه ویستی به وه حوکم ده کات، پاشان ئه وه بۆ تۆ جیگه ر نابی و ده که ویت و داماو و تیکشکاو ده مینیته وه و پرزگار بوونت سه خت ده بی! ره نگه به هۆی زانینی نه پینیت یان بردنی مایکی زۆرت به سه رتا زال بیت.

بووداویکی جوان که له م بارهیه وه بیستومه ئه وه یه که که نیه کیکی یه کیکی له
 خه لیفه کان میرده کی که خه لیفه که بوو زور خوشده ویست به لام ئه م
 خوشه ویستییه ی بۆ دهرنه ده خست، له م بارهیه وه لییان پرسى؟ وتى: نه گهر ئه م
 خوشه ویستییه ی بۆ دهرخه م ئه وا لیم دورده که ویته وه و پشتم تى ده کات، ئیتر
 منیش له ناوده چم..

شاعیر (ته آخه ی کورپی ئه بی به کز) وتوویه:

لا تظهرنې مودّة لیبیبِ فترکھ بعینیلک منہ کل عیبِ

اظھرنې یوما للعیبِ مودّیہ فأخذتہ من فجرانہ بصیبِ

خوشه ویستی بۆ دلّبه ر دهرمه خه، به چاوه کانت به هه موو شتیکی سه رسام بیت،
 پۆژیکیان خوشه ویستیم بۆ دلّبه ر دهرخست به شی خۆم له هیجران و پۆیشتنی
 وه رگرت!

هه روه ها پتویسته هه ندی خوشه ویستیت بۆ مندالت بشاریته وه چونکه دواتر
 به سه رتدا زالّ ده بیّت و مالّ و سامانت به هه دهر ده دات و له نازونوز زیده پۆیی
 ده کات و واز له خویندن و په روه رده دینی.

هه روه ها نه گهر هاوړپیه کت هه لّبژارد و تاقیت کرده وه ئه وا هه موو شته کانی خۆتی
 پی مه لّی به لکوو به چاکه کردن ناگات لئی بیّت هه روه ک ناگات له دره خت ده بی،
 نه گهر په سه ن بوو ئه وا به ناگالیبوون به ری باشی ده بی، پاشان لئی وریابه، چونکه
 په نگه حالّوبار بگۆپی، شاعیر وتوویه:

واحد صریقہ ألف مره

إهدر عدوك مره

فكان أدرى بالضره

فلربما انقلب الصديق

یهك جار وریای دوژمنه كهت به به لام هه زار جار وریای هاوړپكته به، په ننگه
هاوړپكته هه لگه پټه وه و دژایه تیت بكات، له هه مووانیش باشت خالی لاوازت
ده زانی و ده توانی زیانت پی بگه یه نی..

به لام نه گهر كه سیكت بوغزانده له به رنه وه ی خرابه ی بوت هه یه نه وا نه وه ده رمه خه
چونكه تو ناگاداری ده كه یته وه لیت وریا بیت و بانگی شه پر كړدی ده كه یت، نه ویش
له شه پر كړدن و فیله لیکردن و پیلان بو دانان له دژت زیده پړوی ده كات، به لكوو
پیویسته نه گهر توانیت په فتاری جوانی پیشان بده یت و تا ده توانی چاكه ی له گه ل
بكه یت تا به شه رمكردن له بوغزانده دت دوژمنایه تیبه كه ی تیک بشكینیت، نه گهر
نه تتوانی نه وا به جوانی پشته تی بکه، هه ر كاتی وشه یه کی ناخوش و كرینت لی
بیسته وه نه وا به وشه یه کی جوان وه لامی بده وه، نه مه بو زمانه پرینی باشترو
به هیتره.

هه روه ها هه موو نه و شتانه ی له ده رخنه یان ده ترسیت نه وا مه یاندر كینه، په ننگه
قسه یه كت لی به ربیته وه شكوی ده سه لانداری پی بشكینی و پی بگه یه نریت و بیته
هوی له ناوچوونت... یان قسه كهت له باره ی هاوړپیه كه وه بیت بیته هوی
دوژمنایه تی، یان بیته بارمه ی نه و كه سه ی بیستویه تی له ترسی نه وه ی نه وه ك
ناشكرای بكات.

برپاری یه کلاکه ره وه بریتیه له شاردنه وهی خو شه ویستی و بق. ههروه ها پیویسته
ته مهنت بشاریته وه، نه گهر گه وره بوویت به پیرت داده نین و نه گهریش بچووک
بوویت نه وا سووک سه رنجت ده دن..

ههروه ها نه ندازه ی مال و سامانت، نه گهر رۆر بوو نه وا له خه رجیبت به په زیلت
داده نین، نه گهریش مالت که م بوو نه وا ده خوازن له کۆلیان بیته وه.

ههروه ها مه زهه ب، نه گهر ده رتختست دوور نییه نه یاریک بیبیستی کافرت بکات.

(مه مه د کوپی عه بدولباقی به زان) وتوویه :

احفظ لسانک لا تبح بتلاوة سنه و مالک ما استطعت و مذهبه

فعلک التلاوة تبلی بتلاوة بموه و مخرقه و مکتبه

زمانت بپاریزه و تا ده توانیت سی شت ئاشکرا مه که: ته مه ن و مال و مه زهه ب.
له سه ر نه و سی شته گرفتاری سی که س ده بیبت: شیوینه ر و بوختانکه ر و
به درۆخه ره وه.

۲۵۲- خزمه تکردنی دهسه لاتدار

زۆر سه یرم به و ئیمانداره دیّ که باوه پری به خودا و پاداشت و سزای هه یه، له گه لّ
 نه و هه موو سته مه دیار و زه قه ی لئی ده بینئ که چی خزمه تکردنی دهسه لاتدار
 هه لده بزئیری! ئای چه ند سه یره! چ شتیک سه رنجی پراکشاهه!؟

ئه گه ر ئه وه ی سه رنجی پراکشاهه و سه رسامی بووه دونیاییه ئه و هه یچ شتیک نییه
 ئیلا ئه وه نه بیّ له به رده میدا بلّی به ناوی خودا - که به درۆ خۆی داوه ته پالی -
 له سه ره وه ی مه جلس دابنیشیت و له کن هاوشانه کانی لووتی به رز بکات و تپزلی
 بنوئینی و پاره ی حه رام وه ریگریت که نازانی له کوئوه وه ده ست هاتووه، په نگه
 ئاسانکاری له وه رگرتنی به رتیلش بکات...

پاشان له به رانه ر ئه وه دا لاده بری و مال و مولکی دهستی به سه ردا ده گیری، ئه م
 تالییه ش هه موو شیرینییه کی سه رده می دهسه لاتداری له گه روو دینیته ده ر... په نگه
 هه ژاریش بوویت و به م ده سه سه رداگرته زۆر هه ژار بکه ویت، پاشان ئه و زمانانه ی
 پیشتر ستایشیان ده کرد ده ست بکه ن به زه مکردنی.

پاشان نه گهر له مه سه لامهت بوو نهوا له چاودیز و وریایی له و سه لامهت نابیی،
 وه کوو که سیك وایه سواری که شتییهك بوویت، نه گهر جه سته ی له نقوومبوون
 سه لامهت ده رچیت به لام دلی له ترس سه لامهت نابیی.

نه گهریش دیندار بیټ نهوا ده زانی نهوان به زوری لی ناگه پین کار به گویره ی دین
 بکات، به لگوو فه رمانی پی ده کهن به وازهینان له وه ی پیویسته و کردنی نه وه ی
 دروست نییه، ئیتر ورده ورده دینه که ی له ده ست ده چی! سزای ناخیره تیش
 سه ختره .

۲۵۴- داواکردن له خه ئك زه لیلییه

سهیر له و کهسهی به زه لیلی پازی نییه! چۆن له سهیر وشکه نان نارام ناگرئ و خۆی گرفتاری منتهی هیچوپوچان دهکات؟!

ئایا دهبی نه زانی که خاوهن پیاوهتی نه ماوه؟! نه گهر سوال و داوای کرد، نه گهر کهسه که قرچۆک بوو نه و هیچی ناداتی، نه گهر شتیکی که میشی پئیدا نه و به درێزایی ته من دهکاته بهنده و کۆیله؟!

پاشان نه و بره که مه زوو ده پوات و منته و شه رمه زاری و خۆ به سووک بینین بۆ داواکار ده مینیتته وه، به خشه ریش هه میشه به چاوی گهره سهیری ده کری.

پاشان نه وه وا دهکات له به رانبهر که موکورتی و نه نگییه کانی به خشه ر بیدهنگ بیت و په له بکات له جیبه جیکردنی مافه کانی و به ته واوی خزمهتی بکات.

له مه سهیرتر نه و کهسه یه که ده توانی به که میک به خششی پووچ ئازاده کان به کۆیله بکات و ناشیکات، که سی ئازاد نا کردی ته نها به چاکه کردن نه بی.

تفضلو علو منو سلتو واعزو بأمره فأنتم ولو كانو الأمير أميره
 وكنو ذا غنم عنمو تشاء منو الورع ولو كانو سلطانا فأنتم نظيره
 ومنو كنتم محتاجا إليه و واقفا علو طمع منه فأنتم أسيره

كيت گه ره كه چاكه ی له گه ل بكه و بایه خى پى بده نه گه ر ميريش بيت تو ميري
 نه ويت.. له وهى ده ته وى بى نیاز به نه گه ر سولتانیش بيت تو هاوشانى نه ويت،
 ئاتاجى هر كه سيكيش بيت و ته مات لى بيت نه وا تو دىلى نه ويت.

۲۵۵- نهینی پهبه نندی نیوان ژن و پیاو

مروقی پیگه یشتوو پیویسته وریای زؤر په پین بیت بؤ ئه وهی جه وهه ر و ناوه پوکی
خوی بهیلئته وه و ئه وهش له گه وره بییدا سوودی پی ده گه یه نی، چونکه دیاره که
هه ر گه وره ده بی و خوئاماده کردنیش بؤ ئه و ته مه نه بریاریکی شیاو و ژیرانه یه .
هه روه کوو پیویسته به ر له هاتن خوی بؤ زستان ئاماده بکات، هه ر کات له کاتی
توانادا به ره می خه رج کرد ئه و له کاتی نه بوونیدا گرفتاری هه ژاری ده بیت و ئازار
ده چیژی.

دیندار و تیگه یشتوو با بزانی که چیژ به نزیکبوون له خوشه ویست ده بی، نزیکییش
به ماچ و له باوه شگرتن دیته دی، ئه وهش خوشه ویستی به هیژ ده کات، بوونی
خوشه ویستیش به چیژه و په رینیش خوشه ویستی که م ده کات و ئه و چیژه
ناهیلئیت!! (به داخه وه بؤ ئه م رایه ی دانه ر!! هه رگیز په رین خوشه ویستی که م
ناکاته وه، به لکوو په رین خوشه ویستی زیاد ده کات، کیشه ی به شیک له هاوسه ران
په رین و جووتبوونه که زؤربه ی کات هاوسه نگ نیه .)

عه ره ب عاشق ده بوون و لپه رین (سه رجبی) ی مه عشووقیان به باش نه ده بیینی!
یه کیکیان ده لی: ئه گه ر خوشه ویستی په رینی تی که وت ئه و تیکده چی!

به لام چيڙ بينين به هه مان پهرين كاري نازه لانه ! (ديسان به داخه وه يو دانهر! به و قسه يه ي وي بيت هه موو نه و كه سانه ي حه زيان له جووتبوونه نازه لن ته نانه ت به خه لكي به هه شتي شه وه !).

سه رنجم دايه مه به ست له پهرين، واتايه كي سه یرم لي ديت كه له زوريك له خه لك شاراوه يه نه و يش نه وه يه كه نه فس نه گهر عه شقي كه سيك بوو حه ز ده كات لي ني نزيك بيته وه، به خو يه وه ده نووسي ني و له نامي زي ده گري، چونكه نه م دووانه نه و پهر ي نزيكيه . پاشان نزيكيه كي ده ویت له مه زياتر، نيتر پوومه تي ماچ ده كات. پاشان ده يه وي له پوچ نزيك بيته وه ده م ماچ ده كات چونكه ده رچه يه كه يو پوچ. پاشان داواي زياتر ده كات و زماني خو شه ويست ده مژيت، پيغه مبه ري خوا (صلي الله عليه وسلم) عايشه ي له باوه ش ده گرت و ماچي ده كرد و زماني ده مژي. نه گهر نه فس نزيكي له نه فسيكي تر خواست نه و پهرين به كارديني.

نه مه نه يني مه عنه وي تي و چيڙوه رگرتني به ره ستي لي وه ده ست ديت.

۲۵۶- زیانی زانستی که لام

هیچ شتیک هیندهی ئه وه بۆ ره شوکیان زیانبه خش نییه که باسی زانستی که لامیان بۆ بکهیت. به لکوو پیویسته ره شوکیان هوشدارییان بدریتی له بیستنی و پۆچوون تئیدا ههروهک چۆن مندال ئاگادار دهکریته وه له وهی له که نار پووبار نزیك بیته وه له ترسی نفوومبوون.

رهنگه ره شوکی وا گومان ببات که هیژیکی ههیه به هویه وه دهک بهمه دهکات، له مه دا خه لکیکی زۆر له زانایان هه لخلیسکان و سه رچیغ چوون، ئیتر ره شوکیان چۆن ناخلیسکین؟!

که مزه تر له چه رۆکخوینانی سه رده می خۆمانم نه بینیه، ره شوکیانی نه فام و نه زان له کنیان ناماده دهبن، له مه ی و زینا و غه بیته جلّه و گیریان ناکه ن و، فیتری پایه کانی نوێژ و ئه رکه کانی خواپه رستیان ناکه ن به لکوو دونیا پر دهکهن به باسکردنی (الاستواء) و ته ئویلی صیفات، ئیتر که سیك دلّی ساغ بیته به وه ئازاری پی دهگات.

له سه ره شوکی پیویسته باوه پی به پینچ بنچینه که هه بیته: به خودا و فریشته کان و کتیه کان و پیغه مبه ران و پۆژی دواپی، به و قسه یه ی پیشینان قه ناعه ت بکات که

وتوویانه: قورئان قسه‌ی نامه‌خلووقی خودایه، (الاستواء) هه‌ق و پاسته و چۆنییه‌تیشی نه‌زانراوه.

با بزانی که پیغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) جگه له ته‌نها ئیمان ته‌کلیفی هیچیتری له ئه‌عراب نه‌کرد، هاوه‌لانیس له‌باره‌ی (جوهر) و (عرض) قسه‌یان نه‌کردوه، هه‌ر که‌سی له‌سه‌ر پیگه و پیبازی ئه‌وان بمری ئه‌وا به ئیمانداری و ساغ و سه‌لامه‌تی له بیدعه مردوه. هه‌ر که‌سیک بچیته که‌ناری ده‌ریاوه و مه‌له‌وانی نه‌زانی دیاره که نقووم ده‌بی.

۲۵۷- نه فامترین کهس

نه فامترین و نه زانترین خه لک ئه و کهسه یه که شهیدا و چلیسی چیژه کانه.
چیژه کانیش دوو جوړه: پییدراو و قه دهغه کراو.

پییدراو، له بهرانه به ده سهینانی شتیک لئی، شتیک گرینگ له ناین له دست
ده دیت، نه گهر ده نکوله یه کت لی و ده دست هیئا بهرانه ره که یه نریکه یه پینج سهت
کیلو له خه م و خه فته... پاشان ساغ و ساف نیه به لکوو کیشه و لیلیه کانی به
هزارانه... که دوا به سهر چوونی، نه مانی ده هیئته بهر چاو و نه م هزاران خه م و
لیلیه، نه وایینه که یه ده بیته گریه که له ده روون و خه میکی قوولی دل... نه گهر
سکالی کرد، سکالا له سهر بهرده و امبوون له شتیک ده کات که هیچ سیفه تیکی له
خو نه گرتووه، نه زان فریو ده دات و ته من ویران ده کات و خه م و خه فته دریز
ده کاته وه.

له گهل نه مه شدا، چلیس هر له چیژیکی خوارده وه داوای خوشکه که شی ده کات،
تاوان و ناپاکیی به که میشی زانیوه... نه مه نه خوشی عه قل و دهردی ته بیاته..
نه مه هر ناوا ده میئته وه تا مهرگ ده یرفینیت، فری دهریته سهر رایه خی
به شیمانیه که قه ره بوو ناکرته وه.

سهر له و که سهی که له گه ل کورتیی ته مه ندا هیممه تی ئاویه، پاشان بایه خ به
ئاخیره تی نادات که چیژه که ی ساغ و دور له خلته و پلته یه، له هه موو خه وشیک
خاوتنه، هه میسه یی و به رده وامه، هه تا هه تابه ده مینتته وه!

نزیک خستنه وهی ئه مه، به دور خستنه وهی ئه وه ده بیته، ئاوه دانکردنه وهی ئه مه ش
به ویرانکردنی ئه وه ده بیته.

سهر له ژیریکی دانای به پرا و ته گبیره که سه رنجدان و وردبوونه وه له م حالانه ی
له ده ست چوو و له جیاوازیکردن له نیتوان ئه م دووانه بیتاگا بووه!

ئه گه ر چیژ سه ره پچی و گونا ه بیته، ئه مانه ش دینه پال ئه وانه ی باسمان کرد:
نه نگیی دنیا و، هه یاچوونی نیو خه لک و سزای هه دده کان و سزای ئاخیره ت و
توو په بوونی خودای هه ق.

سویند به خوا، پپیدراوه کان له وه ده سهینانی فه زیله ته کان مه شغوولت ده کات، بو
پوونکردنه وهی بپیری یه کلاکه ره وه ئه وه زه م کرا، نیتر له باره ی قه ده غه کراوه کان
که ئه و په پری سووک و ناشیرینن ده بی چۆن بیت؟!

۲۵۸- ھۆکاره کانی سستی خه ئك له رووکردنه خودا

سه رنجی خه لکم دا، دیتم له باریکی سه یردان، خه ریکه دلتیا بم له تیکچوونی
عه قل! ئه وهش له بهر ئه وهی مرؤف گوئی له ئامۆزگاری ده بیئت و باسی ئاخیره تی بو
ده کریئت، ده زانی بگو راستگۆیه، ئیتر ده گریئت و له سه ر که مته رخه مییه کانی
بیئاقهت ده بی و بپاری قه ره بووکردنه وه ده دات، پاشان به گویره ی ئه وه ی بپاری
له سه ر داوه کار و کرده وه ی خاو ده بیته وه، ئه گه ر پئی بو ترئ: ئایا گومانته هیه
له وه ی به لئنت پی دراوه؟ ده لئ: نا به خوا. پئی ده وترئ: ده کار بکه! نییه تی
ئه وه دئی، پاشان له کارکردن ده وه ستئ، په نگه به لای چیژکی هه رامیش خوار
بکاته وه و ده شزانی نه هی لی کراوه!

له م جوړه که سانه، ئه و سئ که سه ن که له شه ر دواکه وتن و هیچ به هانه یه کیشیان
نه بوو و ده شیانزانی دواکه وتنه که شیان چه ند ناشیرینه، هه موو سه ریچیکار و
که مته رخه م و شله و یکیش ئاوايه.

سه رنجی ھۆکاره که یم دا، له گه ل ئه وه ی بیروباوه په که راست و دروسته و کرده وهش
سه سته، دیتم سئ ھۆکاری هه یه:

یه کهم: دیتنی ئاره زووی به رده ست، دیتنی ئاره زوو مروؤ مه شغوول ده کات له وهی ده بکات و ده یچنیتته وه.

دووه م: دواخستنی ته و به و گه رانه وه، نه گه ر عه قلّ ئاماده بوو هؤشداری ده دات له ئافه ته کانی دواخستن، په نگه مردن هیرش بکات و ته و به ش پووی نه داوه! سه یر له و که سه یه که ساتیک له مه و به ر پتی به سه ندنی پؤحی خوی ده دا که چی کاری جیددی ناکات! به لام ئاره زوو ماوه که دریز ده کاته وه. پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: ((نویژیک بکه نویژی نه و که سه بیت که مائئاوایی له دنیا ده کات.)) فه رمووده یه کی حه سه نه، نه حمه د و بوخاری و ئیبن ماجه گتیرایتیانه وه.

ئه مه دوا ده رمانی ئه م ده رده یه، هه ر که سیك گومانی برد که بؤ نویژیکی تر نامینیتته وه نه وا هه ولّ ده دات و کؤشش ده کات.

سییه م: ئومیدبوون به په حمه ت و به زه یی، سه ریپچیکار و گونا بهار ده بینیت ده لی: په ره ریتم دلؤفانه! له بیری ده چیت که خودا توندسزاشه!! نه گه ر زانیبای که په حمه ته که ی نه رمی نییه - نه گه ر وابوویه چۆله که یه کی سه رنه ده بپی و مندالیکي ئازار نه ده دا - سزای مایه ی دلنیایی نییه - خودا دایناوه که ده ستیکی به ریز به دزینی پینچ قه راریت که ده کاته سی دره م بپردی - ، هه ولی ده دا و ده گه پایه وه.

۲۵۹- خودسه رسامی دهردیگی له ناویه ره

سه رنجم دایه فه رمایشتی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) کاتی
 نه نگوستیله ی له دهست کرد و پاشان فرپی دا و فه رمووی: ((سه یرکردنی ئیوه و
 سه یرکردنی ئەمه مه شفغولی کردم)) سه حیج، ئەحمەد و نه سائی گێرپایتیانە وه.

ههروهها فه رمووده ی: ((ئەمه پیاویکە به فیز و ده عیه ی جلو به رگه که یه وه ده پوات،
 قژی شانە کردووه، به زه ویدا نغو کرا و بردرایه خواره وه، تا پۆژی قیامت هه ر
 ده چیتە خواره وه.)) بوخاری و موسلیم گێرپایتیانە وه.

دیتم نابی ئیماندار جلو به رگیکی سه رسامکه ر و به فیز و شتیک له زینه و جوانی
 له بهر بکات چونکه ئەوه ده بیته هۆی له خو پوانین به چاوی سه رسامی و
 خودپه سندی، نه فسیش ده بی بو خودا زه لیل بیت.

زانا کۆنه کان له به نی ئیسرائیل به داردهست و گۆچان ده پۆیشتن نه وه ک له
 پۆیشتندا خۆ به گه وه زانیان لی پروودات.

کاتی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) کراسیکی پۆشی که نه خش و نیشانه ی
 تیدا بوو، فه رمووی: ((ئەمه له نوێژه که م سه رقال و مه شفغولی کردم)) بوخاری و
 موسلیم گێرپایتیانە وه.

ئەمە ھەمموى وا پىئويست دەكات پشت بگەينە جوانكارى و ئەو شتانەى بەرەو شانازى و خۆبەزلزانى و سەرسامى دەمانجولتېنن. لەبەر ئەمەش ئاورىشم ھەرام كراوہ.

لەبارەى ئەم ھۆكارانەو دەئىم: ئەو جلوبەرگە پىنەدارانەى سۆفییەكان خۆيان پىئ نیشان دەدەن پەنگە بىئتە ھۆى خۆبەزلزانى ئەو كەسەى دەپپۆشى: يان لەبەر خودى جوانىيەكەى، يان لەبەرئەوہى دەزانى ئەوہ نىشانەى تەسەووف و زوھدە.. ھەرەھا ئەنگوستیلە و درىژى سەردەستەكان و پىئلاوى دەنگدار.. نالئىم: ئەم شتانە ھەرامن بەلكوو پەنگە خۆبەزلزانى بەئىنئتە ئاراوہ كە ھەرامە.

پىئويستە كەسى ژىر وريا بىت لەوہى وتم لە خستەنە دواوہى ھەموو ئەو شتانەى ترسى خراپەيان ھەيە.

ئىبن عومەر سواری وشتىكى خۆشپۆ بوو، بە رۆيشتەكەى سەرسام بوو، وتى: ئەى نافع! بىخەرە ناو ئەو وشترانەى لە بەيتولھەرام سەردەبەردىن.

۲۶۰- دووربوون له دیداری خه ئك

هه ركه سێك خاترجه می و چااكردنی دلی ویست، با له تێكه لبوونی خه لکی له م
سه رده مه وریا بیته، چون پێشتر كۆبوونه وه له سه ر باسکردنی شتی سوودبه خش
بوو، به لام نووکه كۆبوونه وه له سه ر شتی زیانبه خشه !

چه ندان جار له سه ر نه فسی خۆم تا قیمرکردۆته وه که له خانه ی گوشه گیریدا قه تیسی
بکه م، ئیتر نه فسم خۆی جه م ده کات و سه یرکردنی ژیاننامه ی پێشینان (السلف)
دیته پال ئه وه، گوشه گیری و دابران به خۆپاریزی ده بینم و سه یرکردنی ژیاننامه ی
پێشینان بۆم ده بیته ده رمان، به کاره یێنانی ده رمان له گه ل خۆپاریزی له تێکه ل و
پێکه لی سوودبه خشه .

ئه گه ر بۆ هاوئشینیی و دیداری خه لک جله وم بۆ نه فسم شل کرد ئه وا دلی جه م
په رتوبلاو ده بیته و له وه ی ئاگام لیته تی و چاودیری ده که م بیئاگا ده بم و ئه وه ی
چا و بینویه تی له دلدا نه خش ده بی و ئه وه ی گوێ ده بیستی ده چیته ناو ناخ و،
له نه فسیشدا ئه وه جیگیر ده بی که به ته مایه له دونیا وه ده ستی بینی. ئه گه ر
زۆریه ی تێکه لبووان ئه هلی بیئاگایی بن ئه وا ته بیاتیش به هاوئشینیی له گه لیان، له
سروشتیان خو و هه رده گری.

ئەگەر گەپامە ۋە بە دۋاي دىدا گەپام نايدۆزمە ۋە، دەمە ۋى ئە ۋامادە بىيە ۋە دەست بىنمە ۋە كەچى لە دەستى دە دەم، دىم پۆزگە لىك لە جەنجالىي ئە ۋە دىدارەي خەلكدا دەمىنئىتە ۋە تا لە ئارەزوو دادەپىرئى ۋە بىرى دەچىتە ۋە.

سوودى لە بەر يەك ھەلۋە شاندىنە ۋە ۋى خانوويەك چىيە؟! بە پاستى گۆشە گىرىي بەردە ۋام ۋە كوو خانوويەك ۋايە ۋە سەير كىردنى ژياننامە ۋى پىشيانان (السلف) بەرزى دەكاتە ۋە، ئەگەر تىكە لىبون پوويدا ئە ۋا ئە ۋە ۋى لە ماۋە يەكى درىژدا بنىات نراۋە لە ساتىكدا ھەلۋە شىتە ۋە ۋە دەپمىت، ئىتر بە يەكگە يىشتە ۋە ۋە بە يەكە ۋە لكاندنە ۋە دژوار دەبىت ۋە دلىش لاواز دەبىت!

ھەر كەسەك تىكە يىشتى ھەبىت نەخۇش بىيە كانى دل ۋە پىشتىردنە خاۋەنە كە ۋى ۋە دەرچوونى بالندە لە قەفەزە كە ۋى دەزانىت.

دوور نىيە ئەم نەخۇشە بە ھۆى ئەم نەخۇش بىيە ۋە تووشى لە ناۋچوون بىبىت، ھەروەھا دوور نىيە ئەم بالندە بەندىكراۋە بىكە ۋىتە ناۋ تۆپە ۋە.

ھۆكارى نەخۇش بىيە دل ئە ۋە يە كە لە تىكە لىپىكە لى پارىزاۋ بوۋە، زانست ۋە ژياننامە ۋى پىشيانان خۆراكى بوۋە، مگىز (مىزاج) ۋى بەرگە ۋى نەگرت ۋە نەخۇش كە ۋت.

زۆر ھەول ۋە كۆشش بىكەن، دۇنيا تەنھا چەند پۆزىكە ۋە دەبىتە ۋە، ئىتر ئە ۋانە ۋى لە دەرووبەرت بوون نابىنئىتە ۋە مەگەر بە دەگمەن.

پابه‌ندی خه‌لوه‌ت و ته‌نیا بییه‌که‌ت به و تا ماویت ناگات له نه‌فس بیّت! ئە‌گەر نه‌فس
 په‌رۆشی دیداری خه‌لك بوو ئە‌وا بزانه هیشتا خاوین نییه، پامی بکه بو ئە‌وه‌ی رقی
 له دیداری خه‌لك بیته‌وه... ئە‌گەر به‌خودا مه‌شغول و سه‌رقال بووایه ئە‌وا حه‌زی
 له قه‌ره‌بالغی نه‌ده‌کرد، هه‌روه‌کوو ئە‌و که‌سه‌یه له‌گه‌ل خۆشه‌ویسته‌که‌یدا ته‌نیا به و
 پیتی خۆش نییه که‌سی تر بیته لایان... ئە‌گەر ناشقی پێگای یه‌مه‌ن بووایه ئاوپری
 بو شام نه‌ده‌دایه‌وه.

۲۶۱- نه گهر خودا كه سیگی ویست

بیرم کرده وه له هۆکاری هیدایه تدانی ئه و کهسهی هیدایه تی وه رگرتووه و بیدار بوونه وهی ئه و کهسهی له خهوی بیئاگایی به ئاگا دیت، دیتم هۆکاری هه ره کهوره هه لئباردنی خودای هه قه بۆ ئه و کهسه، هه روه کوو وتراوه: نه گهر خودا تۆی بۆ شتیک ویست، ئه و ئامادهت دهکات بۆی.

جاریک بیداری ته نها به بیریک پووده دات که پوانینیکی هۆش پیویستی دهکات، مرؤف سه رنجی بوونی خۆی ده دات و ده زانی دروستکه ریکی هه یه و داوای لی کردووه هه قی بدات و سوپاسی نیعمه تهکانی بکات و له سزای سه ریچیکردنی ترساندوو یه تی، ئه وه ش به هۆکاریکی دیار نابیت.

نمونه ی ئه مه ش ئه و پوودا وه یه که به سه ر یاران ی ئه شکه وتدا هات: ﴿إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (الکھف: ۱۶) واته: راپه رین و وتیان: په روه ری نی ئیمه خودای ئاسمانه کان و زه و ییه.

له ته فسیردا هاتووه: هه ر یه کی که له وان له دلیدا بیداری و ئاگاییه کی دۆزیه وه و گو تی: ده بی ئه م جیهانه خو لقی نه ریکی هه بی. ئیتر له ناخه وه خه مبار بوون و به ره و بیابان پۆیشن، بی هیچ واده یه که له وی یه کترین بینی و کۆبوونه وه، هه ر

یەككىيان له ویتری دەپرسی: چ شتیك تۆی هیئاوه تەدەر؟ ئیتر له ویتوه بوونه
هاوپی.

خەلك هەیه له بەر ئەو هۆیه — كه بیر و تیروانینه — خودا دەكاتە هۆكارێكى دیار،
یان له بەر ئامۆزگارییهك دەیبیستی یان دەیبینی، ئەم هۆكاره دیاره بیروكەى دلی
ناوه وه دەبزوینی.

پاشان بیدار و بە ئاگایان دابهش دەبن:

هەیانە ئارەزووی بەسەریدا زال دەبی و تەبیاتی داواى ئەوهی ئی دەكات كه
ئارەزوویەتی له وهی پیشتر لهسەری راهااتبوو، ئیتر پاشەكشی دەكات و ئەو
ئاگاییەى دەستی كه وتوو سوودی پی ناگەیهنی، بیداری و ئاگایی نموونەى ئەمە
زیاتر بەلگەیه له دژی.

هەیانە له پایەى موجهه ده له نیوان دوو پیزدا وهستاوه: هۆشی فهرمانكار به تهقوا
و، ئارەزووی داواکاری شه هوه ته كان: هەیانە داواى هەول و كۆششیكى دوور و درێژ
تیك دەشكى و بو خراپه دهگه پیته وه و به وه كۆتایی دیت. هەشیانە جارێك زال
دەبی و جارێكى تریش تیک دەشكى، برینه كانی كوشنده نین. هەیانە دوژمنه كهی
دەبه زینی و له زیندانێكدا بهندی دەكات، دوژمنه كه هیچ دەسه لات و فرتوفیلێكى
نامینی تەنها وه سووه سه نه بی.

له باشتین و هەلبژاردەكانیش خەلكانیك هەن كه له وه تهی بیدار بوونه ته وه
نەخه وتون و، له وه تهی پیی خواناسیان گرتۆته بهر نه وه ستاون، هەموو هەول و

خه میان بهرزبوونه وه و بالاگردنه، هه ر کاتیک له پایه که وه بچن بۆ پایه کی تر که موکورتی ئه وه ی تئیدا بوون ده بینن، ئیتر داوای لیخۆشبوون ده که ن.

هه یانه له ئاتاجی بهرز ده بیته وه بۆ مواحه ده: یان له بهر ئه وه ی ته بیات داوای ده کات به لایه وه نزم و سووکه و هیچ کاریگه رییه کی نییه، یان له بهر گه وره ییی خواست و داواکراوه که ی، ئیتر ئاوړ ناداته وه به لای ئه وه ی پڠریه تی.

بزانه که ئه و پڠایه ی به خودای هه قت ده گه یه نی بیه پی نابریری، به لکوو به دل ده بریری، ئاره زوه کاتییه کانیش پڠرن، پڠاکه ش وه کوو شه ویکی تاریک و نووته که، به لام چاوی که سی سه رکه وتوو و یارمه تیدراو وه کوو چاوی ئه سپه چونکه چون له پروناکیدا ده بینیت ئه و هاش له تاریکیدا ده بینیت، پاستگویی له داواکردن چرایه، له هه ر شوینیک دیترا ئه و پڠات پی نیشان ده دات.

ئه و که سه ساتمه ده کات و سه ره نگری ده بی که دل سوۆز و نیاز پاک نییه .. ئه و که سه ش به رده وام نابی که ویستراو نییه و خودا نایه وه ی.

۲۶۲ - حقیقەتی مرقۇف

سەیرم دیت لە و کەسەی بە وینە و شیوەی خۆی سەرسامە و بە خۆبە زلزانیه وە دەپوات و لەبیری چۆتە وە سەرەتای چۆن پەیدا بوو! سەرەتاکە ی پاروویە ک بوو کە قومه ئاویکی چۆتە پال. ئەگەر دەتەوی بلی: پارچە نانیک ی بچوک بوو، لەگەل چەند دەنکە خورمایە ک و پارچە گۆشتیک و فرە شیریک و قومه ئاویک... هیت، جەرگ کولاندوویەتی و چەند دلۆپە مەنیەکی ل دەرهیناوه و لە گونەکان جینگیر بوو، شەهوت جوولاندوویەتی و پزاوه، ماویە ک لە سکی دایکدا ماوہ تەوہ تا شیوە کە ی تەواو بوو، بۆتە مندالیک و هاتۆتە دەر، لە نیو پارچە پەری میزاویدا گەوزاوه!

کۆتاییە کەشی، فری دەدریتە نیو خاکەوہ، کرم دەبخوات و دەبیته ئیسک و پروسک و با پەرشوبلاوی دەکاتەوہ. چەندان خۆلی جەستە ی لە شوینیکەوہ دەچیتە شوینیک ی تر و لە چەند حال و دۆخدا ئالوگۆر دەکات تا ئەوہ ی دەگە پیتەوہ و کۆدەبیتهوہ!

ئەمە هەوائی جەستە.

به لکوو ئه وه پۆحه ده بی کارى له سه ر بکریت: ئه گه ر به ئه ده ب پوو پۆش کرا و به زانست چاک و پاست و پهروه رده کرا و خودای ناسی و مافی دا، ئه وا که موکورتیی پیکهاته ی زیانی پی ناگه یه نی. ئه گه ر له سه ر سیفه تی نه زانیی خو ی مایه وه ئه وا هاوشیوه ی قوی لی دیت، به لکوو نزمتر له حاله تی وی لی دیت.

۲۶۳- دونیا و دوارپوژ

زۆر دووره له گەل سەرقالیبون به کاروباری دونیاوه خاترجه می و دلئارامی
 پووبدات! به تایبته تی ئه و گه نجه هه ژاره ی هۆگری هه ژاری بووه و له گه لیدا پراهاتووه
 نه گه رهاوسه رگیری کرد و شتیکی له دونیا نه بوو، بایه خی به ئیشکردن و پاره
 پهیداکردن دا یان داوای له خه لک کرد ئه واهه ول و هزری په رشوبلاو ده بیته، که
 مندالییش دیته ئاراوه باری سهر شانی قورستر ده بی و ورده ورده له نان پهیداکردن
 دهستی شل دهکات تا ئه وه ی تووشی حه رام ده بیته.

هه ر که سی بیر بکاته وه خه م و بیری لای ئه وه ده بیته که خۆی و خاووخیزانی چی
 ده خۆن، ژن له خه رچی و پۆشاک به چی پازی ده بیته، ئه وه شی نییه، ئیتر چۆن
 دلئ ناماده یی ده بیته؟! چۆن خاترجه م ده بیته!?

زۆر دووره! سویند به خوا بیر و هزری بۆ جه م نابی و چاوی سه یری خه لک دهکات
 و گوپی قسه کانیا ن ده بیستی و زمان قسه یان له گه ل دهکات و دلئیش له
 وه ده سه یئانی پیداو یستییه کان په رت و بلاو بووه.

نه گه ر به کیک گوتی: چۆن و چی بکه م!?

دهلیم: ئەگەر ئەندازەى پتووست له دونیات هه‌بوو یان گوزهران و بژیوییه‌ك له هه‌جەى دهستی نامەرد بته‌پاریزی ئەوا قه‌ناعەتى پى بکه و تا ده‌توانیت خۆت له خه‌لك دور بگره.. ئەگه‌ریش هاوسه‌رگيریت کرد ئەوا له‌گه‌ل كچه هه‌ژاریك بیکه که به کهم پازی بیټ و تۆش له‌سه‌ر شیوه و هه‌ژارییه‌کهى ئارام بگریت و نه‌فسه‌ت به‌ره‌لدا نه‌که‌یت بۆ ژنیک که پتووستى به‌زیده خه‌رجییه، ئەگه‌ر ژنیکی باشت به‌قسمةت بوو که خاترجه‌مى کردیت ئەوا ئەوه باشه، ئەگه‌ر نه‌توانی ئەوا ئارامگرتن بۆت باشته له سه‌رکیشى و خۆتووشى مه‌ترسى کردن... ئامان و ده‌خيل له ژنانى جوان و به‌رچاوه‌، می‌رده‌که‌یان – ئەگه‌ر سه‌لامه‌ت بیټ – وه‌کوو بته‌رست وایه... ئەگه‌ر شتیکت وه‌ده‌سته‌هینا ئەوا هه‌ندیکی خه‌رج بکه، به هه‌لگرتنى پاشماوه‌که‌ى، په‌رتوبلاویى دلت ده‌پاریزیت... زۆر زۆر له‌م سه‌رده‌مه و خه‌لكه‌که‌ى وریابه، چونکه نه‌ دلده‌ره‌وه ماوه و نه‌ خه‌مخۆر، هه‌چ که‌س بایه‌خ به دابینه‌کردنى پیداووستی که‌س نادات، که‌سیك نه‌ماوه که ئەگه‌ر داواى لى بکری ببه‌خشیت مه‌گه‌ر شتیکی که‌م به‌قه‌لسى و منه‌ته‌وه بدات و هه‌ژارى داماوى هه‌تا له ژياندا ماوه پى بکاته کۆيله و هه‌ر کاتى ببینی سه‌رودلى پى بگری، یان داواى لى بکات خزمه‌تى بکات و هاموشۆى بکات...

له سه‌رده‌مى پابردوو کابرایه‌ك هه‌بوو به‌ ناوى (ئه‌بوو عه‌مرو کورپى نوجه‌ید)، پۆژیک گویى له (ئه‌بوو عوسمانى ئەله‌حیرى) بوو له‌سه‌ر مینه‌به‌ر ده‌یگوت: هه‌زار دینار قه‌رزارم و دلّم ته‌نگ بووه.

(ئەبوو عەمرۆ) لە شەودا ھەزار دیناری بۆ برد و وتی: قەرزەکەت بدەوہ! ئەبوو عوسمان کە چووہوہ سەر مینبەر گوتی: سوپاس بۆ خوا، ئەبوو عەمرۆ دلی ئاسوودە کردم و قەرزەکەئە دامەوہ. ئەبوو عەمرۆ ھەستایەوہ و وتی: ئەئە شیخ! ئەو پارەئە ھە دایکم بوو، زۆری پئی ناخۆش بوو کە دام بە تۆ، ئەگەر دەتوانی بۆمی بگەرپینیتەوہ باشە! کە شەو داھات ئەبوو عەمرۆ چووہ کە ئەبوو عوسمان و پئی وت: بۆچی لەنیو خەلکدا ئاشکرات کردم؟! من ئەوہم تەنھا لەبەر خودای ھەق کرد، ھا بیگرە بۆ خۆت و ناوم مەھینە!

زۆر زۆر لەوانە دووربە کە ھەموو خەم و ھەولێکی ھەر دونیایە... ئەمانە بە زۆری لە ناخەوہ دوژمن و لە پوڵتەتیش دۆستن، بە زیانت دلخۆش و بە نیعمەتیشت ھەسوودن.

بەوہی فرۆشراوہ گۆشەگیری بکەرە، ئەوہی دلی ھەبئ ئەگەر چووہ بازار و ھاتەوہ مال دلی دەگۆرئ، ئەئە دەبئ حالی چۆن بیت ئەگەر بە مەیل و ئارەزووی ھۆکارەکانی دنیا کۆسپی خستە پئیش؟!

بە دووری لە خەلک ھەولئ خاترجەمی و دلنیایی بدە بۆ ئەوہی دل بەکلا ببیتەوہ بۆ بیرکردنەوہ لە دواپۆژ و چاوی بینایی پەشمالەکانی کۆچکردن ببینی!

۲۶۴- ٻو موريڊ چي باشه؟

موريڊ له سهره تاي زه مان كه دلي تاريك داده هات يان هوشي نه خوش ده كه وت،
سهرداني هه ندي پياوچاكي ده كرد، تاريكايه كه نه ده ما.

نه مړو، هر كاتي گه رديله يه ك پاستگويي ٻو موريڊ هاته دي نه وا ده يگه پښتته وه ٻو
خانه ي گزوه گيري و شه مالنيك له ٻوني خوش و پووناكيه ك له ناخي دلدا هه ست
پي ده كات و، خاتري جه م ده بي و په رتوبلاوي پيڅ ده بيت، نه گه ر چووه ده ري
تووشي كه ساننيك ده بي كه وه كوو خاوه ن زانست يان زوه د ئاماژه ي ٻو ده كړي،
چند بيكارنيك له لاي ده بيني، له گه لايان پي وپښه ي بي سوود ده گريته بهر و وينه ي
وه كوو وينه ي فيلبازنيك ده بيني، سووك و ساده ترين شت نه ويه كاته كان له قسه ي
بي سوود به فيرو ده دات، نيت موريڊ له م نيشتمانه ناگه پښته وه ته نها به دلتاريكي و
په رشوبلاوي له ئيراده و بيئاگايي له يادي ئاخيره ت نه بي، ده بيتته دلته خوش كه
پوژاننيكي زور به چاره سه ركردي ماندوو ده بي تا وه كوو خوي لي دپته وه، په ننگه
وه كوو خوشي لي نه يه ته وه، چونكه موريڊ لاوازي تيدايه، نه گه ر شيخيكي بيني
نه زموني كردوو و زانيويه تي، پاشان بيكاري و ته نه لي هه لده بيژنيت، دور نييه
ته بيات شويني بكه وپت.

ئەمپۆ بۆ مورید باشتەرە جگە لە گۆرستان سەردانی هیچ شویننیکى تر نه کات و تەنها
 لە گەل کتیب - که چاکى و باشییەکانى پیاوچاگانى تێدا یە - گفتوگۆ بکات، بۆ
 وە دەسەینانى ئەو شتانەى پێى پازییە با داواى یارمەتى لە خودا بکات، ئەگەر
 ویستی لەسەر بوو ئەوا نامادەى دەکات بۆ ئەو شتانەى پێى پازییە.

۲۶۵- سیفہ تی پیاوچاکان

سہرنجم دایہ ئەوانەى خودا بۆ نزیکایه تیى خۆى هەلئانده بژێریت - وەسفه کانمان بیستون یان ئەوانەى بینومانن و پیمان وایه له وانن - دیتم خودا تەنها کەسیکی شیوه تەواو کە هیچ عەبیێک له شیوه یدا نەبیێت و کەموکورتییەک له دروستکردنیدا نەبیێت هەلده بژێریت، دەیبینیت جوانوو و بەژنپێک و له هەموو دەردیکی جهسته ساغ و بەدووره، پاشان له ناخیشدا کامل و تیروتەواوه، چاوتیر و بەخشنده و ژیره، فیلباز و رقەدل و حەسوود نییه، هیچ عەبیێک له عەبیەکانی ناوه وهی نییه، ئەمه ئەوهیه له گچکەییه وه پەروەردەى دەکات.

دەیبینی هەر له مندالییه وه له مندالان دووره پەریزه وه کوو ئەوهی هەر له گچکەییه وه وه کوو پیرێک بیێت، خۆی له کرده وه ناشیرینه کان بەدوور دەگریت و له کیماسییەکان دەترسیت.

پاشان بەردەوام درەختی هیممەتی گەشه دەکات تا دەبینی بەرەکەى بەسەر لقهکانی لاوتیدا شۆر بۆتەوه، لەسەر زانست سووره و سەرقالی کار و کردەوهیه، ئاگای له کات و زەمانه و پێزی وهخت دەگری، بۆ وه دەسهێنانی چاکه و باشی و پەوشته بەرزەکان له کۆششدايه، له کەموکورتییەکان دەترسی.

نه‌گەر یارمه‌تی و ئیلهامی خوداییت بینی چون ده‌ستی ده‌گری نه‌گەر ساتمه‌ی کرد و له‌هه‌له‌کردن پئی لی ده‌گری نه‌گەر ویستی بیگات و، له‌چاکه‌کاندا به‌کاری دینی و کار و کرده‌وه‌ی ده‌شاریته‌وه تا لئی نه‌بینری.

پاشان نه‌مانه‌ش دابه‌ش ده‌بن: هه‌یانه له‌سه‌ر زوهد و خواپه‌رستی فی‌ربووه، هه‌یانه له‌سه‌ر زانست و شوینکه‌وتنی سوننه‌ت فی‌ربووه، نه‌وانه ده‌گمه‌نن که خوا هه‌مووی بو کۆبکاته‌وه و به‌رزی بکاته‌وه بو کیپرکیی کامل و تیروته‌واوان.

نیشانه‌ی چه‌سپاندنی که مال له‌زانست و کرده‌وه‌دا به‌ته‌واوی پروکردنه سه‌ودا و خوشه‌ویستی خودا و له‌خۆگرتنی هه‌موو چاکه و په‌وشته جوانه‌کان و لوتکه‌ی هیممه‌ت له‌وه‌ده‌سه‌پێتانی که مالی مومکیندایه، نه‌گەر ته‌سه‌وپ کرابا که پیغه‌مبه‌ریتی وه‌ده‌ست دیت نه‌وا ده‌چووه نیو لیستی وه‌ده‌سه‌هاتنه‌کانی.

ئه‌م ئاستانه وه‌سف ناکرین و چه‌شنی مرواری بوون وان که له‌هه‌موو سه‌ده‌فیکدا ده‌ست ناکه‌ون.

۲۶۶- بئناگایی گه وره

زۆرینه ی خه لک سروشت و خووی خراپیان هه یه، په روه رده و پاره یان پاستیان ناکاته وه، نازانن بۆچی خولقی تراون؟! ئامانج و مه به ست له هاتنه دونیا یان چیه؟! ئه و په پری هه ول و هیممه تیان به ده سه هیتانی مه به ست و ئامانجه کانیا نه له دنیا، ئیتر له وه ناپرسن و ناپیچنه وه که ئه م وه ده سه هیتانه چ زه م و نه نگیه کیان بۆ دینی! ئابروو ده که نه قوربانیه کالای دنیا و، چیرۆکی ساتیک هه لده بزیر ته نانه ت نه گه ر زه مانیک گیرۆده ی نه خوشییان بکات! له کاتی بازرگانیه دا به دروشمیکه باقوبریقی فریوده ره وه پۆشاکه فیل باز ده پۆشن و له سه ودا و مامه له کاندای فرتوفیل به کار دینن و ئیستا ده شارنه وه! نه گه ر پاره یان به ده ست هیتا نه وای جیه گومانه و نه گه ریش خواردیان نه وای به شه هوه ته وه یه! شه و ده خه ون، نه گه رچی به پۆزیش به هوی بئناگایی و مه ستیه وه هه ر نووستوو حیسابن! که به یانی له خه و هه لده ستن ده ست ده که ن به هه ول و کۆشش بۆ وه ده سه هیتانی ئاره زوو کانیا ن چه شنی سووربوونی به راز و کلکه له قیه سه گ و نیچیرگرته شیرو په لاماری گورگ و فرتوفیلی پری! له کاتی مردنیشدا ئاخ و ئوفی له ده ستدانی ئاره زوو هه لده کیشن نه ک بی ته قوایی! ﴿ذَلِكَ مَبْلَعُهُمْ مِنَ الْعَالَمِ﴾ (النجم: ۳۰) واته: ئه وه یه ئه ندازه ی زانست و زانیاریان!

ئو که سه چۆن پزگار ده بیئت که ئه وهی به چاو ده بیینی باوی دهدات به سه ر
 ئه وهی به هۆش ده بیینی، ئه وهی به چاو ده بیینی خوشه ویستتره له لای له وهی به
 چاوی دل و بینایی ده بیینی؟!

سویند به خوا، ئه گەر گوئییه کانیاں بکه نه وه، له سه رده می نیشته جیبووندا گوئیان
 له بانگدهری کۆچکردن ده بوو له گۆره پانه کانی دونیا هاوار ده کات: سه یری تیکدان
 و پیچانه وهی ده واره کانی پیشینان بدهن! به لام مه سستی نه زانی و نه فامیی
 دایپۆشیون، ته نها به لیدانی حه د به ئاگا دینه وه.

۲۶۷- خودا تهنه شتی پاک و مرده گری

هنده ئی له پیشره وانم بینی پرسپاری لیکرا له باره ی ئه و سولتان و میرانه ی له حالان و حه رام پاره به ده ست دینی و پاشان مزگه وت و خانه قای پی دروست ده کات: ئایا پاداشتی هه یه؟ به جوریک فه توایدا که به دللی که سی پاره به خش بوو و ئاماژه ی به وه دا که له به خشینی ئه وه ی مولکی خوی نییه جوریک له ده لالی هه یه، چونکه ئه و خودی ئه و که سانه ناناسی که پاره که ی لی زه وت کردوون تا بویان بگه رینیته وه!

وتم: سه یر له وانه ی شان ده دهنه به رفه توادان و بنچینه کانی شه ریعت نازانن!!
یه که م جار پئویسته سه یری حالی ئه م پاره به خشه بکریت: ئه گه ر سولتان و ده سه لاتدار بوو، ئه وه ی له خانه ی دارایی (بیت المال) ده رده هیتریت زانراوه له کوی و بۆ کی خه رج ده کریت، ئیتر چون نادری به و که سه ی شایسته یه تی و له شتی بیسوودی وه کوو دروستکردنی قوتابخانه و خانه قا به کاری دینی؟!!

ئه گه ریش پاره به خش له میر و جیگر و نوینه رانی ده سه لاتدار بوون ئه وا ده بی ئه و پاران به گه رینیته وه که پئویسته بۆ خانه ی دارایی بیگه رینیته وه، تهنه مافی

ئەوہی ھەبە کە بۆی دیاریکراوہ، ئەگەر لە غەیری ئەوہ خەرجی کرد ئەوا خەرجکردنی شتیکە کە مافی وی نییە، ئەگەر ئیزنیش بدری ئیزندانە کە پەوا نییە.

ئەمە ئەگەر مالا کە ساغ و حالائی خۆی بوو، بەلام ئەگەر حەرام یان زەوتکراو بوو ھەموو پەفتار و خەرجکردنیکى حەرامە و پێویستە بیگەرپینیتەوہ بۆ ئەو کەسەى لىی وەرگرتووە یان بۆ میراتگرەکانى، ئەگەر پێگای گەراندنەوہى نەزانى و لە خانەى داراییى موسلمانان بوو ئەوا بۆ سوود و بەرژەوہندى ئەوان یان لە خیر و صەدەقەدا خەرج دەکرى. پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: ((ھەر کەسێک مال و پارەھیکى بە تاوان و گوناھ بە دەست ھینا، بەو مالە چاکەى لەگەل خزان کرد یان خیرى پى کرد یان لەپینا و خودا بەخشى، ئەوا ھەموو کۆدەکریتەوہ و پیکەوہ فری دەدرینە دۆزەخەوہ)) حسن، ئەبوو داوود گێراپتیبەوہ.

بەلام ئەگەر بنیاتنەر بازگانیکى حەلالخۆر بوو، مزگەوتیکى بنیاتنا یان شتیکى بۆ فەقى و زانایان وەقف کرد ئەمە لەسەرى پاداشت دەدریتەوہ.

دەبى کەسى حەلالخۆر زەکاتى مالەکەى دەریکات پاشان ئەم کارى بنیاتنان و بەخشینە بکات چونکە ئەم جۆرە بنیاتنانە نابى لە پارەى زەکات بىت. کوا سەلامەتیبى نییەت و خاوینبى مەبەست؟!

پاشان ئەم پۆ بنیاتنانى قوتابخانە سەرکیشیبە چونکە زۆرەى زانایان سەریان ناوہتە سەر زانستى مشتومر و پشتیان لە زانستەکانى شەریعت کردووە وازیان لە ھاموشۆى مزگەوتەکان ھیناوە و بە قوتابخانە و ناسناوہکان قایل بوون.

سه بارهت به بنیاتنانی خانہ قاش ئهوا هیچ ئهسل و بنچینه یهکی نیبه چونکه
 زۆرینهی سوڤییه کان له سهه رایهخی نه زانی و ته به لئی دانیشتون، پاشان
 بانگه شه کارانیان بانگه شهی خوشه ویستی و نزیکایه تی ده کهن و پقیان له
 مه شغوولبوون به زانسته و ازیان له ژیاننامهی (سهه ری سهه قه تی) و خوو و
 نه ریته کانی (جونهیدی به غدادی) هیناوه و ته نها به ئه نجامدانی فه پزه کان و به
 جلکی پینه دار پازی بوون، هاوکاری کردنیان له سهه ر بیکاری و به ئیسراحت
 دانیشتنیان باش نیبه و هیچ پاداشتیکی نیبه.

۲۶۸- بهرهمی دلسۆزی

سهیرم دی له و کهسهی به زوهد خۆی بۆ خه لک نمایان دهکات، به وه گهره کیه تی خۆی له دلّیان نزیک بخاته وه و له بیرى ده چیته وه که دلّیان به دست نه و زاته یه که کارى بۆ دهکات، نه گهر نه و زاته به کاره که ی پازى بوو و به پاك و بیگهردی بینى نه و دلّه کانی پوو تی دهکات، نه گهریش به پاك و خاوینى نه بینى نه و دلّه کانی پوو لی وهرده گپړی.

هر کاتی نه و کهسه ی کار دهکات چاوی له ئاوردانه وه ی دلّه کان بوو بۆی نه و له شیرک نزیک ده بیته وه چونکه ده بی به سهیرکردنی نه و زاته ی کارى بۆ دهکات قه ناعه ت بکات.

له پیوستیه کانی دلسۆزی نه وه یه که مه بهستی ئاوپ لی دانه وه ی دلّه کان نه بیته، چونکه نه وه به نیازی وی نایه ته دی به لکوو به پیناخۆشبوونی بۆ نه وه ده بیته.

با مرۆف بزانیته که خه لک به گشتی به هه موو کاره کانی ده زانن نه گهر ئاگاشیان لیی نه بیته، دلّه کان بۆ پیاو باش و چاک به باش شایه تی ده دن نه گهر نه وه شی لی نه بینن.

به لام ئه وهی مه بهست و نیازی له کاره که ی دیتنی خه لک بیئت ئه واکاره که به فیرو
 چوه چونکه له کن خودا و خه لکیش قه بوولکراو نییه، چونکه دله کان پروویان لی
 وهرگیپاوه، ئیتر زانست به فیرو چوو و ته مه نیش پویشت!

بهنده با له خودا بترسیت و مه بهستی له سوودگه یانندن ته نی ئه و بیئت و به
 پیاوه لدانی خه لک سه رقان نه بی.

۲۶۹- زانایانی ناخیر زهمان

زانایه کی ولاتی عهجه مان هاته لامان که له ولاتی خویدا دادوهر بوو، زێرم بهسه ر
 ولاخه که یه وه دیت و په رداخی زیوی پیبوو، شتگه لیکی زوریش له حه رامکراوه کان،
 وتم: زانست چ سوودیکی به مه که یاندووہ؟! سویند به خوا به لگه ی به سه ره وه زور
 بووه .

که وره ترین هۆکار که م زانیاری ئه مانه یه له باره ی ژیاننامه ی پیشینان و ئه وه ی
 پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له سه ری بووه .

ئه وان پرسته نازانن که چی به زانستی خیلافه وه سه رقالم ده بن و، مه به ستیان به
 توپیکلی زانسته وه بچنه پیشه وه، بیستنی فهرمووده و سه یرکردنی ژیاننامه ی
 پیشینان به لاهه گرینگ نییه... تیکه لی ده سه لاتداران ده بن و پیوستیان به وه
 ده بی چه شنی ئه وان ببۆشن، په نگه به خه یالیاندا بیت که ئه مه نزیکه، ئه گه ریش به
 خه یالیاندا نه یه ت ئه وا ئاره زوو بی ریگر زاله... په نگه به خه یالیاندا بیت بلین: ئه مه
 ئه گه ری هه یه و له بهر سه رقالمبوونمان به زانست چاوپۆشیمان لی ده کری... پاشان
 ده بینن زانایان بو وه ده سه یئانی شتیک له دونیایان ریزیان ده گرن و په خنه یان لی
 ناگرن.

لهوانه‌ی خو ده‌دهنه پال زانست دیتوومه هاوپییه‌تی می‌ردمندالی لوسکه‌له ده‌که‌ن و کۆیلان ده‌کپن، هیچ که‌سیک ئەمه ناکات مه‌گەر له ئاخیره‌ت بی‌هیوا بوویت.

زانام بینویه ته‌مه‌نی گه‌یشتۆته هه‌شتا سال و له‌سه‌ر ئەم حاله‌ته بووه.

ئە‌ی ئەوه‌ی ده‌یه‌ویت دینی بپاریزی و باوه‌پی به ئاخیره‌ت هه‌یه بو خاتری خوا وریای ته‌ئویلاتی گه‌ند و خراپ و ئاره‌زووه زاله‌کان بن، ئە‌گەر له چوونه‌ناوه‌وه‌ی هه‌ندیکیان شلپه‌ویت کرد ئە‌وا بو ئە‌وانی تریشته په‌لکیش ده‌کات و له‌به‌ر ده‌قگرتن به ئاره‌زووه ناتوانیت لی‌ی ده‌رچیت.

ئامۆزگارییه‌که‌م وه‌رگه‌ر و به‌که‌رته نانیک پازیبه و له دونیا‌په‌رستان دووربه، ئە‌گەر ئاره‌زوو هاواری کرد بو ئە‌مه‌ی لینگه‌پی... په‌نگه‌ پیته‌ بلی: بابته‌ی فلان نزیکه‌! وا مه‌که، چونکه - ئە‌گەر نزیک بایه - بانگی بو غه‌یری وی ده‌کرد و، قه‌ره‌بووکردنه‌وه‌ش دژوار ده‌بی.

تکایه ئارام بگرن له‌سه‌ر ژیا‌نی سه‌خت و ناخۆش و دووربوون له ئاره‌زووپه‌رستان! به‌وه نه‌بی دین ته‌واو نابی، هه‌ر کاتی شلپه‌وی پوویدا ئە‌وا به‌ره‌و هیترت ده‌بات، وه‌کوو که‌نار به‌ره‌و شه‌پۆلی ده‌ریا...

۲۷۰- سنووری عه قَلْ

هەر کهسی بیر له گه وره ییی خودا بکاته وه عه قلی ده په شوکیت و په رتوبلاو ده بیت، چونکه ئاتاجی سه لماندنی هه بوویه که که سه ره تای بوونی نییه، ئه مه ش شتیکه هه ست نایزانی، به لکوو عه قَلْ به زه پوره ت دانی پیدا ده نی، دوا ی ئه م دانپیدانانه ش واقورماو و حه په ساوه !

پاشان له کرداره کانیه وه شتگه لیک ده بینی به لگن له سه ر بوونی، ئیتر بوونی ون نابی. پاشان له قه ده ره کانیدا شتگه لیک پووده دن که ئه گه ر چه سپاندنی به لگه نه بی له سه ر بوونی ئه وا باوه رنه بوونی پیویست ده کرد.

ده ریا بۆ به نی ئیسپرائیل له ت ده کات - ئه وه ش شتیکه جگه له خودا که سی تر ناتوانی بیكات - وه گۆچان ده کاته مار پاشان ده یکاته وه گۆچان و ئه وه ی جادووکه ره کان چییان کردبوو هه لده لووشی و هیچ شتیکیشی لئ زیاد نابی، دوا ی ئه مه پوونکردنه وه ی زیاتر هه یه ؟ که جادووکه ره کان باوه ر دینن بۆ فیرعه ون لییان ده گه ری له داریان بدات و ئه ویش ریگری ناکات، پیغه مبه ران گرفتاری برسیتی و کوشتن ده بن و زه که ربیا دوو له ت ده کری و به حیا ژنه زیناکه ریک ده یکوژی، پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) هه موو وه رزیکی حه ج ده لی: ((کی په نام

دهدات؟ کی یارمه تیم دهدات؟) خه ریکه که سی نه زان به بوونی خودا بلی: نه گهر خودا هه بووایه یارمه تی دۆسته کانی دهدا!

ئه و عاقله ی بوونی خودا له لای به به لگه ی دیاری پوون چه سپاوه پیویسته له سه ری که پری به عه قلی نه دات په خنه له کرداره کانی بگریت و داوای هۆکاریش نه کات چونکه سه لماوه و چه سپاوه که خودا خاوه ندار (مالک) و دانایه، نه گهر له حکمه تی کرده وهی تی نه گه یشتن و لیمان ون بوو ئه واه ده گه پینینه وه بو دهسته پاچه یی له تیگه یشتنمان.

چۆن نا، چه زره تی موسا سه لامی خوای لی بیّت دهسته وسان بوو له زانینی حکمه تی کونکردنی که شتیبه که و کوشتنی منداله که، کاتی حکمه تی ئه م کرده وانه ی بو پوون بوویه وه - که له پواله تدا خراپه کاری بوو - دانی نا دهسته وسانی خوی؟

نه گهر حکمه ت له کرده وه کانی خودا پوون بایه وه ئه واه عه قل چه شنی موسا که له خدر به گومان بوو ئینکاری نه ده کرد!

هر کاتی بینیت عه قل ده لی: بوچی؟ به م قسه یه بیده نگه بکه: ئه ی دهسته وسان! تو چه قیقه تی خۆت نازانی، چیت داوه له په خنه گرتن له خودای خاوه ندار؟!

په نگه عه قل بلی: چ سوودیک له تاقیکردنه وه دا هه یه که خودا ده توانی به بی تاقیکردنه وه پاداشت بدات؟! چ مه به ستیک له نازاردانی ئه هلی دۆزه خدا هه یه له کاتیگدا له وی دلخۆشبوون به تۆله کردنه وه نییه؟! پیی بلی: حکمه تی وی له

سه رووی ئاستی تۆیه، ته سلیم به به وهی نایزانی، یه کهم کهس که به عه قلّ
 ره خنه ی گرت ئیبلیس بوو، پیی وابوو ئاگر له قور باشتر و فه زلی زیاتره بۆیه
 کړنووشی نه برد.

خه لکیکی زۆرمان بینی و لیمان بیستن که تانه له حکمهت ددهن چونکه عه قلّ
 ده خنه کار و ده یکه نه کهم و له بیریان ده چیتته وه که حکمهتی خودا له
 سه رووی عه قلّه کانه.

نه کهیت و وریابه پئی بۆ عه قلّت خووش بکهیت هۆکار سازی و پاساوهینانه وه بکات
 یان داوای وه لّامی ره خنه بکات و پیی بلی: ته سلیم به سه لامهت ده بی، چونکه تۆ
 قوولاییی ده ریا نازانیت ئیلا بهر له وه نقووم بوویت و خنکاویت.

ئه مه بنچینه یه کی گه وره یه هه ر کاتی له ده ست مرۆف چوو ئه وا ره خنه گرتن به ره و
 بیباوه پی ده بات.

۲۷۱- پەند لە خۆت وەر بگره

سەیر و سەمەرە لەو کەسە یە کە دەلی: بېرۆ گزېستان تا بە هۆی مردووه کانه وه
 پەند وەر بگریت!! ئەگەر تۆ گەشتبا دەیزانی خۆی گزېستانیکە کە پەند وەر گرتن
 لە خۆی بېنیازی دەکات لە غەیر! بە تاییه تی کە سێک بە تەمەندا چووبیت شەهوه تی
 لاواز بووه و هیزی کەم بووه و ههسته کانی کول و سست بوون، چالاکى سارد
 بووه تەوه و مووشى سپى بووه...

با پەند لەو شتانه وەر بگرۆ کە لە دەستی داوه و واز بێنی لە یادکردنه وه ی
 ئەوانه ی لە دەست چوون، بە وه ی خۆی ههیه تی بۆ نیاز بووه لە سەرنجدان و
 مله قوتی بۆ غەیر.

۲۷۲- ژیر چیژ له دنیا نابینی

هر کاتی عه قلّ تیروته واو بوو چیژی دنیا نامینی، جهسته پوکایه وه و نه خوشی به هیژ بوو و خه م زۆر بوو. چونکه هر چهند عه قلّ سهرنجی سهره نجامه کان بدات پشت له دنیا دهکات و ئاور بۆ ئه وشته ده داته وه که سهرنجی داوه، چیژ له هیچ شتیکی دنیا وهرناگری به لکوو بیئاگایان له چیژی ئاخیرهت بیبه شن، که سیک عه قلی تیروته واو بیّت تووشی بیئاگایی نابی، بویه ناتوانی تیکه لی خه لک بییّت چونکه ئه وان له ره گزی وی نین.

۲۷۲- باوهریون به زیندووبوونهوه

ده لیم: هر كه سيك تانه ی له زیندووبوونهوه دا ئهوا له تانه دان له حكمت زیده پویی كردوه.

هر كه سيك وتی: پوچ شتیکی ناجه وهری و کاتییه (عَرَض) ئهوا نكولی له زیندووبوونهوه كردوه چونكه (عَرَض) نامینیتهوه و جهسته ده بیته خۆل، ئه گهر شتیك په یدابوو ئهوا سهره تای به دیهتانه.

سویند به خوا نه خیر وانیه، به لكوو خودی نه فس به پوچ و جهستهوه دووباره زیندوو ده کړیتهوه به به لگهی دووباره کردنهوه ی باسکراوه کانی: ﴿قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي

كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾ (الصفات: ۵۱) واته: په کیک له وان گوتی: من هاوپییه کم هه بوو...

سویند به دهسه لات و شکوی خودا، لوتفی له سهره تا به لگه په له سهر کۆتایی...

دایک و باوکی به سۆز کردوه و شیریی له مه مکه کان زاندوه و خۆراکی چی کردوه و عه قلی له سهره نجامه کان ئاگادار کردۆتهوه... ئایا دوا ی ئه م پیکهستن و ته گبیره، جوان و پاسته بگوتری: خودا دوا ی مردن مروؤ فه رامۆش ده کات و زیندووی ناکاتهوه؟!

پاک و بیگهردی بۆ ئه و خودایه ی زۆریک له دلّه کانی له ناسینی خۆی کویر کردوه.

۲۷۴- سه لامه تی له ته سلیم بووندایه

پاک و بیگه ردی بۆ ئه و خودایه ی بۆ خه لقی خۆی وه ها ده رکه وتوو ه تا
ئه وه ی هیچ نادیار ی و ونیه ک نه ماوه، پاشان وه ها نادیار و شاراو ه بووه
ده لئی هیچی دیار نییه !

چ ده رکه وتنیك پوونتره له م دروستکراوانه ی هه موویان ده لئین: ئیمه
دروستکه ریکمان هه یه، دروستی کردووین و له سه ر یاسای حکمه ت پینکی
خستووین؟!

به تایبه تی ئه م ئاده میزاده که له دلۆپه ئاوێک چیی کردوو ه و له سه ر
سه یرترین سروشت بنیاتی ناوه و تیگه یشتن و زه ین و ئاگایی و زانستی پی
داوه و زه وی بۆ راخستوو ه و ئاو و بای بۆ جه ریان کردوو ه و پوو ه کی بۆ
پوواندوو ه و ئاسمانی بۆ به رز کردۆته وه، له پۆژدا چرای هه تاوی بۆ
داگیرساندوو ه و، تاریکایی بۆ ئارامگرتن و هه سانه وه هیناوه... هیتیش که
بۆ هه مووان دیاره .. هه موو ئه م دروستکراوانه به ده نگیک ی پوون و په وان
ئامازه به بوونی خو لقی نه ریان ده که ن.. خودای خو لقی نه ر به م کرداران ه وه
نمایان بووه و ون و په نهان نه بووه ..

پاشان پیغه مبه رانی به هه ژاری له دونیا و جهسته لاواز نار دووه، به لام له سه ر دهستی نه وان سته مکارانی مله وپی تیکشکان دووه و په رجوگه لیک (معجزات) ی ده ر خستووه که له توانای مرؤفدا نییه .. هه موو نه وان به بانگی خودای هه ق ده دن .. خوداش به مانه بو به نده کانی خو ی ده ر خستووه ..

پاشان مووسا سه لامی خوای لی بیئت دیت بو لای ده ریا و له ت ده بیئت، نیتر هیچ گومانیک نامیتی له وهی که خودا نه م کارهی کردووه .. عیسا سه لامی خوای لی بیئت له گه ل مردوو قسه ده کات و هه لده سیته وه .. وه خودا بالنده ی پو ل پو ل ده نیتری بو پاراستنی ماله که ی (که عبه) و هیر ش به ران له ناوده بات.

نه م بابه ته باسکردنی هه مووی دریز ده بیته وه، هه موویان به لگه ن له سه ر ده ر که وتنی پوون و ئاشکرای خودا ..

نه گه ر نه وه له لای ژیران بی هیچ گومانیک چه سپا و سه لما، پاشان شتگه لیک هاتن وه کوو نه وه ی شار د نه وه ی پوآله ت بیئت وه کوو زال کردنی دوژمنان به سه ر دوستانه ی خودا .. نه گه ر ده ر که وتن به به لگه ی ته نویل هه لنه گر چه سپا نه وا دیاره و ده یزانی که نه م شار د نه وه یه نه ی نییه کی هه یه ئیمه نایزانی، وا پیویست ده کات له سه ر عه قل که ته سلیمی خودای دانا بیئت ..

ئيترا هر كه سيك ته سليم بيت سه لامه ت ده بي و هر يه كيكيش ره خنه
بگريت له ناوده چيٲت.

۲۷۵- کارکردنی بی زانست

خاوهنی هموو مه زه بیک بانگه شهی هه ولدان (الاجتهاد) بۆ گه ران به دوای پاستیدا دهکات و زۆربه شیان مه به ستیان ته نها هه قه، ده بیینی پاهیب خواپه رستی دهکات و خۆی برسی دهکات، جووله که خۆی زه لیل دهکات و جزیه ده دات، خاوهنی هموو مه زه بیک زیاده په وی تیدا دهکات و به رگه ی سته م و ئازار ده گری، ئەمه ش به باوه پری خۆی بۆ ده سکه وتن و دۆزینه وهی پاستی و وه ده سهینانی پاداشته، له گه ل ئەوه شدا عه قل زۆربه یان به گومرا ده زانی.

ئەمه ش ئالۆزه . بۆ دۆزینه وهی پیویسته ریگای راست به هۆکاره کانیه وه داوا بکری و ئیجتیهاد به پوونکردنه وه بکری، ئەوهی هۆکاره کانی تیدا نه بوو یان هه ندی له ئامرازه کانی له ده ست دا ئەوا پیی ناوتری موخته هید.

جووله که و مه سیحیه کان پیکهاتون له زانایه ک که پاستگویی پیغه مبه رمانی زانیوه به لام له بهر خاتری مانه وهی سه روکایه تیه که ی نکولی دهکات، ئەمه ش که لله په ق و نه سه لمینه . یه کیکی تر لاساییکه ره وه یه و به عه قل بۆ شته کان ناروانی، ئەمه ش پشتگوپه خه ره، له گه ل پشتگوپه خستنی ئەسلدا خواپه رستی دهکات، ئەوه ش سوودی نییه . هه یشه سه یر دهکات و سه رنج ده دات به لام به پاستی وردنابیته وه و ده لی: به پیی ته و پرات دینه که مان هه ئناوه شیته وه ! هه لوه شانده وهی

شەریعەتەکان بە ھۆی جیاوازیی کات و سەردەمەکانەوہ پاستییە بەلام دەلی: ھەلۆە شانندنەوہ پاستکردنەوہی شتیکە کہ پیشتر نەزانراوہ دواتر زانراوہ! سەیری جیاوازیی نێوانیان ناکات، پتویستە بەپاستی سەیر بکات و وردبیتەوہ.

لەم جۆرە، خواپەرستی خەواربجەکانە لەگەڵ قەناعەتیان بە زانستی ناتەواویان کہ دەیانگوت: حوکم تەنھا بۆ خودایە، تێ نەگەیشتن کہ تەحکیم لە حوکمی خویە، شەرکردن دژی ئیمامی عەلی و کوشتنیان لەسەر گومانی ھەلە بنیاتنا.

کاتی (موسلیم کوپی عەقەبە) شاری مەدینە تالان کرد، وتی: ئەگەر دواي ئەمە چومە ناو ئاگر ئەوا بەدلناییبەوہ من بەدبەختم.

بە نەزانیی خۆی وای گومان برد کہ کاتی خەلکی مەدینە سەرپیتی پەیماندان بە زەیدیان کرد ئیتر خەلالکردنی سەر و مالیان و کوشتنیان دروستە!

واوەیلا بۆ رەشۆکیبەکی کہم زانست، لە ھیچ پووداویک خۆی تۆمەتبار ناکات و پرسیش بە کەسی لە خۆی زانتر ناکات، بەلکوو بە گومانەکە ی پریار دەدات و ھەنگاو دەنی.

ئەمە بنچینەبەکە پتویستە لێی وردبینەوہ، بە ھۆی پشتگوێخستنیوہ خەلکی زۆر لە ناوچوون، خەلکی رەشۆکیمان بینی کہ پووداویکیان لێ قەوما فەتوا قەبوول ناکەن.

﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿۱﴾ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿۲﴾ تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿۳﴾﴾ (الغاشية: ۲ - ۴) واته:
 هندی پوو له پوژی دوايي کز و شوپه، کارکه ریکی بابرده له ی پهنج به خه ساره،
 ده چپته ناو ناگر یکی گه رمه وه..

۲۷۶- پاراستنی زه خیره کانی جهسته

نه فس چهند زه خیره یه کی له جهسته دا هه یه وه کوو: خوین و مهنی و شتگه لیک که پیته وه به هیژ ده بی، نه گهر زه خیره کان ته واو بوون و هیچیان لی نه مایه وه نه وا نه ویش ده پروات.

له زه خیره کان: خۆبه هیژکردن به مال و پایه و دهسه لات و نه وه ی ده بیته مایه ی خۆشی و شادی، نه گهر نه وه ی له ده ستدا و خۆیشی که سیکی به شکۆ و نه فسبه رز بوو نه وا ده په شوکیت.

رهنگه ترس هیرشی بو بی، زه خیره یه کیشی له ئومید نییه به رهنگاری بیته وه نیتر له ده ست ده چی.

وه خۆشیی و شادی به سه ریدا زال ده بی و خه میک نییه به رهنگاری بیته وه نیتر له ده ست ده چی.

هه ولی پاراستنی زه خیره کانی جهسته تده، به تایبه تی نه گهر پیر بوو، پیویسته به وه ده رنانی خوین و مهنی دلخۆش نه بی، نه گهریش حه زی په رین زۆر بوو - مه گهر حه زه که زیاد له حه د بوو - نه وا هه ر کاتی که پیویست بوو با شتی ئازارده ر بکاته ده ره وه، نیشانه ی ئازارده ری شتیکیش بوونی خۆشی و نیسراحه ته له کاتی

دەرچوونی، هر کاتی ههستی به لاوازی و بیتاقهتی کرد ئهوا دەرچوونی نازاری داوه .

با کهسی نه فسبهرز شهرم و شکوی خوی بیاریزیت بهوهی له شوینیک نهوهستی که عهیهی لی دهگیری، چونکه ئهوا خاوهن زهخیرهی شکو و نه فسبهرزیه، بوونی دژیکی نهوه دژایه تیکردنی نه فسه .

ههروهها پیویسته به مال و سامان خوی بو کوتایی ته مهن ناماده بکات له ترسی نهوهی ناتاج و حهوجهی دهستی نامهرد بیت یان به پیری ههول بدات و کار بکات .

ئهگهر مال و میراتی بو دوژمنه کهی به جی بیت باشتره لهوهی ناتاجی هاوړیکهی بیت .

ئاوړ نه داتهوه به لای ئهوا که سانهی زهمی مال و سامان ده کهن، ئهوانه که مژهی نه زانن و به ته مای پارچه نانیک پالیان داوه تهوه و ته نبه لی و تهوه زهلی و ئیسراحه تیان لی خوش هاتوه، خواردنی صه دهقه و سواکردنیان له کن ئاساییه و پییان شهرم نییه، هه موو پیغه مبه ریک و هه موو هاوه لان بژیو و گوزه رانی خویان هه بووه، مال و سامانیکی زوریشیان به جی هیشتوه .

له م بنچینه یه تی بگه و گرینگی به قسهی نه زانان مه ده و ئاوری لی مه دهوه .

۲۷۷- زوهدی درؤزن

له زاهیدانی سهردهمه که مان نه وه نده خو به لزانى و پاراستنى نهینى و پایه ی
دهسه لاتم له دلى ره شوکیان بینى نزیکه به دلنیا بییه وه بلیم نه وان نه هلی پروپامایى
و دوو پرووین!

یه کیکیان ده بینى نه و جلکه له بهر ده کات که به چاوی زوهد ده بینرى و خواردنى
خوش ده خوات و له هاوپره گه زه کانى خو ی به گه وره ده گرى و دوستایه تى
دهوله مه ندان ده کات و له هه ژاران دوور ده که ویته وه و پى خوشه به (مه ولانا) بانگ
بکرى و بدوینرى و به تهنیشتیه وه برؤن و کات و سهردهم له وړینه به فیرؤ ده دات و
به خزمه تکردنى خه لک بو ی و سلؤ لی کردنى ده ژى.

نه گه ر جلوبه رگی زانایانى پۆشى نه و پایه و دهسه لات ده پوات و هیچ هؤگر و
په یوه سستیکی به ده وره وه نامینى!

نه گه ر کرده وه کانى له گه لّ جلوبه رگه کانى بگونجین نه و شته که ئاسان و ئاسایى
بوو به لام فیلبازى و ئارایشته کار بییه کانیا ن به جوریکه له خه لکیش شاراوه نییه ئیتر
چؤن له لای خودا شاراوه ده بیته؟!

۲۷۸- سەرقالبوون به بژیوی ژیان

ئەم واتایە زۆر دووبارە دەکەمەوێه که لەم کتیبەدا بە چەند دەستەواژەیهکی جیاواز باسەم کردووه .

پێویستە ئیماندار سەرقال بێت بە بژیو و مایە ی ژیان و لە خەرچکردن وریا بێت و دەسبلاوی نەکات، پێشتر بۆ زانایان شتێک لە خانە ی دارایی و لوتفیک لە برایان و یارمەتییهک لە پەشۆکیانەوه هەبوو، هەموویان بران و کەسی سەرقال بە زانست یان خواپەرستی، بە هەژار و دامای مایەوه بەتایبەتی کەسی خاوەن خاوخیزان .

وێنە ی ئەم زەمان و سەر دەمە ناشیرینەمان نەدیوه، کە سێک نەماوه بۆ هاوکاری یان قەر زکردن ئاماژە ی بۆ بکری، بۆیە مەروڤی ئیماندار ئاتاجی هەندی دەرگا دەبێت کە بۆ ئەو ناشی و گرفتاری شتی نەشیاو دەبی .

بۆیە پێویستە خیزان کەم بکریتهوه و دەسبلاوی نەکری و جلوبەرگی کۆن پینە بکری .

ئەگەر بژیو هەبوو ئەوا باشترە لە مژولبوون بە خواپەرستی و فیریوونی زێدە زانست، وەگەرنا دین لە دەرگاگەلیکی نەشیاو ون و بەفیرۆ دەچی یان تووشی خۆ سووککردن بۆ کەسی هیچ و پووچ دەبی .

۲۷۹- خۇپاراستن له هه موو شتیک پیویسته

پیویسته که سی ژیر تا ئه وپه پری توانا خوی بپاریزیت، ئه گەر له گهل خۇپاریزیش
قه ده ر هات ئه واه سهرکونه ناکری.

خۇپاراستن له هه موو شتیک که ده کری روویدات پیویسته و ئاماده کاری بۆ ئه وه
واجیبه، ئه مه له هه موو حالیک ده بی وابی، پیاویک نینۆکی قرتاند و زیادی بپی،
برینی دهستی پیس بوو و مرد.

(ئه حمده ئه لحرابی) شیخمان به سواری به شوینیکی تهنگدا رویشت، سه ری نزم
کرده وه بۆ سه ر زینه که، دلّی گوشرا و نه خوش کهوت و مرد.

(به حیای کوپی نزار) پیریک بوو ده هاته کوپی من، تووشی گوپیگرانی بوو، بانگی
خۆبه پزیشکرانیکی کرد، گوپی مزی، شتیک له میشکی جوولا و مرد!

سه یری خۇپاریزی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بکه کاتی به لای
دیواریکی لاردا تیپه پی خیرا پۆی.

پیویسته له سه رده می لاویدا به کارکردن خوی بپاریزی و بۆ کاتی پیری هه لیگری،
نابی متمانه به مامه له کار بکات ئیللا به به لگه نامه نه بی و وه سییه ته که ی ئاماده

بكات له ترسی ئه وهی نه وهك له پپر مردن له ده رگای بدات، و پیرای دوژمن خوی له هاورپیکه شی بپاریزی و متمانه به دوستایه تیی ئه و کسه نه کات که ئازاری داوه، چونکه بق و کینه زۆر به که می له دلّه کان ده پروات، با خوی له ژنه که ی بپاریزی، رهنگه نهینیه کی پی بلّیت و پاشان ته لاقی بدات، ئیتر به و کارانه ی پی پی ده کات ئازار بچیژی.

(ئیبین ئه فله ح) ی شاعیر له سه رده می (ئه لموسته رشید) نامه ی بۆ سه روکیک ده نووسی، ده رگه وانه که ی به وهی زانی، وا پیک که وت ده رگه وانه که ی ده رکرد، ئه ویش زمانی لیدا، مالی سه روک پووخیترا.

ئه مانه ی باس کران نمونه گه لیکن بۆ ئه وانه ی باس نه کران.

له هه موو ئه وانه گرینگتر ئه وهیه به خو ئاماده کردن و ته و به کردن خوی بپاریزیته به ر له وهی مردن یه خه ی بگریته، با له دزی ته نبه لی وریا بیته چونکه ئه و بۆ دزینی کات و زه مان زۆر فیلبازه.

۲۸۰- ژییانی خوش له قه ناعه تدایه

سه رنجم دایه مملانی پاشایان و چلیسی و چاوچتوکی بازگانان و دوپوویی خۆبه زاهدزانان، دیتم زۆرینهی نه وانه له سه ر چێژه کانی ههسته.

ئه گهر که سی ژیر بیری له وه کرده وه و زانی که بابه تی به ره سه ته کان نزیکه ئه وا به که مترین شت هه لده چی و ملده نی و ئامانج لیشی نایه ته دی و ئه گهریش زیاده ره وی بکات ئه وا چه ند قات زیاتر له و چێژه ی دهستی که وتوو ه نازار به خۆی ده گه یه نی، وه کوو که سی ک زۆر ده خوات یان زۆر ده په پێ.

به خته وه ر ئه و که سه یه بایه خ به پاراستنی دینه که ی بدات و به پێی پێویست له وه وه ربگریت.

سهیره ! ئه م جلکه له به رکراوه: ئه گهر مامناوه ند بیته خزمهت ده کات، ئه گهریش به رز بیته ئه وا خزمهت ده کری، ئه گهر پۆشه ر به سه رسامییه وه سه یری کرد و که یفی پێ هات ئه وا ئه و کات خودا ته ماشای ناکات، له فه رموده ی سه حیحدا هاتوو ه: ((پیاویک که به جلو به رگه کانیه وه ده نازی و به خۆبه زلزانیه وه ده پۆیشت به زه ویدا برایه خواره وه.))

ههروهه خواردنهوه: ئهگهه حهرام بوو سزاکهه چهندان هیندهه چیهه که به تهه و ئابووچوونی له نههوه خه لکدا سزایه که تهه. ئهگهه ریشهه پیهه دراو بهت ئهه و زور خواردنهوهه جهسته ئازار دههات.

سه بهارهه به ژن، مودارات و باوه گودانهوهه هه جوان ئازاری له سه رووی هه موو ئازاری که وهیه، وه بهرگه گرتنی ژنی ناشیرین ئازاری زیاتر و توندترهه، بویه مامناوهه هه لیهه.

بیر له حالووباری دهسه لاتداران بکه وه، چهندان که سیان به سهه م کوشتووهه؟ چهندان حه رامیان ئه نهجام داوهه؟ جگه له که مێک چیهه هه سهت چیهه تریان دهسه نه که وتووهه، ئیتر مردن به خهه گرتن و هه موو شهت کۆتایی ههات.

له دونیادا هیهه که سه ژبانی له وه که سهه خۆشهتر نییهه که به زانسته مه شغووله وه له جیهان دا بهراوهه، زانسته هاودهه و هاو نهشینیتهه، بهه شهه پیهه دراوانه قایله که وه دهسه ته هینهوه و دینه که شهه سه لامه ته، نه که بهه پوهینهان و دینه فهوتان، بهرگی شهکه مهندهه پۆشیوهه و خۆی له زه لیلی بوه دونیا وه هه له کهههه پاراستووهه، ئهگهه توانای دهسه که وتنی زوری نه بهه به کهه قایل و پازیهه، ئیتر دینه و دونیای سه لامه ته وه سهه رقالبوونی بهه زانسته وه چاکه کانی پیهه نیشان دههات وه له باخ و بهه ستانه کانه دلخۆشی دههکات، بهه گۆشه گیری، له شهه یهتانه و دهسه لات و په شهه کییان سه لامه ته.

به لام ئه مه ته نهه بوه زانا شیاو و گونجاوهه، چونکه ئهگهه نه زان دا بهرا ئهه و زانسته له دهسه ته دهه چیهه و سهه رهه چیهه دهه پروات و ساتمه دههکات.

۲۸۱- زانستی گرینگ

سهرنجی حاله تیکم دا که تووشی زانستخوازن ده بی که ده بیته هوی بیئاگابون له مه به سبت و نامانج، ئه ویش سووربوونیانه له سهر نووسین به تاییه تی فه رموده زانه کان، ئه وه هه موو کات و ساتیان ده بات بی ئه وه ی بتوانن له بهر بکه ن و تی بگه ن، ته مه ن ده پروات و ته نها که میک له زانستیان ده ست که وتوو ه .

هه ر که سیك سهر که وتوو بیته زۆریه ی کاتی بو دووباره کردنه وه و له بهر کردن ته رخان ده کات، کاتی ماندوییتیش بو دووباره نووسینه وه ته رخان ده کات، ئیتر نامانج و مه به سته که ی دیته دی .

سهر که وتوو ئه و که سه یه که به دوای شته گرینگه کان ده گه پێ، چونکه ته مه ن ناتوانی هه موو شتیك به ده ست بیئی و زۆریه ی زانسته کانیش فیه قهن .

خه لک هه یه زانستی ده ست که وتوو به لام له کارپیکردنی بیئاگا بووه وه کوو ئه وه یه هه یی به ده ست نه هینا بیته !

۲۸۲- وردبوننهوه و لیکۆلینهوه له کارهکان

بۆ ئەنجامدانی هەر کاریک هیچ شتیك هیندهی وردبوننهوه و لیکۆلینهوه و چونه
 بنج و بناوانی شتهکان باش و گرینگ نییه، هەر کات کهسی بی سهرنجانی
 سهره نجامهکان کاریکی کرد ئهوا به زۆری په شیمان ده بیتهوه، بۆیه مرۆف فرهمانی
 راویژکردنی پی کراوه، چونکه مرۆف به وردبوننهوه بیر دهکاتهوه، حالوبارهکان
 پیشانی خۆی دهدات وهکوو ئهوه وایه راویژی کردبیت، وتراوه: راویچوونیکى قال
 و پیگه یشتوو باشتره له بهکیکی کال و پی نهگه یشتوو.

له هه موو خه لک که مته رخه متر ئه و که سه یه که بی وردبوننهوه و راویژکردن کاریک
 دهکات به تایبه تی ئه وهی به توورپه یی دهکری که ده بیته هۆی خۆله ناوبردن یان
 په شیمانیه کی گه وره .

چه ندان که س توورپه بوو، کوشتی و دهستی وه شانده، پاشان که توورپه ییه که ی
 دامرکایه وه هه موو ته مه ن و ژیانى له خه م و گریان و په شیمانیدا برده سه ر!
 به زۆریش ئه وهی بکوژده ده کوژریتته وه، ئیتر دونیا و ئاخیره تی له ده ست ده چی .

هه روه ها ئه و که سه ی شه هوه تیکى دیته پیش و په له له وه ده سه ینانى چیژه که ی
 دهکات و سهره نجامه که ی بیرده چیته وه، له هه موو ته مه نیدا په شیمانى ده چیژیت و

دوای مردنیش تووشی گلهیی و گازنده و سزا ده بیئت، هه موو ئه وه بو چیژی ساتیک
که وه کوو هه وره بروسکه وایه .

بو خاتری خودا! له هه موو شتیک وردبنه وه و لیکۆلینه وه بکه ن و سه یری
سه ره نجامه کانی بکه ن به تایبه تی ئه و تووره ییه ی ده بیته هۆی و روژاندنی
دوژمنایه تی و په له کردن له ته لاق.

۲۸۲- عهقل پاریزرو له ناوېره

یه کیک لئی پرسیم: دانایهک وتوویه تی: هر که سیک خوی به عهقلی نه پاریزی، به عهقلی له ناوده چیت، نه مه واتای چیه؟

ماوهیهک مامه وه واتاکه م بۆ دهرنه ده که وت، پاشان پوون بوویه وه.

نه گهر داوای ناسینی زاتی خودا له عهقل کرا ئه واپه نا ده باته بهر ههست، ئیتر پیکچواندن رووده دات، خو پاراستن له عهقل به عهقل بریتیه له وهی سهیر بکات و بزانی که نابی ئه و تن (جهسته) و لیکچووی شتیک بیت.

نه گهر که سی عاقل سهیری کرده وه کانی خودای کرد شتگه لیک بیی که عهقل به پیویستی نابینی وه کوو ئیش و نازاره کان و سه برپینی ئاژه ل و زالکردنی دوژمنان به سهر دۆستان له گه ل توانای ریگرتن و تاقیکردنه وهی پیاوچاکان به برسیتی و سزادان له سهر گوناھ دواي ماوهیهک به خلیسکانیک و شتگه لیک زوری تری له م جوړه که عهقل له ریخستنیدا نمایشی سهر خو و نه ریته کانی ده کات و ده بینئ هیچ حکمه تیکی تیدا نییه، خو پاراستن به عهقل لئی نه وه به پیی بگوترئ: ئایا ئه دی بۆم نه سه له ماوه که خودا خاوه ندار و حکیمه و هیچ شتیک له خوړا و هه وه نته ناکات؟! ده لئ: با.. ده وترئ: ئیمه له ریخستنئ دووه مت خو ده پاریزین

بهوهی له یهکه م له لات سه لماوه و چه سپاوه، هیچ شتیك نه ماوه ته وه ته نها نه وه نه بی پرووی حکمهت له کرداری خودا لیت ون بووه، پئویسته بوی ته سلیم بیت چونکه ده زانین نه و دانا و حه کیمه. نه و کات ملکه چ ده بی و ده لی: ته سلیم بووم.

زۆرێك له خه لک سه یری پئویستی و اقیعی عه قلی یه که میان کرد بویه ره خنه یان گرت!

ته نانهت ره شوکی ده لی: چون خودا سه ره نجامی خراپی به سه ردا سه پاندووم؟! چ حکمه تیك هه یه له تاقیکردنه وه و گرفتارکردنم به جوره ها به لا و ناخووشی؟! نه گه ر نه و بیبینه یه که خودا خاوه ننداری دانایه نه و ا جگه له ته سلیم بوون به وه ی ون و نادیاره چیت نه ده مایه وه.

خه لکیکی زۆر له گه رره تاوانباران ده قیان گرتووه به به دیه ی عه قل، یه که میان ئیبلیسه که پیی وابوو ناگر له قور باشتره بویه ره خنه ی گرت.

هه روه ها خه لکیکمان بیینی که به حیساب خاوه ن زانست بوون له مه دا خلیسکان و سه رچیغ چوون و ره خنه یان گرت و پئیان وابوو زۆرێك له کرداره کان حکمه تی له دواوه نییه.

هۆکاره کهش نه وه یه که باسمان کرد: ده قپتوه گرتن و راهاتن به تیروانی عه قل بۆ به دیه و نه ریته کان و قیاسکردن له سه ر کرده وه ی مه خلوق.

ئەگەر زانستی عەقلى ناوہوہیان دەرہینابایہ کہ بریتیہ لہوہی کہ مالّ بوّ خودا
چہ سپاوہ و کہ موکورتی لىّ دوورہ، وہ زانرا کہ ئەو دانایہ و گہمہ و گالتہ ناکات ئەوا
ئەوہی دەمایہوہ ہەر تہ سلیمبون بوو بہوہی عەقلّ تیی ناکات و نافامریّت.

بوّ ئەمہ سوود لہ حالّی خدر و مووسا سہلامی خوای لىّ بیّت وەر بگرہ: کاتىّ خدر
ہندیّ شتی لہ عادەت بہ دەری کرد مووسا گلہیی لىّ کرد و لہ بیری چوو کہ پیی
راگہ یاندبوو: من سہیری ئەو سہرہ نجامانہ دەکەم کہ توّ نایانزانیت، جا ئەگەر
بەرژہ و ہندی سہرہ نجامەکان لہ گەلّ مەخلوقیک لہ مووسا ون و نادیار بیّت ئەوا
ئیمہ شیاوترین بہوہی زۆریک لہ حکمەتی خودای حەکیممان لىّ ون بیّت.

ئەم بنچینہیہ ئەگەر لہ کن مروؤف نہ چہ سپیّت ئەوا بہرہ و پەرخنە گرتن و بیباوہ پی
دەبات، ئەگەریش چہ سپا ئەوا لہ کاتى هاتنى ہەر ئافەت و بەلایەک دامەزراو دەبیّ.

۲۸۴ - پارانه وه له خودا

بیستوومه که پیاویک له که سیکی به خشنده ی داوا کرد و وتی: من ئه و که سه م که پوژی فلان و فلان چاکه ت له گه ل کردم. به خشنده که وتی: به خیر بیت ئه و که سه ی که هر به خومان واسیته ده کات. پاشان پیداوستییه که ی بۆ جیبه جی کرد.

له وه ئاماژه یه کم وه رگرت و پیی له خودا پارامه وه و گوتم: ئه وه تویت له سه رده می مندالییه وه رینوینیت کردووه و له گومرایی و له گوناھنکی نۆر پاراستووته و زانستخوازیت خستوته دلّه وه - نه ک به تیگه یشتن له که وره یی زانست له به ر گچکه یی و نه به هزی باوک - وه تیگه یشتنیکت پی داوه بۆ تیگه یشتن و دانانی کتیب و هۆکاره کانی کۆکردنه وه بیت بۆ ناماده کردووه و بی ماندوو بوون و زه لیلی سوالی خه لک پۆزیت داوه و له دوژمنانت پاراستووه و هیچ سه ته مکاریک پووی تی نه کردووه و جوړه ها زانست بۆ کۆکردوته وه که بۆ هیچ که سیك کۆنه کراوه ته وه و نزیکه له تا که که سیك کۆنه بیته وه، وه دلّه سه ته بیت به ناسین و خوشه ویستیت بۆ زیاد کردووه و ههروه ها ده سه ته واژه ی جوان و نه رم بۆ دۆزینه وه ت، وه له دلّه کاندا قه بوولت بۆ داناوه تا ئه وه ی خه لک پووی تی ده که ن و لیی بیزار نابن و به دابپان و گۆشه گیری له تیگه لبوونی که سی نه شیاو پاراستووته، له ته نیاییدا جاریک به زانست دلّه واییت کردووه و جاریکیش به لالانه وه

لَيْتَ، نه گهر به رده وام بم له ژماردنی نیعمته کانی خودا ناتوانم ده یه کی
 ده یه کی بزمیرم: ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾ (ابراهیم: ۳۴) واته:
 نه گهر نیعمته ته کانی خودا بزمیرن ناتوانن بیان ژمیرن.

نه ی چاکه کار بؤم، بهر له وه ی داوا بکه م، له خوت بی هیوام مه که وا داوات لی
 ده که م، به و نیعمه تانه ی پیشوو لیت ده پاریمه وه.

۲۸۵- هه ندى چىرۆكى رەزىلان

پاك و بىگەردى بۆ ئەو خودايەى خەلكى لە دوو لاي دژ بە يەك و پىچەوانە داناوە و
مامناوەندىش دەگمەنە!

هەيانە توورە دەبى، دەكوژى و دەست دەوشىنى، هەشيانە بە هىزى لەسەرخۆبى
گەمزەيە و جوينىش كارى تى ناكات!

هەيانە زۆرخۆر و چلئىسە هەر شتىك حەزى پى بكات دەيخوات. هەيانە
تەركەدونىايە مافى نەفسى نادات!

هەروەها هەموو شتەكان ئەوهان، ئەوەى مامناوەندە شياوى پەسن و دەسخۆشيبە:

ئەوەى هەرچى هەيەتى خەرجى دەكات دەسبلاو، چىروكيش پارەوپوول
دەشارىتەوە و بەشى نەفسى خۆى لى نادات.

ديارىشە كە مال و پارە بۆ خودى خۆى مەبەست و ئامانچ نىبە بەلكوو بۆ سوود و
بەرژەوەندە، ئەگەر مەرفۆ دەسبلاوى لى كرد ئەوا ئاتاجى پووتكان و دىن لە دەستدان
و منەتى خەلكى چىروك دەبى، ئەمەش شياو نىبە، مەرفۆ مىرات بۆ دوژمنەكەى بەجى
بىلئىت باشتەرە لەوەى ئاتاجى هاوړىكەى بىت.

خەلك هەيه چروك و پژدی دەكات، پاشان لە پەزىلیدا جیاوازی تا وایان لى دیت
 ناشقى خودى مال و پارە دەبن، پەنگە یەكئىكیان بە كز و لاوازی بمرى و پارەكەى
 خەرج نەكات، غەیر پارەكەى دەبات (مالى خۆنەخۆر بۆ چەكمەبۆر).

شتىكى زۆرم لەم بارەیهوه بیستووہ تەنھا بۆ پەند وەرگرتن باسى ھەندىكیان
 دەكەم:

لە شارى (صور) بازگانىك ھەبوو لە ژوورىك دەژیا، ھەموو شەویك دوو كولىزە و
 گويزىكى دەبرد، كاتى خۆرئاواوون دەچووہ ژوورەكە یەوہ، ئاگرى لە گويزەكە
 بەردەدا، بە ئەندازەى ئەوہى شمەكەكانى داكەنىت پووناك دەبوویەوہ، لە كاتى
 سووتانى توىكلى گويزەكە لە داكەندى شمەكەكانى دەبوویەوہ، دوو كولىزەكەى بە
 گويزەكەدا دەھینا و دەبخواردن.. ماوہیەك لەسەر ئەمە بەردەوام بوو تا مرد،
 پاشای صور سى ھەزار دینار لى برد !!

ئەمن پیاویكەم لە گەورەزانایان دیت نەخۆش كەوت، لە لای ھاوپیەكى پاكشا،
 كەسى نەبوو خزمەتى و ھاوہلئىتى بكات و حالیشى خراب بوو، كاتى مرد لەنىو
 كتیبەكانیدا پینچ سەت دیناریان دۆزییەوہ !!

(ئەبولحەسەنى ئەلراندسى) بۆ باس كردم و گوتى: پیاویك لە لامان نەخۆش كەوت،
 لەدواى ناردم و منیش چووم، وتى: دادوہر دەستى بەسەر مالەكەمدا گرتووہ و
 خەتمى لى داوہ. وتم: ئەگەر بتەوئیت دەچم خەتمەكە ھەلدەگرم و سئیبەكى مالەكەت
 دەدەمى ببەخشەوہ و چیت دەوئیت پئى بكە. گوتى: نا بەخوا، نامەوئى

بیبه خشمه وه، دهمه وی ماله که م له کن خۆم بیت. وتم: ناتده نی، به لی من ته نها ده توانم سییه کت بۆ وه رگرمه وه تا ئازاد بیت له خه ر جکردنی. وتی: نامه وی. ئیتر مرد و ماله که ی بردرا !!

هر ئه م پیاوه گوتی: پیاویک شتیکی سه یری بۆ گێرامه وه، وتی: خه سووم نه خۆش که وت و گوتی: دهمه وی خورما و پۆنیک (خبیسه) م بۆ بکپی، منیش بۆم کپی، ئه و له که پریک و ئیمه ش له که پریکی تر بووین، کوره گچکه که م هات و وتی: باوکه ! وا داپیره زیپر قووت ده دات !! منیش هه ستام و دیتم وا دینار ده خاته ناو شتیک له خورما و پۆنه که و قووتی ده دات !! ده ستیم گرت و چیتر نه مه یشت ئه مه بکات، وتی: ده ترسم ژن به سه ر که که م بینیت ! وتم: وا ناکه م. وتی: سویندم بۆ بخۆ ! سویندم خوارد، ئیتر زیپه کانی دیکه ی دامی، پاشان مرد، ناشتم، دوا ی چه ند مانگیک مندالیکمان مرد، بردمه کن وی و پارچه خامیکم برد، به گۆرپه لکه نم گوت: ئیسک و پروسکی ئه و پیریژنه م بۆ بخه ره ناو پارچه خامه که، هینامه وه مال و خسته مه ناو ته شتیک و ئاوم به سه ردا کرد و تیکمدا، هه شتا دینارم لۆ ده ره ینا که قووتی دابوو !

هاورپیه کم بۆی گێرامه وه: پیاویک مرد و له ماله وه نیژرا، پاشان دوا ی ماوه یه ک گۆرپه که ی هه لدرایه وه و ده ره ینرا، له ژیر سه ره یدا خشتیکی به قیر داپۆشراو دۆزرایه وه، له باره یه وه له که سوکاره که ی پرسیار کرا؟ وتیان: خۆی ئه م خسته ی قیرپۆش کردوو و وه سییه تی کردوو له گۆرپه که یدا بخریته ژیر سه ره یه وه و گوتی: خستی ئاسایی زوو تیکده چیت، ئه مه ش له به ر قیره که هیچی لۆ نایه ت. خسته که یان

برد و دیتیان قورسه، شکانديان و له ناويدا نو سەت دیناریان دیتەو، خاوەن میراتەکان لە نێوان خۆیاندا بەشیان کرد!!

هەرۆه ها پیاویک هەبوو مزگەوتی گسک دەدا و خۆلەکە ی کۆدە کردەو، پاشان دەیکردە خشت، پێی وترا: ئەمە بۆ چییە؟ وتی: ئەمە خۆلێکی پاکە و دەمەوی لەسەر گۆرەکەمی دانین. کاتی مرد، خرایە سەر گۆرەکە ی و هەندیکێ لێ مایەو، له مالهوه فرێاندایە لایەک، باران لێیدا و خشتهکان لەبەرێک ههلوهشانهوه پریبون له دینار! نیتەر چوون خشتهکانیان لەسەر گۆرەکە ی لابر دیتیان پرە له دینار!!

هاورپێهەکم مرد، دەمزانێ مال و پارەیهکی زۆری هەیه، نەخۆشییهکە ی درێژە ی کیشا و هیچ شتیکی بە کەسوکاری نەوت، من گومانم هەبوو لهوێ لهبەر پەزلی و سووربوونی لهسەر ژیان و ئومیدی مانەو، پارە شاراوەکیان پێ نالیت له ترسی ئەوێ ببردیت و ئەویش چاک ببیتەو و بژی و مالهکەش بردرای بیت، دواي ئەم پيسوايه ش شتيك نابي!!

هاورپێهەکم لهبارە ی حالهتیکی له م جۆره که دیویهتی بۆی گێرامهوه و وتی: فلان دوو کوپ و کچیکێ هەبوو، هەزار دیناری شاردراوەشی هەبوو، بەتوندی نەخۆش کەوت، کەسوکارەکە ی دەورەیان لێدا، بە یهکێک له کورپهکانی گوت: له کنم مه پۆ! کاتی تەنیا مانەو گوتی: براكەت بە یاریکردن له گەل بالندان مەشغوولە، خوشکەکەشت میردیکێ تورکی هەیه، هەر کاتی شتیکی له مالهکەم بگاتە دەستیان له گەمە و یاری خەرجی دەکەن، تۆش لهسەر ئاکار و پەوشتی منیت، له فلان شوپن هەزار دینارم هەیه، ئەگەر مردم تەنھا خۆت ببیه.

نه خۆشیی کابرا توند بوو، کورپه که ش چوو پاره که ی برد، باوکه که چاک بوویه وه و داوای له کورپه که ی کرد پاره که ی بو بگه پینیتته وه ئه ویش بو ی نه گه پانده وه، ئه م جاره کورپه که نه خۆش که وت و گه یشته لیواری مهرگ، باوکه که لی ی ده پارایه وه و ده یگوت: مالویران! ته نها پاره که م به تودا و ئه وانم بیبه ش کرد، تۆش ده مریت و پاره که ده پوات! هر وازی لی نه هینا تا شوینی پاره که ی پی گوت، پاره که ی برده وه پاشان کورپه که چاک بوویه وه و ماوه یه کی پیچوو باوکه که نه خۆش که وت، کورپه که چه ند هه ولیدا تا شوینی پاره که ی پی بلت به لام پیی نه وت، ئیتر مرد و پاره که ش چوو! !

پاک و بیگه ردی بو ئه و خودایه ی عه قل و تیگه یشتنی به مانه نه داوه !

﴿إِنَّهُمْ إِلَّا كَالنَّعْرِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾﴾ (الفرقان: ٤٤) واته: ئه وان هه روه کوو نازه ل وان، به لکوو گومراتر و خراپتریشن.

۲۸۶- زۆری ناسیاو و دهگمہ نیی ہاوری

چہند ہاوری و برایہ کم ہہ بوون متمانہ و شانازیم پیّ دہ کردن، سہیر و سہمہ رہم لہ بیوہ فایی و شکاندنی مہرجہ کانی ہاوریہ تی و برایہ تی لی دیتن، دہستم کرد بہ گلہیی پاشان بہ خو ہاتمہ وہ و گوتم: گلہیی چ سوودیکی ہہیہ، ئەگہر باش بوون ئەوا بۆ گلہییہ نہک بۆ سہفا و وہفا، ئیتہر بریارمدا لییان داپریم و دوورکہ و مہوہ!

پاشان بیرم کردہ وہ، دیتم خہلک لہ نیتوان ناسیاو و ہاوری پوالہت و برای ناوہ کی دابہش بوون، گوتم: داپران و دوورکہ و تنہ وہ لییان باش نییہ، بہ لکوو پیویستہ لہ دیوانی برایہ تی بیانگوازیتہ وہ بۆ دیوانی ہاوریہ تی پوالہت، ئەگہر شیاوی ئەویش نہ بوون ئەوا دہیانگوازمہ وہ بۆ ناو ناسیاوان و چہشنی ناسیاوان مامہ لہ یان لہ گہ لدا دہکہم، ہہ لہ یہ سہرزہ نشت و گلہییان لی بکہیت.

یہ حیای کوری مہعاز گوتوویہ تی: خراپترین برا ئەو برایہ یہ کہ پیویست بکات پیی بلیت: لہ دوعاکانت باسم بکہ و ناوم بیئہ.

ئہ میرۆ زۆریہی خہلک ناسیاوان و ہاوریہ کی پوالہتی لہ ناویاندا دہگمہ نہ، بہ لام برایہ تی و ہاوریہ تی راستہ قینہ ئەوہ شتیکہ ہہ لہ شاوہ تہ وہ و نہ ماوہ، بہ تہمای مہبہ، ہیچ مرۆقتیک نابینم برایہ تی راستہ قینہ و خاوینی نہ لہ نہ سہب دہست کہ ویت

نه له مندال و ژن، واز له تهمابوون له دلسۆزی و خاوینی بیئنه، لایهك له ههمووان بگره و وهكوو نامۆ و بیگانه مامهلهیان له گهله بکه! نه کهیت فریو بخۆیت بهو کهسهی خۆشه ویستیت بۆ دهرده خات، له گهله کات و زه مان بۆت دهرده که ویت حاله که چی لی دیت، پهنگه بۆ دهرده و تنی شتیک لیت نه وهت بۆ دهرده خات!

فوزه یلی کورپی عیاز وتوویه: نه گهر ویستت به راستی هاوړپیه تی هاوړپیه ک بکه ییت نهوا توورپی بکه، نه گهر بهو شیوه یهت دیت که پیویسته واییت نهوا هاوړپیه تی بکه.

نه مه نه مړۆ بۆته مه ترسی و سه رکیشی، چونکه نه گهر یه کیکت توورپی کرد نهوا دهموده ست ده بیته دورژمنت.

هۆکاری هه لوه شانوه و نه مانی حوکی دلسۆزی و هاوړپیه تی راسته قینه نه وه یه که پیشینان هه موو هه ول و خه میکیان ته نها ئاخیرهت بوو، بۆیه له برایه تی و تیکه لاویدا نیازیان خاوین بوو، برایه تی بیان بۆ دین بوو نه ک دنیا. به لام ئیستا خۆشه ویستی دنیا دهستی به سه ر دله کاندای گرتوو، نه گهر له بابته تی دین ماستا و چیه کت دیت نهوا حه قیقه تی تاقی بکه وه په قت لیتی ده بیته وه.

۲۸۷- ئارمىزۇۋەكانى نەفس

دېتىم لەشساغ قەدرى تەندروستى نازانى تەنھا لە كاتى نەخۇشىدا نەبى ھەرۋەكۈۋ
سوپاسگوزارىيى ئازادى نازانى ئىللا لە بەندى و ھەپسدا نەبى.

ھالەتتىكى سەيرىم لە بنىادەم سەرنجدا ئەۋىش ئەۋەپە كە ئەگەر ژىتىكى بىخەۋشى
ھەبوۋ بەلام دلى ۋەھا بە خۇشويستنى پەيوەست نابى كە چىزى لى ۋەربگىرى،
ئەۋەش لەبەر دوو ھۆ: يەكەم: لەۋپەپى جوانىدا نەبى. دوۋەم: ھەموو شتىك كە
ھەتە و لەبەردەستتە و خاۋەنيت بىزراۋە و نەفس داۋاى شتىك دەكات كە تواناى
بەسەردا نىيە و دەستى ناكەۋىت. دەبىينى ھاۋار دەكات و ئىشتىياى شتىك دەكات
كە پىي خۇشە يان ژىتك ئاشقى دەبىت، نازانى كە ئەۋ داۋاى كۆتۈبەندىكى قورس
دەكات كە پىگىرى لە دل دەكات لە كاروبارى ئاخىرەت پەفتار بكات يان لە ھەر
زانست يان كىرەۋەپەك و لە ھەلسوراندنى كاروبارى دونياش شپ و ۋپى دەكات، ئەۋ
ئاشقە دەبىتە دىلى مەعشورق، ھەموو خەمى لەگەل ۋىيە.

سەيرە ئازادىك كۆتۈبەند ھەلدەبىزىرى ئىسراھەتتىك ماندوۋوبون ھەلدەبىزىرى!!

ئەگەر ئەۋ ژنە ئاتاج بە پاراستن بىت ۋاۋەيلا بۆى، نە ئۆقرەى ھەپە و نە ئارامى.
ئەگەر لەۋ ژنە خۇنارايشتكەرانە بىت كە خراپىيونىيان جىي دلتىياى نىيە ئەۋا بە

جاریک له ناوچوو، ئەگەر نووست چیژ له نووستنه کهی وەرناگری، ئەگەر له مال
 دەرچوو له هیچ بەلایهک دلتیا نییه. ئەگەر ژنه که خهرجییه کی زۆری بویت و ئەویش
 نه بییت ئەوا له پیناویدا تووشی چەندان پێگای خراپ دەبی. ئەگەر ژنه که حەزی له
 جووتبوون بییت و ئەویش به تەمەندا چوو بییت ئەوا ئەو له ناوچوونی هەرە گەرەیه.
 ئەگەر ژنه که رقی لی ببیته وه ئەوا به تەواوی له ناوچوو و هیچ هۆکاریکی مانەوی
 نەماوه، ئیتر ئەمە به دەستی خۆیه وه خۆی به رهو له ناو بردن دەبات، هەر وه کوو
 شاعیر وتووێه:

نَجِبَةُ الْقَمَرِ وَ نَهْوَى الْخَمْرِ وَ نَعْلَمُ أَنَا نَجِبَةُ النَّوَا

قەد و بالامان خۆش گەرە که و ئاره زووی کولمه کان ده کهین و ده شزانین به مانه
 حەز به مردن ده کهین.

له راستیدا ئەمە بپەرستە. که سێک ژنیکی بیخهوشی ههیه با له خوا بترسیت و با
 پوو وەرگێری له چرپه و ئاواتی نهفس، چونکه کۆتایی نییه.. ئەگەر ئەو مەبهست و
 ئامانجی دهیه ویت هاته دی ئەوا بیزاری پووده دات و داوای سییه م دهکات، پاشان
 وه پرسی پووده دات و داوای چواره م دهکات... ئیتر ئەمە کۆتایی نایهت، سوودی
 ئەوه له دنیا وابهسته بوونی دل و میشکیه تی، وه کوو واقورماو و حه په ساوی لی
 دیت، هه موو بیری لای وه ده سهینانی ئەو شتانه یه که خۆشه ویسته کهی دهیه ویت،
 ئەگەر جیا بوونه وه یان نه خۆشییه ک پوویدا ئەوا ئەگەر مایه وه ئەمە ده بیته خەم و
 خه فه تی به رده وام، یان زوو له ناوده چییت.

کوا ئه و که سهی دینی پارێزداوه و پازیبه به وهی خوشی دهویت؟! ئه مه له گۆگردی
سور که متره .

با بپوانیته وه دهسهپنانی ئه وهی زۆریه ده بیته مایهی خاترجه می و دلنیایی و
ئاوێ نه داته وه بۆ تارمایی ئاره زوو و ئه و په پری ئاوات ئیتر سه لامهت ده بی.

۲۸۸- زانستی سوویه خش ده بیته مایه ی ترس و خاکه پایی

ئه گەر زانستی مروؤ ته واو بوو، هیچ کاریک به هی خوی نازانی، به لکوو نیعمه تی ئه و زاته ده بینی که یارمه تی و ته و فیقی داوه بو ئه و کاره، که پئگری له که سی ژیر ده کات کاریک بو نه فسی خوی بیینی یان پئی سه رسام بیته، ئه وه ش به شتگه لیکه:

وه کوو: خودا بو ئه و کاره یارمه تی و ته و فیقی داوه: ﴿حَبَّبَ إِلَيَّ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ لِي فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَتْ﴾ (الحجرات: ۷) واته: خودا ئیمانی له کن خوشه ویست کردوون و له دلّه کانتان جوانی کردووه.

وه کوو: ئه گەر ئه و کاره به نیعمه ته کان قیاس بکری ناکاته بارته قای ده یه کی ده یه کی.

وه کوو: ئه گەر تی بیینی گه وره یی خزمه تکر او (خودا) بکری هه موو کار و خواپه رستییه ک که م و سووک دیته به رچاو.

ئه مه ئه گەر له هه موو خلته و بیئاگایه ک ساغ و سه لامه ت بوو.

به لام که بیئاگایه کان ده وره یان دابیت پئویسته له کاردانه وه ی خودا وریا بیته و له که مته رخه میگردن تییدا بترسیته، نه وه ک بیئاگا بیته له پروانیی خودا بوئی.

لهوهدا سهرنجی حالوباری ژیر و تیگه یشتوان بده:

ئهو فریشتانهی شهو و پوژ ته سبیحاتی خودا ده کهن و ناوهستن وتوویانه: ئهی خودایه هیشتا به ته واوی و به راستی نه مانیه رستوویت.

پیغه مبه ر ئیبراهیم سهلامی خوای لی بیئت ده لئی: ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي﴾
(الشعراء: ۸۲) واته: ئهو خودایه ی ته مام هه یه لیم خوش بیئت.

به ئارامگرتنی له سه ر ئاگر و ته سلیمبوونی به سه ربیرینی کوره که ی سه لماندی که شیایوی پیزگرتنه.

پیغه مبه ری خوداش (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموی: ((هیچ که سیک له ئیوه کار و کرده وه که ی پزگاری ناکات)) گوتیان: ئه تووش؟ فه رموی: منیش، مه گه ر خودا بمخاته به ر په حمهت و سۆز و به زه ییی خۆیه وه)) بوخاری و موسلیم گنر پیتیان وه.

ئه بو به کر خودا لئی پازی بیئت ده لئی: ئهی پیغه مبه ری خوا خۆم و ماله که شم هه ر هی تو نین؟!

عومه ر خودا لئی پازی بیئت ده لئی: ئه گه ر ئه ندازه ی هه موو زه ویم هه بی ئه وا له ترسی ئه وه ی له پيشمه ده یبه خشم به ر له وه ی بزانه هه وال چیه .

ئیبین مه سهوود ده لئی: خۆزگه که مردم زیندوو نه بمه وه .

عائیشه خودا لئی رازی بیټ ده‌لی: خۆزگه شتیکی بیټرخ بوومایه کهس باسی نه‌کردمایه.

ئه‌مه حالی سه‌رجه م ژیره‌کانه، خودا له هه‌موویان رازی بیټ.

له کۆمه‌لیک له پیاوچاکانی به‌نی ئیسرائیل شتگه‌لیک گێڤرداوه‌ته‌وه که نیشانه‌ی که م تیگه‌یشتنیانه له‌وه‌ی پوونم کرده‌وه چونکه ئه‌وان سه‌یری کاره‌کانیان کردووه و شانازی و متمانه‌یان پێ کردووه:

وه‌کوو باسی ئه‌و خواپه‌رسته‌ی له دورگه‌یه‌ک پینج سه‌ت سال خواپه‌رستی کرد و خودا هه‌موو شه‌ویک هه‌ناریکی بۆ ده‌نارد و ئه‌ویش داوای له خودا کرد له کړنووشدا بیمرینی، کاتی حه‌ش کرا پێی و ترا: به‌ په‌حمه‌تی من بپۆ به‌هه‌شته‌وه! گوته‌ی: به‌لکوو به‌ کرده‌وه‌ی خۆم. هه‌موو کرده‌وه‌کانی کیشرا بارته‌قای یه‌ک نیعمه‌ت نه‌بوو، گوته‌ی: ئه‌ی په‌روه‌رین! به‌ په‌حمه‌تی خۆت.

هه‌روه‌ها ئه‌هلی ئه‌و ئه‌شکه‌وته‌ی تاویره‌که ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که‌ی لێ گرتن: یه‌کیکیان به‌ کرده‌وه‌یه‌ک که ده‌بوو شه‌رم بکات له باسکردنی له خودا پاراپه‌وه ئه‌ویش ئه‌وه بوو بپیری زینای دابوو پاشان له سزاکه‌ی ترسا و وازی لێ هینا، خۆزگه ده‌مزانی ئه‌و که‌سه‌ی له ترسی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌ک سزا بدری وازی له شتیکی هیناوه شانازی به‌ چیه‌وه ده‌کات؟! به‌لکوو ئه‌گه‌ر شتیکی پێپیداو بووبایه و ئه‌و وازی لێ هینابایه ئه‌وا مافی ئه‌وه‌ی هه‌بوو شانازی پێوه بکات. ئه‌گه‌ر تیگه‌یشتبا شه‌رمه‌زاری هه‌وڵدان بیئاگای ده‌کرد له به‌خۆنازین، هه‌روه‌کوو یوسف سه‌لامی

خوای لی بیت و توویه تی: قَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي﴾ (یوسف: ۵۳) واته: نه فسی خوم ته بریبه و بیتاوان ده رناکه م.

یه کیکی تر لیگه پرا منداله کانی تا به یانی بگریین بو ئه وهی شیره که بداته دایک و باوکی. له م چاکه یه دا نازاردانی مندالان هه یه به لام تیگه یشتن قورسه. وه ک ئه وهی کاتی پییان وابوو باشیان کردووه زمانی حال و تی: ئه وهی داوایان کردووه بیانده نی، ئه وان داوای کریی کاره کانیا ن ده که ن.

ئه گه ر سه ختی تیگه یشتن نه بووایه هیه خۆبه زلزانیك به سه ر هاویره گه زه که ی خوی به گه وره نه ده زانی و هه موو که سیکی کامل ده ترسا و کرده وه که ی به که م و سووک ده زانی و وریا و ترساو ده بوو له که مته رخه میگردن له سوپاسکردنی نه و نیعمه تانه ی پیی دراوه.

تیگه یشتنی ئه م پوو نکراره یه سه ری خۆبه گه وره زانی شوپ ده کات و ده بیته هوی زه لیلی و سه رکزکردن، رابمینه و وردبه وه، ئه وه بنچینه یه کی گه وره یه.

۲۸۹- شهر مکردن له گوناھ

پئویسته کهسی ژیر له گوناھه کانی بترسیت ئه گهر ته و به شی لی کردن و له سهریان گریا.

من زۆرینهی خه لکم بینیه له قه بوولبوونی ته و به دلتیا بوونه ته وه وهك ئه وهی بلیت ئه وه یان به کلا کردبیته وه ! ئه مه شتیکی نادیاره !! پاشان ئه گهر خوداش لیان خۆش بوو بیت شهرمه زاری له کردنی گوناھه که ههر ده مینیتته وه .

ئه وه فرموده یه ی له (الصباح) دا هاتوو پالپشتی ترس دوا ی ته و به ده کات: خه لک دینه لای ئاده م سه لامی خوا ی لی بیت و ده لئین: تکا و شه فاعه تمان بو بکه ! ده لئیت: گوناھه که م... ده چنه لای نوح سه لامی خوا ی لی بیت، ده لئیت: گوناھه که م... هه روه ها ده چنه لای ئیبراهیم و موسا و عیسا سه لامی خوا یان لی بیت.. ئه مانه ئه گهر ته ماشای گوناھه کانیان بکه ییت زۆر به یان گوناھی راسته قینه نه بوون، پاشان ئه گهر گوناھیش بووین ئه وا ته و به یان کردوو و په شیمان بوونه ته وه به لام هیشتا لئی ده ترسن.

پاشان، شهرمه زاری دواى قه بوولبوونى ته وبه لاناچيٲٲ.. ئه م قسه يه ي فوزه يلى
 كورپى عياز په حمه تى خواى لى بيٲ چه ند جوانه كه وتويوه: ئه گه رچى چاپوشيت
 كردووه به لام هيشتا شهرمه زارين!

سويند به خوا ئاخ و ئوف بو كه سيك كه گوناھ و چيٲى ساتيك ه لده بزيٲى كه خم
 و خه فه ته كه ي هر له دلى ئيماندار ده مينيتته وه ته نانه ت ئه گه ر خوداش ليى خوش
 بيٲ.

تكايه زقر زقر وريا بن له هه موو ئه و شتانه ي ده بيٲته هوى شهرمه زارى.

ئهمه ش شتيكه زقر به كه مى توبه كار يان زاهيد بوى ده پروانيت چونكه ئه و پيى وايه
 ليخوشبوون به هوى ته وبه يه كى راستگويانه گوناھه كه ي راماليوه! ئه وه ي باسمرد
 وا پيويست ده كات به رده وام وريا و شهرمه زار بين.

۲۹۰- ترسناکي خراب تيگه يشتن

په نا به خوا ده گرین له خراب تيگه يشتن به تايبه تي له وانه ي به زانست ناودارن.

نيمامي نه حمده له (مسند) هکله گيږاوه ته وه که (نه بوو عه بدولږه حمان نه لسه لمي و حيببان کورې عه تيبه بووه مملانيان، نه بوو عه بدولږه حمان به حيبباني گوت: زانيوته چ شتيک هاوړيکه تي (واته عه لي) بوړر کرد. گوتي: نه و شته چيبه؟ وتي: قسه ي پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) که فهرموويه تي: ((په ننگه خودا ناگاداري نه هلي به در بووه و فهرموويه تي: چي ده تانه وي بيکن، من ليتان خوش بووم)) بوخاري و موسليم گيږايتيانه وه.

نه مه خراب تيگه يشتنه له نه بوو عه بدولږه حمانه وه کاتي وا گوماني بردووه که عه لي پالپشت به وه ي که خودا لي خوشبووه شهر و کوشتاري کردووه !!

ده بي بزاني که واتاي فهرمووده که نه مه يه: کاره کاني پيشووتان هر چيبه ک بوويت من ليتان خوشبووم. سه باره ت به لي خوشبووني دواتر نه وا نه وه ناگريته وه.

ثايا نه گهر له نه هلي به در - دوور له وان - شيرک پوويدا چونکه پاريزراو نين ثايا خودا سزاي نه ده دان؟! هه روه ها سه رپيچي و گونا هيش به هه مان شيوه.

پاشان ئەگەر گوتمان: فەرمووده که لیخۆشبوونی دواتریش دەگریته وه ئەوا واتای ئەوه یه چاره نووستان به رهو لیخۆشبوونه.

پاشان وازیینه له واتای فەرمووده که، چون دروسته موسلمان گومان له عهلی میری نیمانداران - خوا لیتی پازی بییت - بکات گوايه ئەوا پالپشت به وهی خودا لیتی خوش ده بییت کاری نادرست و ناجایه زی کردوه؟! حاشا و دوور له مه، به لگوو به به لگه یه که ناچاری کوشتاری کردوه شه پی کردوه، بۆیه له سه رهق بووه.

زانایان له وه جیاواز و ناکۆک نین که عهلی خوا لیتی پازی بییت شه پی هیچ که سیکه نه کردوه نیلا ههق له گه ل عهلی بووه، پیغه مبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) فەرموویه تی: ((خودایه! ههق چون سووپا ئەوا له گه ل وی بیسووپینه)) زۆر لاوازه، تیرمیزی گتیرایه وه.

ئەبوو عەبدولرەحمان هه لیه کی زۆر ناشیرینی کردوه، هۆکاری ئەوهش ئەوه بوو چونکه ئەو عوسمانی بوو (لایه نگری ئیمامی عوسمان بوو).

۲۹۱- زوهدی درؤیین

سهرنجی شتگه لیکى زاهیدانى ئەم سەردەمەى خۆمانم دا دیتیم نیشانەى دووپووی و
پووپامایین و بانگەشەى دلسۆزیش دەکەن:

وہ کوو: گۆشە یەك دەگرن، نە سەردانى ھاوړیپەك دەکەن و نە نەخۆشیک
بە سەردەکە نەو و بانگەشەى ئەو دەکەن گوايە دەیانەوئى لە خەلك دابړین و بە
خوایە رستى سەرقال بن، بە لکوو ئەمەیان بۆ ئەو یە تا ئاماژەیان پى بکړئ کە
دابړاون چونکە ئەگەر بیئە نیو خەلکەو و سام و هەببە تیان دەپرات!

خەلك پيشتەر وەها نەبوون... پيغەمبەرى خودا (صلى الله عليه وسلم) نەخۆشى
بە سەر دەکردەو و پيويستيبەکانى لە بازار دەکړى، ئەبووبە کر خوا لى رازى بىت
بازرگانى لە کوتال دەکرد، ئەبوو عوبەيدە کوپى جەراچ گۆپى هەلەدەکەند،
هەروەها ئەبوو تەلخەش، ئىبن سىرین مردووى دەشۆرد...

ھاوړپیکانمان لەناو خەلك بیدەنگى و سەركزى و خۆمراندىن نیشان دەدەن، ئەمەش
دووپوویبە، ئىبن سىرین بە پۆژ لەناو خەلك پیدەکەنى و بە شەویش دەگريا.

زاهیدم بینووە گۆشەى مزگەوت دەگړى و نوێژان دەکات، خەلك کۆدەبنەو و شەو
و پۆژ لە پشتى نوێژ دەکەن، ئەمە بۆى بلأو دەبیئەو و نەفسى بەسەرىدا زال دەبى

و حەز بە ستایش و دەسخۆشی دەکات، پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لەبارەى نوێژی سوننەتەو و توویەتی: ((ئەم نوێژە لە مائەوہ بکەن)) بوخاری و موسلیم گێرایتیانەوہ.

هاورپیمان ھەبە پۆژووی بەردەوام دەردەخات و بە قسەى خەلک دلخۆش دەبێ: فلان ھەمیشە بە پۆژووە!! ئەم گەمژەبە نازانی لە پیناوە خەلک ئەوہ دەکات، ئەگەر ئەمە نەبوایە بەردەوام بە پۆژووە نەدەبوو و خەلکیش دوو یان سێ پۆژ دەیاندیت بە پۆژووە، ئیتر ئەم ناوہى لێ دەپۆشت پاشان دەگەرایەوہ سەر پۆژووان، ئیبراھیمی کورپی ئەدھەم ئەگەر نەخۆش کەوتبایە خواردنی لە شساغانی لە کەن خۆی دادەنا (تا ئەوانەى سەردانی دەکەن و بزانی ئەو نان دەخوات و بێ پۆژووە).

زاهیدم بینوہ نوێژی بە یانی پۆژی ھەینی بۆ خەلک کردووە و ھەردوو سوپەتی (الفلق) و (الناس) بۆ خەلک خویندووە! واتە: قورئانم خەتم کردووە!! (مەبەستی ئەوہیە بە خەلک بلی ئەمشەو ھەموو قورئانم خویندووە و ئەمشەو دوا سوپەتە!!).

ئەم کار و کردەوانە لە دوورپووی و پووپاماییدا پوون و ئاشکران.

ھەیانە: دەوڵەمەندە و صەدەقات وەردەگرێ و گوێ بەوہ نادات لە ستەمکارانی وەرگرتبیت یان لە خیرخووزان، دەچیتە لای بەرپرسیان و سوالیان لێ دەکات و دەشزانی ئەم پارە و داھاتەیان لە کوێ بە دەست ھیتاوە.

بۆ خاتری خودا نییەت و نیازتان چاک بکەن چونکە زۆربەى ئەم کارانە پەتکراوہن.

مالیکی کوپی دینار گوتوویه تی: به وهی راستگو نییه بلین: با خوئی ماندوو نه کات!

با پیاکار بزانیته وهی مه به ستیه تی و نیازی کاره که ی بو نه وه له دهستی ده چیت که بریتیه له وهی دلّه کان ئاوری لی بده نه وه و پرووی تی بکن، هر کات نه و دلّسۆز و نیازی پاک نه بی له خو شه ویستی دلّه کان بیبهش ده بی و هیچ که سیك ئاوری لی ناداته وه، دلّسۆزیش خو شه ویسته.

نه گهر پیاکار زانی نه و دلّانه ی پوو پامایان بو ده کات به دهستی نه و که سه یه که نه و سه ریچی ده کات نه وای نه ده کرد.

چندان که سمان بینی جلوه رگی خوری له بهر ده کرد و خواپه رستی دهرده خست که س ئاوری لی نه دایه وه، یه کیکی تریش شمه کی باشی له بهر ده کرد و ده خه نیه وه و دلّه کانیش خوشیانده وی.

له خوا داوای دلّسۆزییه که ده که یین پزگارمان بکات و په نای پی ده گرین له پوو پاماییه که که کرده وه کانمان پووچه ل بکاته وه، نه و تواناداره.

۲۹۲- دونیا خانهدی تاقیکردنه وهیه

و نبوونی مه به سستی ته کلیف له مروّف نه زانییه، نه و پیچه وانهدی مه به سسته کان دانراوه. پیویسته مروّفی ژیر له گهلّ ئاوه ژوو بوونه وهی مه به سسته کان رابیتت، نه گهر دوعا و داوای گه یشتن به مه به سستی کرد، نه واه به دوعا کردن خواپه رستی کردوه: نه گهر مه به سسته که ی پیدرا سوپاس بکات و نه گهر ریش مه به سسته که ی نه هاته دی پیویست ناکات پیداگری له سهر داواکارییه که بکات، چونکه دونیا بو گه یشتن به مه به سسته کان نییه، با به خوی بلی: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ (البقرة: ۲۱۶) واته: رهنگه رقتان له شتیک بیت و بوتانیش باشر بیت.

له گه وره ترین نه زانیی (مروّف) نه وهیه له ناخه وه له بهر ئاوه ژوو بوونه وهی مه به سسته کانی تووره بیت، رهنگه له ناخه وه په لپ بگریت، یان له وانیه بلی: هاتنه دی مه به سسته که م زیانی نییه و دوعاکم گیرا نه بوو!! هه موو نه مانه به لگه یه له سهر نه قامی و که م ئیمانی و که م ته سلمیبوونی به حیکمهت.

کی هه یه مه به سستی هاتبیته دی پاشان تیک نه چوو بیت و تووشی گرفت نه بوو بیت؟!

نه مه ئاده م، ژیانی له به هه شت خووش بوو و لئی دهرکرا، نوح داوای کرد کوره که ی بزگار بکری به لام مه به سسته که ی پی نه درا، ئیبراهیمی خووشه ویست به ئاگر

تاقیکرایه وه، ئیسحاق به سه ربرین (راستییه که ی ئیسماعیله)، یه عقوب به ونبوونی یوسفی کوپی، یوسف به پووبه پوو بوونه وهی هوا و ئاره زوو، ئه ییوب تووشی نه خووشی بوو، داوود و سوله یمان به فیتنه تاقیکرانه وه... ئیتر هه موو په یامبه ران به م شیوه یه.. ئه وه شی پیغه مبه رمان موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) له برسیتی و نازار و ژیانی سهخت تووشی بوو دیار و زانراوه.

دوینا بۆ به لا و تاقیکردنه وه دانراوه. پئویسته که سی ژیر نه فسی خوئی له سه ر نارامگرتن پابینی و بزانیته و مه به ستانه ی به دهستی هیناوه لوتف و میهره بانیه، ئه وه شی نه ها توته دی له سه ر بنچینه ی سروشت و خوارسکی دونیا یه، هه روه ک و تراوه:

طِبْعَتِ عَلَیْ كَدْرٍ وَأَنْتَ تُرِيدُهَا صَفْوًا مِنْ الْأَقْدَاءِ وَالْأَكْدَارِ
وَمُطَقَّفِ الْأَيَّامِ ضِدَّ طِبَاعِهَا مُتَطَلِّبِ فِي الْمَاءِ جَنُودَ نَارِ

دوینا خوئی له سه ر ناخووشی دروست کراوه و توش ده ته وی پاک و بیگه رد بیته له ناخووشی و درکودال.. ئه وه ی بیه ویت دوینا پیچه وانه ی سروشتی دروستکراوی خوئی بیته ئه و داوای سکلێ ئاگر له ئاو ده کات.

ئا لیره دا هیز و لاوازی ئیمان دهرده که ویت. با ئیماندار له دهرمانه کانی ئه م نه خووشیه به کاربینی که ته سلیمبوونه به خودای خاوه ندار و ته حکیمی حکمه تی و بلیت: به پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) که گه وره ی هه مووانه و تراوه: ﴿لَيْسَ

لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ (آل عمران: ۱۲۸) واته: هیچ شتیك به دهست تو نییه.

پاشان به وه دلی خوی بداته وه که پینه دان له بهر ره زیلی نییه به لکوو بو سوود و به رژه وه ندیکه که نه و نایزانی و بو پاداشتدانه وهی نه و که سه یه که نارامی له مه به سته کانی گرتووه و تا خودا به و که سانه بزانی و بیناسیته وه که ته سلیم و رازی بوون... وه کاتی به لا و تاقیکردنه وه ماوه یه کی که مه و مه به سته کان هه لگراون و دوای که میکی تر پیی ده گات، وه که نه وهی بلتیت تاریکاییه که پروناک بووبیتته وه و سپیده ی پاداشت هه له اتبیت.

هه ر کاتی (مرؤف) ناستی به رز بووه و تیگه یشت که نه وهی پرویداوه مه به سته خودای گه وره بووه، نیتیر نیمانه که ی وای لی ده کات که نه و شته ی بویت که خودا ده یه ویت و به ته قدیری وی رازی بیت، نه گه ر نه وها نه بیت نه و له واتای راسته قینه ی به ندایه تی ده رچووه.

نه مه بنچینه یه که پیویسته سه رنج بدریت و له هه موو مه به سته کی ناوه ژوو کاری له سه ر بکری.

۲۹۲- له دەرگا و دیاریی دهسه لاتداران دوورین

خه لکک له زانایان و چیرۆکخوینانم دیت که دونیایان لی تهنگ ده بیته وه،
 به کسه ره نا ده به نه بهر تیکه لایبوونی دهسه لاتداران تا شتیک له مال و
 پاره که یان دهست بکه ویت و ده شزانن که دهسه لاتداران نه دنیا له پئی
 خوی به دهست دینن و نه له ههقی خوئی خه جی ده که ن.

زۆربه یان: نه گهر باج و زه و بیانه یهک (خراج) ی دهست که وت که پئیسته
 له سوود و بهرزه وه نده کان خه رج بکری که چی نه وه دایداته شاعیریکی!
 رهنگه نه وه سه ریا زهی له گه لیدایه شیایوی نه وه بیت مانگانه که ی ده دینار
 بیت ده هه زاری بداتی! له وانه یه غه زا بکات و نه وه دهسکه وته ی پئیسته
 به سهر سوپا دابه شی بکات بو خوی گلی بداته وه! نه مه بیجگه له و
 سته مه ی له مامه له کان ده کریت.

به کهم شت که به سهر نه م زانایه دیت نه وه یه سوود له زانسته که ی
 وه رناگیریت. پیاوچاکیکی پیاویکی زانای دیت له مالی یه حیای کوری
 خالیدی بهر مه کی دیته ده ری، وتی: په نا به خوا له زانستیکی بیسوود.

ئايا خراپەى نەبىنيوہ و، نكوولئى لئى ناكات؟! ئو خواردنەيان دەخوات كە بە ستم بە دەست ھاتوہ، چراى دلئى دەكوژتتەوہ و تاريك دەبئى و لە چيژئى مامەلەى خودا بئيش دەبئى، پاشان ھيچ كەس بە ھوى ويىوہ ھىدايەت نادرئى. بەلكو لەوانەيە كردنى ئەمە ھۆكارئىك بوويئىت بو گومراكدنى خەلك و دوورخستنەوہيان لە شوئىئى ھەلگرتنى!

ئو خوى و ميرەكەى ئازار دەدات چونكە (ميرەكە) دەلئى: ئەگەر ئەمن لەسەر پاستى نەبوومايە (ئەو زانايە) ھاوپئىتەى نەدەكردم و پەخنەى لئى دەگرتم. ئازارى پەشۆكيايئىش دەدات، جارئىك بەوہى دەبىنن ئوہى مير تئيدايە پاستە و جارئىكئىش بەوہى چوونە لاي و بئيدەنگبوون لە پەخنە و نكوولئىكردن جايەز و دروستە، يان دونيايان لە كن خۆشەويست دەكات، سوئند بە خوا سوود لە فراوانى و ھەراويى دونيايەك نبيە كە پئى ئاخيرەت تەنگ بكاتەوہ.

خەلكانئىك ھەبوون لە چەقەى گەرمای ئارەزووہكان ئاراميان گرت لەسەر تينوئىتئى دونيا تا پوژئى مردن لە شەپابى خۆشنوودى تئراو بوون و ياد و باسيان مايەوہ و نەوہ دواى نەوہ دەگئىردرايەوہ و تينوئىتئى دلانى دەشكاند و ژەنگى لادەبرد.

ئەمە ئىمام ئەحمەد، كاتئى ئاتاج دەبئى، دەچئىت گولەگەنمى كەوتووى دواى دروئىنە ھەلدەگريئەوہ و مالى دەسەلاتدار و سولتان قەبوول ناكات.

ئەمە ئیبراھیمی ھەربى پاقىلە دەخوات و ھەزار دینارى (المعتضد) پەت دەکاتەوہ .

ئەمە بېشرى حافى، برسىيە و نالەى دى، پىى دەوتىرى: شۆرباويك لہ ناردت بۆ دروست دەكەين؟ دەلى: دەترسم خودا پىم بلى: ئەم ئاردەت لەكوى ھىنا؟!

سويىند بە خوا باسوخواسى ئەم خەلکانە ھەر ماوہ و ئارامگرتنىش تەنھا چەشنى خەوہ نووچکەيەكە و چىژى شلپەوانىش پۆيشت و جەستەکان پزىن و دىنىش لاواز بوو.

ئەى ئەو كەسەى يارمەتى و تەوفىق دراويت ئارام بگرە ئارام! ئاوات بەو كەسە مەخوازە كە دونىاي بۆ فراوان كراوہ، تۆ ئەگەر سەرنجى ئەو ھەراوييەتدا دەبىنى لە دەرگای دىندا تەنگىيەكە! بە تەئويل جلەو بۆ نەفست شل مەكە، تەمەنت لە دونيا كەم و كورنە!

وساء اذا انقضيت يوم كسرى في سرور يوم صابر كسره

پۆژ كە پۆيشت، لەگەلدا چىژەكانى خوشبەخت و ئازارەكانى بەدبەخت دەپوات و حاليان وەكەكى ئى دىت.

ھەر كاتى نەفس لەبەر كەم ئارامىيەوہ ھاتوھاواری ئى ھەستا باسوخواسى زاھىدەكانى بۆ بخويىنەوہ ئىتر وازدېنى و شەرم دەكات و دەشكىتەوہ ئەگەر ھىممەت يان بىداری ھەبى، نمونەى بە شلپەويى عەلى كورپى

ٺه لمه ديني وقه بوولڪردني مال و پارهي ٺين ٺه بي دوٺاد و ٺارامگرتني
 ٺيمامي ٺه حمه دي بو بينه وه، چ جياوازيهه كي گه وره له نٺوان ٺه م دوو
 پياوه و ناووده نگان هه يه، بپوانه له باره ي هه ريه ڪيڪيانه وه چي
 ده گيڊرڊرڊه وه و باسي چي ده ڪري... ٺين ٺه لمه ديني په شيمان ده بيته وه
 ٺه گه ر ٺه حمه د گوتي: دينه ڪه م سه لامه ت بوو.

۲۹۴- بارودۆخی خراپی موسلمانان

له حالوباری خهك وردبوومه وه، دیتم زۆرینه یان جلّهوی به ندایه تییان له ئهستۆ دارنیوه، ئهگه ر خواپه رستییان کرد ئهوا وهکوو عادهت و نه ریت وایه یان به و جۆره دهیکه ن که پیچه وانهی مه به سته کانیا ن نه بیّت که دلان ئازار بدات:

زۆریه ی ده سه لاتداره کان له پښگای خراپه وه مالّ و پاره وه ده ست دینن و له پښگای نه شیواو خه رچی ده که ن وه کوو ئه وه ی خۆیا ن خاوه نی بن و مالی خودا نه یی! ئه گه ر یه ککیکیان به ناوی خودا غه زای کرد و مالّ و پاره ی ده ست که وت ئه وا بوّ خۆی گلی ده داته وه و به ئاره زووی خۆی چۆن هه ز بکات ده داته هاو پښکانی!!

زانایانیش له بهر زۆر هه ژاری و زۆر چلّیسییان هاوساز و هاوئاوازی میره کان ده بن و ده چنه سه ر پښکه ی ئه وان!

بازرگانه کانیش له سه ر گریبه سته خراپه کانیا ن! په شوکیانیش له گونا ه و سه رپښچی و پشتگروڤخستنی لایه نی شه ریه تن، ئه گه ر هه ندی مه به ستیا ن له ده ست بچیت په نگه بلّین: نامانه وی نوپژ بکه ی ن! خودا په حمه تیا ن به سه ردا نه بارینئ... زه کات ناده ن و ازیا ن هیناوه له فه رمانکردن به چاکه .

خه لك هه يه دواكه و تنى سزا ده سخه روى ده كات و هه يانه دنيايه له ليخوشبوون و
 زۆربه شيان ئيمانين شلوق و له رزۆكه، له خواى گه و ره ده پارتيينه وه به موسلمانى
 بمانمرينييت.

۲۹۵- په یداکردنی بژیوی مالومندال

له شته سهیره کان ئه وه یه دینی خاوهن مالومندال سه لامهت بیټ ئه گهر بیکار و دهسته نگ بوو، وینه ی وی وه کوو وینه ی ئه و ئاوه یه که ئه گهر به رده می گیرا ئه و له ناوه وه کار ده کات تا که لینیک بکاته وه، خاوهن مالومندالیش ئه وه ایه، ئه گهر تووشی ته نگه سستی بوو ئه و به رده وام هه ولّ ده دات پښکایه ک بدوزیته وه، ئه گهر نه یتوانی حه لالّ به ده ست بیټی ئه و له وه ده سه یتانی گومانلیکراو و شو بو هاته کان شلر ه وی ده کات، ئه گهر دینی کز بوو ئه و ده ست بۆ حه رام دریژ ده کات.

نیماندار ئه گهر زانی له نان په یداکردن لاوازه ئه و هه ولّ ده دات خوی له په رین بپاریژی و ئه گهریش مندالّ هاته دونیا وه ئه و خه رچی که م ده کاته وه و به که م قه ناعه ت ده کات.

به لام ئه وه ی هیچ کار و کاسبییه کی نه بیټ وه کوو زانایان و زاهیدان ئه و سه لامه تییان دوور و ده گمه نه، چونکه داهاتی سولتان و خاترگرتنی په شوکیانینان لی بپراوه، ئه گهر مالومندالیان زۆر بوو ئه و دوور نییه ئه وه ی تووشی نه فامه کان بووه یه خه ی ئه وانیش بگریټ.

هەر یه کێك له وان توانای ههیه به نووسینهوه و شتی تر نان پهیدا بکات با ههولێ بۆ بدات له گهڵ که مکردنهوهی خهرجی و قهناعهتکردن به کهم، چونکه ههریه کێکیان ئهمۆ شلپهوهی بکات حهرام دهخوات، چونکه له ستهمکاران وهرده گرێت به تاییهتی به بیانوهی ههولدان بۆ نان پهیداکردن و زوهدهوه.

ههریه کێکیشیان مال و پارهی ههبوو با ههولێ گهشه پێدان و پاراستنی بدات، کهس نهماوه باودان (پێتاری) ههبی یان قهرز بدات، ههموو خهڵک وایان لێ هاتوو ده لێی مال و پاره دهپهرستن، ههر کهسی مال و پارهی خۆی پاراست ئهوا دینه کهی پاراستوو.

گۆی به قسهی ئه و نه زانانه نادریت که فرمان به ده رکردنی مال و پاره ده کهن، ئیستا ئه مه کاتی نییه.

بزانه، ئه گه ر خاترجه م و دلنیا نه بیت نه زانست به ده ست دیت و نه کار و کرده وه، نه مه شغوولبوون به بیرکردنه وه له گه و ره ییی خودا.

پێشینان به شتگه لێك خاترجه م ده بوون، زۆربه یان هه موو سالیك له خانه ی دارایی (بیت المال) پشکێکیان هه بوو، ده گه یشته ده ستیان و لێیان زیاد ده بوو... هه یانبوو مال و پارهی هه بوو بازرگانی پێوه ده کرد، وه کوو سه عیدی کوپی موسه ییب و سوفیانی کوپی موباره ک، خاترجه م و دلنیا بوون.

سوفیان له بارهی ماله که یه وه و توویه: ئه گه ر تو نه بووایه ی ده یانکرده مه ده سته سپر!

كالايه كى ئىبن موبارهك ون بوو، گريا و گوتى: ئو راگرى دینه كه مه!

كومەلئك هه بوون به بهخششى ئو برايانهى منەت ناكەن پازى و خوښنوود بوون:
ئىبن موبارهك پارهى بۆ فوزهيل و غهبرى وىش دەنارد.

(لهيسى كوپى سهعد) سوڤاغى پياوه گه و ره كانى ده كرد، هه زار دىنارى بۆ ماليك
نارد، بۆ (ئىبن له هيعه) هه زار دىنار و، هه زار دىنار و كه نيزه كيكي سى سهت دىنارى
دايه مه نصوصو كوپى عه ممار.

دونيا هه ره له سه ره ئه مه بوو تا نه ريته كه به ره و پووكانه وه و نه مان چوو، بهخششى
ده سه لاتداران كه م بوويه وه و ئه و برايانه ش كه م بوونه وه كه باودان (پىشار)يان
هه بوو... به لام ئه م كه مه ش هه ره باش بوو و گرفتى زه مانى چاره سه ره ده كرد... به لام
ئه م سه رده مه مان هه موو ده سه ته كان قووچاو بوون تا گه يشتۆته ئه وهى زه كاتدانى
واجببش كه م بۆته وه!

ئه و كه سه چۆن خاترجه م ده بىت كه ده يه وىت زانايان و زاهيدان بۆ په يدا كردنى
ناتيك شه و و پۆژ كار بكەن، ئه مه كارى ئه وانيش نيبه و لىيشى نازانن!؟

ديتمان كه دۆخه كه واىكرد ناچارى داوا كردن له ده سه لاتداره كان و شلپه وى له
وه رگرتنى شتى نه شياو بن و زاهيدانى به ره و ئه وه برد له پىناو وه ده سه هيتانى
دونيا دا مه رايى و خوڻواندن بكەن.

بۆ خاتری خوا ئه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌ته‌وی دینه‌که‌ی بیاریزیت! چەند جارێک ئامۆگاریم کردی خه‌رجی و ده‌سه‌لای که‌م بکه‌وه و تا ده‌توانی په‌یوه‌ندییه‌کان سووک و ته‌نک بکه‌وه و ئه‌و دره‌مه‌ی پیتته‌ بیپاریزه چونکه دینه‌که‌ته! تێ بگه له‌وه‌ی پوونم کرده‌وه!

ئه‌گه‌ر نه‌فس بۆ مه‌به‌سته‌کانی خۆی هاتوهاواری کرد پیتی بلی: ئه‌گه‌ر ئیمانته‌یه ئارام بگره، ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی به‌ له‌ناوبردنی دین دونیای فانی به‌ده‌ست بیتی ئه‌وا سوودی بۆت نییه، بیر له‌و زانایانه بکه‌وه که پاره‌یان له‌ پیتی ناشه‌رعییه‌وه به‌ده‌ست هینا دین و دونیایان پویشته و له‌ده‌ستدا! بیر له‌ زانایه‌ پاستگویه‌کانیش بکه‌وه و هه‌کوو نه‌حمه‌د و بیشر، پوژگار پویشته و یادی باشیان مایه‌وه.

خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ (الطلاق: ۲ - ۳) واته: هه‌ر که‌ستێک ته‌قوای خودا بکات ده‌روویه‌کی ئی ده‌کاته‌وه و به‌ جوړێک پوژی ده‌دات هه‌ر به‌ خه‌یالیشیدا نه‌هاتبیت و حیسابی بۆ نه‌کردبیت..

پوژی خوداش به‌ ئاسانکردنی ئارامگرتن له‌سه‌ر به‌لا و تاقیکردنه‌وه ده‌بیت، پوژانیش ده‌پوون و سه‌ره‌نجامی ئارامگرتنی جوانیش هه‌ر جوانه.

۲۹۶- له گه ن ژنه کانتان باش بن

پياويك سكالاي شهوي له كن كردم گوايه پقي له ژنه كه يه تي، پاشان
گوتي: له بهر چه ند شتيك ناتوانم لي لي جيا بيمه وه، وه كوو: قه رزي نوري
له سهرم و منيش نارامم كه مه، بهرده وام قسه له زارم دهرده پهرې و سكالاي
ده كه م، چه ند وشه يه ك ده ليم كه ده زاني من رقم ليه تي.

پيم وت: نه مه سوودي نيه، به لكوو ده بي له دهرگاي خو يه وه بوي بجيت!

پيوسته خوت به ته نيا دانيشيت و بير بگه يته وه و بزانيت كه نه و به هوي
گوناهه كانه وه به سهرتدا زال كراوه، توش نور داواي ليووردن له خودا بگه
و بگه پيوه.

سه باره ت به بي زاري دهر پرين و نازارداني، نه وا سوودي نيه، هه روه كوو
حه سه ني كوري حه ججاج وتوويه تي: سزايه كه له خودا وه بو تان هاتووه، به
شمشير پوويه پووي سزاكه ي مه بنه وه، به لكوو به داواي ليخوش بوون
پوويه پووي ببنه وه.

بزانه تۆله پایه و مه قامی گرفتاریت و به ئارامگرتن پاداشتت هیه: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ (البقرة: ۲۱۶) واته: پهنگه پقتان له شتیک بیت و بۆتانیس باشتر بیت.

به ئارامگرتن له سه ر ئه وهی بریاری له سه ر داوه و هیناویه ته پیش مامه له له گه ل خودا بکه و داوای ده رووکردنه وهی لی بکه، نه گه ر داوای لیخوشبوون و ته ویه کردن له گونا هه کان و ئارامگرتن له سه ر بریاری خودا و داوای ده رووکردنه وهت به یه که وه کۆ کرده وه ئه و سۆ جوړ خوا په رستی هاتۆ ته دی که پاداشتی هه مووان و هر ده گریت.

کات به شتی بیسوود به فیرو مه ده، وا گومان مه به که تۆ ئه وهی ته قدیر کراوه وه پاش ده ده ییت: ﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا﴾ (الأنعام: ۱۷) واته: نه گه ر خودا تووشی ناخۆشی و زیانیکت بکات هه ر ئه و ده توانی له سه رت لابیات..

گیڤدراوه ته وه که پۆژیک سه ربازیک چووه ته مالی (ئهبی یه زید) ئه ویش بینیویه تی و به هاوپییه کی گوتووه: بپۆن فلان شوین، قوپه تازه و شله که ده ربینه، له پوویه که وه گومانیکه تی دایه. ئه ویش چوو ده ری هینا، ئیتر سه ربازه که پۆیشت.

به لام ئازاردانی تۆ بۆ ژنه که هیه پوویه کی نییه چونکه ئه و زالکراوه، با کار و مژوولبوونت به غه یری ئه مه وه بیت.

له هندی له پیشینان گتیردراوه ته وه که پیاویک جنیوی پی داوه، ئه ویش
پومته تی له سهر زهوی داناوه و وتویه تی: خودایه! له م گونا هم خوشبه
که به هویه وه ئه مهت به سهردا زال کردم.

پیاوه که گوتی: ئه م ژنه زیاد له حه د خوشی دهویم و زور باش خزمه تم
دهکات به لام رقی من بوی له ناخ و دهروونم ره گی داکوتاوه.

پیم وت: به نارامگرتن له سهری، مامه له ی خودا بکه، پاداشتت ده دریتته وه.

به ئه بی عوسمان نه یسابووری وترا: ئه و کاره چیه که زور ئومیدت پی
هیه؟ گوتی: له که نجیتیمدا که سوکارم هه ولیان ده دا ژن بینم، منیش ملم
نه ده دا.. ژنیک هاته لام و گوتی: ئه ی ئه بوو عوسمان! ئه من حه زم لی
کردوویت و بو خاتری خوا داوات لی ده که م هاوسه رگیریم له گه ل بکه. باوکیم
هینا که هه ژار بوو، لیی ماره کردم و دلی پی خوش بوو. کاتی ژنه که هاته
کنم دیتم کویر و شهل و ناته واوه، ئه وه نده خوشی ده ویستم نه یده هیشت
بچه ده ری، منیش بو ئه وه ی دلی نه شکینم داده نیشتم، ئه که رچی له
ناخه وه رقم لیی بوو به لام هیچ رقیکم بوی پیشان نه ده دا.. پازده سال
ئه وها مامه وه تا مرد، هیچ کاریکم هینده ئومیدم پی نییه جگه له وه ی دلم
نه شکاند.

پیم وت: ئەمە کاری پیاوانە! هاتوھاواری کەسی گرفتار بە بێزاری دەربیرین
و دەرخستنی پقوکیڤه چ سوودیکی بۆی هەیه؟! بە لکوو پێگای باش
ئەو هیه بۆم باس کردیت: تەو به کردن و ئارامگرتن و داوای دەرووکردنەوه.

ئەو گوناھانە وەبیر خۆت بهینەوه کە ئەمە سزاکە یەتی، ئەگەر دەروویەک
کرایەوه ئەوا باشە وەگەرنا ئارامگرتن لەسەر بپاری خودا خواپەرستییه.

ئەگەر لە دڵیشەوه نەبێ بەلام خۆشەویستی خۆتی بۆ دەرخە با بەزۆر
لەخۆکردنیش بێت.

کۆتوبەند هیچ گوناھێکی نییه تا سەرکۆنە بکری، بە لکوو دەبێ مەشغول
بیت لەگەڵ ئەو کەسە ی کۆتوبەندی کردووه.

۲۹۷- خاترجه می و خه ئوه ت

گومانی تیدا نییه که دلی باوه پدار به خودا و فرمانه کانی پیوستی به وه یه سه رقال بیت به یاد و گوپراه لئی و جیبه جیکردنی فرمانه کانی، ئەمەش پیوستی به خاترجه می و دلنیا ییه، سروشتی مرؤفیش به و حه زه ی بۆ ئاره زوه کان تیدا دانراوه به سه بۆ ئەوه ی خاترجه می و بیر و ئەندیشه په رتوبلاو بکات.

پیوسته مرؤف هه ول بدات بیر و خه یال و کۆششی کۆبکاته وه بۆ ئەوه ی دلی یه کلا ببیته وه بۆ یادی خوی گه وره و جیبه جیکردنی فرمانه کانی و خۆئاماده کردن بۆ دیداری، ئەوهش به وه دیته دی ریگره کان نه هیلرین و واز له و شتانه بیئی که مه شفغولی ده که ن، ناشکری هه موو ریگری و کۆسپه کان به جاریک نه هیلرین به لکوه پیوسته ئەوانه نه هیلرین که له توانادا هه یه.

نه مبینیوه له دووشت زیاتر ببیته مایه ی په رتوبلاو کردنی بیر و خه م و ئەندیشه ی دل:

یه که م: گوپراه لئی هه ر شتیک بکه یت که نه فس حه زی لییه تی و داوای ده کات، ئەوهش له هیچ سنووریک ناوه سستی، دین و دونیا ده پروات و هه موو مه به سته کهش به ده ست نایه ت، وه کوه ئەوه ی هه موو خه م و هه ولکی بۆ ژنانی جوان بیت یان له

كۆكردنه وهی مالّ و دارایی، یان له خواستی سه روکایه تی... هاوشیوهی ئه م شتانه .
ئه مانه شتگه لیکن بیر و هۆش و کۆشش وه ها په رشوبلاو ده کهن که کۆناکرینه وه،
ته مه ن ده روات و هه ندی له مه به سته کانی نایه نه دی!

دووهم: تیکه لیبوونی خه لک - به تایبه تی په شوکییان - و هامۆشوی ناو بازار،
چونکه نه فس داوای ئاره زووه کان ده کات و کۆچکردن له دونیای بیر ده چیته وه و
حه ز به ته نبه لی له گوپرایه لی و بیکاری و بیئاگایی و پالدانه وه ده کات، ئه و که سه ی
ده قی گرتووه به تیکه لیبوونی خه لک سه خته بوئی به زانست یان خواپه رستی
مه شفول بیّت، ئیتر به رده وام تیکه لیان ده بیّت تا ئه وهی غه بیهت و کات
به فیرۆدانی له هیچدا له کنی ئاسان و ئاسایی ده بیّت.

هه ر که سیك ده یه وی خاترجه م بیّت و هه ولّ و کۆشش و خه می جه م بیّت با
گۆشه گیر و داپراو بیّت، به جوړیک دهنگی هیچ که سیك نه بیستی، ئه و کات دل
له گه لّ زانست و زانیاریه کانی ته نها ده بیّت و نه فس هاوپییه کی وه کوو ئاره زووی
ده ست ناکه وی تا ئه و شتانه ی بیربخاته وه که حه زی لییه تی، ئه گه ر ناچار ی
تیکه لیبوون بوو با به ئه ندازه و سنوور بیّت، هه روه کوو بوق که میك بو هه واگۆرکی
دیته ده روه پاشان ده گه رپته وه ناو ئاو.

ئه مه ریگای سه لامه تییه، سه رنج بده سووده کانی، بوّت باش و سوودبه خش ده بی.

۲۹۸- جویندان به پۆزگار

هیچ موسیبه تیکم نه دیوه گرفتاری خه لک بوویت گه وره تر له جویندانیان به زه مان و عه یبه گرتنیان له پۆزگار و سه رده م.

ئه مه له سه رده می نه فامی و جاهیلییه ت بوو پاشان پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه هی له وه کرد و فه رموی: ((لا تَسْبُوا الدَّهْرَ، فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ)) رواه البخاري و مسلم.. واته: سویند به زه مان و پۆزگار مه دهن، چونکه خوای گه وره خولقیته ری سه رده م و پۆزگار ه..

مه به ستی ئه وه یه: ئیوه جنیو به و که سه ده دهن که په رتوبیلوی کردوون و که سوکاری مراندوون و دهیده نه پال سه رده م و پۆزگار، بکه ری ئه وه ش خوای گه وره یه.

سه یرم هات چون نه خۆشه کان به م حاله یان زانی و هیشتا له سه ر په وشتی ئه هلی نه فامیین و نه گۆپاون؟! ته نانه ت په نگه ویزه وانه زیره ک و ژیره کان - به گومانی خویان - کۆبینه وه و هیچ ئیشیکیان نه بیّت جگه له زه مکردنی پۆزگار! په نگه دونیا بکه نه خودا و ده لئین: دونیا وای کرد و وای چی کرد!! ته نانه ت بینیومه (ئه بی قاسم ئه لحه ریری) ده لی:

ولا تعاصمى الدهر وهو أبو الردى عن الرشد فيه أحوال ومقاصد

تعاميتى متى قيله إني أفر عمى ولا غرر أنى يخذو الفتح عند والده

کاتی پوژگار له هه موو لایهک و مه به سستیکی چاوی له تیگه یشتن نووقاند، منیش
چاوم نووقاند تا نه وهی و ترا من من وه کوو کوپر وام، هیچ سهیر نییه کوپر چاوه
باوکی بکات!!

خه لکیکم بینیه پیمان وایه زانا و تیگه یشتون و خویان له مهش ناپاریزن! نه مانه
نه گهر مه به ستیان له پوژگار تیپه ربوونی کات و زه مان بیته نه وا زه مان نه
هه لبراردنی هه یه نه مه به ست، پاست و گومرایی لیک جیانا کاته وه، ناشبیته
سه رزه نشته بکری، چونکه زه مان پرکخراوه نهک پرکخهر، هه لسوکه وتی تیدا ده کری
و هه لسووپراوه نهک هه لسوکه وت بکات و هه لسووپرینه ر بیته.

گومان نابری که سی ژیر ناماژه بکات به وهی که زه مکر او و پوو وه رگیپر له
تیگه یشتن و پیگه یشتن، برپارخراپ زه مان و پوژگار بیته!

نه وانه شی باوه پیمان به پوژگار هه یه و جنیوی پی ده دن له گریبه ستی نیسلام
دهرچوون و نه شته ناشیرینانه یان داوته پال خولقینه ر و پیمان وایه که
حیکمه تی که موکورتیه و کاری ناراستی کردووه، هه روهک ئیبلیس له باره ی
به گهره تر زانینی ئاده م باوه پی و ابوو.

ئەمانە لەگەڵ ئەم لادانەیان، بیروباوەری ئیسلام و نوێژکردن سوودی بۆیان نییە،
بەلکۆ لە بیباوەپان خراپترین، خوای گەورە کاروباریان پێک و پاست نەکات و
پێنوێنی پێی راستیان نەکات!!

۲۹۹- به فیروذانی تہمن

لہو سہیر و سہمہرانہی لہ خوّم و ہموو خەلک دەیبینم: مەیل و ئارەزووہ بۆ
 بیئاگابوون لہوہی لہ دەستمانہ لہگەل ئوہی دەزانین تہمن کورتہ و پاداشتی
 زۆری ناخیرہ تیش بہ ئەندازہی کارکردنی ئیرہیہ.

ئەہی تہمەنکورت! سوود لہم دوو پۆژہی دنیا وەرگرہ و چاوہ پئی ساتی مردن بہ!
 ئامان، نەکەیت دلت بہ شتیک سەرقال بکەیت کە بۆی دورست نەکراوہ و نەفس
 ناچاری تالی بکە و ئەگەر ملی نەدا سەرکوتیکە و جلەوی بۆ شل مەکە چونکە تۆ
 لەناو لہوہ پگادایت نەوہک دوورکەویتەوہ و لیت ون بیت.. کەسێک لہ گەرمەہی شەردا
 بیت عەیبہ بۆی خوئی بدزیتەوہ و خوئی بہ شتی ترمە شغول بکات.

۳۰۰- پاراستنی نهینی

چەند جار ئەم واتایەم لەم کتیبەدا دووبارە کردۆتەوێ ئه‌ویش بریتییە لە پاراستنی نهینی و وریابوون لە کرانه‌وه‌ی نه‌شیاو لە بەردەم خه‌لك.

په‌نگه‌ كه‌سیكى كراوه و ناشوبۆش لە بەردەم كه‌سیك كه به هاورپیی دادەنێ
لەبارەى هاورپیه‌كیه‌وه یان لەبارەى دەسه‌لاتداره‌وه قسه‌یه‌ك بكات و به‌لایه‌وه
گرینگ نه‌بێ، ئەوه ببیتە هۆی له‌ناوچوون.

ئامۆژگاری ئەو كه‌سه‌ی دل و دهره‌ون پاكه و گومانی باش به خه‌لك ده‌بات ده‌كه‌م
كه: خۆی له خه‌لك بپاریزێت و له‌بارەى خه‌لكه‌وه قسه‌یه‌ك نه‌كات كه بۆ خه‌لك باش
نه‌بێت و فریو نه‌خوات به‌و كه‌سه‌ی هاورپیه‌تى یان دیندارى ده‌رده‌خات، خراپى و
په‌سى هه‌موو كه‌سیكى گرتۆتەوه.

۳۰۱- یادی راسته قینهی خودا

سهرنجی خواپه رستی زۆربهی خه لکم دا دیتم بریتیه له عادهت و خووپۆه گرتن، به لام بیدار و به ناگایان عادهت و نه ریته کانیشیان خواپه رستی راسته قینهیه .

بیتاگا وه کوو عادهت ده لئى سوبحانه لالا! به لام بیدار و به ناگا به رده وام بیر له سه یروسه مه ره کانی مه خلوقات یان گه وره ییی خودا ده کاته وه، بیر کردنه وه له وه دا ده بیزۆینی و ده لئى: سوبحانه لالا، پاکوبیگه ردی بۆ خودا.

ئه گه مرۆف بیر له هه ناریک بکاته وه و سه یری پیزکردنی دهنکه کانی و پاراستنی به تویکل بکاته وه نه وه ک گچکه و پووج بیته وه، هه روه ها بیر له مانه بکاته وه: بوونی ناو له ناو تۆو و دهنکۆله و دروستکردنی تویکلێک بۆ پاراستنی، دروستکردنی بیچوو له سکی هیلکه، مرۆف له مندالدانی دایک... مه خلوقاتى تریش، ئه م بیر کردنه وه یه هه لئنا بۆ به گه وره گرتنی خودای خولقینه ر و گوتی: سوبحانه لالا! ئه وا ئه م ته سبیحه به ره مه ی بیر کردنه وه یه .

ئه مه ته سبیحه بیدار و به ناگایانه ... به رده وام بیر کردنه وه یان له جووله و گه ردایه، ئیتر به م ته سبیحاته خواپه رستییان هاتۆته دی و مسۆگه ره .

ههروهها بیر له گوناها ناشیرینهکانی پیشوو دهکهنهوه و نهو بیرکردنهوهیه دهبیتته
هۆی جوولهی ناخ و نیگه رانیی دل و په شیمانایی نهفس، نهوش وا دهکات بلین:
خودایه داوای لیخۆشبوون دهکه م (نهسته غفیرو لالا).

نه مه بریتیه له ته سبیح و داوای لیخۆشبوون.

به لام بیئاگاکان نهوه وه کوو عادهت ده لین.. بیگومان جیاوازییه کی زۆر له نیوان هه ر
دوو کۆمه له دا ههیه.

۲۰۲- دایران له خه لک

خوآپه رستی و زوهد و مژوولبوون به ناخیرهت پاک و پوخت نابی ئیلا به دایرانی ته او له خه لک نه بی، به جوریک له کاتی پیویست نه بی نه بیانبینی و نه قسه یان بیستی وه کوو نویژی هینی یان به کومه ل، له و کاتانه ش هر خوی لیان بیاریزیت.

ئه گهر زانا بوو دهویست سوودیان پی بگه یه نی ئه وا کاتیکی دیاریکرویان بو دابنیت و له قسه کردن له گه لیان خو بیاریزیت.

به لام نه وهی ئه مرۆ هاموشوی بازار دهکات و له گه ل ئه م جیهانه تاریکه دا کرین و فروشتن دهکات و شتی خراب و ناشیرین و نارپک ده بینی، ناگه ریته وه مال ئیلا دلی تاریک داهاتوه.

مورید ده بی ده رچوونی ته نی بو بیابان و گورستانه کان بیت. کومه لیک له پیشینان کرین و فروشتنیان ده کرد و خو یان ده پاراست، له گه ل ئه وه شدا بو پاکه کانیان کات ساف و پاک نه بوو تا له خه لک دایرا.

ئه بوو ده رداء و توویه: خوآپه رستی و بازرگانیم کرد، به یه که وه دانوویان نه کولا، منیش خوآپه رستیم هه لبارد.

هەر که سیک توانای پاریزی سوود به خشی هه بوو و ناچار بوو له بهر خاتری
خیزانه که ی تیکه لای و کار بکات با وه کوو که سیک که به ناو دپودالدا ده پروات خوئی
بپاریزیت هه رچه نده سه لامه تبوونیشی دووره .

۲۰۲- خۇپاراستن له گومانلیکراوهکان

هر كه سېك دلیكى پاك و چیژی لالانه وهی پیدرا با ئاگای له حالی بیت و له گۆران
خوی بیاریزیت! به بهرده و امیوونی ته قوا، ئەم حاله ی بهرده و ام ده بیت.

ئەمن دلیکی پاك و مونا جاتی ته نیاییم پیدرا بوو، یه کیک له خاوهن پۆسته کان
داوه تی کردم و نه ده کرا نه چم، له خواردنه کهیم خوارد، تووشی چه ندان کیشه و
ناخۆشی بووم و ده موده ست سزا کهیم بینی و ماوه یه ک بهرده و ام بوو، دلم لی سه ندرا
و هه موو ئەو خۆشی و چیژه ی هه مبوو له ده ستم دا.

وتم: سهیره! من له مه دا وه کوو نۆرلیکراویک بووم! (بوچی ئەم سزایه درام؟)
بیرم کرده وه، ده کرا به چه ند پاروویه کی گچکه دۆخه که به ری بکه م به لام ته ئویل و
لیکدانه وه وای کرد ئەم خواردنه به ئاره زوویه کی زیاتر له به پیکردنی به مودارات
بخۆم.

نه فس وتی: جا من له کوپوه بزانه که خود و سه رچاوه ی ئەم خواردنه هه رانه؟!
ئاگایی گوتی: ئەی کوا خۇپاراستن له گومانلیکراو و شوبوهاته کان؟!
کاتی پاروویه کم به ته ئویلکردن خوارد و به ته بیات خواستم، به له ده ستمدانی دل
تووشی گرفتی که وره بووم، ئیتر خاوهن دل و بیناییه کان په ند و وانه وه ریگرن!

۳۰۴- بیر و دئی ئیماندار وابستهی ناخیرهته

هیممتهی ئیماندار وابستهی ناخیرهته، هه موو ئه وهی له دونیادایه به ره و یادی ناخیرهته ده یجوولئینیت، هه ره که سی شتیك مه شفغولی بکات ئه وایه هیممتهی ده بیته کاری ئه و شته.

نابینی که ئه گه ره پیشه وه ره ان بچه نیو خانوویه کی ئاوه دانه وه ده بیینی کوتالفرۆش سه ییری مافوور و پرایه خه کان ده کات و نرخیان دیاری ده کات، دارتاش سه ییری بنمیچه که ده کات و نژیار (به ننا) ده پوانیته دیواره کان و جولا ته ماشای چنراوه کان ده کات.

ئیماندار ئه گه ره تاریکاییه کی بیینی تاریکاییی گۆری بیرده که ویته وه، ئه گه ره نازارده ریکی بیینی سزای بیرده که ویته وه، ئه گه ره ده نگیکی گه وهی بیست فووی که په نای بیرده که ویته وه، ئه گه ره بیینی خه لک نووستوون مردووه کانی گۆری بیرده که ویته وه، ئه گه ره چیژیکی بیینی به هه شتی بیرده که ویته وه، هیممتهی وابستهیه به وهی له ویتیه، ئه وهش مه شفغولی ده کات له هه موو ئه وهی ته وایه بووه.

گه وه ترین شت له لای ئه وهیه که به رده وام خه یالی مانه وهی له به هه شت ده کات و مانه وهشی ناچیری و به رده وامه و تووشی هیچ ناخوشییه ک نابیی، کاتی خوی دینیتته

به رچاو که له ناو ئه و چۆزه بهرده و امانه دا ده خوولیتته وه که ته و او نابن خه ریکه له خوشیبیان خه نی ده بی و ئیتر ئه و شتانه ی له ریگای گه یشتن به م به هه شته دینه ری ی له کن ئاسان ده بی له ئیش و نه خووشی و تاقیکردنه وه و له ده ستدانی خوشه ویست و شالوی مردن و چاره سه رکردنی خه م و ناخوشیبه کانی، ئه و که سه ی په رۆشی که عبه یه ماندوو بوونی ریگای له کن ئاسانه، ئه وه ی شه یدای له شساغیبه گرینگی به تالیی ده رمان نادات و ده زانی که باشیی به ره م و به رو بوومی ئه وی به ئه ندازه ی باشیی توی ئیره یه، بویه ئه و باشترین هه لده بزیری و چاندن له تشرینی ته مه ن بی ساردبوونه وه ده قوزیتته وه.

پاشان ئیماندار خه یالی چوونه ناو دۆزه خ و سزا ده کات، ژبانی ناخوش ده بی و نیگه رانی زیاد ده بی.

به هه ردوو حال له دنیا و ئه وه ی تییدایه مه شفوقل ده بی، جاریک دلی له چۆله وانیی شه وق سه رگه ردانه و جاریکی تر له بیابانی ترس، هه یچ ئاوه دانیه ک نابینیت.

ئه گه ر مردن به خه ی گرت گومانی به سه لامه تبوون به هیز ده بی و ئومیدی بزگاربوونی بۆ نه فسی هه یه، ئیتر له سه ری سووک ده بی.

کاتی چوه ناو گوڤه وه و فریشه کانه هاتن پرسپاری لی بکه ن هه ندیکیان به هه ندیکی دیکه یان ده لئین: وازی لی بینن، تازه ئیسراحه تی کردوه.

داوا له خوای گه وره ده که ین بیدارییه کی ته واومان بداتی که به ره و چاکه کان
 بمانبزوینی و له هه لبراردنی خراپه و ناشیرینییه کان پیمان لی بگری، نه گهر
 سه رکه وتوو بوو نه وا باشه وه گه رنا بیسووده .

۳۰۵- جوانیی واتا و شیوه

شتیکی سه یرم له خوی گوره تیبینی کرد ئه ویش ئه وه به که خوی گوره که سیک بۆ خوشه ویستی و نزیکایه تی هه لده بزیری که له پوی شیوه و واتاره کامل و تیروته واو بیت.

مه به ستم جوانیی وینه و خهت و خالی نییه به لکوو که مایی شیوه پیکوپیکیه تی، پیکوپیکیش له جوانی خالی نییه، جوانیی وینه ی ناوه وه ی به دوا دا دیت ئه ویش که مایی په وشته کان و نه مانی لیلیه کانه که له ناخیدا پیسی و لیلی و ناسازگارییه ک نابینری، به لکوو چون رواله تی جوان کردوه ئه وهاش ناوه وه ی جوان ده کات.

پیغه مبه ر موسا سه لامی خوی لی بیت هه ر که سیک بیبینیا به خوشی ده ویست.

پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) وه کوو مانگی چواره شه و بوو.

په نکه دوستی خوا په شپیت بیت به لام جوانیی شیوه و وینه که ی له پوی واتاره جوانه.

به ئەندازەى تەواویى مرۆڤ له پووی کهمالی شیۆه و پەوشت کاریشی وهها دەبی،
 نزیك خستنه وهشی له خودا به و پێیه دەبیت، هه یانه وه کوو خزمه تکاری بهر
 ده رگایه، هه یانه ده رگه وانه، هه یانه نزیك خراوه یه .

ده گمه نن ئەوانه ی که مال و تیروته واون، په نگه له سهت سالداتنه ها به کێک
 هه لکه ویت.

ئهمه ش حیکایه تیکه به ههول و کۆشش نایه تەدی، به لکوو ههول و کۆشش له وه وه
 دیتەدی، چونکه ئەگەر تەواوکاری پوویدا ئەوا به ئەندازەى که موکورتی هانی
 هه ولدان و خۆماندوو کردن دەدات... ئەمەش هیچ توانایه ک له بنچینه دا نییه، به لکوو
 سروشت و خواپسکه، ئەگەر خودا بۆ کارێک تۆی ویست ئەوا بۆی ئاماده ت ده کات.

۳۰۶- رەخنە گرتن لە حیکمەتی خودا

سەرنجی خەلکێکم دا کە بانگەشەیی هۆش و ژیری دەکەن و رەخنە لە حیکمەتی
خودای خولقی نەر دەگرن!

پێویستە پێیان بگوتری: ئەم تیگە یشتنە ی رینوینی کردوون حیکمەتی وی رەت
بکەنەو ئە ئایا هەر ئەو پێی نەبە خشیون؟! ئایا کە مائی بە ئیوہ داوہ و بۆ خۆشی بە
کەموکورتی پازی بووہ؟! ئەمە ئەو سپلەییە تەواو و پەتیییە کە لە بێباوەری و
نکوئیکردن ناشیرینترە.

یە کەم کەسی ئەم خەلکانە ئییلیس بوو، ئەو بە عەقڵی خۆی پێی وابوو کە
جەوہەری ئاگر لە جەوہەری قور باشتر و بەرێزترە، بۆیە حیکمەتی خودای رەت
کردەوہ.

خەلکێکی زۆر لە رەخنەگران لەسەر ئەمە رۆیشتن وەکوو: (ئیبین ئەلپراوہندی) و
(ئەلبەقەری) ..

ئا ئەمە (ئەلمەعەپری)ی نەفرەتکراو دەلی: چۆن ئیبین ئەلحەججاج بە گەوجی و
کەمزەیی عەبیدار دەکری کە چی رەفتاری زەمان و پۆزگار لەو ناشیرینترە!؟

نایا پیت وایه مه بهستی زه مانه؟! نا، چونکه زه مان که گوزه رگای کاته هیچ شتیک ناکات به لکوره و قسه یه ی ره خنه گرتنه له خوای گه وره! ناوبراو په له ی مردنیشی بوو به و گومانه ی ئیسراحت ده کات! داوای ده سبه رداربوون له هاوسه رگیری و خواپه رستی ده کرد! پی و ابو هینانه بوون جگه له چهرمه سه ری و ماندووبوون هیچ حیکمه تیکی تیدا نییه و! چاره نویسی جه سته ش پزیبوونه!!

ئه مه ش ئه گه ر و ابیت هه روه ک ئه و گومانی بردوره ئه و هینانه بوون گه مه و پووجه، خوای گه وره ش له گه مه و یاری دور و خاوینه، خوای مه زن فه رمویه تی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا﴾ (ص: ۲۷) واته: ئاسمان و زهوی و ئه وهی له نیوانیاندایه پوچ و هه وهنته نه مانخولقاندوه.

ئه گه ر ئه وهی بۆمان خولقینراوه به خو پایی و یاری چی نه کراوه، نایا ئیمه – که شوینی مه عریفه تی خدا و بواری ته کلیفی ئه وین – پوچ و هه وهنته خولقاوین؟!

نمونه ی ئه م نه زانییه له که سیکه وه دهرده چیت که به رواله ت سه یری باب ته کانی عه قل ده کات وه کوو ئه وهی ببینی بنیانتراویک هه لبوه شیت و عه قلی په تیش هیچ حیکمه تیک له مه دا نابینی، ئه گه ر حیکمه تی ئه وهی بۆ ئاشکرا بوو ده زانی که ئه وه راسته، هه روه کوو بۆ موسا ئاشکرا بوو که مه بهستی خدر له کونکردنی که شتی و کوشتنی منداله که چیه.

دیاره که سه ربیننی ئاژه لّ و پارچه پارچه کردنی کولتیره و جوینی خواردن هیچ سوودیکی دیار نییه، نه گهر زانرا نه م ئاژه له خوراکی جهسته ی که سیکه که جهسته ی له و به پیزتره نه و نه و کرده وه یه جوان و باش ده بیت.

سهیره ! ئایا عه قله کان بریار نادهن به گوپرایه لیکردنی نه و خودا چه کیمه ی که دهسته و سانه له زانینی حکمه تی مه خلوقاته کانی؟! چۆن له کرده وه کانی به ره لستی ده که ن؟! په نا به خوا له پشت تیکردن و دهست لّی بهردان.

۳۰۷- نامۆزگاریکردنی دهسه لاتداران

پیتویسته ئهوانه‌ی نامۆزگاریی سولتان و دهسه لاتدار ده‌کەن ئه‌وپه‌پی نهرم و نیانی به‌کارینن و به‌وییه پوویه‌پووی نه‌بنه‌وه که ئه‌وسته‌مکاره، چونکه دهسه لاتداره‌کان تاکره‌و و خو‌سه‌پینن، ئه‌گەر جوریک سه‌رزه‌نشتردنیا ناراسته کرا ئه‌وا بۆ ئه‌وان سووکایه‌تی و زه‌لیلکردنه و به‌رگه‌ی ئه‌وه ناگرن، به‌لکوو پیتویسته نامۆزگارییه‌که‌ی تیکه‌ل بکات به‌گه‌وره‌یی به‌رپرسیاریتی و ده‌سکه‌وتنی پاداشت له‌چاودیری کاروباری هاوولاتیان و باسکردنی ژیا‌نامه‌ی دهسه لاتداره دادپه‌روه‌ره‌کانی پیشوویان...

پاشان با نامۆزگار به‌ر له نامۆزگارییه‌که‌ی سه‌یری حالی نامۆزگاریکراوه‌که بکات:

ئه‌گەر دیتی ره‌وشت و ئاکاری باشه و مه‌به‌ستی خیره - هه‌روه‌کوو مه‌نصووڤ کوڤی عه‌ممار و غه‌یری وی نامۆزگاریی هاڤوون ئه‌لپه‌شیدیان ده‌کرد و ئه‌ویش ده‌گیا - ئه‌وا با نامۆزگاری و وه‌سییه‌تی زۆری بکات.

ئه‌گەر بینی سته‌مکاره و گرینگی به‌چاکه نادات و نه‌زانی به‌سه‌ریدا زال بووه، با هه‌ول بدات نه‌بیبینی و نه نامۆزگاریشی بکات، چونکه ئه‌گەر نامۆزگاری کرد ئه‌وا

خۆی تووشی مه ترسی ده کات، ئه گه ریش ستایشی کرد ئه و ده بیته ماستاوچی و مه راییکه ر.. ئه گه ر ناچار بوو ئامۆژگاری بکات ئه و با به ئاماژه بیته.

هه ندیک ده سه لاتدار هه بوو له کاتی ئامۆژگاریدا نه رم ده بوون و به رگه ی ئامۆژگارانیا ن ده گرت ته نانه ت ئه بوو جه عفری مه نصور پووبه روو پیا ن ده گوت توو سته مکاریت و ئه ویش ئارامی ده گرت..

به لام زه مان گۆرا و زۆریه ی ده سه لاتدار و به رپرسه کان خراپ و گه ند بوون و زاناکانیش ماستاوچی تی و مه راییا ن بوو ده کردن، ئه وه شی مه رایی نه ده کرد قه بوو لکردنی راستی نه ده بینی بۆیه بیده نگ ده بوو.

پیشتر که س داوی به رپرسیاریتی نه ده کرد مه گه ر که سیك زانسته کان پته و و ئه زمونه کان قال و په روه ده یان کرد بیته، به لام ئیستا زۆریه ی به رپرسه کان له نه زانیدا وه که کن، به رپرسیاریتی ده دریتته ئه و که سانه ی ئه هل و شیواو نین.

ئه م جووره که سانه پتویسته لییا ن وریا و دوور بین، هه ر که سیك گرفتاری ئامۆژگاری کردنیا ن بوو با له وه ی ده یلیت ئه و په ری وریا و به پارێز بیته و نابی فریو بخوات به و قسه یان که ده لێن: ئامۆژگاریما ن بکه ! چونکه ئه گه ر قسه یه کی کرد هاوړیکی مه به سته کانیا ن نه بوو ئه و پله ی گه رمییا ن به رز ده بیته وه.

ئه و که سه ی ئامۆژگاریی سولتان ده کات با وریا بیته له وه ی به خراپه باسی خاوه ن ده سه لات و به رپرسی هه ریمه کان بکات چونکه ئه گه ر ئه وه یان بیسته وه ئه و هه ولی

نه ناوبردني دهدهن له ترسي نهوهي سولتان چاوديري حالوباريان بکات و کاريان لي
تیک بجیت.

له م سه ردهمه دورکه وتنهوه لتيان باشتره و بيدهنگبون له ناموزگاريکردنيان
سهلامه تره، هر که سيکيش ناچار بوو با نهوپهري نهرم و نياني به کاربيني و
ناموزگاريي خه لکي ره شوکي بکات که گوئي لي دهگرن باشتره..

۳۰۸- بانگه شه کارانی پیغه مبه رایه تی

هق به ناهق لیّل و ویلّ نابی، به لکوو ناهق لای که سیك که فام و تیگه یشتنی نییه راستییه که ی ون ده بی.

ئه مه دهره ق به و که سه ی بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی و دهره ق به وه یه بانگه شه ی که پامات ده کات.

سه باره ت به پیغه مبه رایه تی، ئه وا خه لکیکی زور بانگه شه یان کردوه، ناشیرینییه کانیان دهرکه وتوو و که تن و ئابروو چوونه کانیان پوون بۆته وه، هه یانه به هۆی هیمهت نزمی و که وزین له ناو ئاره زوو هکان و پوچوون له قسه و کردار تا ئه وه ی ئابروویان چوو.

له وانه (ئه سوهدی ئه لعهنسی): بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی کرد و ناسناوی خۆی کرده (ذا الخمار) چونکه ده یگوت: (ذا الخمار) دیته لام، سه ره تا کاهین بوو جادوو و ته له که بازی ده کرد و شتی سه یر و سه مه ره ی دهرده خست، له ئاخروئۆخری ژیا نی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دهرکه وت، (مه زحه ج و نه جپان) له گه لئ پیک که وتن و (عه مرو کوپی حه زم) و (خالید کوپی سه عید) ی نوینه ری پیغه مبه ری خویان (صلی الله علیه وسلم) دهرکرد، به مه نیش بۆی به کلا بوویه وه و شه پی

(شههر کوپی بازان) ی کرد و کوشتی و کچه که ی ماره کرد، نه ویش له کوشتنیدا
هاوکاری کرد، بویه هر له ژیانی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له ناوچوو و
بۆ ژیران ده رکهوت که جادوکه ر و ته له که باز و فیلزان بوو.

هر له و که سانه (موسه یله مه) بوو که بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی کرد و ناوی لینرا
(رحمان الیمامة) چونکه ده یگوت: په حمان دیته لام! باوه پی به پیغه مبهری خوا
(صلی الله علیه وسلم) هینا و بانگه شه ی نه وه ی کرد گوایه له که له نه و هاو به شی پی
کراوه! سهیر نه وه یه نه و باوه پی به پیغه مبه ری که هه بوو و ده یگوت: نه و درۆزنه!

پاشان قورئانیکی هینا که خه لکی ده خسته پیکه نین، وه کوو نه م قسه یه ی: (یا
ضفدع بنت صفدعین! نُقی ما تَنقین، أعلاک فی الماء وأسفلک فی الطین! ومن العجائب شاهة
سوداء، تحلب لبنا أبيض!) له م ره وان بیژییه دا حه یا و ئابرووی چوو.

واته: نه ی بۆقی کچی دوو بۆقان! تا ده توانی بقیرینه، سه ره وه ت له ناو ئاوه و
خواره وه ت له ناو قور! له شته سهیر و سه مه ره کان مه ره په شیکه شیر ی سپیمان
ده داتی!

پاشان دهستی به سهری مندالیکدا هینا هه موو مووی سهری هه لوه را! تفیکی له
بیریکی ئاو کرد وشک بوو!

ژنیکی به ناوی (سه جاح) که بانگه شه ی پیغه مبه ری تی ده کرد ماره کرد، وتیان: ده بی
ماره بییه کی بۆ دانیتیت. گوتی: ماره بییه که ی نه وه یه نه من نوژی به یانی و عیشام
له سه ره لگرتن!

ئەم سەجاحە دوای مردنی پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بانگەشە پېغەمبەریتی کرد، کۆمەلێک خەلک بە دەمیەو هاتن، گوتی: سوارەکان ئامادەکەن و بۆ تالانی تەیار بن، پاشان پەلاماری ھۆزی پریاب بەدەن هیچ شتێک رێگر نییە و نایانپاریزی، لەگەڵیان بجەنگن!

پاشان پەرووی کردە یەمامە و موسەیلەمە لێی ترسا، نامە و دیاری بۆ نارد، چوو کە موسەیلەمە و گوتی: ئەو ھەوی جیبریل بۆت دینێ بۆم بخوینەو! ئەویش وتی: (ئەنگن معشر النساء خلقتن أفواجاً، وجعلتن لنا أزواجاً، نولجھ فیکن إیلاجاً). واتە: ئێو ھەوی ژنان پۆل پۆل دروست کراون و، کراون بە ھاوسەری ئێمە، ئێمەش بە باشی بۆتان تێ دەنێین!

ئەویش وتی: راست دەکەیت تۆ پېغەمبەریت. موسەیلەمە پێی گوت: دە ھەستە بۆ ژووری نووستن جێخەوت بۆ ئامادە کراوە، ئەگەر ویستت لەسەر پشت یان لەسەر چوار پەل یان بە سێ چنگی یان بە ھەموویەو. سەجاح گوتی: بە لکۆو بە ھەموو جۆرەکانیەو، ئەو بەشتر کۆم دەکاتەو!

ئیتەر بەمە لە کەن ھاو لە ژیرەکانی ئابرووی چوو، (عوتارد کۆپی حاجیب) گوتی:

أَضْحَمَ نَبِيْتَنَا أَنْتَ بِهَا	وَأَصْبَحْتَ أَنْبِيَاءَ النَّاسِ ذُرَارًا
فَلَعْنَةُ اللَّهِ رَبِّهِ النَّاسِ كُلِّهِمْ	عَلَى سَجَاحٍ وَمِنْ بِلَافِئِهِ أَغْوَانَا
أَعْنِي مَسِيلَةَ الذَّابِحِ لَا سُقَيْتِهِ	أَصْدَاؤُهُ مِنْ رُغَيْتِهِ حَيْثَا كَانَا

پیتغه مبه ره که ی نئمه بووه می و خه لک به ده وریدا ده خولیتنه وه و پیتغه مبه ری
 خه لکیش بووه نئیرینه، نه فره تی خوای خه لک له سه جاح و ئه و که سه ی به درۆ
 فریوداین، مه به ستم موسه یله مه ی درۆزنه که هه رگیز و له هه رکوییه ک بوون تیر ئاو
 نه خۆنه وه .

پاشان ئه م ژنه له گومراییه که ی په شیمان بوویه وه و موسلمان بوو. تا موسه یله مه
 کوژا هه ر باسی که تن و گه نده ئی و ئابروو چوو نه کانی ده کرد.

(توله یحه ی کوپی خوه یلد) یش هه ر له وانیه که بانگه شه ی پیتغه مبه رایه تی کرد،
 دوای موسه یله مه هات و په شوکییان به دوای که وتن و له (سه میراء) دانیش و ناوی
 لئیرا (ذی النون)، ده ئی: ئه وه ی دیته لای پیتی ده وتری (ذی النون)!

له قسه کانی: (إن الله لا یصنع بتعفیر وجوهکم و لا فتح أذبارکم شیئا، فاذکروا الله أعفة
 قیاما!)

واته: خودا هیچ پئویستی به وه نییه پوخسارتان له زهوی و هردن و سمتان
 بکه نه وه، به خاوینی و وه ستاوی یادی خودا بکه ن!

هه روه ها له قورئانه که ی: (والحمام والیمام، والصرمد الصوام، لیبلغن ملکنا العراق
 والشام.)

سویند به کوتر و به مام و، جوقه شینکه! به دلنیا ییه وه ده سه لات و مولکمان
 ده گاته عیراق و شام!

دوای وی، (عوینه‌ی کوپی حیصن) هات، خالی‌دی کوپی وه‌لید له‌گه‌لی جه‌نگا، عوینه‌هاته لای توله‌یحه، وتی: واویلا بۆت! فریشته هاتۆته لات؟ گوتی: نا، بگه‌پۆه شه‌ر بکه پاشان هاته‌وه، وتی: هاته لات؟ گوتی: نا. گه‌رایه‌وه شه‌ری کرد، پاشان هاته‌وه، وتی: هاته لات؟ گوتی: به‌لی. وتی: چی پیی وتیت؟ گوتی: وتی: دستارپکت هه‌یه وه‌کوو ده‌ستاری وی و ته‌یه‌کت هه‌یه له‌بیرت ناچیته‌وه. عوینه‌هاته هاواری کرد: سویند به‌خوا پیاوه‌که درۆزنه. ئیتر خه‌لک به‌تیکشکاوی پۆیشتن و توله‌یحه‌ش به‌ره‌و شام رایکرد پاشان موسلمان بوو و ئیسلامه‌تییه‌که‌ی باش کرد و له‌شه‌ری نه‌هاوه‌ند کوژرا.

واقیدی وتوویه: پیاویک له‌به‌نی یه‌پوبوع پیی ده‌وترا: چونده‌ب کوپی کولسوم، ناسناوی (که‌ردان) بوو، له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌ریتی کرد و پیی وابوو به‌لگه‌ی پیغه‌مبه‌ریتییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه ئاگر به‌ر ده‌داته بزما‌ری ئاسن و قورپه‌وه!! ئه‌مه‌ش چونکه به‌پۆنی به‌یله‌سان چه‌وری ده‌کرد و ئاگری تی به‌رده‌دا.

هه‌روه‌ها پیاویک به‌ناوی (که‌مه‌ش ئه‌لکیلابی) داوای پیغه‌مبه‌ریتی کرد و گومانی وا بوو خودا ئه‌مانه‌ی به‌سروش بۆ ناردوو: (یا ایها الجائع! اشرب لبنا تشبع، ولاتضرب الذي لا ینفع، فإنه لیس بمقنع!!)

ئهی برسی! شیر بخۆوه تیر ده‌بیت و له‌شتی بیسوود مه‌ده‌...

گومانی و ابوو به لگه‌ی پیغه مبه رایه تیبه که‌ی نه وه یه ده‌چیتته به رده م ناژه‌لی درنده و نایخۆن، فرتوفیله که‌شی نه وه بوو جه‌سته‌ی به هندی درمان و پیکهاته‌ی پوهه‌کی و ناژه‌لی چه‌ور ده‌کرد، کاتی درنده‌کان لیتی نزیك ده‌بوونه وه بۆنی نه و پیکهاتانه‌یان بۆ ده‌چوو دوور ده‌که‌وتنه وه!

له تائیفیش پیاویک به ناوی (نه‌بوو جه‌عوانه‌ی نه‌لعامری) داوای پیغه مبه‌ریتی کرد و پیتی و ابوو به لگه‌شی بۆ نه‌مه نه وه یه ناگر فری ده‌دات ناو په‌مۆ و ناسووتی! نه‌مه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌ی به پۆنیککی ناسراو چه‌وری ده‌کرد.

هه‌روه‌ها (هوزه‌یلی کوپی یه‌عفوور) له به‌نی سه‌عد کوپی زوه‌یر، نه‌صمه‌عی له‌باره‌یه‌وه و توویه: نه و به‌ره‌لستی سوپه‌تی (الاخلاص) ی کرد و گوتی: (قل هو الله أحد، إله كالأسد، جالس على الرصد، لا يفوته أحد!)

بلی خودا تاك و ته‌نیا‌یه، خوا‌یه‌کی وه‌کوو شی‌ره، له بۆسه‌دا دانیش‌تووه، هیچ که‌سیک له ده‌ستی ده‌رناچیت!

هه‌ر له‌وه‌که‌سانه (هوزه‌یلی کوپی واسیع) که پیتی و ابوو له نه‌وه‌ی (نه‌لنا بیغه‌ی نه‌لزوبیانی) ه، به‌ره‌لستی سوپه‌تی (الکوثر) کرد، پیاویک پیتی گوت: چیت و تووه؟ گوتی: (إنا أعطيناك الجواهر، فصل لربك و جاهر، فما یردّك إلا کل فاجر.)

ئی‌مه‌گه‌وه‌ر و مرواریمان پی به‌خشیت، تۆش نو‌یژ بکه و ئاشکرای بکه، ته‌نها به‌دکار تۆ په‌ت ده‌کاته‌وه!

(ئەلسنورى) بەسەرىدا زال بوو و كوشتى و لەسەر كۆلەگە يەك لە خاچى دا، پياوێك بەلايدا تىپەپى و گوتى: (إنا أعطيناك العمود، فصل لربك من قعود، بلا ركوع ولا سجود، فما أراك تعود).

ئىمە كۆلەگە مان پىدايت، بۆ خۆت بەدانىشتنەو نوێژبە، بى چەمىنەو و كپنووش، پىم وانىيە جارێكى دىكە بگەپىتەو!

يەكێكى تر لەوانەى كە بانگەشەى ئەوەى دەكرد گوايە سروشى بۆ دىت ناوى (ئەلموختار كورپى ئەبى عوبەيد)ە، لە بانگەشەيدا شپ و وپ و پەشۆكاو بوو و خەلكێكى زۆرى كوشت، پىي و ابوو ئەو يارمەتىيە حوسەين - خودا لىي پازى بىت - دەدات، پاشان كوژرا.

يەكێكى تر لەمانە، (حەنزەلەى كورپى يەزىدى كوفى)ە، پىي و ابوو بەلگەى ئەوەى يە هێلكە دەخاتە نىو كەمولەى شووشەو و بە ساغى دەرىدپى!

هێلكەكەى لەناو سركەى لىمۆ دەخووساند و توێكلەكەى نەرم دەبوو، پاشان ناوى دەكردە شووشەكەو، پاشان هێلكەكەى تى دەپەست، كە ئاو بەر هێلكەكە دەكەوت پەق دەبوو.

هەرودەها خەلكێكى تر بەر لە هاتنى پىغەمبەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) داواى پىغەمبەریتىيان كرد وەكوو زەردەشت و مانى و ئابروویان چوو. (پاى بەهیز هەى بەلەو زەردەشت پىغەمبەر بوو نەك بانگەشەى پىغەمبەرایەتى كردپىت، ئابرووشى نەچوو بەلكوو شوپنكەوتەيەكى زۆرى هەبوو.)

هر كه سټك بانگه شهی پټغه مبه رټتی كرد بټت ئیلاا ریسوا بووه .

قه پامیته فرتوفیلى سه یریان هیئا، هه موو ئه مانه و فرتوفیله کانیا نم له کتیبی میثووم به ناوی (المنتظم) باس کردوو، هیچ كه سټکیان تیدا نه بووه ئیلاا حه یای چوو و شکستی هیئاوه .

به لگه ی راست و دروستی پټغه مبه رمان له هه تاو پوو نا کتره :

به هه ژاری ده ركه وت و خه لك دوژمنی بوون، به ئینی ئه وهی پیدرا كه ده بټته خاوه ن خاك و زهوی، بوویه ش، هه وائی پیدرا كه دواتر چی ده بټت بوو، له سه رده می پټغه مبه رټتییه وه له چائیسی و هیممه تنزی و درۆ و خۆبه زلانی پاریززا، به متمانه و ئه مانه ت و ده سپاکی و داوینپاکی پالپشتی کرا، په رجوو هه کانی بو دوور و نزیک ده ركه وتن .

کتیبیکی وه های بو هات كه عه قلی ره وان بټزان تیدا سه راسیمه بوو و نه یانتوانی نایه تیکی هاوشیوهی بټن چ بگات به سوپه تیک، خه لك هه بوو هه وایدا و شتی گوت و حه یای چوو .

پاشان هه وائی دا كه كه س ناتوانی به ره له سستی قورئان بگات، چونی وت وه ها بوو، ئه وه ش ئه م نایه ته یه: ﴿فَأْتُوا بِسُورَةٍ﴾ ته نها سوپه تیک بټن، پاشان فه رموی: ﴿فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ (البقرة: ۲۳ - ۲۴) ئه گه نه یانتوانی و ناشتوانن .

هه روه ها نایه تی: ﴿فَتَمَنَّا الْمَوْتَ...﴾ ﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا﴾ (البقرة: ۹۴ - ۹۵) خۆزگه ی مردن بخوازن..... هه رگیز خۆزگه ی پی ناخوانن..

هیچ كەسنىڭ خۆزگەى مردنى نەخواست چونكە ئەگەر يەككىڭ بېگوتبايە خۆزگەى مردنم خواستووہ ئەوا بانگەشەكەى پوچەل دەبووہوہ .

لە شەوى غەزای بەدر دەيگوت: سبەينى فلان لىرە دەكوژى، ئىتر ھەر لەو شوینە كوژا.

دەيفەرموو: ((ئەگەر كیسرا لەناوچوو، كیسرايەكى تر دواى وى نایەت، ئەگەر قەيسەر لەناوچوو قەيسەرىكى دیکە دواى ئەو نایەت)) بوخارى و موسليم گىپرايتيانەوہ .

ئىتر دواى ئەوان كەسنىڭ دەسەلاتىكى وای نەبوو كە ھىز و پىزى زۆرى ھەبى و حالوبارى سەقامگىر بىت.

گەرەترین بەلگە لەسەر راستگووییەكەى دونيانەويستىيەكەيتى، شەوان بە برسیتى سەرى دەخستە سەر سەرىن، ئەگەر لە خۆى پىويستەر ھەبوایە بەشى خۆى پى دەدا، خورى دەپۆشى و شەوان بۆ خواپەرستى ھەلدەستايەوہ... لىھاتووی و فرتوفىل بۆ دەسكەوتنى ئارەزووہكان بەكاردەھىترىت، كاتى ئەو دونیای نەويست ئىتر ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەوہى كە ئەو مەبەستى ئاخىرەتە و خەلك بەرەو ئەوئى رىنۆيتى دەكات.

پاشان ئايینەكەى ھەمیشە بەرز دەبوویەوہ تا ھەموو دونیای گرتەوہ، ئەگەرچى بىباوہرى لە گۆشەكانى زەويدا ماوہ بەلام ريسوا و كزۆلە.

پاشان له شوینکه وتوانی ئوممه ته که ی زاناگه لیک په یدا بوون که نه گهر پیغه مبه رانی دیرین گوئیان له قسه یان بوویه نه و له هه لئینجانه جوانه کانیاں سه رسام ده بوون، هه روه ها نه و زاهدانه ی که نه گهر راهیبه کان بیاندیبوونایه نه و له راستگویی زوه دیان واقورماو ده بوون، هه روه ها نه و ژیر و زیره کانیه ی له پیشیناندا وینه یان نه بووه .

نه وه نییه که لی موسا مانگایان ده په رست و وازیان له سه ربیرینی مانگا دینا و له ده ریا ده په پینه وه پاشان ده یانگوت: خواجه کمان بو دانی؟!

که لی عیسا نه گهرچی نه هییان لی کرابوو به لام خواردنی سه ر خوانیاں هه لده گرت و داده کرد؟! سنوورشکیئانی پوژی شه ممه له پیناو ماسیدا سه ربیچی خودایان ده کرد؟!

به لام ئوممه تی ئیمه سوپاس بو خوا له م شتانه ساغ و سه لامه ته، به لکو له هه ندیکیان ئاره زوویه ک بو نه و ئاره زووانه ی جله و گیریان لی کراوه هه یه، نه وه ش له لق و پوپه کان نه ک له بنچینه کان، نه گهر ئاموژکاری کران، ده گریین و له و که مته رخه مییه یان په ژیوان ده بنه وه .

سوپاسی خودا ده که یین له سه ر نه م ئایینه و له سه ر نه وه ش که ئیمه ئوممه تی نه م پیغه مبه ره یین (صلی الله علیه وسلم).

کومه لیک له وانه ی به رووکه ش خوئیان به زاهد پیشان ده دا به ره و لای خواستنی دونیا و سه روکایه تی وه رچه رخان، ئاره زوو گومرای کردن، به ده رخستنی هه ندی

له و شتانهی به که پامات ده چن فیل و ته له که یان له خه لک کرد، وه کوو حه للاج و ئیبن نه لشاش و هیتر له وانهی له کتیبی (تلبیس إبلیس) باسی فرتوفیلله کانیانم کردوو... نه و شتانه یان له بهر جیاوازیی مه به سته کانیان کرد.

خوای گه وره به رده وام له م ئایینه دا زانایانی وها پی ده گه یه نی که نه و شتانه دهرده خه ن که که مته رخه مان ده یشارنه وه، هه روه ها زانایانی فه رموو ده دروست ده کات که نه تک و که شفی نه و شتانه بکه ن که فه رموو ده هه لبه سستان بللوی ده که نه وه، نه وه ش بو پاراستنی نه م ئایینه و دوورخستنه وه ی گومانه کان لئی، به رده وام زانا و فه رموو ده ناس عه یب و عاری دروو ده له سه چیان له دانانی فه رموو ده یان دهرخستنی بانگه شه ی زوه د ئاشکرا ده که ن، بانگه شه کانیان کار له که س ناکات مه گه ر نه زانیکی دوور له زانست و کرده وه.

﴿لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ (الأَنْفَال: ۸) واته: بو نه وه ی هه ق دامه زرینی و ناهه قیش پووجه ل بکات نه گه ر تاوانکارانیش پئیان ناخوش بیته.

۳۰۹ - تیگه یشتن له واتای بوون

سهیر له په یادا کراو و هه بوویه ک (موجود) که واتای بوونی تی ناگات، نه گهر تیگه یشتیش به گویره ی تیگه یشتنه که ی کارناکات!! ده زانی ته من کورته که چی به نوستن و ده سبه تالی و قسه ی پرپوچ و گه پان به دوا ی چیژه کان به فیرو ی دهدات، به لکوو پوژده کانی ته من پوژانی کار و کرده وهن نه ک کاتی به تالی.

له لایه ن شهرعه وه داوای لی کراوه به مال به خشین سه ریچی له ته بیاتی بکات که چی نه و چروکی و په زیلی ده کات تا نه وه ی ده گاته لیواری گور نه و کات ده لی: دوا ی مردنم پارهم بو ببه خشنه وه و نه وه بکن! نه گهر کرا نه مه ده که ویته کو ی؟! دووریشه بگریت، مه به ست له به خشینت له کاتی سه لاهه تیدا سه ریچی کردنی ته بیاته به وه ی زور له خوت بکه ییت به رگه ی ناخوشییه کان بگریت، نه گهر فام و تیگه یشتنه هه یه جیاوازی بکه له نیوان دوو حاله ته که!

به خته وه ره نه و که سه یه ناگای له نه فسی خوی بووه و به گویره ی عه قلی کاری کردوه و سوودی له کاتی و هرگرتوه که کوتاییه که ی نه خوشی دریزخایه نی په کخهره و ته مه نیکی قوستوته وه که ته واوبوونی نزیکه!

واوه یلا بو ت! چ له پاشه که وت و دا کردنی مال و سامانی ک ده که ییت که نه چاکه یه ک له په راوی کرده وه ت زیاد ده کات و نه ریز و ناویانگیکت له میژوو بو تومار ده کات؟! به خشین نه بو به کر و په زه یلی سه عله به ت نه بیستوه؟! کاریگه ری ستایش کردنی حاته م و چروکی حه باحیبت نه بینیه؟!!

مالویران! نه گهر خودا له مال و سامانه که ت به که میبونه وه تا قیت بکاته وه هاتوها وارت لی هه لدهستی، یان شه ویک گرفتاری نه خوشییه کت بکات دهست ده که یت به سکالا و ناله نال، تو هه موو خواسته کانت له خودا به ته وای وه رده گریت به لام نه و مافانه ی وی که له سه رتن نایده یت: ﴿وَيَلِّ لِلْمُطَفِّينَ ۝۱﴾ (المطففين: ۱) واته: واوه یلا بو نه وانه ی شتی خه لک که م ده که نه وه.

با بزانی ت که نه و نه اندازه که مته رخمی تیدا کراوه نه مریی هه می شه یی له پاداشتی کار تیدا هه لده وه شینیتته وه.

پاک و بیگه ردی بو نه و زاته ی نیعمه تی پزان دو وه به سه ر نه و خه لکانه ی له مه به سه که تی گه یشتن و جه سه یان ماندوو کرد و دلی که سانی تریشی داپوشی، بوونیان وه کوو نه بوون وایه.

که سی ژیر چون جه سه ی وه کوو حوشر ماندوو ناکات که مه به سه ی گه یشتن به مینایه!؟

نه ی به نده! حال و کاری هه ق چیه که له په یدا کردنتا پوون و ناشکرایه!؟

به لی سویند به خوا، بوونی تو به لگه ی بوونی نه وه و، نیعمه ته کانی به سه رته وه به لگه ی به خشنده بی تی، هه روه ک تو ی باو داوه به سه ر هه موو گیانله به ران توش له دلندا به سه ر هه موو خواسته کان باوی بده.

ئای چەند بیھیوا و داماوە ئه‌وه‌ی خودای نه‌ناسیوه! چەند هه‌ژاره ئه‌وه‌ی پشستی
تی کردووه! چەند زه‌لیله ئه‌وه‌ی شانازی به‌غیری ویه‌وه کردووه! خەم و مخابن
بو ئه‌وه‌ که‌سه‌ی به‌غیری خزمه‌تکردنی ویه‌وه سه‌رقاله!

۲۱۰- نامادەكارى بۇ دوارپۇژ

من سەيرىم بە و كەسە ژىرە دىت كە مردنى ھاوپى و دراوسىيەكانى دەبىنى چۆن
ژيانى خۆش دەبى؟! بە تايىبەتى ئەگەر تەمەنى ھەلكشا!

سەير لە و كەسەى دەبىنى مارەكان بۆى دەخشن و نىگەران نابى؟! ئايا كەسى پىر
خشۆكى مردن لە ئەندامەكانى نابىنى، ھىز و پىزى لى بپاوه و پەش سىپى بووه،
پاشان ھەموو پۆژىك كەموكورتى زياد دەبى.

ئەگەر عەقل سەيرى نەفسى خۆى بكات ئەو ھەشغوولى دەكات لە تەماشاكردنى
وئىرانبوونى دونيا و داپرانى برايان ئەگەرچى ئەو ھەناخۆش و مايەى بىزارى بىت،
بەلام ھەشغوولبوونى كەسىك كە مالى ئاگرى گرتوو ھە گواستەنەو ھى كەلوپەلەكانى
بىئاگاي دەكات لە باس و يادى مائە دراوسىيەكان.

ئەو ھى دونيا لەبىر دەباتەو ھە داپران لى سوك دەكات كۆپىنەو ھى ناسراو ھەكانە
بە نەناسراو ھەكان... دەولە مەندگە لىكمان بىنى (ايشان) يان ھەبوو، بەر لە خۆيان
خەلكى تريان بە لاو ھە گرىنگ بوو، ھە ھە ژارانىك ئاراميان دەگرت و كەسانىك كە
موحاسەبەى نەفسى خۆيان دەكرد خۆپاريزىيان دەكرد... گەمژەكان بە عاقلەكان و
پەزىلەكان بە ھەخشندەكان كۆپدران.

پۆيشتن و كۆچكردن چەند ئاسانە! پەنگە نەفس ئەو ھى لە دەستى داو ھەبىنئىتەو ھە
و بگات بەو ھى خۆشى وىستوو ھە.

۳۱۱- گه مزه ییی بیباوه ران

سهیری و تهی خوی گه وره م کرد که ده فهرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾ (الحج: ۱۸) واته: نابینی که هرچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه به و خور و مانگ و نه ستیره کان و چیاکان و درهخت و گیانله به ران و زوریک له خه لک کړنووش بو خودا ده بن.

دیتم همور شته بیگیانه کان به کړنووش وه سف کراون و له عاقلان هاویر کراون!
 نه م قسه یه م بیرکه و ته وه:

ما محمد الصامت من أنشأه درمنه ذویعہ النطقه ارض البحر

بیده نگ نکولی له و زاته نه کردوه که دروستی کردوه، به لام نکولی و بیباوه پی له خاوهن زمانه وه هاتوه!

وتم: نه مه توانایه کی گه وره یه، عه قل به که سیک ده دریت پاشان سووده که ی لی وهرده گیریته وه! نه مه به هیزترین به لگه یه له سهر خوابه کی به توانای زال، وه گه رنا چون ده گونجی عاقلیک به بوونی خوی بوونی نه وه ی دروستی کردوه نه زانی؟
 چون به دهستی خوی بتیک ده تاشی پاشان ده بیه رستی؟!!

به لام خوی گه وره عه قلی به خه لکانیک به خشیره تا به لگه یان له سه ر بچه سپینی و
بیانوویان بپریت و هه روه کوو ویستوویه تی چاوی له ئاست ریگای پوون کویر
کردوون.

۳۱۲- وازهینان له تیکه لآوی کهسانی نه شیاو

بۆ ئیماندار هیچ شتیک ئه وهنده ئازاری ژۆر نییه وهك له تیکه لآوی کهسانی نه شیاو، چونکه سوخت (الطبع) له به کتر وهرده گیری، ئه گهر لاساییان نه کاته وه و لیبیان وهرنه گری ئه وا له کار و کرده وهی سارد ده بیته وه.

بینینی دنیا هانده ره بۆ خواستن و گه پان به دوایدا، پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) په رده یه کی به سه ر ده رگا که یه وه بیننی لئی کرده وه و دراندی و فرمووی: ((من و دنیا کوجا مه رچه با؟!)). کراسیکی له به رکرد نه خشی تیدا بوو، فرییدا و فرمووی: ((نه خش و نیگاره کانی مه شفغولیان کردم)). ئه نگوستیله یه کی له ده ست کرد پاشان فرییدا و فرمووی: ((سه یری ئیوه م کرد و سه یری ئه وم کرد)).

هه روه ها بینینی دنیا دۆستان و کۆشک و ته لار و حالوباریان، به تاییه تی بۆ که سیک نه فسیکی هه بی خوازیاری به رزی بیت.

هه روه ها بیستنی گۆرانی و تیکه لآوونی ئه و سۆفیانه ی ئه مرۆ ته نها سه رنجیان له و پۆزییه یه که وه ده ستیان هاتووه جا له هه ر شوینیکه وه بیت قه بوولی ده که ن و پاریز ناکه ن له وه رگرتنی له سه تمکار و هیچ ترسیکیان نییه وه کوو ئه وانه ی

پیشووی خۆیان، (سەری سەقتی) بە درێژایی شەو دەگریا و لە خۆپاریزی
 زیادەپەوی دەکرد، ئەمانەى ئیستاش نە خۆپاریزی (سەری) و نە خواپەرستی
 (جونەید)یان هەیه، بەلکوو هەر خەریکی خواردن و سەما و بیکاری و گوێگرتن لە
 گۆرانى مندالە لووسکەلەن، تەنانەت یەکیکی متمانەپیکراو وتی: لەگەڵ پیاویکی
 گەرە بە یەکیک لە شیخەکانی خانەقا ئاماژەى پى دەکری ئامادە بووم،
 گۆرانىبێژەکیان لووسکەلەیک بوو، شیخ هەستا و بە دیناریک نیشانەیکى لەسەر
 پوومەتى کرد!

بانگەشەکردنیان بەوێى کە ئەم شتانە بەرەو ئاخیرەت بانگیان دەکات درۆیکى
 شاخدارە!

سەیر و سەمەرە لەمان نییه، بەلکوو سەیر و سەمەرە لەو نەفامانەیکە کە پارەیان لى
 خەرچ دەکەن و ئەو فرتوفیلەیان بەسەردا تێدەپەری!

کۆمەلێک لە پیشینانی کۆن دەیانبینی سۆفییەکانى سەرەتا خواپەرستی و
 خۆپاریزی دەکەن، ئیتر سەرسامى حالیان دەبوون، ئەوان لەم سەرسامبوونە
 بەخشراون، ئەگەرچى زۆربەیان لە خواپەرستیاندا لەسەر پاستەپى نەبوو
 هەرۆکۆو لە کتیبەکەم بە ناوی (تلبیس إبلیس)دا باسم کردووه.

بەلام ئەمڕۆ ئەوێى بن بەرەى هەمووی هاتۆتە سەر بەرەى، یەکیکیان هاتوچۆی
 ستهمکاران دەکات و مال و سامانیان دەخوات و بە کراسیک تەوقەیان لەگەڵ
 دەکات کە هیچ نەخشیکى تێدا نییه! ئەمە تەنها تەسەووفه!!

ئەوہ ئەو کەسە شەرم لە خوا ناکات کە لە پێناو خەڵک نەك خودا وازی لە
جلوبەرگی بەرز هێناوہ و واز لە خواردن و شتی گومانلیکراو ناھێنی؟!

دووڕیوون لەمانە پێویستە. پێویستە ئەو کەسە ی بۆ خواپەرستی لە خەڵک دابراوہ
تا پێی بکری ئەچیتە بازار، ئەگەریش چوونی پێویست بوو با چاوی داگری و
سەردانی بەرپرس و خاوہن پۆست و هاوئشینەکانی نەکات، ئەگەر ناچار بوو با
موداراتی بابەتە کە بکات و لەگەڵ پەشوکی تیکەڵ نەبی تەنھا بۆ زەرورەت لەگەڵ
خۆپاریزی، دەرگای ژنھێنان لە خۆی نەکاتەوہ، بە تاکە ژنیکی دیندار قەناعەت
بکات، شاعیر وتوویەتی:

والمُرُّ مَا رَامَ زَا عَيْنٍ يُقْلِبُهَا فِي أَعْيُنِ الْعَيْنِ مَوْفُوقَ عَالِي عَظْمِ
يَسْرٌ مُقْلَتٌ مَا ضَرَّ مُهَجَّتَهُ لَا مَرَحِبًا بَسْرُورٍ عَادَ بِالضَّرِيرِ

مروء ماتوول خاوہن چاویك بیت چاوی بەرپیتە چاوجوانان ھەمیشە لە مەترسیدایە،
بەو سەیرکردنە ی چاوی شاد دەبی بەلام بە زیانی رۆحی تەواو دەبی، خوشییەك
بەخیرنەیت کە زیانی ھەبی.

ئەگەر زانست بەسەریدا زال بیت خۆی بە لیكۆلینەوہی زانست مەشغول دەکات و
بەکلا دەبیتەوہ و خۆی لە شوینکەوتە فیرخوازەکان دەپاریزی، ئەگەریش
خواپەرستی بەسەریدا زال بوو ئەوا زیاتر خۆی دەپاریزی! با خەلۆت و تەنیایی
بکاتە هاو دەم و سەیرکردنی ژیاننامە ی پیاوچاگان بکاتە هاوئشین! با جاروباریش
سەردانی گۆپی پیاوچاگان بکات و خەلۆت بکات! نابێ ویردی شەونویژی

له دهست بچیت، با دواى نیوهی به کهم بیت، تا ده توانی دریژی بکاته وه، نه م
 کاتانه بی وینه ن! با کۆچکردنی له دونیا به م نزیکانه بینیتته به رچاو تا هیوا و
 ئومیدی کورت بیت و! به نه ندازهی دوور و دریژی سه فەر تویشوو له ریگا
 کۆبکاته وه!

له خودا داواکارین له فه زلی خوی بیدارییه ک و پرووکردنه خزمه تیمان بداتی و به پرو
 لی وه رگی پانی ریسوا و دامامان نه کات، نه و نزیکی وه لامگۆیه .

۳۱۳- نیعمه ته گانی خودا بیسنوورن

هه رکات سهیری دابارینی بهرده وامی نیعمه ته کان به سه رمدا بکه م، له سوپاسکردنیان سه رگه ردان و سه راسیمه دهیم!

ده زانم که سوپاسگوزاریش له نیعمه ته گانه، چۆن سوپاسگوزاری بکه م؟! به لام من دان به که مته رخه میم داده نیتم و هیوادارم ئه و دانپیدانانهم هه ندی ماف و هه ق جیبه جی بکات.

ئه من سیفه تیکم هه یه هه موو هیوایه کی خیرم پییه تی ئه ویش ئه وه یه: هه ر که سیك که به پۆژوو ده بی یان نوێژ ده کات پیی وایه ئه و خواپه رستی کردوو و خزمه ت ده کات وه ک ئه وه ی بلئیت ماف و هه قی خزمه تکرایی داوه، به لام من پیم وایه که ئه گه ر دوو ره کات نوێژم کرد ئه و ده رۆزه و سوال ده که م، بۆ نه فسی خۆم کار ده که م، چونکه خزمه تکرایی له خواپه رستی من بی نیازه.

هه ندی مه شایه خ ده لئین: له فه رموده دا هاتوو: ((الدعاء عبادة)) صحیح، رواه أحمد و ابن ماجه و أبو داوود... واته: نزاکردن خواپه رستییه.

من ده لئیم: خواپه رستی نزاکردنه.

سهر نه و که سه یه که بۆ خزمهت ده وه سستی داوای به شی خۆی ده کات، چۆن پیتی وایه شتیکی کردووه؟! تو داوای پیویستی خۆت ده کهیت، خزمهتی تو به ره نگاری نه و زاتهی پی نا کریت که نیعمهتی وی به ناگای هیناویت، منیش وه کوو سه ره تا ده لیم:

يَا مُنْتَهَى الْأَمَالِ أَنْتَ كَفَلْتَنِي وَحَفِظْتَنِي
 وَعَدَا الزَّمَانَ عَلَيَّ كَيْفَ يَجْتَاهِينِي فَمَنْعْتَنِي
 فَانْقَارَ لِي مُتَخَشِعًا لَأَنَّكَ تَصْنَعُنِي
 وَكَسَوْتَنِي تَوْبَةَ الْفَيْنِ وَمِنْهُ الْمَغَالِبُ صُنْعَتِي
 فَإِذَا سَلْتُهُ بِدَائِنِي وَإِذَا سَأَلْتُهُ أُجِبْتَنِي
 فَإِذَا سَأَلْتُهُ زِدْتَنِي فَمَنْعْتَنِي وَبَهْرْتَنِي
 لِرِائِي أَعْمَدَ بِاللَّهِ فَالْأَمْوَالُ أَنْتَ أَقْدَرْتَنِي"

ئه ی نه و په پی هیوا و ئاواتم، تو ده سته بهرت کردم و پاراستمت، زه مان ده سدریژی کرده سه رم تا له ناوم بیات تو رییت لی گرت، کاتی دیتی تو یارمه تیت داوم بۆم ملکه چ بوو، بهرگی بینیا زیت له بهر کردم و له تیکشکان پاراستمت، که بیده نگ ده بووم قسه ت له گه ل ده کردم و نه گه ر داوام لی کردبایت پییت ده دام، نه گه ر سوپاسم کردبایت بۆمت زیاتر ده کرد، نه وه نده ی پی به خشم سه رسامت کردم! نه گه ر مال و سامان ببه خشم هر هی تویه و تو پییت داوم..

۳۱۴- خەلك يان خوا

دېتم زۆربەي زانايان بە شيۆه و پووكەشى زانستەوه سەرقالّن، خەمى فەقىه و زانا وانه و تنه وهيه، خەمى ئامۆزگار (واعين) ئامۆزگار ييه.

ئەمە ئاگاي لە وانه كەي خۆيەتى، بە زۆربى ئەوانەي گويى لى دەگرن دلى خوشە و تانە دەدات لە قسەي ئەوهي پيچەوانەي وييه، كاتى لە بېركردنەوه لە شتە هاودژەكان بەسەر دەبات بۆ ئەوهي ئەو كەسە تىك بشكىنى كە مشتومپى لەگەل دەكات و چاويشى لەويه هەميشە لە سەرووي مەجليسان دانيشيت، پەنگە هەول و هيممەتى بۆ كۆكردنەوهي مالى دونيا و تىكەلبوونى دەسەلاتداران بيت!

ئامۆزگار هەول و هيممەتى بۆ ئەويه قسە و وتەكانى برازينيتەوه و خەلكى زياتر لە دەورى خۆي كۆيكاتەوه و دلى بۆ بەگەورە زانينى رابكيشى، ئەگەر لە كارەكەيدا هاوشيوه ي هەبوو ئەوا تانەي لى دەدات.

ئەم دلانە لە خودا بيتاگان چونكە ئەگەر مەعريفەتيان لە بارەيه وه هەبوويه بەو مەشغول دەبوون و بە موناجاتكردنى هۆگر دەبوون و گوياپەليكردنى ئەويان هەلدەبژارد و پويان دەكردە خەلوت و تەنيايى لەگەل خودا... بەلام كاتى لەمە خالى بوو بە دونياوه سەرقال دەبى ئەو دونيايهش وهكوو وييه. ئەگەر خەريكى

خزمه تکرندی خوداش بوو هیچ چیژیژیکی لی نابینی، کۆبوونه وهی خه لکی له ده وروبهری له لا خوشه ویستتره و سهردانیکردنی خه لکی بو کنی له لا له پیشتره .. نه مه ش نیشانه ی ریسوایی و ده ست لی به ردانه .

پیچه وانه ی نه مه ، ههر کاتی زانا پوو له خوا بوو، به گوپرایه لیکردنیه وه مه شفغول بوو، قورسترین شت له لای دیدار و قسه کردنه له گه لی خه لک، خوشه ویستترین شت له لای خه لوه ت و ته نیاییه ، ناپه رژیته سهر تانه دان له هاوشیوه کانی یان خواستنی سه روکایه تی، نه وه ی له ئاخیره ت هیمه ته ی پیوه به ستووه زور به رزتره له وه .

ده بی نه فس شتیکی هه بی پیوه ی مژوول بیته ، ههر که سیك به خزمه تکرندی خه لکه وه مه شفغول بوو و پشتی کرده هه ق نه وا په ره به سه روکایه تییه که ی ده دات، نه وه ش ده بیته هوی پشتکردن له هه ق، خوای گه وره له هه ناوی هیچ که سیك دوو دللی دانه ناوه .

۳۱۵- بینینی شته‌کان وه‌کوو خویان

له وته‌یه‌کدا هاتووه: خودایه! شته‌کان وه‌کوو خویان که هه‌ن پیشانمان بده!

ئه‌مه‌ قسه‌یه‌که له‌وپه‌پیی جوانیدا و نۆریه‌ی خه‌لگی شته‌کان وه‌کوو خویان نابینن، له‌ناوچوو وه‌کوو هه‌میشه‌ ماوه‌ ده‌بینن، خه‌یالی نه‌مانی ئه‌وه‌ی له‌ناویدان ناکه‌ن، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌شیان زانی وه‌لی چاوی هه‌ست مه‌شغووله‌ به‌ سه‌یرکردنی ئه‌وه‌ی له‌به‌رچاوه‌.

ئایا پۆیشتنی چیژ و مانه‌وه‌ی گوناهاکه‌ی نابینیت؟! ئه‌گه‌ر دز ده‌ستبرینی خۆی دیت، شته‌ دزراوه‌که‌ی له‌ کن بئێرخ ده‌بی.

هه‌ر که‌سیک مال و سامانی کۆکرده‌وه‌ و نه‌یبه‌خشی، ئه‌وا وه‌کوو خۆی نه‌یبینیوه‌ که‌ بریتیه‌ له‌ ئامرازیک بۆ وه‌ده‌سه‌هینانی ئامانج و مه‌به‌سته‌کان، زاتی خۆی مه‌به‌ست نییه‌.

هه‌ر یه‌کیک به‌ چاوی ئاره‌زوو سه‌رپێچی و گوناھی بیننی ئه‌وا نه‌یدیوه‌ چونکه‌ عه‌یب و نه‌نگی نۆری تێدایه‌، پاشان به‌رهمه‌که‌ی سزایه‌کی ئاخیره‌ت و ئابرووچوونتیکی دونیاییه‌.

سهیری گه وره ترین ناره زووه کانی ههست بکه که په پینه ! ئاو پهیدا نابی ئیلا دواى خواردن و خواردنه وه نه بی.

هه ره که سیک بیر له خواردن بکاته وه سهیری کیتلانی زهوی دهکات که پیوستی به گا و گوتال هه به بۆ زهوی کیتلان به گاسن که ئاسنیکه له گهل داریک و په تیکی پیوه به ستراره... هه ره یه کیک بیر له دروستکردنی پهت و گوريس بکاته وه سهیری چاندنی پوهه کی گوش و پستنی و، ئاسن و هینانی و کوتانی و، دار و پوهه ک و تاشینی و سوپانه وهی دولاب و کارکردنی دهکاته وه، پاشان دوورینه وهی به ره مه که و شه نوکه و کردنی و هاپینی و شیلانی و کردنه نانی، هه ره ها ئاگردان و ته ندوور و هینانی دار و سووته مه نی... ئیتر له م جوړه گه بۆی پروانیت زور زوره، ته نانهت و توویانه: بۆ دهسکه و تنی هه ره پارووه نانیکی نزیکه ی سی سته که س کاری کردوه.

که ئه و پارووهی خوارد با بیر له چیکردنی ددانه کان بۆ پارچه پارچه کردنی و کاکيله کان بۆ هاپینی بکاته وه، هه ره ها شیرینی ئاوی ده م بۆ تیکه لکردنی و زمان بۆ هه لگیپ و وه رگیپ کردنی، ماسوولکه کانی زمان بۆ به رز و نزمکردنی تا بتوانی قوت بدری... پاشان پخۆله دهیخوات و دهیگه په نیتته جه رگ، ئه ویش دهیکولینی، که بووه خوین خلته و ئاوه که ی په وانیه میزلدان دهکات و له خوین پاکترین و خاوینترینی بۆ جگه ر و میشک و دل ده پالئیوی، له وهش باشتیرینی وه رده گری و شوپی دهکاته وه بۆ گونه کان و ئاماده ی دهکات بۆ خولقاندنی مرقه.

ئەگەر ئاگرى شەھوۋەت بىزدا ئەم دۆپە ئاۋە (نوتفە) دەردە پەرى... شەرعىش بە
پاكى داناۋە، مندالدىن و ئەو شوپىنەشى (زەكەر) دەچىتە ناۋىيە ھەر بە چاكي
داناۋە... ئىتر لەۋى مۇۋە دەخولقەيت.

ئەم مۇۋە بە نرخیكى گرانەۋە ھاتوۋە دۋاى ئەو سەير و سەمەرانى باسماڭىز
نەك ژماردىمان!!

ھەر كەسى لەمە تىگەيشت ئايا شتىكى جوانە ئەو نوتفەيە لە ھەرام پەرتوبلاۋ
بكاتەۋە يان لە شوپىنكى پىس بپەرى و بەفېرۇ بچىت؟!

زىنا چەندان ناخۆشى و كېشەي لى دەكەۋىتەۋە كە دەيەكى دەيەكى ناكاتە چىزى
ساتىك!

ۋەكۈۋ: ئابروچوۋنى نىۋ خەلك و ھەلدانەۋەي عەۋرەتى ھەرام و ناپاكيى براى
موسلمان لە ھاۋسەرەكەي ئەگەر خىزاندار بوۋ، ئابروچوۋنى زىنا لەگەلكراۋ كە
ۋەكۈۋ خوشك يان كچىتە... ئەگەر ژنەكە مېرددار بوۋ و لەۋ زىناكەرە ئاۋوس بوۋ
ئەۋا ئەو مندالە زۆلە دەدرىتە پال مېردەكەيەۋە، ئىتر ئەم زىناكەرە دەبىتە
ھۆكارىك بۇ مىراتگرتنى كەسىكى ناشايستە و بېبەشبوۋنى كەسىكى شايستە... ئىتر
ئەۋە لە نەۋەيەكەۋە بۇ نەۋەيەكى تر دەپوات.

خەشم و قىنى خوداش ئەۋا ئاشكرا و ديارە: خۋاى گەۋرە فەرموۋىتەتى: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا
الزَّانِيْنَ اِنَّهُمْ كَانُوْا فَجِيْشَةً وَّسَاءَ سَبِيْلًا ﴿۳۲﴾ (الإسراء: ۳۲) واتە: لە داۋىنپىسى نزيك
مەكەۋنەۋە چونكە ئىشنىكى نۆر قۇر و رېگايەكى خراپە.

پېغەمبەرىش (صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: ((دواى ھاوبەشى دانان بۆ خودا
 ھىچ گوناھىك لە لاي خودا گەرەتر نىيە لە نوتفەيەك كە پياويك بيخاتە نىو
 مندالدا نىكەوہ كە بۆى حەلال نىيە)) لاوازە..

ئەگەر دروستكردنى شەھوت نەبووايە پەپىن پووى نەدەدا چونكە بەيەكگە يىشتنى
 دوو ئەندامى ناشىرىنە، كە نە شىئوہ و ويئەيان جوانە و نە بۆنىشىيان خۆشە. بەلكوو
 شەھوت و ئارەزوو چاوى بىنەر دادەپۆشى بۆئەوہى مندال پەيدا بىيەت.

ھەر كەسى شەھوتى خواست و بە زىنا تاوانەكەى بىرچوويەوہ ئەوا شتەكانى
 وەكوو خۆى نەديوہ.

ئىتر لەسەر ئەمە خواردن و خواردنەوہ و كۆكردنەوہى مال و ھىترىش قىياس بكە.

۳۱۶- شتی بیسوود نییه

ئەگەر یەکیگ گوتی: خولقاندنی شتی ئازاربه خش چ سوودیکی ههیه؟!

وهلام: حیکمهت و داناییی خودا سه لماوه و چه سپاوه، ئەگەر له ههندی
شت ون و نادیار بوو ئەوا ته سلیمبوون پئویسته.

پاشان شته جوانهکان به گشتی نمونهی ئەو پاداشتهن که ئاماده کراوه،
ئازاربه خشه کانیش نمونهی ئەو سزایه ن که ئاماده کراوه.

هیچ شتیکی زیانبه خش نه خولقینراوه ئیلا سوودیکی تیدایه.

به پزیشکیک و ترا: فلانکهس دهلی: من وه کوو دوویشکم زیانم ههیه و
سوودم نییه؟

ئەویش گوتی: چه نده بی زانست و زانیارییه! دوویشک سوودی ههیه ئەگەر
سکی شهق کرا و پاشان خراپه سهر شوینی پئوه دانه که. دهخریته نیو
گلینهیه کی داخراو پاشان گلینه که دهخریته نیو ته ندووره وه، که بووه
خۆله میش پاشان که میک لهم خۆله میشه بدریته ئەو که سانهی بهردی
گورچیله یان ههیه وردوخاش دهبی بی ئەوهی زیان به ئەندامهکانی تری

بگہ یہ نی! دوپشک به کہ سیکہ وه بدات کہ تای کونی هہ بی تايہ کہ ی
 نامینئ. به کہ سیکي ٹیفلیجی وه دا ٹیفلیجیبه کہ ی نہ ما. ده خریتہ نیو پون
 تا پونہ کہ هیزه کہ ی راده کیشی، ئه و پونہ شیرپه نجه له ناوده بات...
 نمونہ ی ئه مه زوره.

نہ زان دوزمنی ئه وه یه کہ نایزانیئت، گه وره ترین گه مزایه تیش
 به رپه رچدانه وه ی زانایه له لایه ن نه زانه وه.

۳۱۷- خۆشه‌ویستی به ئەندازه‌ی ناسینه

هه‌رچه‌ند فام و تیگه‌یشتنه‌کان له ناسینی خودا پۆیچن و گه‌وره‌یی و لوتف و به‌رنی ببینن، له خۆشه‌ویستیدا سه‌رگه‌ردان ده‌بێ و له سنووری جیگه‌یری ده‌رده‌چی.

کۆمه‌لێک له خه‌لك خۆشه‌ویستی خودا به‌سه‌ریاندا زال بوو، نه‌یانتوانی تیکه‌لی خه‌لك ببن، هه‌یانبوو نه‌یتوانی له یاد و زیکرکردن بیده‌نگ بێت، تێیاندا بوو نه‌نووست مه‌گه‌ر به زالبوونی خه‌و نه‌بووایه، تێیاندا بوو شی‌ت و ویلی ده‌شتوده‌ر بوو، هه‌بوو له جه‌سته‌یدا سووتا...

(ئه‌بوو عوبه‌یده ئه‌لخه‌وواص) عیشق و ئه‌وین به‌سه‌ریدا زال بوو، به‌ناو بازاڕدا ده‌پۆیشت و ده‌یگوت: ئای چه‌ند په‌رۆشی ئه‌و زاته‌م که ده‌مبینی و نایبینم.

(فه‌تحی کوپی شه‌خره‌ف) ده‌یگوت: شه‌وق و په‌رۆشیم بۆت درێژ بووه‌وه، هاتنم بۆ لات خێراکه.

(قه‌یس کوپی ئه‌له‌رهبیع) بێ شه‌پاب مه‌ست و سه‌رخۆش بوو.

ئێبن عه‌قیل ده‌یوت: شپ و شه‌پرپۆی له پێناو خودا باشتره له خۆجوانکردن بۆ غه‌یری وی.

ئايا خەلكى پووتت بينيوه جوانتر بىت له ئىحرامپۆشهكان؟! ئايا بينيوته ئەوانه
 خۆيان به جلكى جوانى دونيا پازاندۆتهوه وهكوو كراسى پياوچاكان جوان بن؟!
 ئايا سهريۆشيكك ديوه جوانتر بىت له خهوه نووچكهى شه وييداران؟! مه ستيهكت
 بينيوه جوانتر له مووچپرکه و شوکى ئەوينداران؟! ئاوئكت ديوه سازگارتر له
 فرميسكى په ژيوانان؟! سه رانئكت بينيوه خوارتر له سهري تىکشكاوان؟! هيچ
 شتئك جوانتر و باشتتر به زه وييه وه نووساوه وهك هه نيهى نويزخوينان؟! هيچ
 ده ستيك به رزبۆته وه و هيچ له پىك كراوته وه هاوشيوهى ده ست و له پى
 ئاره زومهنان؟! هيچ ئاوازئك هيندهى سۆز و گريانى په رۆشان دلانى بزواندوه؟!
 شرپ و شه پريوى بۆ وه ده سهينانى باشترين مه به ستهكان باش و گونجاوه، بۆيه شرپ
 و شه پريوى له پىناو خزمهتى خاوهن نيعمهت باش و جوانه .

۳۱۸- به دهوشی دهسه لاتقداران

زۆربه یان نه دین ده ناسی و نه پابه ندی ئادابه کانی ده بی... ئه گهر به ئه سل
 به ده قل بیت و له گه ل ئه م به دییه ش شتیکی وای پی نه درابی که ته بیاتی باش و
 چاک بکات و هزری پی بگه یه نی ئیتر چۆن چاوه پئی خیری لی ده کری. هوش و ژیری
 به فیرویون و وه ده سه یئانی زانست و مه شق و پاهینان گه شه ده کات وه کوو
 ئه ندامیکی له ش که به کارکردنی به رده وام لیها تووی و کارامه یی به ده ست دینی.
 هر ئه ندامیک ئه گهر په ککه وتنی له و کاره ی بوی ئاماده کراوه به رده وام بوو په کی
 ده که وی و ده کوژیته وه، بویه چاوی نووسهر و پینه چییان کز ده بی و چاوی خه لکی
 چۆل و بیابان تیژ ده بی چونکه هیچ شتیکی پیگری له چاویان ناکات.

کاری عه قل بیرکردنه وه و سه رنجدانی سه ره نجامی ئه حوال و به لگه کاری و دۆزینه وه
 به بینراو له سه ر نه بینراوه ..

ئهمانه به رده وام مه شکه ره شیان پر ده کهن له خواردن، ئه وه ش زیان به عه قل
 ده گه یه نی... پاشان زۆر ده خه ون، که له خه وه هه ستان مه ی و ئاره ق
 ده خۆنه وه... ئیتر عه قل تووشی په کخستن و داپۆشین بوو، بویه پلان و نه خشه دانان
 و پیکخستنیش خراب و به د بوو.

۳۱۹- قسه کردن به پیتی عه قلی خه لک

له سه رکیشیه گه وره کان باسکردنی ئه و شتانه یه بۆ ره شوکیان که دلایان بهرگه ی ناگرئ یان له ناخیاندا پیچه وانه که ی رهگی داکوتاوه . بۆ نمونه: خه لکک له دلایاندا پیچوواندن (التشبيه) رهگی داکوتاوه و پیتیان وایه زاتی خودا په یوه سستی عه رشه و به ئه ندازه ی عه رشه و به ئه ندازه ی چوار په نجه له عه رش زیاتره!

نمونه ی ئه مه یان له شیخه کانیاں بیستوو و له لایان چه سپاوه که ئه گه ر خوا هاته ئاسمانی دنیا شهش ئاسمانه کانی تری لی خالی ده بی!! ئه گه ر یه کیکیان بۆ پاکراگرتنی خودا له م بیرانه بانگ بکری و پیتی بگوتری: به و شیوه یه نییه که به بیرى تۆدا هاتوو به لکوو ده بی فه رموده کان چون هاتوون ئه وها لیک بدرینه وه بی ئه وه ی پازی بیت به وه ی وه همت کردوو، له بهر دوو هوکار ئه مه ی له سه ر قورسه:

یه که م: له بهر زالبوونی ههست به سه ریدا و ههستیش له سه ر ره شوکیان زالتره .

دووهم: له بهر ئه و شتانه ی له و شیخانه ی بیستوو که له و نه زانترن.

جا ئه وه ی قسه له گه ل ئه م جوړه که سانه ده کات سه رچلی به نه نفسی خو ی ده کات.

بیستومه له هندی له و کهسانه ی که دیندار بووه و پیکچواندن له دلیدا رهگی
داکوتاوه گوئی له هندی زانایان بووه که باسی پاکراگرتنی خودای له پیکچواندن
کردووه وتوویه تی: سویند به خوا، دهسه لاتم به سه ریدا هه بووایه ده مکوشت!

بۆ خاتری خوا وریا بن له وهی بی هونر و نه رمونیانی قسه یه ک بۆ ره شوکییان بکه ن
که به رگه ی نه گرن، چونکه نه م قسه یه له دلی درناچی و قسه که ریش سه رچلی به
ژیانی خۆی ده کات.

هه روه ها هه موو نه وانه ی په یوه ست به بنچینه کانه وه.

۲۲۰- سەرکه وتوو کئییه؟

به دهنگه دهنگه و تهنه نهی پیاو و ئه و نوئیز و پۆژوو و سه دهقه و گوشه گیرییه
دهیکات فریو مه خۆ! پیاو ئه و پیاوهیه که ره چاوی دووشت دهکات: پاراستنی
سنوورهکان و دلسۆزی کارکردن.

چهندان خواپه رستمان دیت به غه بیهت و کردنی شتی ناجایه ز که هاو پئیکی
ئاره زووی بیته، سنوورهکانی شکاند!

چهندان دیندارمان دیت له کرده وه که ی نیازی غهیری خوی هه بوو!

ئهم دهرد و ئافه تهش له نئو خه لکدا زیاد و که م دهکات.

پیاو ئه و پیاوهیه که ره چاوی سنوورهکانی خوا بکات که بریتییه له و شتانهی
له سه ری فه پز کراون و به ره و هه وا و ئاره زووی نه بیه زینی و نیازی باش و جوان
بیته، ئیتر گوفتار و پهفتاری پاک و پوخت بۆ خوی گه و ره بیته، مه بهستی پئی
خه لک و به گه و ره گرتنی ئه وان نه بیته.

رهنگه که سئیکی سه رکز (خاشع) بۆ ئه وهی بیته تا بوتری: خواپه رست! وه بیتهنگ

تا بگوتری: ترساو! وه ته رکه دونیا تا بوتری: زاهید!

نیشانه‌ی دلسۆز ئه‌وه‌یه که ئاشکرا و نهینى وه‌کیه‌ک بیټ، په‌نگه له‌نیو خه‌لکدا به‌زۆر خه‌نده و کرانه‌وه بهینیتته خۆی تاوه‌کوو ناوی زاهیدی لی بکریته‌وه، ئیبن سیرین به‌ پۆژ پیده‌که‌نی، که شه‌و داده‌هات وه‌کوو ئه‌وه وابوو خه‌لکی گونده‌کی کوشتبیت!

بزانه خودا هاوبه‌ش و شه‌ریکی ناوټ، که‌سی دلسۆز تا‌ک و ته‌نها مه‌به‌ستی ئه‌وه، ریاکار هاوبه‌شی بۆی داناوه بۆ ئه‌وه‌ی ستایشی خه‌لکی ده‌ست بکه‌وټ، ئه‌وه‌ش هه‌لده‌گه‌رپته‌وه و پینچه‌وانه ده‌بیته‌وه، چونکه دل‌یان به‌ ده‌ستی خودایه، ئه‌ویش دل‌ه‌کان له‌ دژی وه‌رده‌گپیری نه‌ک بۆ لای ئه‌و.

سه‌رکه‌وتوو ئه‌و که‌سه‌یه که مامه‌له‌ی ناوه‌کی و کرده‌وه‌کانی پاک و پوختن، ئه‌مه ئه‌و که‌سه‌یه که خه‌لک خوشیان ده‌وټ ئه‌گه‌ر ئه‌و بایه‌خیشیان پی نه‌دات، هه‌روه‌ک رقیان له‌ ریاکار ده‌بیته‌وه ئه‌گه‌ر خواپه‌رستی‌شی زیاد بیټ.

پاشان پیاویک خاوه‌نی ئه‌م په‌وشتانه بیټ واز له‌ که‌مالی زانسته‌کان ناهینی و که‌مه‌رخه‌می ناکات له‌ خواستی فه‌زیله‌ت و چاکه‌کان، تا بتوانی زه‌مان پر ده‌کات له‌ زۆرتین خیر و چاکه و دل‌یشی له‌ کاری دل‌ ناوه‌ستی تا وای لی دیت هه‌موو کاری ده‌بیته‌ خوای هه‌ق..

۳۲۱- رواله تبازی و خودمرخستن

خه لکیکم دیت قه رزکویرن و پاشان ده لئین: نه گهر مردین بمانبه نه گورستانی
نه حمه د!!

ئایا نه یانبیستوهه که پیغمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له سه ر قه رزار و
که سیک دزی له ده سکه وتی شه پ کردبیت نویژی نه کردوه و فه رموویه تی: ((ما
يَنْفَعُهُ صَلَاتِي عَلَيْهِ)) ضعيف، رواه ابن ماجه و أبو داوود و النسائي.. واته: نویژکردنم
له سه ری سوودی بوی نییه.

خه لکیک له زانایانم دیت چه زی ناویانگ هه لئینان تا ئه وهی ئیزنیکیان له سولتان
وه رگرت له گورستانی نه حمه دی کورپی چه نهل نیژران و ده شیانزانی که خه لکیکی
لئیه ئیسکوپروسکی هه ندیکیان به سه ر هه ندیکیانه وهیه، له زانایانه که سانیکیان
تیدا بوو ده یانزانی شایسته ی ئه و نزیکبوونه وهیه نه بوو!

کوا به که م و سووک زانینی نه فس؟!

ئایا نه یانبیستوهه که عومهری کورپی عه بدولعه زیز پیی وترا: له ژوره که ی عایشه
ده نیژریتیت؟ وتی: نه گهر به هه موو گوناهایکه وه جگه له شیرک به دیداری خودا
بگه م پیم خوشره نه وه ک خوّم به شیاوی ئه وه بزائم؟!

به لام دابونه ریت و حه زى سه رۆكايه تی به سه ر ئه مانه دا زال بوو، ئیتر زانستیش هه روه كوو عاده ت به سه ر زمانه كان دادی نه ك بۆ كار پیكردنی.

پاشان كار گه یشت به كۆمه لێك كه تیكه لی ده سه لاتداران بوون و ده ستیان كرد به سته مگردن، مله ده كه ن بۆ ناشتن له گۆرستانی ئه حمه د و به وه وه سیه ت ده كه ن!!

خۆزگه وه سیه تیان ده كرد له شوینی به تال بنیژرین، به لكوو له سه ر مردووان ده نیژرین و ئیسکی ئه مانه ده رده هیتریت، ئیتر تا مردن هه ر له سه ر ئه و سته مه ده پۆن كه ده قیان پیوه گرتووه و له بیریان ده چیته وه كه ئه وان له هاوکار و یاریده رانی سته مکاران بوون.

ئایا نه یانزانیه كه هاوکاری سته مکار سته مکاره؟!

له فه رمووده دا هاتووه: ((كَفَى بِالْمَرْءِ خِيَانَةً أَنْ يَكُونَ أَمِينًا لِلْخَوَانَةِ)) واته: بۆ خیانته و ناپاکی ئه وه نده بۆ مرۆف به سه كه بییته ئه مین و ئه مانه تدارى خائین و ناپاكان. (له راستیدا ئه مه فه رمووده نییه به لكوو وته یه کی ئیمام جه واده)..

به ندیه وان (السجان) به ئه حمه دی كوپی حه نبه لی گوت: ئایا من له هاوکارانی سته مکارانم؟ وتی: نا، تۆ له سته مکارانیت، هاوکارانی سته مکاران ئه و كه سه یه كه له شتیكدا یارمه تی تۆ ده دات.

۳۲۲- ئىرهىيى خراپ

دېتم خەلك زەمى حەسود دەكەن و زىادەپەوى دەكەن و دەلئىن: تەنھا بەدكار ئىرهىيى بە خەلك دەبات، دژايەتى نىعمەتى خوا دەكات و بە برىارى وى پازى نىيە و بە خىلى بە براى موسلمانى دەبات.

سەيرى ئەمەم كرد پىم وانەبوو بەم شىوہەيەيە كە دەيلئىن. لەبەرئەوہى مرؤف حەز ناكات ھىچ كەسئىك لە سەرووى ئەوہە بيت، ئەگەر دىتى ھاورپئىكەى لەسەر وى بەرز بۆتەوہ كارىگەر دەبى و پىي خۆش نابى لەسەر وى بەرز بيتەوہ و حەزى دەكرد ھاورپئىكەى ئەو دەسكەوتەى بە دەست نەھىتابايە، يان ئەويش وەكوو وى ئەوہى وە دەست ھىتابايە بۆ ئەوہى بەسەر ويدا بەرز نەبووياہوہ.

ئەمەش لەگەل سروشتى مرؤفدا شىلراوہ و ھىچ سەركۆنەيەكى لەسەر نىيە، بەلكوو سەرزەنشتكردەكە لەوہى ئەگەر بە قسە يان بە كردەوہ كارى پى بكات.

ئەمەن پىم وابوو ئەمەم بە ئەزمون و لىكۆلئىنەوہ دەست كەوتووہ بەلام دىتم حەسەنى بەصىرى لە وتەيەكدا پىشى منى داوہتەوہ، وتويەتى: لەگەل ھەموو بنىادەمئىك حەسوودى ھەيە، ھەر كەسئىك حەسوودىيەكەى لە قسە و كردار پەنگى نەدايەوہ ئەوا ھىچ شتىكى لەسەر نىيە.

۲۲۲- ژن زوری و زیانه کانی

گه و ره ترین زیان که تووشی مرؤف ده بیئت زوری ژنه. یه که م: بیر و خه م و هه ولی له خوشه ویستی و مودارات و غیرهت و خه رجیبیان په رشوبلاو ده بیئت. دلتیا نییه له وهی یه کیکیان رقی لی هه لگری و غهیری وی بویت، به کوشتن نه بی لی پزگار نابی! (مه بهست کوشتنی پیاوه که یه له لایه نئو ژنه وه که رقی لییه تی و پیاویکی تری خوش گه ره که).

ئه گه ره له هه موو ئه وانه سه لامهت بوو ئه واه له په یداکردنی بژیوی بویان پزگار نابی.

ئه گه ره سه لامهت بوو، له بیزاربوون لییان یان له هه ندیکیان پزگاری نابی، پاشان داوای شتگه لیک ده کات که به غهیری ئه وانیش ناکریت، ته نانهت ئه گه ره توانا و ده سه لاتی به سه ره هه موو ژنانی به غدا شکا پاشان ژنیکی داپوشراو له ده ره وهی ولات هات واه گومان ده بات ئه وهی له کن ئه وان دهستی نه که وت له لای ئه و ژنه دهستی ده که ویت! سویند به خوا، له نویتی و تازه پیدا چیژ هه یه به لام ره نگه داپوشراویک ئه گه ره که شف کرا حه یای بچیت.

ئه گه ره له هه موو نازاریکی په یوه ست پیان هه وه سه لامهت بوو جه سته ی له په رین ماندوو ده کات، خواستنی چیژوه رگرتن ده بیته ریگر له به رده وامیی چیژبینین، ره نگه پاروویه ک بیته هوی ریگریکردن له چه ندان پاروو! ره نگه چیژیک هۆکاریک بوو بیئت له پچرانی چیژگه لیک!!

پیاوی ژیر ئه وه یه که به ژنیک پازییه ئه گهر هاوړیکي مه بهستی بوو، هه ر ده بی شتیکی تیدا بیت که به دلای وی نییه به لکوو کار به ژورینه ده کری.

پنویسته بهر له سه یرکردنی جوانی، سه یری دینی بکریت، چونکه ئه گهر دین که م بوو هیچ پیاویکی مهرد و په ند سوود له و ژنه وه رناگری.

ئه وه ی پیاوی پیر خیرا له ناوده بات په پینه، با به په پبوونی چوک و هه بوونی شه هوت فریو نه خوات، چونکه ئه وه هیژ و پیژی وه ها لی دهر دینی که هاوشیوه ی بو ناگه پیتته وه، نابی به جووله و شه هوت ده سخه پۆ ببیت، ئه گهر ده یه ویت بمینیتته وه با له ژنان نزیك نه بیتته وه.

۳۲۴ - که مهۆش و فردههۆش

ئەگەر که سیکت بینی له بنچینه دا که مهۆشه، ئومیدت به خیر و چاکه ی نه بی! به لام
ئەگەر فردههۆش بوو وه لی ئاره زوو به سه ریدا زال بوو ئەوا ئومیدت پیی هه بی!

نیشانه ی ئه وه ش ئه وه یه ئه وه له نه زانیدا کاروباری خۆی پیکده خات و ئەگەر کارێکی
به دی کرد خۆی له خه لک ده شارپته وه و له هه ندی حال چاودیری ده کات و له کاتی
نامۆزگاریدا ده گریی و پیز له ئه هلی دین ده گریت... ئەمه ژیر و عاقلێکه ئاره زووی
به سه ریدا زال بووه، ئەگەر به په شیمانبوونه وه به ئاگا هاته وه ئەوا شه یتانی ئاره زوو
ون ده بی و پاشای عه قل و هۆش دیت.

به لام ئەگەر له بنچینه دا که مهۆش بوو - نیشانه شی ئه وه یه که سه یری سه ره نجامی
نزیك و دوور نه کات و شه رم نه کات له وه ی خه لک له سه ر به دکاری بیبینن و کاروباری
دونیاشی پیک ناخات - ...ئه وه جیگای ئومید نییه و ده ستی لی بشۆ، به ده گمه ن
ئهم جۆره که سانه سه رکه وتوو و سه رفراز ده بن، جارویار ئەگەر سه رکه وتوو بن
هۆکاره که ی هه وینیکه له عه قل که ئاره زوو دایپۆشیوه پاشان که میك ده رده که وی
تا بگه رپته وه سه ر خۆی، نمونه یان وه کوو فیداریکه به هۆش هاتیبته وه.

۳۲۵ - سهرنجدانى سهره نجامه كان

پيويسته خۆت بپاريزيت له هه موو ئه و شتانهى ئه گهرى پوودانيان ههيه و نابى
بوترى: به زۆرى مروڤه سهلامه ته.

كه سانىكمان بينى له گه ل ئه سپدا چوو ه ناو كه شتييه وه، كه شتييه كه په شوکا و
شپرز بوو، ئه وهى له ناو كه شتييه كه دا بوو نقوم بوون، ئه گهرچى به زۆرى له م
حاله ته دا سهلامه تى ههيه.

پيويسته مروڤه له خه رجبيدا ئيكونۆمى بيت و دهست به پاره وه بگريت ئه گه ر ديتى
دونيا به ره و پوهيه تى، چونكه رهنگه ئه و دونيايه بپچريت و پيويستى نه فسش
هه رده بى جيبه جى بگرى، ئه گه ر له كاتى پاره دارى و ده سرۆيشتووييدا ده سبالوى
كرد و دواتر كاتى دهستهنگى هات ئه و دوور نييه تووشى پىگاي خراپ و سوال كردن
له خه لك بيت.

هه روه ها پيويسته له شساغ خۆى بو نه خووشى ئاماده بكات و به هيز خۆى بو پيرى
ئاماده بكات...

به گشتى، سهرنجدان له سهره نجامه كان و ئه وهى ئه گهرى ههيه پووبدات كارى
ژيرانه.

به لام ته نها سه بیرکردنی حاله تی ئیستا حالی نه زانه گه مزه کانه، وه کوو نه وه ی خوی
به له شساغ ببینی و نه خوشی له بیربچیته وه یان دهوله مند بیت و هه ژاری
بیربچیته وه یان چیریکی کاتی ببینی و سه ره نجامه که ی بیربچیته وه ..

عه قل کاریکی نییه جگه له سه رنجدان له سه ره نجامه کان، ئه ویش به راست ئامازه
به وه ده کات که له کوپوه دیت.

۳۲۶- په له نه کردن له گیرابوونی نزا

له کاتی تاقیکردنه وه دا ئیمانی باوه پدار دهرده که ویت، زیاده پوهی له نزا و پارانه وه دهکات و هیچ شوینه وار یکی وه لامدانه وه نابینی و نه گهر هژکاره کانی بیه یواییش به میز بن نه و هیوا و نومیدی ناگورپی چونکه ده زانی خوی گه وره سوود و به رژه وه نده کان باشر ده زانی، یان له به رنه وهی خوا ده یه وی ئارامگری یان ئیمانی تاقی بکاته وه، خودا به م تاقیکردنه وه یه ده یه وی نه و باوه پداره له دل وه ته سلیم بیت تاوه کوو ببینیت ئارامگری چونه یان ده یه وی زور بپارپته وه و په نا بو خودا بیات.

به لام نه وهی په له ی وه لامدانه وه و گیرابوونی دوعایه تی و نه گهر نزا که ی زوو گیرا نه بی بیزار و بیتاقهت ده بی نه و نه مه ئیمانی لاوازه و پتی وایه مافی نه وهی هیه وه لام بدرپته وه وه که نه وهی کرتی کاره که ی وه رده گریت.

چپوکی به عقوبت نه بیستوه که هه شتا سال له ناو به لا و ناخوشی بوو به لام هیوا و نومیدی نه گورا، کاتی له پال ونبوونی یوسف، بنیامینیشی له دست دا هیوا و نومیدی نه گورا و گوتی: ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا﴾ (یوسف: ۸۳) واته: نومیده وارم خوی گه وره هه موویانم بو بینپته وه.

ئەم ئايەتەى خوداش ھەر ئەم واتايە دەگەيەنى: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهُ الْآلَاءُ إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾﴾ (البقرة: ۲۱۴) واتە: ئايا لاتان وايە ھەروا بە ئاسانى دەچنە بەھەشتەو (بى تەنگانە و ناخۆشى)؟! مەگەر نمونەى ئيماندارانى پيشووتان بۆ باس نەكراو، كە تووشى شەپ و ناخۆشى و تەنگانە و گرانى و نەدارى بوون و تەكانيان خواردوو و زۆريان بۆ ھاتوو بەرادەيەك، ھەتا پيغەمبەرەكەيان و ئەوانەى باوھريان ھيئاوھ لەگەلدا، دەيانوت: كەى پەروەردگار سەرکەوتن دەبەخشيت؟! ئيتىر كەى خوا يارمەتى دەنيريت؟! ئاگادارين و دلنيابن بەراستى يارمەتیی خويى زۆر نزيكە.

ئاشكرايە ئەم قەسەيە لە لاين پەيامبەر و ئيماندارانەو ھە ناگوتريت ئيلا دوای ماوھەكى زۆر لە بەلا و ناخۆشى و نزيكبوونەو لە بيهيوابوون لە پزگاربوون و دەروو لى كرانەو.

ھەروھا ھەر لەم بارەيەو پيغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فەرمويەتى: ((بەندە ھيشتا سەلامەت و بەخيەرە تا پەلە نەكات)) پيى وترا: پەلە كردن چيىە؟ فەرمويى: ((بلى: دوام كرد وەلام نەدرامەو و گيرا نەبوو))

نەكەى بۆ خاترى خوا ماوھى بەلا و ناخۆشى بە دريژ بزانيت و لە زۆر پارانەو بيزار بيت، تۆ بە بەلا تاقىكرايتەو، ئارامگرتن و دوعاكەت خواپەرستىيە، ھەر چەند بەلا و ناخۆشى دريژ بيتەو لە بەزەبى و پەحمەتى خودا بيهيوا مەبە.

۲۳۷- چيژه كان كاتين و زوو دهرؤن

بیرم له هۆکاری چوونه دۆزه خ کرده وه دیتم به هۆی گوناھ و سه رپيچيه كانه وه یه، سه ییری سه رپيچيه كانم کرد بینیم به هۆی خواستنی چيژه كانه وه یه، سه ییری چيژه كانم کرد دیتم هیچ نین ته نها فرتوفیلن و له ناویاندا ناخۆشیکه ليك هه ن که ده یانکه نه خه م و په ژاره، ئیتر له وه دهرده چن چيژ بن، ئیتر عاقل چۆن شوین نه فسی خۆی ده که ویت و له پینا و ئه م ناخۆشییانه به دۆزه خ رازیهه؟!

یه کیک له چيژه كان زینا و داوینپسییه، ئه گه ر مه به ست پزانندی ئاوه که بیته ئه و ده کری له حه لال برژینریت، ئه گه ر له مه عشوق بیته ئه و مه به ستی نه فس مانه وه ی به رده وامه له گه ل مه عشوق، ئه گه ر وه دده ستی هیئا ئه و مرؤف له وه دده سته یتر او بیزار ده بی، ئه گه ر ماوه یه ک لی نزیك بوویه وه پاشان لی جیا بوویه وه ئه و خه م و په ژاره ی جیا بوونه وه زۆر له چيژی نزیك بوونه وه زیاتره، ئه گه ر له ئه نجامی زینا وه مندالی بوو ئه و ئابروو چوونی به رده وام و سزای ته و او و سه رشۆپی له کن خه لک و خودای تووش ده بی... به لام نه زان، چيژه که ی له گه یشتن به و ئامانجه ده بین و له بییری ده چیت به هۆی ئه مه وه تووشی چ ناخۆشیه کی دنیا و ئاخیرهت ده بی.

هه روه ها مه ی خواردنه وه ش هه ر له م بابه ته یه، پیسکردنی ده م و جلك و دوورخستنه وه ی عه قلّه و کاریگه ریه کانی له لای خودا و خه لک ئاشکرا و دیاره،

سہیر لہو کہ سہیہ کہ چٲٲی ساتیک ہلہ بٲٲی کہ تووشی سزا و لہ دستدانی

پلہ و پایہی دکات! پرنگہ سہر خوشیہ کہی بہرہ و کوشتنی ببات!!

ہموو چٲٲکراوہ کان لہ سہر ئہمہ قیاس بکہ، ئہ گہر چٲٲہکانی بہ تہ رازووی عہ قل

بکٲشری ناکاتہ دہیہ کی دہیہ کی سہرہ نجامہ ناشیرینہکانی لہ دنیا و ئاخیرہت،

پاشان خودی خوی شتیکی زور نییہ... ئیتر چوں ئاخیرہت بہمہ دہ فرؤشریت.

پاک و بیگہردی بؤ ئہ و خودایہی چاکہی لہ گہل ئہ و کہ سانہ کردوہ کہ ہر کاتی

چٲٲیک ہاتبیتہ بہرچاویان تہ رازووی عہ قلایان داناوہ و سہیری بہرہم و

سہرہ نجامہ کہیان کردوہ و تہ ماشای کاریگہرییہ کہیان کردوہ ئہ گہر وازی لی

بیتن، ئیتر باشتر و شیاوتریان ہل بٲٲاردوہ!

ہر ئہ و خودایہ دلانیکی کوزاندؤتہ و کہ شیوہ و پوالہ تی شتہ کہ دہ بینی و

گوناہہکانی بیردہ چیتہ وہ!!

پاشان سہیر ئہ و ہیہ ئیمہ دہ بینین ہیہ گہنجہ و لہ ژنہ کہی دور دہ کہ ویتہ وہ تا

لہ ریگا پابکات دہ وتری: کؤششکارہ! ئارہ زووہ کہی تیکدہ شکٲنی بؤ داوا کردنی

ئہ وہی بہررتہ کہ ستایش و پیاہ لڈانہ، چوں واز لہ حہرامیک ناہینئ بؤ ئہ وہی لہ

دنیا و ئاخیرہت ستایش بکری؟!

پاشان تہ قدیری وہ دہ سہینان و پؤیشتنی ئہ و چٲٲانہ بکہ کہ خواستوتہ و وا دانئ

ہہ بوون و لہ بہرچاو کہ وتن و لہ ناخوشیہکانیان پزگارت بوو، تو لہ کوئی غہیری

خؤتی؟! کوا ماندووبوونی ئہ و زانایہی پہنجا سال زانستی خویند؟! ماندووبوونہ کہ

پؤیشت و زانستہ کہ مایہ وہ. کوا چٲٲی بیکار و دہ سبہ تال و تہ نبل؟! ئیسراحت

و پشودان پؤیشت و پہ شیمانی بہ دوا دہات.

۳۲۸- له عقل سلامتې و له نارزوو په شیمانی هیه

هر کسې به پټې هه ست کاری کرد له ناوچووه و هر که سیکیش شوین عقل کوه سلامت بوو: چونکه ههستی په تی ته نها نیستا ده بینې که دونیا په .

به لام عقل، سهیری مه خلوقات دهکات و دهزانی خولقینه ریک بوونی هیه که به خشویه تی و پټی پیداوه و په های کردووه و یاساگی کردووه و توویه تی من لیتان ده پرسمه وه و تاقیتان ده که مه وه بو ئه وهی به لگه ی بوونم له لاتان ده رکه ویت به وازهیتان له وهی حزی لئ ده کن وه کوو گوپراه لیبه ک بووم، وه من خانه په کی تری غهیری ئه مه م بو دروست کردوون بو پاداشت دانه وهی ئه و که سهی گوپراه لئ دهکات و سزادانی ئه و که سه شی سه رپچی دهکات.

پاشان ئه گهر وازهیترا له هه ست و ئه وهی حزی لئ دهکات له گه ل مه به سته کانی، شته که نزیک ده بیته وه! زینا دهکات و قامچیکاری ده کریت، مهی ده خواته وه و سزا ده درئ، دزی دهکات و دهستی ده بردرئ، هه له یه ک دهکات و له نیو خه لکدا نابرووی ده چی، پشت له زانست دهکات و پوو له تهنه لئ و بیکاری دهکات نیتر له کاتی هاتنه نارای نه زانیدا په شیمان ده بیته وه...

پاشان ئیمة زۆر کهس ده بینین له وانه ی کاریان به گوێره ی عه قل کردووه دونیا و
 ئاخیره تی سه لامه ت بووه و، له ناو خه لکدا به گه وره ناسراوه و ژیا نی له نیو
 چیژه کانیدا به زۆری با شتر بووه له ژیا نی ئه و که سه ی هاوئاوازی ئاره زووه کانی
 بووه .

با تیگه یشتوو و خاوه ن فام په ند وه ربگریت له وه ی وتم و کار به پیی به لگه بکات و
 سه لامه ت ده بیّت .

۳۲۹- نارەزووەکانی دونیا لە ناو بەرن

سەیر لە و کەسە ی حەز و نارەزووەکانی دونیا باو دەدات و هەڵدەبژێریت! ئایا بە
ئاوەز لێیان ورد نابیتەو بەر لەو هەی بچیتە سەر پراو بچوونی شەرع!؟

گەرترین چێژەکانی هەست پەڕینە، کە مائیی ژنی جوان لە کاتی
پێگە یشتنیە و هەتی تا تەمەنی سی سالی، گە گە یشتە ئەم تەمەنە پۆزگار کاری تێ
دەکات، پەنگە هەندی لە موووەکانی سەری سەپی ببیت و مڕۆڤ لێی دوورکە و یتەو،
پەنگە بەر لەو بێزاری پوویدات، زۆر هاو لەیتی و مانەو هەش بە یە کەو
عەبیو عەرەکان ئاشکرا دەکات...

بە کاریگەرتر لەم ئایەتە عەیب لە ژنانی دونیا نە گیراوه: ﴿وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾
(البقرة: ۲۵) واتە: هاوسەرانی پاک و خاوین لە بەهەشتدا بۆ پیاوانی ئیماندار هەن.

ئەگەر مڕۆڤ بیر لە جەستە یەکی پەر لە پیسی بکاتەو هەرگیز حەزی بە
لە باو هەشگرتنی نە دەکرد، بەلام شەهووت خودی بیر دادەپۆشی.

عاقلاً کە سیکە دین و پیاو هەتی خۆی بە واز هێنان لە حەرەم پیاڕیزی و هیزی خۆی لە
حەلال پیاڕیزی و لە خواستنی چاکە و فەزێلەتی زانست یان کردەو هەرجی بکات،

ههول نه دات ته مه نی به فیرو بدات و دلی پهرته وازه بکات له شتیک که سه ره نجامی باش نییه .

زۆریه ی نه وانه ی بینیمان له گه وره کان ئاره زوی پهرین به سه ریاندا زال بوو و ته مه نیان داربوخا و به خیرایی کۆچیان کرد .

که سانی ژیریشمان بینی جله وی نه فسی خویان له م به لا و ناخوشییه گرت و ته نها له کاتی پیویست به کاریان هینا، ئیتر ره شییه قژ و هیزیان مایه وه و له ژیاندا چیژیان لئی وه رگرت و ئاکار و ناوودهنگی باشیان وه ده ست هینا و نه فسه کانیان زانیان هیزی ئیراده و برپاریان هیه بۆیه داوای نه و شتانه یان لیبیان نه کرد که ئازار به خش بوون .

۳۳۰- بينينى پيغه مبهري ﷺ له خهودا

بينينى پيغه مبهري (صلى الله عليه وسلم) و نه و فرموده يهى له م باره وه هاتووه لاي هه ندى كه س ئالوز و ناروونه، پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فرموده يه تى: ((من رأى في المنام فقد رأى)) رواه البخارى و مسلم.. واته: هه ر كه سيك له خهودا منى بينى نه و منى ديتووه..))

پووكه شى فرموده كه ده لى به راستى نه وى ديتووه! خه لك هه يه به پير و گهنج و نه خو ش و له شساغ ده بينينى!

وه لام: هه ر كه سيك پي و ايه كه نه و جهسته يه ي پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) كه له شارى مه دينه دا نيژراوه له گوړ هاتووه ته دهر و له و شوينه ناماده بووه كه تييدا بينيو يه تى نه مه نه زانيه كه وينه ي نيه، له يه ك كاتدا هه زار كه س له هه زار شوين به چه ندان شيوه ي جياواز ده بينين، نه مه له تاكه كه سيكدا چون ته سه وړ ده كرى؟!

نه وه ي ده بينرى نمونه يه تى نه ك كه سى خزى. واتاى فرموده كه كه ده فرمويت: ((هه ر كه سيك منى له خه و بينى... نه و منى ديتووه)) نه وه يه: نمونه ي منى بينيوه كه راستى پي ده ناسينى و سوودى خوازراوى پي ديته دى.

ئەگەر وترا: ئەى لەبارەى دىتنى خۆى گەورەوہ چى دەلئىن؟!

دەلئىن: نمونەيەك دەبىنى نەك ھاوشىوہ، نمونە پئويستى بە يەكسانى و ھاوشىوہىيى نىيە ھەروەك خۆى گەورە فەرموويەتى: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَهُٓ بِقَدَرِهَا﴾ (الرعد: ۱۷) واتە: ھەر ئەو زاتە لە ئاسمانەوہ بارانى باراندووە، بەئەندازەى ئەو دۆل و نشىوہ بەھۆى ئەو بارانە پىر دەبن..

ئەمەى وەكۆو نمونەيەك بۆ قورئان و سوود لى وەرگرتنى خەلك ھىنايەوہ.

ئەمە پوونى دەكاتەوہ ئەوہى خودا بينىوہ، لەسەر شىوہيەكى تايبەت دەبىنى، خۆى گەورە پاك و بىگەرد و تاك و تەنيايە و ھاوشىوہى نىيە، ئەوہى گوتمان پوون بوويەوہ.

۳۳۱- گرینگترین زانست

ئەم بەشە زۆر سوودبەخشە:

بزانە ئەگەر تەمەن درێژ بێت و بەش بکات ئەوا رێگری ناکەم لە پوچوون لە هەموو زانستیک تا کوتایبە کە ی، بەلام تەمەن کورتە و زانست زۆر:

پێویستە مەژۆ ئەگەر قورئانی لە بەرکردار لە (القراءات) پشت بە (العشر) ببەستێ.

لە فەرموودەش: پشت بە (الصباح) و (السنن) و (المسانید) ببەستێ، زانستەکانی فەرموودە زیاد لە حەد درێژ کراونەتەوه، دەقەکان یەکن و رێگاکانی گێرپانەوه جیاوازن.

(رێگاکانی گێرپانەوه ئەو کەسانەن کە فەرموودە کە یان لە پێغەمبەر و ئەوانی دواتر گێرپاوهتەوه).

زانستی فەرموودە (فەرموودە زانی) هەندیکی پەیوهستە بە هەندیکیهوه و زانستیکی خۆش و حەزلیکراوه، زانایان ناوی زانستی تەنبەلانیان لێ ناوه، چونکە بە نووسینەوه و بیستنی سەرقال دەبن و خۆ بە لە بەرکردنی ماندوو ناکەن و زانستی گرینگترین لە دەست دەچی کە فیهه.

له کۆندا فهرمووده ناسه کان زاناکان بوون، پاشان زاناکان وایان لی هات فهرمووده نه زانن و فهرمووده ناسانیش فیهیان نه ده زانی!

هه ره که سیک خاوهن هیممهت بیت و ئامۆژگاریی نه فسی خوی کرد و بۆی دلسۆز بوو ئەوا له هه موو زانستی کدا به گرینگه وه مه شفغول ده بی و هه موو کار و سه رقالیی ده بیته فیه که گه وره ترین و گرینگترین زانسته.

ئهبوو زه ره و توویه تی: ئهبوو سه ور بۆی نووسیم: ئەم فهرمووده یه هه شتا و نو که س له پیغه مبه ریان (صلی الله علیه وسلم) گپراوه ته وه ئەوانه ی پاستن ریگاگه لیکی که مه.

مه شفغول بوون به شتی ناراست پی ده گری له سه رقالبوون به شتی گرینگتر.

ئه گه ره ته مه ن دریز بیت و به ش بکات زانیی هه موو ریگاگانی سه ره جه م فهرمووده کان ئەوپه پی باشییه به لام ته مه ن کورته.

کاتی یه کیکی وه کوو یه حیای کوپی مه عین به ریگاگان مه شفغول بوو شتیکی زوری له فیه له ده ست چوو ته نانه ت کاتی له باره ی ژنی چه یزداره وه لییان پرسی: جائیزه مردوو بشوات؟ نه یزانی تا ئهبوو سه ور هات و گوتی: جائیزه، چونکه عائیشه خودا لئی پازی بیت و توویه تی: من له چه یزدا بووم و سه ری پیغه مبه ری خوام (صلی الله علیه وسلم) دادینا (شانه ده کرد). یه حیا له و زیاتر شاره زا و ئاگاداری فهرمووده بوو به لام خوی به تیگه یشتنیه وه سه رقالی نه کردبوو.

ئەز نەھى دەكەم لەوھى ئەھلى فەرموودە (فەرموودە ناسان) زۆرى پىڭاكان
مەشغوليان بكات.

ناشیرىنترىن شت ئەوھى، پووداویك پوودات پرسیار لە شىخىك بکرىت كە شەست
سالە فەرموودە دەنووسى كەچى حوكمى خودا لە بارەىەوھ نەزانى!

ھەرھە پىڭرى دەكەم لەوانەى مەشغولن بە زوھد و داپران لە خەلك پىشت بکەنە
زانست، بەلگەو پىووستە شتىك لە زانست بزانی بۆ ئەوھى ئەگەر خلیسكا بزانیت
چۆن خۆى پزگار دەكات.

۲۲۲- مافی جهسته

ناسینی خودا تهنه بۆ که سیک دیتهدی که عه قلی کامل و تیروته او و میزاجی دروست و ساغ بیت، به رزبونه وه بۆ خوشه ویستی خوداش هر به وه ده بیت.

خه لکیک عه قلیان که م و میزاجیان به د و گند بوو بۆیه ته ما و ئاواتیان به د و که م بوو، ئیتر خه یالاتی خراپ هاته بهر چاو و ئه ندیشه یان، بانگه شه ی ناسین و خوشه ویستی خودای هه قیان کرد و هیچ زانستیکیشیان نه بوو که له و بانگه شه یه ریگریان لی بکات، ئیتر له ناوچوون.

با بزانیته له هه ندی خواردندا شتانی که هه ن که عه قل به د و گند ده که ن و هه یانه ره شایی زیاد ده کات و ده بیته هۆی مالخولیا، ده بینی تووشبوو چه ز به ته نیایی ده کات و له خه لک پاده کات، په نگه خواردنیش که م بخوات و نه خوشییه که ی به هیز بیت، هه ندی خه یالات ده کات پیی وایه راستن، هه یانه ده لی: فریشته کانم بینی! هه یانه دۆخه که به ره و بانگه شه ی ئه وینی خودا و شیته و شه یدابوونی ده بات، ئه وه ش له سه ر بنچینه یه کی باوه ریپیکراو نییه.

به لام ژیری زانا له ریگادا له نیوان دوو هاوه لدا ده پروات: زانست و هۆش. ئه گه ره له خواردندا که مخوری کرد به هۆش ده یکات و پاده ی که مخورییه که ش: وازه یانه له

زیده خواردن و ترسان له چلّیسییه به هۆی گومان یان شه هوهت له ترسی نه وهی
پابیت.

سه بارهت به زیده که مخوریش له گهله به بوونی توانا نهوا نه عه قلّ په سندی ده کات
و نه شهرع، مه گهر له بهر هه ژارییه کی گشتگیر بیت نهوا کات له بهر زه رورهت
که مخوری بکات.

هه رکه سیک سه رنجی حالی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی بدات
ده بینی به نه دازه و هریانده گرت و نهوا شتانهی بو نه فس باش بوون وازیان لی
نه ده هیتان.

باشترین و دروستترین شت نهویه که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)
فه رمویه تی: ((سییه ک خواردن، سییه ک خواردنه وه، سییه ک هه ناسه)).

که عه لی کوری نه بوو تالیب خودا لیی پازی بیت نه خووش بوو پیی فه رموو: ((نه م
خواردنه بخق، له مه بوّت باشتره)).

پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) پرسو پای به پزیشکان ده کرد و که له شاخی ده کرد
و هانی به کارهیتانی داوده رمانی ده دا و ده یفه رموو: ((ما أنزل الله داء إلا وأنزل له
شفاء، فتداوا)) رواه البخاری.. واته: خودا هه ر نه خووشییه کی نارد بیت ئیلا شیفای
بو داناوه، بویه ده رمانکاری بکه ن)).

دواتر خه لکک هاتن له باره ی پیکهاته ی جهسته وه هیچیان نه ده زانی، هه بوو
 نیشته جیی چیاکان بوو ته نها به پرووی ده خوارد و تووشی قۆلۆن بوون، هه بوو
 خواردنی که م کرده وه تا ئه وه ی هیزی تیدا نه ما، هه بوو ته نها پروه کی بیابانی
 ده خوارد، هه بوو ته نها پاقله و جۆی ده خوارد...

ئهم په فتارانه بووه هۆی گرفتاریوونی جهسته به چه ندان نه خووشی و به ره و
 خراپبوونی ئاوه ز به رز بۆوه .

هه موو ئه مانه به هۆی که م زانستیانه وه پوویدا، چونکه ئه گهر زانیارییان هه بووایه
 تی ده گه یشتن حکمهت نه هی له م شتانه ده کات، جهسته له سه ر چه ند تیکه له یه ک
 دروست کراوه، ئه گهر هاوسه نگ بوون سه لامهت ده بی و ئه گه ریش هه ندیکیان زیاد
 بوون نه خووشی په یدا ده بی.

زۆربه ی ئه مانه نه خووش که وتن و مردن زوو یه خه ی گرتن، هه یانبوو هه سته کان و
 هۆشی له ده ست دا، هه بوو تارمارییگه لیکی بۆ ده رکه وت و بانگه شه ی بینینی
 فریشته ی کرد... هیتیش.

به لام ئه هلی زانست و عه قل پاکردنیان له خه لک له ترسی گونا ه و دیتنی خراپه یه،
 هه یانه زانیارییه که ی مه شغوولی ناسین و خو شه ویستی خودای کردووه و له دیداری
 خه لک بیئاگای کردووه .

ئەمە تەنبايى و خەلۆەتى خاوين و سازگارە چونكە لە سەرچاوەى زانست و ئاوەزەوہ دىت و جەستە دەپاريزىت چونكە جەستە وەكوو باربەر وایە و دەتگەيەنى بە شوينى مەبەست.

نابى لە خواردنەکان کە مەترخەمى و شلپەوى بکرىت بە تايبەتى کە سىک لە وشکە ژيانى پانە هاتبى، نابى جەستە يەك جلکى خورى لە بەر بکات ئەگەر پىنى پانە هاتبى.

با سەيرى پىنگاى پىغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) و هاوہ لانی بکات، ئەوان پىشەنگن و ئاور بە لای پىچکە و وردە پىيان نەداتەوہ بگوتى: فلان زاھىد قورى خوارد! فلان بە پىخواسى دەپوات! فیسار مانگىک هیچى نەخوارد!

بە پاستى ئەمانە لە سەر پاستەپى نین، چونکە پاستەپى شوینکە وتنى پىغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) و هاوہ لانی و پەفتار و کار و کردەوہ کانیا نە.

ئەمە و سویند بە خوا، تىياندا بوو بە شىرئاویک قایل بوو و چەندان پوژ ئارامى لە خواردن دەگرت بە لام یان لە بەر زەرورەت یان لە بەرئەوہى لە سەر ئەوہ پاهاتبوو، ھەرەك دەشتەكى رادىت لە سەر تەنھا خواردنەوہى شىر و ئەوہش ئازارى نادات، لە فەرموودەدا هاتووہ: ((ھەر جەستە يەك لە سەر ئەوہ پابىنن کە دەقى پىوہ گرتووہ)) (لە پاستیدا ئەمە فەرموودە نىیە بە لگوو قسەى (حارس کوپى کىلدە) ی پزىشكى عەرەبە).

زاهید هه بوو هه موو ماله که ی خۆی ده به خشی و پیی وابوو نه وه زوهده، دیاره
پیویستییه کان ته واو نابن بۆیه کاتی ئاتاج ده بوو دهستی له خه لک پان ده کرده وه
و ناچار ده بوو پاره له که سیک وه ریگریت که ده یزانی سته مکاره و حه یاشی
ده چوو!

هاوه لان بازرگانییان ده کرد و پاره و مالیان هه لده گرت که چی زاهیده نه زانه کان
پییان وایه مال کۆکردنه وه پیچه وانه ی زوهده !!

بوخته ی ئەم به شه نه وه یه بلیم: پیویسته که سیک که تیگه یشتنی پی دراوه هه ول
بۆ چاکه ی جهسته ی بدات و شتیکی به سه ردا نه سه پیینی که نازاری بدات و خواردنی
ناسازی پی نه دات و مال و پاره ی به فیرو نه دات و با هه ولی وه به رهیتانی بدات
نه وه ک ئاتاج بیته، چونکه زاهید ته نها له پیئاو دنیا تووشی دوو پوووی ده بیته، با
سهیری ژیا نی پیاوه کامله کانی پیشینان بکات و به زانسته وه مه شغول بیته
چونکه زانست پیبه ره، نه و کات زانست و شاره زایی وای لی ده کات له گه ل خودای
خۆی بکه ویته خه لوه ت و به نه وینی نه مه وه سه رقال بیته، نه و کات نه وه ی لیتی
ده رده که ویت ده بیته به ره میکی پیگه یشتوو نه ک کال.

۲۲۲- سیاستی نه فس

شتیکم نه دیوه جوانتر و سه برتر له یاریکردنی دونیا به عهقله کان!

بیستمان و بینیمان کۆمه لیک له کهسانی زیرهک و ژیر و عهقل کاملّ دونیا وهها که مهی پی کردن تا وه کوو شیتیان لی هات، دهسه لاتیان گرتنه دهست و به ره و کوشتن و لیدان و چه پس و جویندان و نه مانی دین و سته مکردن پویشتن، هه موو نه مانه له پیناو دونیا به که خیرا ده پوات و له ماوهی مانه وه پیدا پره له خه م و ناخوشی.

ئه ی ئاوه ز پیدراو! مافی عهقل که م مه که وه و پووناکییه که ی مه کورینه وه و گوئی بگره له وهی ئاماژه ی پی ده که یین و ئاو پر مه ده وه به لای گریانی مندالی سروشت له بهر نه وهی مه به سته که ی له دهست چووه، چونکه نه گه ر به زه بییت به گریانه که یدا هاته وه ناتوانیت له و خووهی دابریت و ناتوانیت په روه رده ی بکه ییت ئیتر نه زان و هه ژار پی ده گات، (مه حموود نه لوه پراق) ی شاعیر وتوو یه تی:

لا تسه عنہ اذیبه الصغیر فإینو بکوه ألم التقیر

ودع اللبیر لسانیه کبر اللبیر عنہ الأذیبه

واته: له په‌روه‌رده‌ی منډال بېټاگا مه‌به‌ ټه‌گه‌ر له‌به‌ر ئېش و ئازاری ماندووبوونیش
گریا، واز له‌ که‌سی گه‌وره‌ش بېنه‌ تازه‌ گه‌وره‌ له‌وه‌ ده‌رچووه‌ په‌روه‌رده‌
وه‌رېگریت.

بزانه‌ که‌ زه‌مانی تاقیکردنه‌وه‌ میوانیکه‌ و خواردنه‌که‌ی ئارامگرته‌، هه‌روه‌ک
ټه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌ل وتوویه‌تی: به‌لکوو ټه‌مه‌ خواردنیکي بی‌ خواردن و جلیکی
بی‌ جلکه‌، پوژانیکي که‌مه‌ بویه‌ سه‌یری چیژی خوښگوزهرانان مه‌که‌ و سه‌رنج بده
سه‌ره‌نجامیان و دلټ به‌ سه‌ختی گوزهران ته‌نگ نه‌بی و وشتر به‌ گورانی و لاوک
مه‌شغوولکه‌ ده‌پوات:

طاولی بها اللیل ماله‌ النجم أم جندا

وماطلی النوم ضری الجفین أم سما

فإنه‌ تشکتی فقللها المجره‌ منی

ضوء الصباح وعینها بالرواح ضحری

ټه‌گه‌ر نه‌فسه‌ له‌ شه‌ودا له‌ خواپه‌رسته‌ی بېزار بوو و خه‌وی هات به‌ پووناکی
کاکیشان سه‌رقالیکه‌ و وای تی‌ بگه‌یه‌نه‌ که‌ ټه‌وه‌ پووناکی به‌یانیه‌ و وا‌ خور
هه‌لديت تاوه‌کوو چالاک بېته‌وه‌، که‌ سپېده‌ش هات به‌ليني چيشته‌نگاوی پی‌ بده‌..

دیارییه‌ک پيشکه‌شی ټه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌ل کرا و ټه‌ویش په‌تی کرده‌وه‌، پاشان
دوای سالیک به‌ منډاله‌کانی وت: ټه‌گه‌ر قه‌بوولمان کردبایه‌ ئیستا پویشتبوو.

بیشری حافی به لای بیریکدا تیّ په‌ری، هاورپیکه‌ی گوتی: تینومه. وتی: له بیره‌که‌ی تر ئاو بخۆوه! که گه‌یشتنه وی دیسان پیی وت: ئه‌وی تر! پاشان گوتی: دونیا ئه‌وا ده‌قه‌تینریت.

چوونه مائی بیشروهه، له ماله‌که‌یدا ته‌نانه‌ت هه‌سیریکیش نه‌بوو، پیی وترا: ئایا به‌وه ئازار ناخۆی؟ گوتی: ئه‌مه شتیکه و ده‌پوات.

داوودی تائی خانوویه‌کی هه‌بوو تیدا ده‌ژیا، بنمیچیکی که‌وت، چووه بنمیچیکی تر تا له ژیرزه‌میندا مرد.

ئهمانه ئه‌و که‌سانه بوون که سه‌یری سه‌ره‌نجامی شته‌کانیان کردبوو.

داوی ئه‌مه، داوای ئه‌م ئاسته‌ت لیّ ناکه‌م، به‌لکوو پیت ده‌لیم: ئه‌گه‌ر شتیکی پیپیدراوت ده‌ست که‌وت، هیچ منه‌ت و ئازاریکی تیدا نه‌بوو، به‌ سوال ده‌ست نه‌که‌وتبوو، وه له ده‌ستی سته‌مکاریک که ده‌زانی ماله‌که‌ی هه‌رامه یان گومانی تیدا به‌ ده‌ست نه‌که‌وتبوو، به‌ پیی پیوستیت ریّ به‌ نه‌فست بده سوود له پیپیدراوه‌کان وه‌ربگریت و له خه‌رجیدا به‌ئهنه‌دازه به‌ ده‌سبلاومه‌به، چونکه هه‌لال به‌رگه‌ی زیده‌خه‌رجی و ده‌سبلاوی ناگریت، هه‌ر کاتی ده‌سبلاویت کرد پیوستت به‌وه ده‌بی ده‌ست له خه‌لک پان بکه‌یته‌وه و خلته و پلته بخۆیت.

ئه‌گه‌ر تووشی گرفتیکیش بوویت ئه‌وا ئارام بگره، ئه‌گه‌ر ئارام‌گرتنت لاواز بوو ئه‌وا داوا له خودای گه‌وره بکه چونکه ئه‌و ده‌رگا‌کان ده‌کاته‌وه و به‌خشنده‌یه و کلپه‌کانی غه‌یب لای ئه‌وه، ئامان نه‌که‌یت به‌ مه‌رایی و ماستاوکردن بۆ خه‌لک

دینه‌کەت سووک بکەیت یان بە نزیکبوونەوەت لە بەرپرسیان و داواکردنی مال و پارەیان، پێگای پیشینانت لەبیربیت.

(ئین سەمعوون) جلکێکی هەبوو کە بۆ خەڵک دادەنیشت دەپپۆشی پاشان بۆ مەجلیسیکی تر هەڵی دەگرت، لە باوکییەوه بۆی بەجێمابوو و ماوهی چل سال مایه‌وه.

(مەیموونە کچی شاقوولە) نامۆزگاریی خەڵکی دەکرد و کراسیکی هەبوو چل سال مایه‌وه.

هەر کەسی پوانینی پاک و وتە ی جوان بوو نامۆزگارییە کە ی سوودی دەبی، هەر کە سێکیش لێ و وێلی کرد لێ تێک دەدری.

حاله‌تی بالا لەمە ئەوه‌یه: دل پوو بکاته خوی گه‌وره و پشتی پی بیه‌ستی و لێی بپوانی و دل پشت له خه‌ڵک بکات، ئەگەر ناتاج بوویت له خودا داوا بکە و ئەگەر لاواز بوویت له و بپارێوه و ئومیدت هەر به‌و بیت.

هەر کاتی دلت به‌ هۆکاره‌کانه‌وه به‌ست ئەوا له‌و داده‌بڕییت، هەر کاتی کیش ناخت پاست و سه‌قامگیر بوو کاروباره‌کانت پاسته‌پی و سه‌قامگیر ده‌بن.

۳۳۴- چاودیری نهفس

دیتم نهفسم هۆگری که سانئیکی تیکه ل و پیکه ل و بیسه روبه ر بووه که ناویان لی
 دهنئین هاوپی، به تاقیکردنه وه لییانم کۆلییه وه دیتم زۆربه یان حه سوودی به
 نیعمه ته کان ده بن و دوژمنن، هه له یه ک ناپۆشن و مافی هاونشین نازانن و به مال و
 داراییان هاوکاری هاوپییه ک ناکهن.

سه رنجم دایه بابه ته که دیتم خوی گه وره له به رانبه ر دلی ئیماندار غیره ی هه یه
 له وه ی شتیکی بۆ دابنی هۆگری ببیت، بۆیه دونیا و ئه هلی دونیای لی ته نگ ده کات
 تا وه کوو ته نها هۆگری ئه و بیت و دلی پی بکریته وه.

پیویسته هه موو خه لک به ناسیاو بزانیته که هه یچ هاوپییه کیان تیدا نییه به لکوو
 هه موویان به دوژمن حیساب بکه یته و نه ئینی خۆت بۆ هه یچ یه کیکیان ئاشکرا
 نه که یته و هه یچ که سیکیان به شیای کاتی ته نگانه دامه نی، نه کوو و نه برا و نه
 هاوپی، به لکوو به رووکه ش مامه له یان بکه و تیکه لیان مه به ته نها له حاله تی
 زه روورته نه بی ئه ویش به پارێزه وه، پاشان لییان دوورکه وه و سه رقالی کاروباری
 خۆت به و پشت به خودا ببه سته، ته نها هه ر ئه و خیر ده هینی و خراپه دوور
 ده خاته وه، با ئه و ببیته هاونشین و هۆگر و جیگه ی پشه ستن و سکاالات، ئه گه ر
 چاوت کز بوو هاواری ئه و بکه، ئه گه ر یه قینته که م بوو داوای هیز له و بکه، ئامان
 نه که ی مه یل بۆ غه یری وی بکه یته چونکه ئه و غیره ی هه یه (غیوره)، ئه گه ر سکاالات

قه‌ده‌ره‌کانی بکه‌یت ره‌نگه توو‌په بیّت و مؤلّه‌تت نه‌دات تا ته‌وبه و داوای لی‌بووردن بکه‌یت.

خوای گه‌وره س‌روشی بۆ یوسف سه‌لامی خوای لی بیّت کرد: کئی تۆی له بیر پ‌زگار کرد؟ کئی کردی؟ کئی کردی؟ گوتی: تۆ. فه‌رمووی: بۆچی باسی غه‌یری منت کرد؟ ده‌بی ماوه‌ی زیندان‌کردنت در‌یژ بکه‌مه‌وه! یان شتیکی وای فه‌رموو... ئە‌مه‌ش ته‌نانه‌ت له‌به‌رئه‌وه‌ی یوسف هۆکاریکی ر‌یپ‌یدراویشی به‌کاره‌ینا: ﴿أَذْكَرُنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ (یوسف: ۴۲) واته: باسم بکه لای پاشات (که به‌بی تاوان من به‌ند کراوم).. ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كُرُوكُكُمْ﴾ (التوبة: ۲۵) واته: له پوژی حونه‌ینیش کاتیك که زۆری ژماره‌ی خۆتان سه‌رسامی کردبوون.

ته‌نها ئە‌وه‌که‌سه ژبانی ناسیوه که ئە‌وی ناسیوه و له‌گه‌لیدا ده‌ژی و له‌ جوولّه و ته‌کانیدا به‌ئه‌ده‌به‌وه ده‌جوولیتته‌وه وه‌ک ئە‌وه‌ی بیبینی و ده‌بیته‌ پاسه‌وانی چاوه‌کانی له‌ سه‌یرکردنی شتی نه‌شیاو و زمانی ده‌پاریزی له‌ وشه‌یه‌کی ناشیرین، له‌سه‌ر ده‌رگای دل‌یشی پاسه‌وانیک داده‌نی بۆ پ‌یگرتن له‌ چوونی غه‌واره و بیانی بۆ ناو مائی، به‌ هۆی مه‌شغوولبوونی به‌ خوداوه له‌ناو خه‌لک هه‌ست به‌ ته‌نیایی ده‌کات، ئە‌مه له‌سه‌ر په‌فتاری پۆحانییه‌کان ده‌بی.

به‌لام ئە‌وه‌ی تیکه‌ل و پیکه‌ل ده‌کات خه‌م و په‌ژاره به‌سه‌ریدا زاله. خاوه‌ن هه‌ق ته‌نها به‌رزترین ده‌خوازیت.. شاعیر (قه‌یس کوپی مه‌لوح ناسراو به‌ مه‌جنوونی له‌یلا) وتوو‌یه:

ألا لا أجهلُ السيرَ إلا مُصمراً ولا البرقَ إلا أني يكونُ يمانيَا

خۆشیم له‌ پویشتن نایه‌ت ئیلا به‌ره‌وه‌ه‌وراز و بل‌ندبوونه‌وه نه‌بی.

۲۳۵- زانستی راسته قینه

دیتم زۆرئیک له زانا یان به شیوه و پووکهشی زانسته وه مه شغوولن بی تیگه یشتنی
حه قیقهت و مه بهستی زانست.

قورئانخوین به گێرانه وه کان مژووله، سه ری ناوه ته سه ر پیزپه په کان (الشوان)، پی پی
وایه مه بهست خودی خویندنه وه یه و سه رنجی مه زنیی قسه بیژ و نه هی و به لئینی
قورئان نادات، په نگه وا گومان بیات که له به رکردنی قورئان به رگری لئ ده کات و
دۆزه خی لئ دوور ده خاته وه، بۆیه ده بیبیت له گونا هه کان شلپه وی ده کات، نه گه ر
تیگه یشته بایه ده یزانی که به لگه له دژی وی به هیژتره وه که له که سیک که
نه یخویندۆته وه !

فه رمووده ناسیش پێگاکانی گێرانه وه ی فه رمووده (که پی پی ده وترئ سهند و نه و
که سانه ده گریته وه که فه رمووده که یان له پیغه مبه ره وه گێراوه ته وه) کۆده کاته وه
و سه نه ده کان له بهر ده کات و له مه بهستی فه رمووده که ورد نابیته وه و پی پی وایه
فه رمووده کانی بۆ خه لک له به رکردووه و پاراستووه، به وهش ئومیدی سه لامه تی
ده خوازی و په نگه شلپه وی له گونا هان بکات به و گومانه ی نه وه ی له شه ریعه تدا
کردوویه تی به رگری لئ ده کات.

فه قیهیش پیی وایه به هۆی زانینی هونهری مشتومرپه وه که زمانی دهمه ته قئی به هیز دهکات یان نه و مهسه لانهی تییدا مهزه به که ی ناسیوه، بای نه وه نده زانست و زانیاری دست که وتوو که فه توا بو خه لک بدات تا ریز و پایه ی به رزیته وه و گوناھی بسپیته وه، په نگه په لاماری گونا هه کان بدات و پیی وایت نه وه به رگری لی دهکات! له وانه یه قورئانی له بهر نه کردییت و فه رموده ی نه زانیبی، نه م دووانه به توندی و به نه رمی جله وگیری له به دکاری و خراپه ده که ن، له پال نه زانینی نه م دووانه حهزی سه روکایه تی و باودانی زالبون له مشتومر و دهمه ته قئی زیاد ده بی، ئیتر په قییتی دلی زیاد ده بی!

زۆربه ی خه لک له سه ر نه مه یه، شیوه ی زانست له کنیان وه کوو پیشه و پیشه سازی وایه، خۆبه زلزانی و گه مژه بیان پیی ده دات.

یه کیک ده گپیتته وه و ده لی: شیخیک ته مه نی خۆی له زانستگه لیکی زۆر به سه بر دووه، له ئاخو و ئوخری ته مه نیدا به گونا هیک که له سه ری به رده وام بووه و به هۆیه وه دژایه تی خوای کردوو تووشی فیتنه بووه، حال و دۆخیشی وای ده که یاند که زانسته که م نه و خراپه یه م لی دوور ده خاته وه که تییدام و هیچ شوینه واریکی نامینیت! وه که نه وه ی بلایت دلنیا بیت و بریاری کوتایی دابیت له وه ی رزگار بوونی مسوگه ره، بۆیه هیچ شوینه واریکی ترس یان په شیمان بوونه وه له گوناھی پیوه دیار نه بوو!!

ئیتر له کوتاییی ته مه نیدا حالوباری گۆرا و هه ژاری به ربینگی گرت، تووشی ناخۆشی و دهرده سه ری بوو و وازی له حالی ناشیرینی نه ده هینا تا نه وه ی پۆژیک

به هوی سوال و دروزه کردنه وه پاره و سامانکی زوری بو کؤکرایه وه، ئیتر شهرمی له وه کرد و گوتی: ئەی پهروه رین! تا ئەم پادهیه؟!

چیرۆکیژ ده لای: سه یرم له بیناگاییه که ی هات! چۆن خوی له بیرکرد و که چی ده یه وی کاروباری بو پیکوپیک بکات و بیپاریزی و پۆزی فراوان بکات؟! ده لای ئەم نایه ته ی خودای نه بیستوه: ﴿وَأَلَوْ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً عَذَقًا﴾ (الجن: ۱۶) واته: جا ئەگەر ئەو خه لکه ریگه ی ئیسلامه تی و دینداری بگرنه بهر ئیتمه بارانی پر به ره که تیان به سه ردا ده بارینین.

دیاره نه یزانیوه که گونا ه و تاوان ده رگاکانی پۆزی داده خه ن و ئەوه ی فه رمانی خودا پشتگوی بخات خوداش ئەو پشتگوی ده خات؟! هیچ زانستیکم نه دیوه بیسوود بووبیت وه کوو زانستی ئەمه! چونکه زانا ئەگەر خلیسکا له ناخه وه ده شکیت و په شیمان ده بیته وه، به لام ئەمه سوور بوو و گونا هه که ی ئازاری نه ده دا، وه ک ئەوه ی په فتاره کانی جائیز و په وا بن، یان وه ک ئەوه ی به هه لاکردن و هه رامکردن له دین مافی په فتارکردنی هه بی، ئیتر زوو نه خوش کهوت و له سه ر نا شیرینترین حال مرد!!

بگیره وه ده لای: شیخیکی ترم دیت، شیوه کانی زانستی به ده ست هینابوو به لام سوودی پی نه گه یانده بوو، هه ر گونا هیک توانی بیکات خوی لی نه پاراست و هه ر شتیك له قه ده ر به دلی نه بوو به ره خنه گرتن له قه ده رساز و گازانده وه به ره ئستی کرد، به ناخوشتترین زیان و به نا شیرینترین بیروباوه ر ژیا تا مرد.

ئەمانە لە واتای زانست تى نەگە يىشتوون، زانست تەنى وىنە و شىۋەى وشە و واژەكان نىيە، بەلكوو مەبەست و نياز لىي تىگە يىشتنى ناوەرپۆك و ئەو شتە يە لىي دەويستى، ئەو ش دەبىتە ھۆى ترس لە خودا و بەو زانستە نىعمەتى خودا بەسەر مروۋە پىشان دەدات و ھىزى بەلگە بەسەر فىرخوازەو دەردەكە وىت.

لە خودا دەپارپىنەوە بىدارى و ئاگايىەكى وامان بداتى كە مەبەستمان تى بگە يەنى و پەرسراومان پى بناسىنى.

پەنا بە خوا دەگرىن لە پىگاي ئەو ھەرچى و پەرچىيانەى خۆيان بە زانا ناودەبەن، ئەو زانستەى پىيانە جەھويان ناگرى و دەزانن و كارى پى ناكەن و بە شتىكى نەكردنى خۆيان لە خەلك بە گەورەتر دەزانن و كالاى دونيا وەردەگرن كە نەھىشيان لى كراوہ لەوہى وەرىدەگرن، تەبىياتيان بەسەرياندا زال بووہ و ئەو زانستەى دەيخووتن و دەبىلئەوہ قال و پامى نەكردوون، حاليان لەو رەشۆكىيانە خرابتر و نزمترە كە نازانن: ﴿يَعْمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾ (الروم: ۷) واتە: ئەوانە ھەر پواڵەت لە زىانى دنيا بەدى دەكەن، لە بەرامبەر قىامە تىشەوہ بىئاگان.

۳۳۶- له هه موو شتيك شتيك و له شتيك هه موو شتيك

زانا و فه قيه بۆي هه يه له هه ر زانست و هونه ريك شتيك بزانييت و بخوينيته وه: له ميژوو و فه رمووده و زمان و هيت، چونكه فيقه پيويستي به هه موو زانسته كانه، با له هه موو شتيك شتيكي گرينگ وه رگرييت.

فه قيه م ديتوه و توييه تي: (ئه لشيبيلي) و (شهريك ئه لقازي) كۆبوونه وه! سه يرم پي هات! چون دووربي نيوانيان نازاني؟! (شهريك له سالي ۱۷۷ي كۆچي مردووه و ئه لشيبيلي له ۲۴۷ي كۆچي له دايك بووه!)

به كيكي تر له گفتوگويه كدا گوتي: هاوسه رايه تبي نيوان فاتيمه و عه لي خوا لتيان رازي بيت (منقطعة الحكم) نه بوو بۆيه كه فاتيمه كۆچي دوايي كرد عه لي شويشتي! پيم وت: واوه يلا بو تو! عه لي دواي ئه و، ئومامه ي كچي زه ينه بي ماره كرد كه خوشكه زاي فاتيمه بوو! ئيتر پچراوه (انقطع).

له كتيبي (احياء علوم الدين) ي غه زالي له م جوړه هه لانه شتي سه رسوپه ييم له فه رمووده و ميژوودا ديت، ئه و هه لانه م له كتيبي كدا كۆكردۆته وه.

له كتيبي كدا به ناوي (المستظهري) كه پيشكه شي (المستظهر بالله) ي كردووه باسي ئه وه ي كردووه گوايه: سوله يمانى كوپي عه بدولمه ليك كه سيكي ناردووه بو لاي

ئەبى حازم و پىي وتووه: له نانى بهربانگت شتيگم بۆ بنيره! ئەوئيش كوليرهيهكى
 برژاوى له كهپهك دروستكراوى بۆ نارد، بهربانگى لهسەر كردهوه پاشان لهگهڵ
 ژنهكهى جووت بوو، عهبدولعهزىزى هئينا، پاشان ئەوئيش عومهرى بوو!!

ئەمه تيگهڵ و پيگهلكردنيكي كرپته، عومهر كورپى عهبدولعهزىزى كردۆته نهوهى
 سولهيمان كورپى عهبدولمهليك! واته سولهيمان باپيريهتى! له راستيدا ئامۆزايهتى.

(ئەبوو ئەلمهعالى ئەلجوهينى) له كۆتايىيى كتيبى (الشامل فى الاصول)دا وتويوه:
 كۆمهليگ له كهسانى متمانهپيكراو كه بايهخ به گهپان و ليكۆلئينهوه له شاراووه و
 نهينئيهكان دهدهن باسى ئەوهيان كردووه كه: ههلاچ و ئەلجهنابىيى ئەلقيرميتى و
 ئيبين ئەلموقهففع رېگ كهوتبوون و پيگهاتبوون لهسەر ههلكيپانهوهى دهولت و
 تيگدانى مهملهكهت و پراكيشاني دللهكان و، ههر بهكيكيشيان چوووه ههرئيميكهوه،
 ئەلجهنابىيى له ناوچهى (ئەلئهحسا) نيشتهجى بوو، ئيبين ئەلموقهففعهعيش چوووه
 ولاتى توركهوه، ههلاچيش له بهغدا نيشتهجى بوو، ههردوو هاوپرېكهى حوكمى
 لهناوچوون و كهمهترخه مى له گهيشتن به ئامانجيان بهسەر(ههلاچ)دا سهپاند،
 لهبهرئهوهى خهلكى بهغدا له فريوخواردن دووربوون و وريا و ژير بوون و
 راستگويانه كهسهكانيان دهناسى.

وتم: ئەگەر ئەم پياوه يان ئەوهى لئى گيپراوهتهوه ميژووى زانيبا دهيزانى ههلاچ به
 ئيبين ئەلموقهففعهع نهگهيشتووه، چونكه ئيبين ئەلموقهففعهع له لاين
 ئەلمهئصوورهوه فهرمىانى كوشتنى درا، له سالى ۱۴۴ى كۆچى كوژدا، ئەبوو

سه عیدی جه نابیی قیرمیتیش سالی ۲۸۶ ی کۆچی ده رکهوت، چه للاج سالی ۳۰۹ کوزراوه، سه رده می قیرمیتی و چه للاج له به کتر نزیکن، به لام ئیبن نه لموقه ففحه نا. پیویسته هه موو خاوهن زانستیک پشکیکی له هه موو زانسته کان هه بیته و له هه ر به کیکیان شتیک بزانیته، چونکه هه موو زانستیک به زانستیکی تره وه په یوه ندییه کی هه یه.

بۆ فه رموده ناس ناشیرینه له رووداوێک پرسیا ری ئی بکری و نه زانی، کۆکردنه وه ی فه رموده بیئاگای کردبی.

بۆ فه قیه کریتته پیی بگوتری: واتای ئەم فه رموده ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) چیه؟ نه راست و دروستی فه رموده که بزانی و نه واتاکه ی!

داوای له خوای گه وره ده که ین به چاکه و لوتفی خۆی، هیممه تیگمان بداتی که به که موکورتی پازی نه بیته.

۲۳۷- هيممه تبه رزيي پيشينان

هيممه تي زاناياني ديريڻ به رز بوو، به لگه ش بو ئه مه ئه و دانراوانه يه كه پالفتي ته مه نيانه به لام زوريه ي دانراوه كانيان له ناوچوون، چونكه هيممه تي قوتابيان لاواز و كز بوو، به دواي كورتكراوه كان ده گه ران و تاقه تي كتبه دريژه كانيان نه بوو، پاشان ته نها بايه خيان به هه ندي له وانه ده دا كه ده يانخويند، ئيتر كتبه كان له ناوچوون و چيتر له به ريان نه گيرايه وه !

ريگاي ئه و قوتابيه ي ده يه وي له ريگاي زانستدا بگاته كه مال ئه وه يه ئاگاداري ئه و كتبه يانه بيت كه له دواي دانره كانه وه به جيماوه، با زور بخوينته وه، له زانسته كانى ئه و كه سانه و هيممه تبه رزييان شتگه ليكي وه ها ده بيني كه بيري تيژكاته وه و ئيراده و هه ولي بجولينى، هيج كتبه يكيش له سوود خالي نيه .

په نا به خوا له ره فتاري ئه وانه ي هاوسه رده ممانن ! كه سيكي خاوه ن هيممه تبه رزيان تيڊا نابيين كه كه سي سه ره تاي شوينپييان هه لگريت، خاوه ن پاريزيك نيه زاهيد سوودي لي وه ربگريت .

بۆ خاتری خوا! له پهفتار و ژياننامه‌ی پیشینان وردبهنه‌وه و دانراو و هه‌واله‌کانیان
 بخویننه‌وه، زۆر خویندنه‌وه‌ی کتێبه‌کانیان وه‌کوو دیتنی خۆیان، هه‌روه‌ک وتراوه
 (شاعیر الشریف الرضی):

فاتحی ان ارع الیاری بظرفی فلعلی ازی الیاری بسمعی

له ده‌ستم چوو هه‌وار به‌ چاوه‌کانم ببینم، به‌ لکوو به‌ گوێیه‌کانم هه‌وار ببینم!

من باسی خۆم ده‌که‌م: له‌ خویندنه‌وه‌ی کتێب تیر نابم، نه‌گه‌ر کتێبیک ببینم
 نه‌مدیتبێ و هه‌کوو نه‌وه‌ وایه‌ گه‌ نجینه‌یه‌کم دۆزیبێته‌وه‌! سه‌یری تۆماری کتێبه‌
 وه‌قفه‌راوه‌کانی خویندنگه‌ی (نیزامیه‌)م کرد دیتم نزیکه‌ی شه‌ش هه‌زار به‌رگ
 کتێبی تێدایه‌، وه‌ سه‌یری تۆماری نه‌بی حه‌نیفه‌ و کتێبه‌کانی نه‌لحومه‌یدی و
 کتێبه‌کانی شیخمان عه‌بدولوه‌هاب کورێ ناصر و کتێبه‌کانی نه‌بی محمه‌د کورێ
 نه‌لخه‌ششایم کرد بارگه‌لیک بوون... هه‌تریش له‌ هه‌ر کتێبیک ده‌ستم که‌وتبیت،
 نه‌گه‌ر بلێم: بیست هه‌زار به‌رگم خویندۆته‌وه‌ هه‌شتا زیاتره‌، که‌چی هه‌شتا هه‌ر
 به‌دوای کتێب و زانسته‌وه‌م! به‌ سه‌یرکردنی نه‌مانه‌ سوووم وه‌رگرتوو له‌ تیبینی و
 سه‌رنجدانی په‌فتار و ژياننامه‌ی پیشینان و نه‌ندازه‌ی هه‌ممه‌ت و له‌به‌رکردن و
 خواپه‌رستی و زانستی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یان که‌ نه‌وه‌ی نه‌خویندۆته‌وه‌ و ناگادار نه‌بیت
 هه‌چ له‌ باره‌یانوه‌ نازانی، بۆیه‌ وام لێ هاتوو به‌ چاویکی که‌م سه‌یری نه‌وه‌ دۆخه‌
 ده‌که‌م که‌ خه‌لک تێدایه‌ و سووک سه‌رنجی هه‌ممه‌تی زانستخووزان ده‌ده‌م... سوپاس
 بۆ خوا.

۳۲۸- سەرکیشی به نهفسی خۆت

بۆ ئادهمیزاد هیچ شتیک له نهفسی خۆی به پێتر و به نرختر نییه، سه یرم به و که سه
دیت که سەرکیشی به نهفسی دهکات و تووشی له ناوچوون و فهلاکهتی دهکات!
هۆکاری ئه وهش که مهوشی و به دروانینه!!

هه یانه نهفسی تووشی له ناوچوون دهکات تاوه کوو به گومانی خۆی ستایش بکری،
وه کوو ئه و خه لکانه ی بۆ کوشتنی درنده کان ده چنه دهر! هه یانه سه رده که و پته
کووشکی کیسرا تاوه کوو پئی بوتری: زیره ک و ئازا! هه یه سی فه رسه خ (۹۰ میل)
ده روات! ئه مانه ئه گهر له ناوچوون ده خرینه دۆزه خه وه، ئه گهر له ناوچوو ئه و
نه فسه له ده ست ده چیت که پاره و مال له بهر خاتری وی ده ویستری.

سه یرتر له هه مووان که سیکه بی ئه وه ی بزانیته له له ناوچوون و فهلاکهت سەرکیشی
به نهفسی دهکات، وه کوو ئه وه ی تووره ببیت و موسلمانیک بکوژیته و به سزادانی
ناو دۆزه خ ناخی دابمرکینیتته وه!

له مه سه یرتر جووله که و مه سیحیه کانن، که یه کینکیان پی ده گات له سه ری
پئیوست ده بی سه یری پئیغه مبه رایه تی پئیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) بکات،
ئه گهر که مته رخه می کرد و مرد هه تا هه تایه له دۆزه خ ده مینیتته وه.

به هندیکیانم گوت: مالویران! له سزایه کی هه تاهه تایی سه رکیشی به نه فست ده کهیت!؟ ئیمه باوه پ به پیغه مبه ره که تان ده کهین و ده لئین: ئه گه ر موسلمانیک باوه پری به پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) هینا و پیغه مبه ره که تان یان ته و پراتی به درۆ خسته وه هه تاهه تابه له ئاگردا ده مینیتته وه، هیچ ناکوکیه که له نیوان ئیمه و ئیوه دا نییه!! ئیمه باوه پیمان به راستگویی و کتیبی پیغه مبه ره که تان هه یه، ئه گه ر تووشی بیهن شهرمه زار نابین، بۆ نمونه ئه گه ر سه رزه نشتی کردین و وتی: ئایا له پۆزانی شه ممه ده ستان له کار هه لگرت؟ ئه م شته له لقه کانه، لقه کانیش به سزای هه تاهه تایی مانه وه له ئاگر سزا نادی. سه رۆکی جووله که کان گوتی: داوای ئه مه تان لئ ناکهین چونکه کارنه کردنی پۆزانی شه ممه تاییه ته به به نی ئیسپرائیل و له سه ر ئه وان پئویسته. وتم: به کۆده نگیتان رازین و ئیوه له ناوچوون، چونکه له سزایه کی هه میشه بیدا سه رچلی به گیانتان ده کهن!! سه یر له و که سه یه که له سه یرکردن و سه رنجدانی شتیک بیباکی ده کات که ئه گه ر سستی تیدا بکات ده بیته هۆی مانه وه ی هه میشه یی له سزای به رده وام.

سه یرتر له هه مووان ئه و که سه یه نکولی له خودای خولقینه ر ده کات له کاتی کدا جوانی و پیکوپیکیی دروستکردن و دروستکراوه کان ده بینیی و ده لئیت: هیچ دروستکه ریک نییه!!

هۆکاری هه موو ئه م شتانه که مهوشی و به کارنه هینانیه تی له سه رنجدان و به لگه دۆزی.

۳۳۹- شاردنه وهی نهینی

نابی کهسی ژیر نهینییهک ناشکرا بکات تا دهزانی که نهگه ناشکرا بوو به
ناشکرا بوونی زیانی پی ناگات.

دیاره که هۆکاری بلوکردنه وهی نهینی خواستنی ئیسراحه ته به بلوکردنه وهی،
ئه وهش نازاریکی نزیکه، با ئارامی له سهه بگریت.

رهنگه کهسیک نهینییهک بو ژنه کهی ناشکرا بکات که نهگه ته لاق درا بلوی
دهکاته وه و ئه وه له ناوده چی، یان نهینییه کهی به هاوپییه کی ده لی، نهگه
هاوشیوهی یهک بوون ئه وه له حه سوودییان لی ناشکرا دهکات و نهگه ریش
ره شوکی بوو ئه وه ره شوکی که مژه تره.

رهنگه نهینییهک ناشکرا بگریت بیته هۆکاری له ناوچوون.

٣٤٠ - هه ژارانی نه هلی زانست و کردهوه

له زانستخواییدا هیچ کهس ناگاته ئه وپه پری ته نهها ناشقه زانست نه بی، پیویسته ناشق له سه ر ناخوشییه کان ئارام بگریت، یه کیک له شته پیویسته کانی کهسی مه شفغول به زانست دووریبونه له که سب و کار.

له وه ته ی به پیرس و براکان وازیان له سو راغکردن و به سه رکردنه وه ی زانستخوایان هیناوه ئه وانه گرفتاری هه ژاری بوون، چاکه و فه زیله ته کانیش بانگ پاده دیرن: ﴿هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا﴾ (الأحزاب: ١١) واته: له ویدا ئیمانداران تاقیکرانه وه و تووشی ته نگانه و سه ختییه کی زۆر توند و به هیز بوون، تووشی دلّه له رزه یه کی زۆر سه خت کران. کاتی له تاقیکردنه وه ترسا وتی:

لا تحسب المجد تمرا أنتبه أظه

لن تبلى المجد متى تلعق الصبرا

بیت وانه بی سه رکه وتن و پایه داری خورمایه که ده یخویت و ته و او، ناگه یته پایه به رزی تا هه نجیره دپکن (سویز) نه لیسیته وه.

کاتی ئه حمه دی کوپی حه نبه ل خوا لیتی پازی بیت زانستخوای هه لبارد و هه ژاریش بوو، ماوه ی چل سال به زانسته وه خه ریک بوو و ژنی نه ده هینا.

پئویسته هه ژار له سه ره ژارییه که ی ئارام بگری هه روه ک ئیمامی نه حمه د کردی!
 جا کئ وه کوو ئه وی پی ده کری و بهرگه ده گری؟! له مائی دنیا په نجا هه ژار
 دیناری په تکرده وه و نانی به سرکه و خویره ده خوارد، به هه وه نته نه م ناوه باش
 و جوانه ی وه ها بلوو نه بوته وه، له بهر واتایه کی سهیر نه بی خه لک سهردانی
 گوپه که ی ناکات. ئای نه مه چ ستایشیکه دنیای پر کردوه و چ جوانیه که بوونی
 پازاندوته وه و چ سه ره رزییه که هه موو زه لیلییه کی هه لوه شان دوته وه! نه مه له
 دنیا، پاداشتی دواپوژیش هه ره وه سف ناکری.

ته ماشای گوپی زورییه ی زاناکان بکه، نه ده ناسرین و نه سهردانیان
 ده کری... شلرپه وییان کرد، ته ئویلیان کرد، تیکه لی سولتانه کان بوون، ئیتر
 بهر که تی زانست پویشت و پله و پایه سپایه وه، له کاتی مردنیش دنیایه ک
 په شیمان بوونه وه! ئای نه مه چ خه م و په ژاره یه که که قه ره بوو ناکریتته وه و دۆپان و
 زیانیکه چاره ناکری! هاوپیه تیکردنی چیژه کان چاوتروکانیک بوو و خه م و داخ و
 خه فه تیش هه میشه و بهر ده وام ده بی.

ئه ی خوازیاری چاکه و فه زیله ت، ئارام بگره ئارام! چونکه چیژی خوئی و
 ئاسوده یی به ئاره زوو یان به نه ئینی ده پروات و خه م و خه فه ت ده مینیتته وه.
 ئیمامی شافیعی خودا لئی پازی بیت و توویه تی:

یا نفس ما هي إلا صبر أيام كأنه مدتها أضفانها أعمالام

یا نفس جوزیه عنو الدنيا مباررة وظل عنها فان العیش قدامی

ئەى نەفس تەنھا ئارامگرتنى چەند پۆژىكە وەك ئەوەى ماوہكەى ھىندەى خەونىكى
تېكەل و پىكەل بىت، ئەى نەفس پىشت لە دونيا بكة و بەجى بىلە چونكە زىانى
راستەقىنە ئەوہىە كە لە بەردەممانە و دواتر دىت.

(نووسەر ئەم شىعەرەى بە ھى شافىعى داناوہ بەلام لە راستىدا شافىعى ھىچ
شىعەرىكى ئاواى نىيە و شىعەرەكەش بەم شىوہىە نىيە، بەلكو شىعەرەكە ھى (ئەبوو
ئەلەتەھىيە) يە و بەم شىوہىە:

يا نَقْسُ مَا هُوَ إِلَّا صَبْرُ أَيَّامٍ كَأَنَّ لَدَيْهَا أَضْفَانُ أَمْلَامٍ
يا نَقْسُ مَا لِي بِهِ لَا أَنْفَلْتُ مِنْهُ طَمَعٍ طَرَفِيهِ إِلَيْهِ سَرِعَ طَائِحِ سَامٍ
يا نَقْسُ كَوْنِهِ عَنِ الدُّنْيَا مُبَاعِدَةٌ وَخَلَقِيهَا فَإِنَّهُ الْحَقُّ قَدَامِيهِ

پاشان ئەى زانای ھەزار! پىت خۆشە مولكى سولتانىك لە سولتانەكانت ھەبى و
ئەوہى لە زانست دەيزانى نەيزانىت؟! نەخىر، پىم وانىيە كەسى ھوشيار ئەمە
ھەلبىزىرىت!

پاشان تۆ ئەگەر بىرىكى جوان يان واتايەكى سەيرت بۆ ھات چىزىك دەبىنى كە
چىژوہرگى چىژە ھەستىيەكان نايىبىت. ئەوہى ئارەزووہكانى پىدراوہ لەوہ
بىبەش كراوہ كە بە تۆ دراوہ، لە زىانىشدا وەكوو ئەوانىت، تەنھا زيادەيەك
ماوہتەوہ كە ئەگەر وەرىگىرىت دوور نىيە زىانى ھەبى. پاشان ئەوان بەزۆرى لە
بابەتى ناخىرەت لە مەترسىدان و تۆش زياتر ئەگەرى سەلامەتت ھەيە.

براکه م! سهیری سه ره نجامی حالوباره کان بکه و ئه و تهنه ئییه سه رکوتکه که له چاکه و خووی جوان ته وه زه لت ده کات! زۆرێک له و زانایانه ی که مته رخه مانه مردن، له ناو خه م و ناخ و په ژاره دا گینگلّ ده دن.

هیاویک (ئیبین ئه لزاغونی) ی شیخمانی له خه ودا بیینی، شیخ پیی وت: زۆرترین شتی لای ئیوه بیئاگاییه و زۆرترینی کن ئیمه ش په شیمانیه.

به ره له چه پسکردن پا که - خوا سه ره که وتوو بکات - ! ئه و گریبه سته دۆراوه هه لوه شیته وه که له سه ر گریبه ستی ئاره زوو کردوته! بزانه چاکه و فه زیله ته کان به نه رمه پۆیشتن ده ست ناکه وی و، سستی و که مته رخه مییه کی که م پووی چاکه کان ناشیرین و عه یبدار ده کات!

په له بکه په له! وا هیشتا هه ناسه ی نه فس دیت و ده چی و فریشته ی مردنیش نادیاره و هیشتا نه هاتوو، ئیتر به ئیراده یه کی پۆلایینه وه هه سته وه:

إنا هم القوم بین عینیه عزمه و نکتبو عن ذکر العواقب جانا

لم یستشرو رأیه غیر نفسه ولم یرضوا إلام قائم السیف صاعبا

ئه گه ره هه ستایه وه و هه ولیدا ئه و ئیراده ی ده خاته به رچاوی خۆی و ئاوو ناداته وه به لای سه ره نجامه کانه وه، جگه له خۆی پرسورا به که سی تر ناکات و ته نها به هاوپییه تی شمشیره لکیش پازی ده بییت.

لهم ئيراده پڙلايينه وه دنيا و نه هله كهى په تڪه وه، دنيا پيروزي نه هلى خوى بيت،
 ئيمه دهوله مند و نه وان هه ژارن، هه روه كوو ئيبراهيم كوپى نه دهه م وتويه: نه گهر
 پاشا و پاشازاده كان به و دڅه بزائن كه ئيمه ي تيدايڼ نه وا به شمشير شهريان
 له گه ل ده كريدن و ليدان ده داين و ليدان ده سه ندين.

نه هلى دنيا، هيچ يه كيكيان پاروويه ك ناخوات ئيلا به حرامى يان گومان نه بيت،
 نه گهر خوشى نه وه هه لته بڙيرى نه وا بريكاره كهى ده يكات، نه ويش بايه خ به
 كه مدينى بريكاره كهى نادات، نه گهر خانويه ك دروست بكن بىگارى به كريكاران
 ده كهن و نه گهر يش مال و سامانتيكيان وه سه ريه ك نا نه وا له پيگاي نه شياوه وه
 ده بى، پاشان هه ر هه موويان ده ترسيڼ بكوژرين يان له ده سه لات لادريڼ يان
 جوڼيان پى بدرت، ژيانيان خه م و ناخوشييه.

ئيمه نه وه ده خوڼ كه پواله تى شهرع شايه تى پيپيدانى داوه و له دوژمن ناترسين،
 نه ده سه لات و بهرپرسياريتيمان قه بوولى دوورخستنه وه ده كات، شكومه ندى له
 دنيا بو ئيمه يه نه ك نه وان، خه لك پوو له ئيمه ده كات، ده ست ماچكردن و
 به گه وره زانينمان له لاي نه وان زوره و له ئاخيره تيش ئينشائه لالا جياوازيماڼ
 له نتيواندا هه يه.

نه گهر دنياويستان ئاورپه ده نه وه نه وا پيڙى چاكه و فه زيله تى ئيمه ده زانن،
 نه گهر يش ده ستيان له پيدانمان به ستره بيت نه وا چيڙى پاكي خوشتره و تاليى
 منه تكارى بارته قاي وهرگيراو نيبه، به لكوو نه وه خوارديكي خوار خوارده و
 جلكيكي خوار جلكه و پوژانتيكي كه من.

سه یرم به و که سه دیت که نه فسی خوی به ریز کردوه تا زانستی خواستوه –
 زانست ته نها نه فسه ریز ده خوازی – چون خوی بو که سیک سووک و نزم ده کات که
 گه وره یی و شکومه ندیی وی ته نها به دیناره و هیچ شانازییه کیشی نییه مه گه ر به
 ده سه لات و پله و پایه نه بی؟!

(نه بوو یه علا نه لعه له وی) نه م شیعره ی بو وتم:

رُبُّ قَوْمٍ فِيهِ غُلَاقِيهِمْ
 غَزْرًا قَدْ صُبِرُوا غَزْرًا
 سَتَرَ الْمَالِ الْقَبِيحَ لَهُمْ
 سَتَرَكَوْهُ اِنْ زَالَ مَا سَتَرَ

رهنگه خه لکک ره فتاریان ناشیرین و ره وشتیان به د بیت به لام به هوی پاره و
 سامانه وه پله و پایه ی به رزیان ده ست که وتوه... پاره و سامان کرده وه و ره وشتی
 ناشیرینیانی داپوشیوه، نه گه ر نه و پاره و سامانه نه ما نه و کات ناشیرینی و
 کریتییه کان ده بینیت.

خوای گه وره له خوی بیئاگایان به خه به رمان بیئی و بیری هوشیار و بیدارانمان پی
 ببه خشی و به گویره ی زانست و عه قل بو کارکردن یارمه تیمان بدات... نه و نزیک
 وه لامگو یه.

٣٤١- له هه موو شتيك مامناوه نديتي

نابی مروڤ ئه رکيک بخاته سه ر جهسته ی که له توانايدا نيبه، چونکه جهسته وه کوو باربه ر وایه، ئه گه ر ئاگات لی نه بی سوار ناگه یه نيته مه به ست.

خه لک هه یه جهسته ی له سه ر خووشی پیگه یاندوو ه که چی زوه د ه کات و پشت ده کاته ئه وه ی ده قی پیوه گرتوو ه، ئیتر تووشی نه خووشی ده بیته و له زۆریک له په رسته شه کان داده بری.

وتراوه: هه ر جهسته یه ک ده قی به چیبه وه گرتوو ه له سه ر ئه وه پایبه یتن!

سه رمازه له (الضب) یان هینایه به رده م پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموی: ((بیزم لی ده بیته وه چونکه له ولاتی خو مان نيبه.)) بوخاری و موسلیم گنیرایتیانه وه.

((الضب) گیانه وه ریکه له شیوه ی تیمساح، له چۆل و بیابانه کاند ده ژی، که ته واو گه شه ده کات در یژییه که ی ده گاته ٨٥ سم.)

له فەرموودەى هيجره تدا هاتووە: ئەبوو بەكر خودا لىي پازى بىت بەدواى سىبەرىك
بۆ پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) گەرا و فەروەيەكى بۆ پاخست و ئەو
دەفرەى شىرى تىدا بوو ئاوى تىكرد تا ساردبوويەوہ..

پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) چووہ لاي خەلكىك و فەرمووى: ((ئەگەر
ئاويكتان لايە شەو لە كۆنەكوندەيەك ماوہ تەوہ بىهينن بىخۆينەوہ وەگەرنا لە
شىرناو يان جۆگەيەك بينى پىوہ دەنئين)).

پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) گوشتى مريشكى دەخوارد.. لە صەحىحدا
هاتووہ كە پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) حەزى لە شىرىنى و هەنگوين
بوو.

ئەگەريش نەيتوانيبا چى هەبووايە ئەوى دەخوارد.

سوئند بە خوا، لەناو عەرەب و دانىشتوانى دىھاتەكان خەلك هەيە وشكەژيانى لە
خواردن و جلوپەرگ كارى تى ناكات، ئەوہش ئەگەر دواى تەويەکردنى لەسەر
عادەتى خۆى بپوات زيانى نيبە. بەلام ئەوہى دەقى بە نەرمونيانى و خۆشيبەوہ
گرتووہ ئەوا ئەگەر حالەتى خۆى گۆپى ئەوا جەستەى دەگۆپى و پەرسشى كەم
دەبىتەوہ.

حەسەن بەردەوام گوشتى دەخوارد و دەبوت: نە دوو كولىرەكەى مالىك و نە دوو
قاپەكەى فەرقد.

ئىبن سىرىن مالەكەى بى شىرىنى نەدەبوو.

سوفىانى سەورى سەفەرى دەکرد و لە خوانەكەيدا بەرخى برژاو و لوقمەقازى
هەبوو.

پابىعە وتوویەتى: ئەگەر جەستەيەك بۆ خواپەرستى لوقمەقازى بخوات هیچ
نەنگیەك نییە.

هەر كەسێك دەقى بە خۆشگوزەرانى گرتبیت پێویستە تا دەتوانی ئاگای لە نەفسى
خۆى بێت و لەگەڵیدا نەرمونیان بێت.

ئەوهم لە نەفسى خۆمرا زانى، ئەمن لە خۆشیدا گەرە بووم، كاتى دەستم كرد بە
كەمخۆرى و وازهینان لەو شتانەى حەزم لێیەتى، تووشى نەخۆشییەكى واى كردم
كە لە زۆرێك لە پەرستشەكان دا بپریم، تەنانەت من پۆژگارێك هەموو پۆژێك پێنج
بەشى قورئانم دەخویند، پۆژێكیان شتیكى نەشیاوم خوارد ئیتر ئەو پۆژە نەمتوانى
هیچ بخوینم، وتم: پارووه خواردنێك ببیتە هۆى پێنج بەشى قورئان كە لە هەر
پیتێكى دە خێر و چاكە هەیه! بەراستى خواردنى خواپەرستییەكى گەرەیه! وە
خواردنێك جەستە ئازار بدات و كردهوێهەكى خێرى لە دەست بدات ئەوا پێویستە
لێى دووركەوینەوه!

پێغەمبەرى خوا (صلی الله علیه وسلم) پیاویكى لە هاوێلان دیت بە هۆى
وشكەژيانییەوه گۆرا بوو، پێى فەرموو: ((كۆ فەرمانى ئەمەى پێى كردى؟)).

کهسی ژیر ئه و خۆراکانه ده داته جهستهی که بۆی گونجاوه..وا گومان مه به من
 فهرمان ده کهم به خواردنی ئاره زوه کان و زۆرخواردنی خواردنه به تامه کان!
 به لکوو فهرمان ده کهم به خواردنی ئه و شتانهی نه فس ده پارێزن و نه هی ده کهم
 له وانهی جهسته ئازار ده دهن، به لام زۆرخۆری هۆکاری نووستنه و تیری دل کویر
 ده کات و جهسته شل و بیهیز ده کات.

تی بگه له وهی ئاماژه م پی کرد، پێگای راست مامناوه نده که یه.

٣٤٢- زيرهي و بيناگايي

ٺه گهر عه قل ڪامل و تيروته واو بوو ٺهوا زيرهي ڪي و ڙيري به هيڙ ده بيت و، ڪه سي زيرهي ڪيش ٺه گهر ڪه ته نيو به لا و دهرديڪه وه خوي پزگار ده ڪات، هه روه ڪوو ڪه سهن و توويه: دڙ ٺه گهر زيرهي و زرنڪ بيت ده ستي ناپردري، به لام گه مڙه و بيناگا خوي گرفتاري به لايان ده ڪات.

براکاني يوسف - سلاوي خويان لي بيت - يوسفيان له باوڪيان دورخسته وه تاوه ڪوو خويان بچنه پيشه وه، نه يانزاني ڪه خه مي يوسف ده بيت هوي مه شفولبووني وي له وان و تومه تبارڪردي ٺه وان به دورخسته وه ي يوسف ده بيت مه ي پقليبوونه وه ٺه وه وان!

پاشان فرتيان دايه ناو بيره وه و وتيان: ﴿يَلْقَظُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ﴾ (يوسف: ١٠) واته: هه ندي ريوار هلي ده گرنه وه.

ٺه و منڊال نه بوو، مي منڊال بوو، نه يانده زاني ڪه ٺه گهر ٺه وه هه لڳيرته وه باسي حالي خوي ده ڪات و هه وال ده گاته وه باوڪي! ٺه مه بيناگايه !!

پاشان ٺه وان گوتيان: گورگ خوارديتي، ڪه چي ڪراسه ڪه يان به ساغي هتيانه وه! ٺه گهر بياندراندبا ٺه گهر هه بوو!

پاشان که له میسر چوونه لای خۆراک و گهنم بیئن، ئەو گوتی: ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ قَالِ اتُّونِي بِأَخٍ لَّكُم مِّنْ أَيْكُمُ الْآتِرُونَ أَلَيْسَ فِي الْكَيْلِ وَءَأَخَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿۵۹﴾ (یوسف: ۵۹) واتە: براکەتان (بنیامین) بیئن... ئەگەر تێگە یشتبان دەیانزانی که پاشای میسر هیچ مەبەستیکی له براکەیان نییه.

پاشان بە بیانویەکی گرتی و گلی دایەو و گوتی: ئەم جامە پێم دەلی ئەمە و ئەو پوویداو!

هەموو ئەمانە پوویدا دا و تی ئەدەگە یشتن!

کاتی یەعقوب - سلۆی خۆی لەسەر بیټ - هەستی بەم شتانه کرد گوتی: ﴿يَبْنَى آذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ﴾ (یوسف: ۸۷) واتە: بپۆن سۆراغی یوسف بکەن..

یوسف بە سروش (وەحی) نەهی لێ کرابوو بوونی خۆی بە باوکی بلێت، لەبەر ئەمە کاتی بەیەکی گە یشتن باوکی پێی وت: دە نامە یەکت بۆ بنووسی بوومایە! یوسف گوتی: جیبریل - سلۆی خۆی لێ بیټ - پێگرتی لێ کردم.

کاتی نەهی لێ کرا لەوەی هەوال بە باوکی بدات بۆ ئەو بوو تا قی کردنەو که تەواو بیټ، ئەو هشی بە براکە (بنیامین) کردی (لە گلدانەو و هیشتنەو) و هەکوو ئاگادار کردنەو یەکی بوو (بۆ باوکی).

سویند بە خوا یەعقوب لەسەر تێگە یشتنی یوسف گریا نەک تەنھا لەسەر وینە و

شیوێهەکی!

۲۴۲- غەمی ناخیرەت

ئادەمیزاد كۆمەلنىڭ خواستى ھەيە و بۆي دانراوھ كە ھەم و خەمى پەرشوبلاو دەكات: چاۋ بېنراۋ دەخۋازى، زمان قسەكردن دەخۋازى، سك داۋاي خۆراك دەكات، داۋين سەرجىيى گەرەكە، سروشتى مرؤفەزى لە كۆكردنەۋەي مالا..

فەرمانمان پى كراۋە ھەم و خەم و ھزىمان بۆ يادى ئاخیرەت كۆبىكەينەۋە و ئارەزۋوش پەرتوبلاۋى دەكات، ئەي ئەگەر پىداۋىستىيە پىۋىستەكانى ۋەكوو خۆراكى جەستە و نانى خاۋوخىزانى ھاتەپال دەبى چۆن بىت؟!

ئەمە بەيانى زوۋ دەچىتە دوكانەكەي و بىر لە نان پەيدا كىردن دەكاتەۋە و ئامرازى تىگەيشتن بۆ ۋە دەسھىتئانى ئەۋەي پىۋىستە بەكار دىنى، ئىتر چ ھەم و خەم و بىرىكى بۆ جەم دەبى؟! بەتايىبەتى ئەگەر چلئىس بىت، ئىتر تەمەن دەپوات، لە دوكانەۋە بۆ گۆر ھەلدەستى، چۆن زانست يان كار يان دلسۆزى يان فەزىلەت و چاكە بە دەست بىنى؟!

ھەر كەسنىڭ ناگايى و بىدارىيەكى پىدرا پىۋىستە بۆ ۋە دەسھىتئانى چاكە و فەزىلەتەكان ئارام بگرى:

ئەگەر زاھید و بى خاوخیزان بوو ئەوا ھەولدانىكى كەم بەسە، (ئەلسەبتى) تەنھا پۆزانی شەممە كاری دەكرد و بەشى ھەفتەيەكى دەكرد.

ئەگەر مال و دارایی ھەبوو ئەوا با بیداتە كەسىكى متمانە پیکراو و دیندار تا بازگانى بۆ پتوھ بکات.

ئەگەر خاوەن خاوخیزان بوو با ھەم و خەم و ھەولى بە نیازی نان پەیداكردن بىت بۆ مالومندالى ئەو كات بۆى بە خواپەرستى دەژمىردى.

یان پارچە زەویيەكى ھەبوو با بە نیوھتۆ بیدات و داھاتی خۆى لى دابىن بکات، تا پىى دەكرى پەيوھندیيەکانى كەم بکاتەوھ بۆ ئەوھى ھەم و غەمى بۆ يادی ئاخیرەت جەم بکات.

ئەگەر ئەوھ نەكات ئەوا بە بىناگایيەوھ دەگىرىت و لە گۆردا پەشىمان دەبىتەوھ.

ناشیرنترین حال، حالى زانایەكى فەقیھە، ھەر كات ھەم و غەمى بۆ يادی ئاخیرەت كۆبکاتەوھ پەیداكردنى نان و بژیوى خاوخیزان بىرى پەرت بکات، پەنگە ئاتاجى دەستپانكردنەوھ لە ستمەكاران و وەرگرتنى شتى گومانلىكراو و پووتكان بىت، ئەمە وا پتویست دەكات لە خەرجیدا تەقدیر بکات، ئەگەر لە رىگایەكەوھ شتىكى دەست كەوت رىككارى و كارسازى تىدا بکات. نابى ھىواكورتى وای لى بکات ھەموو ئەوھى ھەيەتى ببەخشى و خەرجى بکات، پىغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: ((ئەگەر میراتگران ت بە دەولەمەند و بىنیاز لە خەلك بەجى بىلىت باشترە لەوھى ھەزار و دەستكورت بەجىیان بىلىت دەست لە خەلك پان بکەنەوھ.))

له هه موو زه لیلییهك زه لیلتر ده ستپانکردنه وهیه له ره زیل و به پرسان، با ئه و
 كه سه كاروباری خوئی پێك بخات و په یوه نندییه كانی كه م بكات هوه و پله و پایه و
 شكۆی بیاریزی، رۆژه كان كه من و تیده په پین.

مال و داراییهك بۆ ئه حمه دی كورپی حه ن به ل نێردرا، كورپه كه ی داوای ئی كرد قه بوولی
 بكات، ئه ویش گوتی: ئه ی صالح! بمپاریزه! پاشان وتی: داوای خێرو
 بزاره (الاستخاره) له خودا ده كه م. به یانی كرده وه و وتی: كورپه كه م! داوام ئی كراوه
 ماله كه قه بوول نه كه م.

ئهمه و به خششه كه زۆر و مفت بوو، له چهند لایه كه وه بۆی هاتبوو! ئه مرۆ شته كه
 پێچه وانه بۆته وه.

٣٤٤ - مامه له كردن له گه له خه لك

دابړان له خه لك هوكاري پاك و خوښي ژيانه، تيكه لېوونى به ئەندازه هه رده بې
بېت. موداراتى دوژمن بكه و باوه گوى بده وه، په ننگه فيلت لى بكات و له ناوت
ببات!

چا كه له گه له شه و كه سه بكه كه خراپه ي له گه له كردوويت و! بو جيبه جيكردى
كارهكانت سوود له نهينى پاريزى و شاره وايى وه بگره!

با خه لك هه مو ناسياوت بن به لام هاوپى نه بن، چونكه به پيزترين شت بوونى
هاوپيه، له بهرته وهى هاوپى ده بى له ئاستى هاوشان بيت، ئەگه ر ديتت په شو كيه
ئو سوودى لى وه رناگريت له بهر به دناكارى و كه مزانستى و كه مئه ده بيه كه ي،
ئەگه ر ديتت هاوشان يان نزيكته ئو ئيره بيت پى دهبات، ئەگه ر وريا و هوشيار
بيت، له كرده وه كانپرا هه ست به ئيره بيه كه ي ده كه يت: ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾
(محمد: ٣٠) واته: له ئاواز و تونى قسه كردنيان ده يان ناسيت.

ئەگه ر ژيانت ده وى ئو له هه سوود دوور كه وه، چونكه نيعمه ته كه ت ده بينى،
په ننگه چاوى لى دبات!

ئەگەر ناچارى تىكەلبوونى بوويت ئەوا هېچ نەينىيەكى خۆتى پى مەلى و پرسوپراى
پى مەكە، بە مەرايى و ماستاوكردنى و ئەوہى دەريدەخات لە دىن و خواپەرستى
فريو مەخۆ، چونكە حەسوودى بەسەر دىندار زال دەبى!

زانپوتە كە حەسوودى قابىلى بەرەو كوشتن برد! براكانى يوسف، يوسفيان بە
نرخىكى كەم فرۆشت! (ئەبوو عامرى ئەلپراھىب) لە خواپەرستە ژىرەكان و
(عەبدوئاللاى كوپى ئوبەى) لە سەرۆكەكان بوو، ئىرەيى بە پىغەمبەر (صلى الله عليه
وسلم) بەرەو دووپوويى و وازھىتان لە پىگاي پاستى بردن.

نابى داواى سزايەك بۆ حەسوودەكەت بکەيت زياتر لەوہى تىيدايە، ئەو لە كارىكى
گەورەى بەردەوامدايە، هېچ شتىك پازى ناكات مەگەر نەمانى نىعمەتەكەت.
ھەرچەند نىعمەتەكەت بەردەوام بوو و درىژەى كىشا ئەوا ئازارى وىش درىژە
دەكىشى، ئىتر ژيانى نىيە!

ژيانى ئەھلى بەھەشتىش خۆش نەبوو تەنھا ئەو كاتە نەبى كە ئىرەيى و پق و كىنە
لە دليان دەرھىترا، ئەگەر دەرئەھىترايە ئەوا ئىرەييان بە يەكتر دەبرد و ژيانيان
ناخۆش دەبوو.

۳۴۵- چیژوه رگرتن له خوشییه کانی دنیا

هر که سی له گه ل ئاوهز (عه قل) پویشت و پیچه وانه ی ریگای ئاره زوی کرد و سهیری سه ره نجامه کانی کرد، ده توانی چندان هینده ی ئاره زوپه رستان چیژ له دنیا وه ریگریت. به لام په له کار پشکی دنیا و ناوی باش له ده ست خوی ده دات و ئوه ش ده بیته هوی له ده ستدانی مه به ست و ئامانج له چیژه کان، پوونکردنه وه ی ئه مه ش له دوو پروه وه یه:

یه که م: ئه وه ی به ره و لای ئاره زوه کانی په پین (سه رجیی) ده شکینیتته وه و زور ده کات ئه و چیژوه رگرتنی که م ده بیته و گه رمیه که ی له ناوده چی، ئه وه ش ده بیته هوی به دینه هاتنی ئه و خواسته ی له وه دا هه یه تی! هر که سیکیش ئه وه ی به ئه ندازه ی ریپیدانی عه قل و به رگه گرتنی به کارهینا ئه و چیژوه رگرتنی زیاتره به هوی دووری نیوان دوو په پینه وه، به هوی مانه وه ی گه رمییش ده توانی دووباره ی بکاته وه.

هه روه ها ئه وه ی له مامه له یدا فیله یان ناپاکی بکات ئه و که س مامه له ی له گه لدا ناکات و قازانجی مامه له ی به رده وامی له ده ست ده چی له به ره ئه وه ی جاریک ناپاکی کردوه، ئه گه ر به متمانه پیکراو بناسریت ئه و مامه له کردنی خه لک له گه لدا به رده وام ده بی و قازانجی زیاد ده بی.

دووه م: هر يه كيك له خودا ترسا و به زانست يان به هينانه دى زوهد سه رقالم بوو،
 نهوا ده رگاي پټيډراوه كاني بو ده كرينه وه كه چيژي زوريان لي وهرده گريټ، هر
 كه سيكيش ته نيه لي بووه هوي كه مته رخه ميكردن له زانست يان ثاره زوو له
 هينانه دى زوهد ريگري لي كرد نهوا جگه له كه ميك له تامانج و مه به ستي، چيټري
 ده ست ناكه ويټ.

خوای گه وره فه رموويه تي: ﴿وَأَلْوَأَسْتَقْمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾ (الجن:
 ۱۶) واته: جا نه گه ر نه و خه لکه ريگه ي ئيسلامه تي و دينداری بگرنه بهر ئيمه بارانی
 پر به ره كه تيان به سه ردا ده بارينين.

۳۴۶- ژيانی راسته قینه

پيويسته هه موو کاریک بۆ خوا و له گه ل و له پینا و ویدا بییت، هه ر ئه و له هه موو مه خلوقیک تۆی پاراستوه و هه موو خیریکی بۆ هیناویت.

ئامان نه که ی به هۆی سازانی ئاره زوو و رازیکردنی مه خلوق پووی لی وه رگپیت، چونکه دواتر دۆخه که به دژی تۆ به ره واژ ده کاته وه و مه به سته که له ده ست ده ده ییت، له فه رموده دا هاتوه: ((من أرضی الناس بسخطِ الله، عاد حامدُهُ من الناسِ ذامًا)) حسن، رواه البزار و البیهقی.. واته: ((هه ر که سیک خه لک به تووره بوونی خودا رازی بکات ئه و ئه و که سه ی ستایشی ده کرد ده بیته زه مکاری)).

خۆشترین و پاکترین ژیان، ژيانی ئه و که سه یه که له گه ل خوای گه وره ده ژی. ئه گه ر وترا: چۆن له گه لیدا ده ژی؟

وتم: به گوێرا په لیکردنی فه رمانه کانی و دوورکه وتنه وه له نه هییه کانی و پاراستنی سنووره کانی و رازیبوون به بریاره کانی و ئه ده بی جوان له ته نیاییدا و ژۆر یادکردنی و سه لامه تیی دل له په خنه گرتن له قه ده ره کانی، ئه گه ر ئاتاج بوویت داوای لی بکه ییت، ئه گه ر پیی به خشیت ئه و باشه وه گه رنا به پینه به خشین رازی بیت و بزانییت که له به ر په زیلی نییه که نه یبه خشیوه به لکوو له به ر خاتری تۆیه، تۆش له

داواکردن وازمه هینه چونکه بهم داواکردنه خواپهرستی دهکەیت، هەر کاتی له سەر ئەوه بەردهوام بوویت ئەوا خۆشهویستی خۆی و پاستگویی پشنت پی بهستنت پی دەدات، ئیتر خۆشهویستی مەبهستهکەت، پی نیشان دەدات و خۆشهویستی ئەوت بۆ بەرهم دینی، ئەو کات وهکوو پاستگۆ و دۆستانی خودا دەژیت... ژیانیکیش ئەوما نەبی هیچ خیروبیریکی تیدا نییه.

زۆریه ی خەلک له ژیانیدا شر و شهپرپوه، موداراتی هۆکارهکان دهکات و به دلهوه مهیلی دهکات و بهرهلای دهچی و بهرژدییهکی له پاده بهدەر خۆی بۆ پۆزی پهیداکردن ماندوو دهکات و چاوی له دهستی خەلکه و له کاتی دهست نهکهوتنی مەبهستهکان پهخنه دهگری و قهدهریش دهپوات و گرینگی به توورپهیی نادات و جگه لهوهی بۆی تهقدیر کراوه چیتری دهست ناکهوی، نزیکایهتی و خۆشهویستی خودا و بهئهدب بوون لهگهلی له دهست چوه.. ئەو ژیانە ژیانێ ئازەلانە.

۳۲۷- به کارهینانی عه قیل سه لامه تیی دونیا و دوارپوژه

سهیری حیکمه تی خواردن و خواردنه وه و جلو به رگ و سه رجییم کرد: دیتم کاتی
 ئاده میزاد له بنچینه گه لیک خولقاوه که شی ده بیته وه و هه لده وه شیتته وه که
 بریتییه له ئاو و خوئل و ئاگر و ههوا، مانه وه شی به گهرمی و ته پری ده بیته،
 گهرمیش هه میسه ته پری شی ده کاته وه، بویه ده بی شتیگ هه بی جیی ئه وه
 بگریته وه که ده پووچیته وه.

کاتی گوشت هه ر جیی گوشت ده گریته وه بویه شهرع پیی به سه ربیرینی ئازهل داوه
 تا ئه وه مه خلوقه ی له و به پریزتره پیی به هیز بیته.

کاتی جهسته ی پیویستی به پۆشاک ده بیته و توانای جیا کردنه وه ی هه یه و توانای
 هه یه له لۆکه و خوری ئه و جلو به رگانه دروست بکات له ئازار ده پیاریزی، له سه ر
 پیسته ی شتیکی دانه ناوه که بیپاریزی به پیچه وانه ی ئازله وه، جا کاتی مروؤ
 توانای داپۆشین پیسته که ی نه بووه بویه خودا به په ر و موو و خوری قه ره بووی
 کردۆته وه.

کاتی هه ر ده بی بنیاده م و گیانله به ر له ناو بچن ئاره زووی په رینی بزواندوه بو
 ئه وه ی نه وه کان جیی یه کتر بگرنه وه.

خواستی عه‌قلّ که بۆ داواکردنی ئەم بەرژەوه‌ندانە بزۆڤنراوه وا دەکات خواردن و خواردنەوه بەپێی پێویستی و بەرژەوه‌ند بیت بۆئەوهی چێژوهرگرتنە که بە لەشساغییه‌وه بیت، دەرد و بە‌لا ئەوهیه چێژ لە خواردن وهریگریت ئەگەر نەشیاو و ناباشیش بیت و زۆری لێ بخویت و چلئیس بیت، پۆشاک و سەرچیپیش بە هەمان شیوه!

مال کۆکردنەوه و هه‌لگرتنی بۆ پێداویستی و پۆژی تەنگانە لە گورجوگۆلی و بریاری ژیرانەیه، بێناگایی و گەژەبییه ئەوهی هەتە بیبەخشی، پەنگە پێویستییه‌کت بیتە پیش نەتوانی دابینی بکه‌یت، ئیتر نەبوونی کار بکاتە سەر جەستە یان ئابروو بە داواکردنی پێویستییه‌که لە هیچوپوچان!

لە ناشیرینترین کاره‌کان پۆچوونه لە سەرچی بۆ خواستن و دەسکه‌وتنی شیوه و وینه‌کانی چێژ، لە بیری بچیتەوه که ئەوه بیهێزی و داهێزرانی لێ دەکه‌وتتەوه و لە هه‌رامیشدا سزای زیاتری بۆ دەبریتەوه.

هه‌ر که‌سیک بە لای تەگبیر و ریکخستنی عه‌قلدا وه‌رچه‌رخا ئەوا لە دنیا و ناخیره‌تی سه‌لامەت دەبی، هه‌ر که‌سیکیش پشتی کرده پاوێژکردن بە عه‌قل یان لێ قه‌بوولکردنی ئەوا لە ناوچوونی خێرا دەبی.

ئیتەر لە مه‌به‌ستی ئەو شتانه‌ی دانراون و حیکمەت و مه‌به‌ست لێیان تی بگن!

هه‌ر که‌سیک تی نەگات و بەپێی ئەوهی تیی گه‌یشتوو ه کار نەکات ئەوا وه‌کوو نەزانترین ره‌شوکییه ئەگەر زاناش بیت.

۲۴۸- تیکه لبوونی دسه لاتداران

سهیر له و که سهی که میک عه قلّ یان دینی هه به چون تیکه لبوونیان هه لده بزیریت؟! به تیکه لبوونیان یان کارکردن له گه لیان هه میشه له لادان یان کوشتن یان ژه هر خوارد کردن ده ترسیت، به خواستی فه رمانی ئه وان نه بی ناتوانی کاربکات، ئه گه ر فه رمان به شتی نارپه واکه ن ناتوانی په شیمان بیته وه چونکه به دلنیا ییه وه دینی به دنیای وی فرۆشتووه، ترس ریگری لی کردووه له وهی فه رمانی خودا جیبه جی بکات و ئاخیره تیشی له ده ست چووه و جگه له گه وره کردن چیتری به دهسته وه نه ماوه و ته نها ده بی بلی: به ناوی خوا و! فه رمانه کانی جیبه جی بکریت! ئه وه ش له سه لامه تیی دین دووری ده خاته وه و ئه وهی له دنیا چیتری لی ورده گری تیکه له به ترسی له کارلادان یان کوشتن.

۳۴۹ - وردبوونهوه له سهره نجامه کان

هه له ی گوره نه وه یه دهره ق به پرسیکی له کارلادراو قسه ی نه شیاو بکریت،
چونکه هیچ گهره ننتیه ک نییه جاریکی تر دسه لات بگریته وه دهست و توله
بکاته وه.

به گشتی، نه سلان نابی دوزمنایه تی بو هیچ که سیك دهر بخریت، په نگه که سی
سووک و نزم به رزبیته وه و که سانیک دسه لات بگرته دهست که حسابی هیچیان بو
ناکریت.

به لکوو پیویسته نه و پوکینه یه ی له به رانبه ر دوزمنان له دلایه بشاردریته وه،
نه گه ر توانرا توله یان لی بسه ندری نه و لیخوشبون توله کردنه وه یه چونکه زه لیلیان
ده کات.

پیویسته چاکه له گه ل هه موو که سیك بکریت به تایبه تی که سیك که ده کری بیته
خاوه ن دسه لات و هه روه ها له کارلادراو خزمهت بکری په نگه له کاتی
دهسه لاتداریدا سوودیک بگه یه نی.

گتپدراوه ته وه که پیاویک ئیزنی چوونه ژورده وهی له (ئین ئه بی دونادی دادوهی دادوهان وه رگرت و گوتی: بلین ئه بوو جه عفر له بهر ده رگایه! کاتی دادوهر بیستی دلخۆش و چالاک بوو و وتی: ئیزنی ژورده وهی بدهن!

که چوو ژور له بهری هه ستایه وه و پیشوازی لی کرد و پیزی زوری گرت و پینچ هه زار دیناری پيدا و به پیزه وه به پیی کرد! پتی وترا: بو پیاویکی ره شوکی ئه مه ت کرد؟! گوتی: ئه من هه ژار بووم و ئه مه هاوپیتم بوو، پوژیک چوممه لای و پیتم وت: برسیمه. وتی: دانیشه! ئیتر چوو ده ری و به گوشتی برژاو و شیرینی و نانه وه هاته وه و گوتی: بخۆ. وتم: له گه لم بخۆ. وتی: نا.. وتم: سویند به خوا ناخۆم تا تۆش له گه لم نه خۆیت! ئیتر خواردی و خوین له ده می هات! وتم: ئه مه چییه؟ وتی: نه خۆشی. وتم: سویند به خوا ده بی پیتم بلییت. وتی: کاتی تۆ هاتیت هیچ شتیکم نه بوو و ددانه کانیشم شریتیکی زییری تیگیرا بوو، لیم کرده وه و ئه م خواردنه م پی کپی!

ئایا پاداشتی که سیکي ئه وها نه ده مه وه؟!

(ئین ئه لزه بیات)ی وه زیری (ئه لواسیق بیللا)ی خه لیفه ی عه بباسی پیچه وانه ی ئه م شتانه بوو، به قسه کانی له پله و پایه ی (ئه لموته وه کیل)ی که م ده کرده وه، کاتی مته وه کیل بووه خه لیفه به جۆره ها شیواز سزای دا.

هه روه ها (ئین ئه لخه زری)، بهر له ده سه لات ریزی (ئه لموسته رشید)ی نه ده گرت، کاتی ده سه لاتی گرته ده ست ده رد و به لای زوری تووش کرد.

عاقلاً ئو کہ سہیہ لہ سہرہ نجامہ کان ورد بیٹہ وہ و پہ چاویان بکات و ہموو ئو شتانه بینیتہ بہرچاو کہ ئہگری پوودانیان ہہیہ و بہ گویرہی بریاری یہ کلاکہرہ وہ کاریکات.

لہ وہ کاریگہرتہر ویناکردنی بوونی بہ پہلہ و خیرای مردنہ، چونکہ رہنگہ لہ پپو بی نہ خووشی بیٹ، گورج و زرنگ ئو کہ سہیہ خوئی بو ئامادہ بکات، کاری وہا بکات کہ ئہگہر ہات پہ شیمان نہ بیٹہ وہ و لہ گوناہان وریا بیٹ چونکہ گوناہ وہ کوو دوژمنیکہ لہ بو سدا بیٹ و چاوہ پئی سزا بیٹ، وہ کار و کردہ وہی باش بو خوئی پاشہ کہوت بکات، چونکہ کردہ وہی باش وہ کوو ہاوپئیہ کہ لہ کاتی تہنگانہ سوودی ہہ بی.

لہ ہموو شت کاریگہرتہر ئو وہیہ ئیماندار بزانتیت کہ ہرچہند کاری زیاتر بو چاکہ و فہزیلہ تہ کان بکات پلہ و پایہی لہ بہ ہشت بہ زردہ بیٹہ وہ، ئہگہر کہ می کرد کہ م دہ بیٹہ وہ، ئہگہر بچیتہ بہ ہشتیش بہ راورد بہ کہ مالیی غیر ئو لہ کہ میدایہ کہ چی ئو بی ئو وہی ہست پی بکات پی پازی بووہ.

پہ حمہتی خوا لہ و کہ سہی سہرنجی سہرہ نجامہ کانی دا و بہ گویرہی ئو سہرنجدانہ کاری کرد..

۳۵۰- دەسخەرۆبۆونى خەلك بە دونيا

كاتى كتيبه كه م به ناوى (المنتظم في تاريخ الملوك و الامم) كۆكرده وه و پيک خست، ناگادارى پهفتار و ژياننامهى خهلكيك له پاشا و وهزير و زانا و ئه ديب و فهقيه و فهرموده ناس و زاهيدان و غهبرى ئه وان بووم، ديتم دونيا گه مه يه كى وه هاى به زۆربه يان كردوه كه دىنى بردوون، ته نانه ت باوه پريان به سزا نه بووه.

مير و بهرپرس هه بووه به ناهق كارى كوشتن و ده سبه سه رداگرتن و بپرين و به ندردى ئه نجام داوه وهك ئه وهى هه مووشت به ده ست وى بيت يان له سزاي خودا پاريزراو بيت، له وانه يه وا خه يالى كرديت كه پاراستنى هاوولاتيان بهرگريم لى ده كات و سزام لى دوور ده خاته وه و له بپري چووه ته وه كه به پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) و تراوه: ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (الأنعَام: ۱۵) واته: ئه ي موحه ممه د (صلى الله عليه وسلم) بلى: به راستى من زۆر له سزاي پۆژيكي گه وره ده ترسم كه سزاي پۆژى قيامه ته ئه گه رياخى بم له فه رمانى په روه رداگارم.

کۆمه لئیک له وانەى به زانست ناسراون چوونه پىزى گوناھ و تاوانه وه بۆ وه ده سههینانى مه به سه ته دونيا يیه کانیان و زانست سوودی پى نه گه ياندن! خه لککمان له زاهيدان بينى بۆ وه ده سههینانى مه به سه ته کانیان سه رپيچيان کرد! ئەمه له به رئه وهى دونيا ته له يه و خه لکيش وه کوو چۆله که وان، چۆله که ده نکۆلهى گه ره که و خنکاندى بيرده چيته وه.. زۆربهى خه لک له به ر مه يلان به ره و چيژه کاتييه کانیان دوا پۆژيان بيرچۆته وه و پويان کردۆته ئاره زووبازى و ئاوپ به لای راويژی عه قل ناده نه وه... به چيژيکی که م خيریکی زۆريان فرۆشت و به شه وه تگه ليکی بيژراو شايستهى سزايه کی گه ره بون... که يه کيکیان تووشى مردن بوو وتی: خۆزگه نه بوومايه! خۆزگه خاک و خۆل بوومايه! ده وتری: جا ئیستا؟!

داخ و مخابن بۆ له ده سه چوويه ک که قه ره بوو ناکریته وه و بۆ بارمه کراویک ناکری ئازاد بکریت و بۆ په شيمانیه ک کاتی کۆتایی نایه و بۆ ئازاردراویک ئیمان به خودای له سه ر قورس بوو!

سویند به خوا، عه قلّه کان سویدیان نه بووه ئیلا بۆ که سیک نه بی ئاوپى لى بداته وه و پشتى پى ببه ستى و ناکری راويژی قه بوول بکری ئیلا به ئیرادهى ئارامگرتن له سه ر ئه و شتانهى حه زى لى ده کری.

له ميره کان سه یرى عومه یرى کوپى خه تتاب و کوپى عه بدوله زیز بده – خودا لییان پازى بیّت –، له زانایان ئەحمەد کوپى حەنبەل پەحمەتى خواى لى بیّت و له

زاهیدان ئه وه یسی ئه لقه رهنی، ئه مانه ی هه قی هه ولّ و کۆششیان دا و مه به سستی
بوون تی گه یشتن.

له ناوچووان ته نها به هۆی که م ئارامییان له حه زلیکراو له ناوچوون، په نگه تیئاندا
بووبیت باوه پی به زیندوو بوونه وه و سزا نه بیت.

له وه شدا هیچ سه یر و سه مه ره یه ک نییه، به لکوو سه یر و سه مه ره له ئیمانداریکه
یه قینی هه یه و یه قینه که ی سوودی پی ناگه یه نی! له سه ره نجامه کان تی ده گات و
عه قلی سوودی پی ناگه یه نی!

٣٥١- هیممه تی بهرز

هر که سیک هیممه تیکی به رزی پیدرا به ئەندازه ی به رزییه که ی ئازار ده چیژی!
 ههروه کوو شاعیر ده لی:

وإذا كانت النفسُ كِبَاراً تعبیر فی مَرادها الاجسامُ

ئەگەر نەفسەکان گەوره بوون ئەوا جەستەکان لە مەبەست و ئامانجەکانی ماندوو
 دەبن.

یه کیکی تر وتووێه:

ولكلِّمْ جِسْمٌ فِيهِ النُّحُولُ بَلِيغٌ وبلأءِ جِسْمٍ مِنْهُ تَفَاوُتٌ هَتِيحٌ

هه موو جەستەیه که له لاوازیدا به لا و گرفتی ههیه، به لای جەستە ی من له جیاوازی
 هیممه تییه تی.

پوونکردنەوه ی ئەمەش ئەوهیه که ئەو کەسە ی هیممه تی بهرز بیته هه موو
 زانستهکانی گەرکه و تەنها به هه ندیکیان واز ناهینی و له هه زانستیک داوای
 ئەوپه ره که ی ده کات، ئەوهش جەسته بهرگه ی ناگری.

پاشان پئی وایه مه بهست کارکردنه بویه هه ولی شه ونویژ و پۆژووی پۆژ ده دا، جا
کۆکردنه وهی نیوان ئه وه و زانست سه خته .

پاشان پئی وایه ده بیّ ده سبهرداری دنیا بیّت و پیوستی به هه ندی شتیش ده بیّ
که ناچار بیه و هه ز له باودان (ایثار) ده کات و توانای په زیلی کردنی نییه و
به خشنده یی داوای به خشیانی لّ ده کات و نه فسبه رزی پئگری له که سب و کاری له
پئگای نزمی لّ ده کات، ئه گه ر له سه ر ته بیاتی خۆی له به خشنده یی پۆیشته ئاتاج و
هه ژار ده بیّ و جه سته و خیزانه که ی کاریگه ر ده بن، ئه گه ر دهستی قووچاند ته بیاتی
پازی نابیّ.

به گشتی، ئاتاجی مهینه تی و کۆکردنه وهی دژه کان ده بیّ، هه میشه له ماندوو بوونی
بیّ پرانه وه و نا کۆتادایه .

پاشان ئه گه ر دلسۆزی له کارکردندا هینایه دی ئه وا ماندویتی زیاد و نه خوشی به هیز
ده بیّ.

ئه و له کوئ و که سی هیممه تنزم له کوئ؟!

ئه گه ر فه قیه بیّت و له فه رموده یه ک پرسیا ری لّ کرا و گوتی: نایزانم! ئه گه ر
فه رموده ناس بوو له باره ی پرسیکی فیه ییه وه پرسیا ری لّ کرا و وتی: نازانم!
باکی نه بیّ به وهی پئی بگوتی: که مته رخه م!!

هیممه تبهرز که مته رخه می له هه ندی زانست به چه یا چوون داده نی، عه ییوعاری
 ئاشکرا بووه و خه لک عه وره تیان دیوه .

هیممه تکورت بایه خ به منه تی خه لک نادات و داوا لی کردنیان به ناشیرین نابینی و له
 ره تدانه وه خو ناپاریزی! هیممه تبهرز ئه وه هه لئاگری. به لام ماندوو بوونی
 هیممه تبهرز له واتادا ئیسراحت و پشوودانه، ئیسراحتی هیممه تکورت ماندوو بوون
 و عه ییه یه ئه گه ر تیگه یشتن هه بی.

دونیایا خانهی پیشبرکییه به ره و به رزاییه کان، پئویسته خاوهن هیممه ت
 که مته رخه می له غاردان نه کات، ئه گه ر پیش که وت ئه وا ئه وه مه به ست و
 ئامانجه که یه، ئه گه ریش و پرای هه ول و کۆششی، ئه سپه که ی ساتمه ی کرد ئه وا
 سه رکۆنه ناکری.

۳۵۲ - له خۆرازییوون

موسیبه تی گوره ئه وه یه مرۆڤ له خۆی پازی و به زانسته که ی قایل بیت! ئه مه به لا
و مهینه تیه که تووشی زۆربه ی خه لک بووه:

یه هودی یان مه سیحی ده بینی پێی وایه ئه وه له سه ر پێی راسته و ناکۆلێته وه و
سه یری به لگه ی پێغه مبه رتیی پێغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) ناکات،
ئه گه ریش شتیکی بیست که دلی نه رم ده کات وه کوو قورئان ئه وا پاده کات بۆ
ئه وه ی نه بیستی!

هه ره ها هه موو خاوه ن ئاره زوویه ک که له سه ری جیگیر بووه جا یان له به ره ئه وه ی
مه زه به بی باوک و که سوکاریه تی یان له به ره ئه وه ی یه که م سه رنج تیی پوانیوه و به
پاستی زانیوه و سه یری ئه وی دیکه ی نه کردووه که هاودژیه تی و له زانایانی
نه کۆلیوه ته وه تا هه له که ی بۆ پوون بکه نه وه!

له مه ش حالێ ئه وانه ی له دژی ئیمامی عه لی میری ئیمانداران ده رچوون و ناویان
لێنرا (خه واریج)، ئه و کاره ی خۆیان به باش زانی و نه گه پانه وه لای ئه و که سه ی
ده زانی، کاتی ئیبن عه بباس تووشیان بوو هه له که ی بۆ پوون کردنه وه دوو هه زار
که س وازیان له مه زه به که هینا.

یه کیک له وانه ی له ئاره زوو ه که ی په شیمان نه بوویه وه (ئین مه لجه م) بوو، پتی و ابو مه زه به که ی هه ق و راسته، کوشتنی میری ئیماندارانی ه لال کرد و به دینی زانی، ته نانه ت کاتی ئه ندامه کانی بر درا لاری نه بوو، به لام کاتی داواکرا زمانی بر دری نیگه ران بوو و گوتی: چون ساتیک له دنیا به بی یادی خوا بمینم؟! وینه ئه مه ده رمانی نییه!

هه روه ها هه ججاج ده یگوت: سویند به خوا ئومیدی خیر و چاکه م نییه ته نها دوا ی مردن نه بی!

ئه مه قسه یه تی و چه ندان که سی کوشت که کوشتنیان دروست نه بوو وه کوو سه عیدی کوپی جوبه یر.

گپر درا وه ته وه که له به ندیخانه ی هه ججاجدا سی و سی هه زار به ندکرا وه بوو، له سه ره یه کیکیان سزای ده سپرین و کوشتن و له داردان نه بوو، هه موویان بیتاوان بوون.

وتم: سه رجه م ده سه لاتداران ده کوژن و ده برین به گومانی ره و ابوونی ئه وه! ئه گه ر له زانایانیا ن پرسیبایه بویان پوون ده کردنه وه.

هه موو ره شوکییان به پشتبه ستن به لیخوشبوون تاوان و گونا ه ده که ن و سزا له بیر ده که ن!

هه یانه پشت به وه ده بهستی که من له ئه هلی سوننه تم یان چاکه گه لیکم هه یه
سوودیان ده بی، هه موو ئه مه به هۆی به هیزی نه زانییه وه یه .

پئویسته مرۆڤ له زانین و ناسینی به لگه باش بیته و گومانی نه هیلتیت و به زانستی
خۆی متمانه نه کات..

داوا له خوای گه وره ده که یین له هه موو دهرد و ئافه ته کان سه لامه تمان بکات.

٣٥٢ - سه ره نجای تاوان

بزانه پاداشت و سزا له بۆسه و چاوه پوانیدایه جا باش بیټ یان خراب. نه وه جوریکه له فریوخواردن که گونا هبار گومان بیات نه گهر سزای نه دیت چاوپۆشی لی کراوه و به خشراره، رهنگه دواى ماوه یه ک سزاکه بیټ، زۆر که م پوویداوه که سیک گونا هتیکى کرد بیټ نیلا سزاکه ی بۆ هاتوه، خواى گه وره فه رموو یه تی: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ (النساء: ١٢٣) واته: ههر که سیک کرده وه یه کی خراب بکات سزاکه ی وهرده گریټ.

نه مه ئاده م، پاروو یه کی خوارد، ئیتر ده زانن چی به سه رهات.

(وه هب کورى مونه ببیه) وتوو یه: خواى گه وره سروشی بۆ ئاده م کرد و فه رموو ی: ئایا تۆم بۆ خۆم دروست نه کرد و له خانه ی خۆم نیشته جیم نه کردیت و وام له فریشته کان نه کرد کړنووشت بۆ ببه ن؟! تۆش سه رپیچی فه رمانى منت کرد و په یمانى منت له بیرچوو؟! سویند به گه وره یی و شکۆمه ندیی خۆم، نه گهر هه موو زه وی پر بکه م له هاوشیوه ی تۆ، شه و و پۆژ خواپه رستی و ته سبیحات بکه ن پاشان سه رپیچیم بکه ن ئەوا حیسابی سه رپیچیکار و تاوانبارانیان بۆ ده که م.

ئیتیر جیبریل تاجه‌که‌ی له‌سه‌ر دا‌که‌ند و میکائیل‌یش چه‌پکه گول‌ه‌که‌ی له نیوچه‌وانی کرده‌وه و پیشه‌سه‌ری گرت و ناردرایه سه‌ر زه‌وی، ئاده‌م سیّ سه‌ت سالّ له‌سه‌ر چیای هیند گریا، فرمیسه‌که‌کانی له دۆلی چیاکان ده‌پۆیشت، به‌وئه‌سرینانه ئه‌م دره‌خته پاک و بۆنخۆشانه شین بوون.

هه‌روه‌ها داوود سالّوی خوی لی بیّت، نه‌زه‌ریکی کرد بووه هۆی سه‌رزه‌نشتردن و گریان‌ی به‌رده‌وام، تا ئه‌وه‌ی به هۆی فرمیسه‌که‌کانیه‌وه گژوگیا شین بوو.

هه‌روه‌ها سوله‌یمان سالّوی خوی لی بیّت خه‌لکێک سکا‌لایان برده لای و ئه‌ویش ئاره‌زوی له‌گه‌لّ یه‌کێک له نه‌یاره‌کان بوو، ئیتیر له‌سه‌ر ئه‌مه سزادرا و له‌به‌رچاوی خه‌لکدا گۆرا و ده‌یگوت: خواردنم بده‌نی به‌لام که‌س هه‌چی پی نه‌ده‌دا.

یه‌عقوب ده‌وتری: له‌به‌ر چاوی دایکی گۆلکێکی سه‌رپری، به‌دابرا‌نی یوسف سزادرا.

یوسف له‌به‌ر هه‌ممه‌ت سزادرا ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ بِهٖٓ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّءَا بُرْهَانَ رَبِّهٖٓ﴾ (یوسف: ۲۴)، هه‌ر یه‌کێک له براکانی دوازده‌ کورپان بوو ئه‌و له‌به‌ر ئه‌و هه‌ممه‌ته کورپکی که‌متر بوو.

په‌غه‌مبه‌ر ئه‌بیوب، له پیناوه‌سپیک که له لای بوو، له نکولیکردن له پاشایه‌کی سه‌تمکار که‌مته‌رخه‌می کرد بۆیه تاقیکرایه‌وه.

(ئەم باسوخواسانە ھەموویان بەشیکن لە ئیسرائیلییات و بنچینە ی راست و دروستیان نییە و نابیی مرۆڤ خۆیانی پێوە مەشغول بکات، ھەندیکیشیان شیاوی پایە ی پێغەمبەریتی نین).

یونس بە بئ ئیزنی خۆی گەرە گەلەکە ی بە جیھشت، بۆیە ماسییە کە قووتی دا.

خۆی گەرە سروشی بۆ ئەرمیا کرد: گەلەکە ت ئە و فەرمانە ی بە ھۆیە وە پێزم لە باووباپیرانیان گرت تە رک کردووە، سویند بە گەرە ییی خۆم، سەربازگە لیکیان لە دژ دە جوولینم کە بە زەبیان بە گریاناندا نە ی تە وە . وتی: خودایە ! ئە وان نە وە ی خۆشە ویستت ئیبراھیم و نە تە وە ی ھە لێژێردراوت موسا و گە لی پێغەمبەرت داوودن.

خۆی گەرە سروشی بۆ کرد: بە ھۆی گوێرا یە لیکردنمە وە پێزم لە ئیبراھیم و موسا و داوود گرت، ئە گەر سەر پێچیم بکە ن حیسابی سەر پێچیکارانیان بۆ دە کە م.

خوایە رستیک سەیری کە سیکی جوانی کرد، شیخە کە ی وتی: ئە م سە یرکردنە چییە ؟! سەرە نجامە کە ی دە بینی .. دۆی چل سال قورئانی بیرچوویە وە .

یە کیکێ تر وتی: بە ھۆی کە وتنی ھە ندی ددان یە وە عە ییم لە کە سیک گرت!
 ددانە کانم ھە لۆ ھە ران! سە یری ژنیکم کرد کە بۆم ھە لال نە بوو، کە سیکی تر تە ماشای ژنە کە می کردووە کە نە مە دە ویست!

یە کیک لە باوکی دا و بەرە و شوینیک پراکیشا، باوکە کە وتی: تا ئیرە بە سە ! منیش تا ئیرە باوکم پراکیشا !

ئىبن سىرىن وتى: تانهى مایه پووجبوونم له پیاویك دا، خۆم مایه پووج بووم!
نمونهى ئەمانه زۆرن.

له وشته زۆر سهيرانهى بیستومه ئەوهیه که له بارهى (ئىبن حەصیر)ى وهزیره وهیه که به (ئه لنیزام) ناسراوه: خهلیفه (ئه لموقته فی) لئی تووره بوو و فه رمانی کرد ده هزار دیناری لى وه ریگریت، که سوکاره کهى به خه مباریه وه چوونه لای و پئیان وت: ئەو ده هزار دیناره له کوی دینیت؟! وتى: نه ده و نه پینچ و نه چوار هه زارم لى وه رناگری! وتیان: به چیرا ده زانی؟ وتى: ئەمن سته م له پیاویك کرد و سى هزار دینارم سزادا و لیم سه ند، زیاتر له وه لیم ناسه ندرى... کاتى سى هزار دیناره کهى دا، خهلیفه ئازادکردن و لیبووردنى له وهى تر واژو کرد.

من له بارهى خۆمه وه ده لیم: تووشى هه ر ئافه ت یان خه م یان دلته نگیه ک بووم ئیلا به هۆى هه له و خلیسکانیکه وه بووه که ده یزانم، ته نانه ت ده توانم بلیم: ئەمه به هۆى ئەو شته وه بووه. په نگه دواتر ته ئویلیم کردبیت و سزاکه م دیوه.

پئویسته مرؤف چاوه پئی ئەنجامی گونا هه کان بکات، زۆر که م بووده دات لئی سه لامه ت بیت.

با له ته وه به کردن کۆشش بکات، له فه رمووده یه کدا هاتووه: ((هیچ شتیک هینده خیرا ناگات له چاکه یه کی نوئ به گونا هیکی کۆن)). له گه له ته وه به کردن له گرتن ده ترسی و چاوه پئی ده کات، خوای گه وره له پیغه مبه ران خو ش بوو، له فه رمووده ی شه فاعه دا هاتووه ئاده م ده لى: گونا هه که م، ئیبراهیم و موسا ده لىن: گونا هه که م...

ئەگەر يەككە وتى: ئايەتى خوا: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ (النساء: ۱۲۳) واتە: ھەر كەسك كۆردە ۋە يەككى خراپ بىكەت سزاكەي ۋەردە گرەيت... ھەوالە ۋا دەخوۋى كە لە گوناھكار خۆش نەبەت، ئىمەش زانىومانە كە تەوبە ۋ چاۋپۆشىن لە ھەلەكاران قەبوول دەكەي؟!

ۋەلامەكە لە دوو بوۋىە ۋە:

يەكەم: ۋەھا لىكەدريتە ۋە كە ئەمە بۆ كەسكە لەسەر تاوان بەردەوام بوۋىت ۋ تەوبەي نەكردىت، چۈنكە تەوبە ھەموو ئەوانەي پيش خۆي دەسپىتە ۋە.

دوۋەم: بە رەھايە، ئەۋەش ئەمن لايەنگرى دەكەم ۋ ھەلئىدەبژىرم ۋ بە نەقل ۋ واتاۋە بەلگەي بۆ دىنمە ۋە: سەبارەت بە نەقل، كاتى ئەم ئايەتە دابەزى ئەبوۋ بەكرە وتى: ئەي پىغەمبەرى خوا! ئايا لە بەرانبەر ھەر كارك سزا ۋەردەگرين؟ فەرموۋى: ئايا نەخۆش ناكەويت؟ ئايا خەمبار ناپىت؟ توۋشى دەستەنگى ناپىت؟ ئەمە ئەۋەيە كە پىي سزا دەدرين...)) حسن رواه الترمذى و أحمد وابن حبان و الحاكم...

سەبارەت بە واتاشەۋە، ئيماندار ئەگەر تەوبەي كۆرد ۋ پەشيمان بوۋىە ۋە، خەم ۋ خەفەتى بەردەوامى لەسەر گوناھكەي لە ھەموو سزايەك بەھىزترە.

ۋاۋەيلا بۆ ئەۋكەسەي تالىي سزاي بەردەوامى زانىۋە پاشان چىزى ساتىكى سەرىپچى ھەلبىزاردوۋە!

۳۵۴- مخابن بۆکه متەرخەمییه کانم

بۆڭدیکیان وه کوو لیکۆله ریک بیرم له نه فسی خۆم کرده وه، بهر له وهی مو حاسه به
بکری لپرسینه وهم له گه ل کرد، بهر له وهی بکیشریت کیشام، لوتف و به زهیی
خواییم دیت:

له مندالییه وه تا ئیستا لوتف دواى لوتف، داپۆشینى ناشیرینی، لیخۆشبوون
له وهی شیاوی سزایه ده بینم، له بهرانبه ر ئه وه شدا ته نها سوپاسگوزاری زاره کییم
دیتووه!

بیرم له هه له کان کرده وه، ئه گه ر به هه ندیکیان سزادرابام ئه وا به خیرایی
له ناوده چووم، ئه گه ر هه ندیکیان بۆ خه لک ئاشکرا بایه ئه وا شه رمم ده کرد... له کاتی
بیستنی ئه مه که س وا باوه ر نه کات که ئه مانه له تاوانه گه وره کان بوون تا ئه و
گومانه ی له له پیلاده رانی هه یه له منیشی بکات، به لکوو ئه مانه به نیه ته ی من
گونا هه گه لیکی ناشیرین بوون که به ته ئویلاتیکی گه ند و به د پروویان دا... وام لی
هاتووه که دوعا ده که م بلایم: خودایه! به ستایش و داپۆشینمت، لیم خۆشبه!

پاشان داوام له نه فسم کرد له سەر ئه وه سوپاسگوزار بێت وه کوو پێویست نه مدیت.
پاشان مه بهسته کانم سکالای قه در ده کهن و داوای ئارامگرتن له سەر ناخۆشی یان
سوپاسی نیعمهت له نه فسم ناکه م.

ئیتەر دهستم کرد به شین و گریان له سەر که مته رخه میم له سوپاسکردنی خودای
نیعمه تبه خش و ههروه ها له وهی که چیژ له وه ده سهینانی زانستی بی کارپیکردن
وه رده گرم! ئه من ئومیدی پله و پایه ی گه و رانم هه بوو، ته من پویشت و مه بهسته که
نه هاته دی!! دیتم (ئه بوو ئه لوه فاعئین عه قیل) وه کوو من شین و گریانی کردوه،
گریانه که یم به دل بوو، لیره نووسیمه وه... به نه فسی وت: ئه ی گه مژه! واژه کان
راست ده که یته وه تا پیت بگوتری: مشتومرکار!! به ره می ئه مه ش ئه وه یه
بگوتری: ئه ی مشتومرکار! هه روه ک به زۆران باز ده وتی ئازا و چالاک و لیها توو.

به پیزترین و به نرخترین شتی لای ژیرانت — که پوژانی ته مه نه — به فیرپو دا تا ئه وه ی
ناوت وه کوو مشتومرکار بلابوو یه وه، پاشان که دلّه کان پزی بوون و نه مان یادکه ر
و یادکراویش له بیر ده چنه وه! ئه مه ئه گه ر دره نگ مردیت، به لکوو لاونکی له تو
چالاکتر و کارامه تر په یدا بوو و پی گیشت، بویان پازانده وه و ناوه که بو وی
بوو!! ژیرانیش له خوا بیئاگا و مه شغول بوون به وه ی ئه گه ر مردن یاد و باسیان
زیندوه بکاته وه ئه ویش کارکردنه به زانست و سه یرکردنی پاکی نه فسیانه.

ئۆف بو نه فسم! ژماره یه ک به رگ کتیبیم له جوړه ها زانست نووسی و هیچ
فه زیله تیکی پیوه نه نووسا، ئه گه ر مشتومریم کرد، به رز ده بی، ئه گه ر ئامۆژگاری
کرام خو به گه و ره ده گری، ئه گه ر دنیا ده رکه وت وه کوو بالنده بو ی ده فپری و

چه شنی قهله رهش دهنیشیتته سهر كه لاک! خۆزگه ههروه كوو كه سێكى ناچاری
مردوو خواردن له دونیای بېردایه! ئەگەر مه به سێكى نه هاته دی بێزار ده بێ، ئەگەر
نیعمه تی پیدرا ئاگای له نیعمه تبه خش نامیتێ!!

سویند به خوا، ئەمڕۆ ئۆف له من له سهر زهوی و سبهش له ژیری! سویند به خوا،
بۆگه نی جهسته م دواى سێ پۆژ له ژیر خاکدا كه متره له بۆگه نی ته بیات و سوخته م
له نیو هاوړییان!

سویند به خوا، له سه رخۆیی ئەم به خشندهیه سه راسیمه ی کردووم چۆن
دامده پۆشى و من ئابرووتکاو ی ده که م و، چۆن کۆمده کاته وه و ئەمن په رشوبلاو
ده بم؟! به یانیش ده وتری: گه ره زانای پیاوچاک مرد، ئەگەر به باشی و وهك خۆم
بیانناسیام ئەوا نه یانده ناشتم!

سویند به خوا، وه کوو كه سێك عه بیوعاره کانی بۆ دوژمنانی ئاشکرا بکات ئەوها
بانگی نه فسی خۆم ده که م و وه کوو ئەوانه ی بۆ مندا له کانیان ده گرین ئاوا شین
ده که م، چونکه هیچ شینگێرێک نییه بۆ ئەم موسیبه ته شاردراره و په وشته
داپۆشراوانه که خودای پێزان و ئاگادار دلپۆشیون.

سویند به خوا هیچ خه سلّه تێک بۆ نه فسم نادۆزمه وه که باش بێت تا پێی بپارێمه وه
و بلێم: خودایه! ئەوه م به وه لی خۆشبه.

سویند به خوا، هه رگیز ئاورم نه داوه ته وه ئیلا له خودا وه چاکه یه کم ده ست
که وتوو به سم بووه و پارێزگاری به کم چنگ که وتوو له پال زالبوونی دوژمنان

بمپاریزی، هیچ پتویستییه که نه هاتوته پیش دستم بوی درپژ کردبیت ئیلا
جیبه جتی کردوه...

ئه مه کرده وهی ویه له گه لم و پهروه ردگاریکی بینیازه لیم، ئه مه ش کرده وهی منه و
بهنده به کی هه ژار و ئاتاجی ئوم!!

هیچ بیانویه کم نییه تا بلیم: نه مزانی! یان بیئاگا بووم و له بیرم چوو! سویند به
خوا، ساغ و سه لیم دروستی کردووم و به ژیری دلی پووناک کردووم ته نانه ت نادیار
و شاردراره کان بۆ تیگه یشتنم دهرده که ون.

ئای داخ و خه م له سه ر ته مه نیک له شتگه لیک به فیرۆچوو که هاوپیکی په زامه ندی
نه بوو! ئای له بیبه شبوونم له پله و پایه ی پیاوانی ژیر! ئای داخ و په ژاره له سه ر نه و
کارانه ی بۆ خودام نه کردن و که مه ر خه میم کرد و دوژمن به شکستم شادمان بوو!
ئای له بیه یوایی ئه و که سه ی گومانی باشی پی بردم کاتی ئه ندامه کانی له شم
شایه تییان له دژی دام! ئای له کاتی بوونی به لگه له دژم چه نده پرسوا و بی پشت
و په نام!

سویند به خوا من که ژیر و زیره کم شه ی تان گالته ی پی کردم!
خودایه! ته و به یه کی پاک و خاوین له م پۆخلییانه و هه ستانه وه یه کی راستگویانه بۆ
پاککردنه وه ی ئه و خلته و پلته نه ی ماون! دوا ی په نجا سالی بۆ لات هاتووم، زانست
هر ده یه ویت دستم به ره و سه رچاوه ی به خشنده یی بیات و هیچ هۆکاریکیشم نییه
ئیللا ناخه لکیشان و په شیمانی نه بی، سویند به خوا، له به ره ئه وه سه رپیچیم
نه کردوویت چونکه ئه ندازه ی نیعه ته کانتیم نه زانیوه، چاکه و به خشنده ییه کانیشم
له بیرنه چوو، ئیتر له کرده وه کانی رابردووم خوشبه.

۳۵۵- ئیرهییی خزمان

دوژمنایه تیی خزمان سهخته، پهنگه وه کوو شه پی (به کر) و (ته غله ب) کوپانی (وائیل) بیئت، (عه به س) و (زوبیان) کوپانی (به غیز)، (ئه وس) و (خه زه ج) کوپانی (قه یله). (جاحین) وتوویه: ئه م شه په چل سائی زیاتر خایاند.

هۆکاری ئه مه ئه وه یه که هر یه کیک له خزمه کان پیی ناخۆشه خزمه که ی له و به رزتر بیئت، ئیتر ئیره یی پیک بردن بوویده دا.

پیویسته که سیک که له سه رووی خزمه کانییتی ته وازوعی بویان هه بیئت و له گه لیان خاکه پرا بیئت و به پیی توانا هه ولی به رزکردنه وه یان بدات و له گه لیان نه رمونیان بیئت به لکوو سه لامهت بیئت.

پیاویک به پیغه مبه ری خوای (صلی الله علیه وسلم) گوت: خزمگه لیکم هه یه سردانیان ده که م که چی په یوه ندیم له گه ل ده پچرینن؟ فه رمووی: ((وه کوو ئه وه وایه خۆله میشی گه رمیان ده رخوارد بدهیت، تا له سه ر ئه و خووه ش به رده وام بیئت ئه و خودا په نا و پالپشتت ده بیئت.)) موسلیم گێراپتییه وه.

۳۵۶- ٹاورنہ دانہ وہ بہ لای حہ سوود

سہ گہ لی شکارم (تانجی) دیت کہ ٹہ گہر بہ لای سہ گہ لی مالّ و ہہ وارداتیبہ پیبیابہ
 ٹہ وان پئی دہوہرین و زیدہ پڑییان دہ کرد و بہ دوایدا غاریان دہدا و ہک ٹہ وہی
 پڑلیگیراو و شکّودار ببینی، لہ سہر ٹہ وہ ٹیرہی پیّ دہ برد! ٹہ و کات دہ ممبینی
 سہ گہ لی شکار ٹاوری لیّ نہ دہ دایہ وہ و گرینگی پیّ نہ دہدا و وہرینہ کہی بہ ہیچ
 دانہ دہنا!

سہ گہ لی شکارم دیت و ہک ٹہ وہی لہ پہ گہز و جوّری ٹہ و سہ گانہ نہ بیت چونکہ ٹہ و
 جہ ستہ گہ ورہی تیکسمر اوہ ٹہ مانی نیبہ، ٹہ مہش نہرم و نیان و جہ ستہ باریک
 (تازی)، نادابیکی ہہ بو کہ لہ گہلّ ٹیکسوکیبہ کہیدا گونجا بو، ٹہ و نیچیرہ کہ بو
 خواہ نہ کہی دہ گریّ لہ ترسی سزادان یان بو ٹہ وہی سوپاسیکی دہ ست بکہ ویت.
 دیتم ٹہ دہب و ہاوریبہ تی و ہاوریبہ تی جوان شوینکہ و تہی نیانی جہ ستہ و پاکبی
 پّوہ.

ٹیمانداری عاقلیش وایہ، ٹاور ناداتہ وہ بہ لای حہ سوود و ٹیرہیبہ رہوہ و بہ
 شتیکی وای دانانی، چونکہ ٹہم لہ دۆلّیکہ و ٹہ ویش لہ دۆلّیک، ٹہ و لہ سہر دونیا
 ٹیرہی پیّ دہ بات و ٹہ میش خہمی ناخیرہ تہ تی، ٹیتر چ دوریبہ کہ لہ نیوان دوو
 دۆلّہ کہدا ہہ یہ!

۳۵۷- ته سلیمبوون به حیکمه تی خودا

تیببینیکردن و سه رنجدانی ئەم به شه له گرینگترین شته کانه:

پیویسته ئەوهی باوه‌ری به خوی گه‌وره هیناوه له کرده‌وه کانیدا ته‌سلیمی ئەو بیټ و بزانیټ که ئەو دانا و خاوه‌ندار (حکیم مالک) ه و ئەو گه‌مه و گالته ناکات، ئە‌گه‌ر حیکمه تی کرده‌وه یه‌کی لی ون بوو نه‌زانینه که بداته پال خوی و ته‌سلیمی دانای خاوه‌ندار بیټ، ئە‌گه‌ر عه‌قل داوای حیکمه تی کرده‌وه که ی لی کرد و وتی: بۆم پوون نه‌بۆته‌وه، له‌سه‌رم پیویسته بابته‌که به خاوه‌نه‌که ی بسپی‌رم.

خه‌لکێک به‌ ته‌نها عه‌قل پوانیا نه‌ زۆرێک له‌ کرداره‌کانی خوی گه‌وره وه‌ک ئەوه‌ی له‌ مه‌خلووقیکه‌وه ده‌رچوو بیټ بینیان، درایه پال دژی حیکمه‌ت، خودایان دایه پال ئەوه !! ئەمه کوفرێکی په‌تی و شیتیه‌کی سارده ! پیویسته نه‌زانی بدریته پال خوده‌کان، عه‌قله‌کان له‌ زانینی حیکمه تی خودا ناکامن.

یه‌که‌م که‌س که ئەوه‌ی کرد ئیبلیس بوو، ئەو پیی وابوو خودا قوپی له‌ ئاگر پیی باشتره و عه‌قلیش پیی وایه ئاگر باشتره، ئیتر په‌خنه‌ی له‌ حیکمه تی خودا گرت.

ئەم بەلایە خەلكىك لەوانەى دەدرىتە پال زانست و زۆرىك لە پەشۆكییانى
گرتۆتەو، چەندان زانامان دىت پەخنە دەگرى و پەشۆكییه كیش بەرپەچ
دەداتەو و كافر دەكرى!

ئەم بەلایە زۆربەى خەلكى گرتۆتەو، زانایەك دەبینن ژيانى لى تەنگ دەكرى و
لەپلادەرىك بۆى فراوان دەكرى و دەلین: ئەمە شیاوی حىكمەت نىیه !!

زانایان زانیویانە كە خۆای گەورە زەكات و خەراج و جزیه و دەسكەوتى جەنگ و
كەفشارەتى فەرز كردوو و تاو و كوو هەژارانى پى بى نیاز بكات كەچى ستمكارەكان
دەستیان بەسەردا گرتوو. ئەوەى زەكاتیشى لەسەرە فرتوفیل دەكات و تەنھا
هەندىك لە زەكاتى مالهەكەى دەردەكات، ئىتر هەژارنى برسى بوو! پىویستە زەمى
ئەم ستمكارانە بكەین و پەخنە نەگرین لەوەى برى پىویستى بۆ هەژاران دىارى
كردوو.

لەم چوارچىوێهە شدا سزای ستمكاران دىارى كراو لەوەى هەژارانىان لە
مافەكانیان بىبەش كردوو و هەژارانىش بە ئارامگرتن تاقىكراونەتەو.

زۆرىك لەو پەخنەگرانە لە كاتى گىان دەرچوون زۆر كەم سەلامەت دەبن لە
پەخنەگرتنىك كە بەرەو كوفریان دەبات، ئىتر نەفس بە بىباوەرى دەردەچىت.

چەندان پەشۆكى دەلى: فلان گرفتار بوو و شایستەى ئەو تاقىكردنەوێهە نەبوو!
واتای ئەوێهە شتىكى پى كراو كە شیاوی راستى نەبوو!

دؤراونکی بی ئابروو وتوویه :

أیا ربِّ تَخْلُقْ أَحْمَارَ لیلِی
وَقَضَائِبَ بَانِی وَکْتَابِی رِیْلِی
وَنَهْیَی عِبَادِکَ أَنْ یَعْشَقُوا
فِیَا حَاکِمَ الْحَاکِمِ إِذَا حَاکَمُ عَدْلِی

ئە ی پەرورەتین! هەیفگەلی شەوان و لق و پۆپی ئەسپیندار و گردۆلکە ی لم دەخولقینیت کەچی نەهی لە بەندەکانت دەکەیت عاشق بن ئە ی دادوهری دادپەرورەری خاوەن حوکمی داد؟!

نموونه ی ئەمە کۆمەلێک لە زانایان دەیلێن و پێیان جوانە، ئەوەش کوفریکی پەتییه!!

ئەمانە لە نەینیی نەهی و واتاکە ی نەگە یشتوون چونکە نەهی لە عیشق نەکراره بەلکوو نەهی کراوه لە کارکردن بەگوێرە و خواستی عیشق لەو شتانە ی قەدەغەن وەکوو سەیرکردن و دەستلێدان و کردەوہ ی ناشیرین...وہ خوگرتن لە حەزلیکراو بەلگە یە لەسەر باوہ پ بە بوونی نەھیکار، وەکوو ئارامگرتنی تینوو لە ئاو لە پەمەزاندای بەلگە یە لەسەر باوہ پ بە بوونی ئەو زاتە ی فەرمانی بە پۆژوو کردووہ و، تەسلیمکردنی نەفس بۆ کوشتن و جیھاد بەلگە یە لەسەر باوہ پ بوون بە پاداشت...پاشان جوانکراو نموونە ی ئەوہ یە کە ئامادە کراوہ، ئیتر کوا عەقلی پامین؟!

نەخیر ئەگەر سەرنجی دابایە و کەمیک ئارامی بگرتایە ئەوا زۆر قازانجی دەکرد.

ئەگەر زیاتر ئەو پەرخانەى زانايان و پەشۆکییان باس بکەم که دەیزانم ئەوا باسە که دريژ دەبیتەوہ .

باشترین نمونە و حال لەم بارەوہ ئەوہیە که لە (ئەین ئەلراوہندی) دەگێرنەوہ: پۆژیکیان زۆر برسەى دەبى، لەسەر پرد دادەنیشى و برسیتى برسیتى لى پریوہ، ئەسپىكى پاراوە بە ئاوریشم و دیباج بەویدا تیدەپەپى، وتى: ئەمە هی کییە؟ وتیان: هی عەلى كوپى بەلتەقى بەندە و غولامى خەلیفەىە! دواتر چەندە که نیزەکیكى جوان بەلایدا تپەپین وتى: ئەمانە هی کیین؟ وتیان: هی عەلى كوپى بەلتەقە! لەو کاتەدا پیاویک بەویدا تپەپى و دیتى شەر و شەپریوہ، دوو کولتەرەى بۆ فریڤا، ئەویش هەلیگرتنەوہ و تپى هەلدان و وتى: ئەمە بۆ عەلى كوپى بەلتەق و ئەم دووانەش بۆ من؟! ئەو نەزانى گەمژەىە لەبیری چوو که بە هۆى ئەو قسانەى دەیکات و ئەو پەرخانەى دەیگریت و ئەو پەفتارانەى دەینوینى شیاوی ئەم برسیتىیەىە .

ئەى ئەوانەى پەرخنە لە زاتیک دەگرن که هیچ نەنگیەک لە پەفتاریدا نییە و ئیوہش لەو پەپىی که موکورتیدان! ئیوہ سەرەتا لە ئاو و قور بون، دووہم جار لە ئاویکی سووک و بێنرخ، پاشان بەردەوام پيسایى هەلدەگرن، ئەگەر هەواتان لى بگيریتەوہ دەبنە که لاکی بۆگەن، که سە ژیرە که تان چەندان بۆچوونى هەىە که ئەگەر خرابە بەردەم که سانى تر ئەوا ناشیرینی پراوۆچوونە کهى بۆ پوون دەبیتەوہ، پاشان گوناھە کانتان لە پادە بە دەرە، هیچتان نەماوہ جگە لە پەرخنەگرتن لە خاوەندارى

دانا؟!

ئەگەر لەم بەلایانە هیچ نەبیت جگە لەوەی تەسلیمبوونمان ئی بویستریت ئەوا بەسە.

ئەگەر خودا خەلقى بۆ ئەو دەروست کرد تا بوونی بدۆزناوە پاشان لەناوی بردن و زیندووی نەکردنەو ئەوا مافی خۆیەتی چونکە خۆی خاوەندارە، بەلام بە فەزل و بەخششی خۆی بەئینی زیندووکردنەو و پاداشت و مانەوای هەمیشەیی لە بەهەشتی داو.

هەر کاتی شتیک پوویدا کە هۆکارە کە ی نەزانیت ئەوا ئەو بۆ کەموکورتیی زانستە کەت بگەرێنەو.

کەسێک دەبینی بە ستم کوژراو و چەندان کەسی کوشتوو و ستمی لە چەندانی تر کردوو تا ئەوێ بە هەندیک لە تاوانەکانی سزادرا.

زۆر کەم پوودەدات کەسێک تووشی دەردیک ببیت ئیلا شایستەیت، بەلام ئەو دەردانەیی سزای لەسەر دراو لە ئیمە ونە و ئیمە تەنھا سزا کەمان بینوو.

۳۵۸- پوڑی جہڑن بچووکراوہی قیامتہ

پوڑی جہڑن خہ لکم دیت و حالہ کہ م بہ قیامت چواند:

ئوان کاتی له خہ و ہستان و ہکوو چوں مردو له گورہ کانیاں دینہ دہر ئہ و ہا بؤ
جہڑنہ کانیاں دہر دہ چن.

ہہ یانہ ئہ و پیری خوی پازاندوتہ و ہہ یانہ مامناوہند و ہہ یانہ شہ پریو.

لہ پوڑی قیامتیش حالی خہ لک ئاواہی، خوی گورہ فہرمویہ تی: ﴿يَوْمَ نَخْسِرُ
الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًا ﴿۸۵﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿۸۶﴾ (مریم: ۸۵-۸۶) واتہ:
پوڑیک دیت ئیمہ دہستہ دہستہ خواناس و پاریزکاران بؤ لای خوی میہرہ بان بہ
پی دہکین (تا بہ دیداری شادین و بیانخاتہ بہ ہشتہ و ہ).

تاوانبار و گوناہکارانیش بہ پہلہ و بہ تینویہ تی پابیچ دہکین بؤ ناو دوزہ خ.

مہ بہست لہ (وفدا) واتہ بہ سواری..

پیغہ مبر فہرمویہ تی: ((خہ لک بہ سواری و بہ پیادہ و لہ سہر پوویان حہ شر
دہ کرین)) صحیح رواہ أحمد و الترمذی و الحاکم.

خەلك هەيه له قەرەبائىيى جەژن دەكەونە بن دەستوپىيان، ستهمكارانىش به هەمان شىۆه خەلك له پۆژى قىامەت به پىيان به سەريان دەكەون.

خەلك هەيه له پۆژى جەژندا بىنياز و دەولەمەندى خىركەرە، هەروەها له پۆژى قىامەتیش ئەهلى چاكە له دونيا، له ئاخىرەتیش هەر ئەهلى چاكەن.

هەيانە هەژارە و داواى دەكات پىيى بدرىت، پۆژى قىامەتیش هەروايە: پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فرمويەتى: ((شەفاعەتەكەم بۆ ئەهلى تاوانە گەورەكان ئامادە كردووه.)) صحیح رواه أحمد و أبو داوود و الترمذی.

هەيانە سۆز و بەزەبى بۆ نىيە ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿ (الشعراء: ۱۰۰ - ۱۰۱) واتە: نە تەككارمان هەيه و نە هاوپىيەكى گەرموگۆر و باش.

له جەژندا ئالاکان بلأو کراونەتەو، له پۆژى قىامەتیش ئالای له خواترسان هەروايە و کەرەنا ئى دەدرى. حالى بەندە پادەگەبىزى و دەوترى: ئەى ئەهلى هەلوئىست! فلان کەس وەها خۆشبەخت بووه کە هەرگىز بەدبەختى و ناخۆشى نابىنى، وە فیسارىش وەها بەدبەخت و چارەپەش بووه کە هەرگىز بەختەوهرى نابىنى.

پاشان به تايبەتەکانەو دەگەرینهو بۆ دەروازەى کۆشک و هەوالى گۆپرايه لیکردنى فرمانەکان دەگەيهنن: ﴿أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ﴾ (الواقعة: ۱۱) واتە: ئەوانە نزىکن.. واژوکردنيان بۆ دەردەچىت: ﴿وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا﴾ (الإنسان: ۲۲) واتە: هەول و کۆششەكانتان شىاوى سوپاسە..

ئەوێ لە خوار ئەوانەوێهە حالی جیاوازه: هەیانە دەگەریتەوێهە مالتیکی ئاوەدان
﴿هَيْنَأَبِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ (الحاقة: ٢٤) واتە: بە هۆی ئەو کردەوانەیی لە
پۆژانی پابردوو کردووتانە.

هەیانە مامناوەندە و هەیانە دەگەریتەوێهە بۆ مالتیکی چۆل.

﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ (الحشر: ٢) واتە: ئەی خاوەن بیروهۆش و دووربینەکان
دەرس و پەند و ئامۆزگاری وەرگیرن.

۳۵۹- نامۆزگاری بۇ زانا و زاهیدان

گەلۆ! زانیوتانە که کردە وه کان به پئی نیاز و نیبه ته کانه، له م ئایه ته ش تی گه یشتوون: ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ (الزمر: ۳) واته: دینی پاک و خاوین ته نها بۆ خواجه..

له پیشینانتان بیستوه که ئه وان هیچ رهفتار و گوفتاریکیان نه ده کرد تا نیبهت و نیازیان پاک و راست و دروست ده کرد.

ئهی فه قیهان: ئایا زه مان و کاتتان له ده مه قاله و هاتوهاوار به سهرده چیت و له کاتی کۆبوونه وهی ره شوکیاندا ده نگتان به رز ده بیته وه به مه بهستی زالبوون؟! نه تانبیستوه له فه رموده یه کدا هاتوه: ((هر که سیک زانست بخوازیت بۆ ئه وهی له کن زانایان شانازی پپوه بکات و خوی هه لکیشی یان ده مه قاله و مشتومپی نه فامانی پی بکات یان خه لک به ره و لای خوی راکیشیت ئه وا بۆنی به هه شت ناکات.)) حسن رواه ابن ماجه و ابن حبان.

پاشان یه کیکتان بۆ فه توادان سینگه در ده په پینتی و ئه هلی ئه م کارهش نیبه، پیشینان فه توادان یان له خۆ دوور ده خسته وه.

ئەي كۆمەلى زاهيدان! خودا نهيئى و شاراوه دەزانى! ئايا لە
 جلو بەرگە كانتان هەژارى و داماوى دەردەخەن و ئارەزووەكانى نەفسىش
 بە تىروته واوى وەردەگرن و سەركزى و گريان لە كاتى ئاشكرادا دەردەخەن
 و لە تەنبايشدا وەها نين؟! ئيبىن سىرىن قاقا پى دەكەنى، كە بە تەنيا
 دەبوو زۆر بەي شەو دەگريا. سوفيان بە هاو پىكەى وت: چەند بى پووئىت!
 نووژ دەكەيت و خەلك دەتبنى؟!!

مخابن بۆ رىكار لە پوژىكدا ﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ (العاديات: ۱۰) هەموو شتىكى
 ناو دلەكان ئاشكرا دەبىت كە نىبەت و نيازەكانە.

لە مەستىتان بە ئاگا وەرنەو و لە تاوانەكانتان تەو بە بكن و لە سەر پى بە راست و
 دروستى پوون: ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرُنَّ عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾ (الزمر: ۵۶) واتە:
 نەو هەكوو بە كىك بلىت: ئاخ و داخ و پەشىمانى بۆ ئەو هەموو لادان و نادروستىيانەى
 كە كردم لە فەرمان و بەرنامەى خوادا.

۳۶۰- ریازی پیشینان

دیتم زۆربهی خه لک له شه ریعت لایانداوه و له سه ر ئه و خوو و عاده ته ده پۆن که ده قیان پّیوه گرتووه، په نگه دوو کۆمه ل لّییان پزگار بن: زانایان و خواپه رستان..

سه رنجی زانایانم دا دیتم له تیکه ل و پیکه لّیدان:

هه یه ته نها گرینگی ده دات به مامه له کانی دونیا و پشت له مامه له کانی ئاخیره ت ده کات: یان له به ر ئه وه ی له باره یه وه نازانی یان له به ر ئه وه ی له سه ر شانی قورسه، ئه و" ئه وه ی زانست پیویستی ده کات و پیی قورسه له سه ری ناروات و له وانیره ش ده بیته شوینکه وته ی خوو و عاده ت! په نگه خه یال بکات که له هه له کان چاوپۆشییان لّی ده کریت له به ر ئه وه ی زانایه و له بیر ی چۆته وه که زانست به لگه یه به سه ریه وه.

هه یانه له گه ل شیوه ی زانست ده وه ستی و له مه به ستی زانست بیئاگایه. هه یانه تیکه لی ده سه لاتدار ده بی و به و گونا ه و سته مه ی ده بیینی ئازاری پیی ده گات و ناتوانی نکولی بکات و په نگه ستایشیش بکات! هه روه ها

په شوکیانیئیش ئازاریان پی دهگات و دهلین: نه گهر کاری سولتان راست و له شریعت نزیك نه بوایه نه م زانایه تیگه لی نه ده بوو!

نه شرافه کانم دیت متمانه به شه فاعه تی باووپا پیرانیان ده کهن و له بیریان ده چیتته وه که یه هوود له نه وهی ئیسرئیلین!

سه بارهت به کومه لی دووم که خواپه رست (عابید) هکانن، دیتم زۆریه یان له تیگه ل و پیگه لیدان:

نه وانه یان که مه به ست و نیازیان راسته زۆریه ی کاریان له سه ر راسته پی نییه: کومه لیک له پیشینان (المتقدمین) کتیبگه لیکیان بو داناون که شتی شاراوهی ناشیرین و فه رمووده ی ناراستی تیدایه و تیدایه فه رمان به شتگه لیک ده کهن که پیچه وانه ی شه ریعه ته، وه کوو کتیبه کانی (الحارث المحاسبی) و (أبی عبدالله الترمذی) و (قوت القلوب) ی (أبی طالب المکی) و کتیبی (الإحیاء) ی (أبی حامد الطوسی)، نه گهر که سی سه ره تا چاوی کرده وه و هه ولیدا به م کتیبانه ریگا که بگریته بهر نه وا به ره وه له و گوناھی ده بن، چونکه بیروبا وه ریان له سه ر فه رمووده ی لاواز بنیات ناوه .

زه می دونیا ده کهن و نازانن چ شتیکی زه مکر او و خراپه ؟ که سی سه ره تا واده زانی زه می خودی دونیایه، دابراو له دونیا به ره و چیاکان پاده کات و په نگه نویتژی جه ماعهت و هه ینی له ده ست بچیت، ته نها به روو و هه رمی (کپۆسک) ده خوات و تووشی قۆلۆن ده بی، هه ندیکیان به خواردنه وه ی شیر

قهناعت دهکات و ته بیاتی سیس ده بی، یان پاقله و نیسک ده خوات و
سکی تووشی قوره قور ده بی!!

پیویسته نه وهی حج دهکات گرینگی به وشتره که ی بدات بو نه وهی
به سه لامه تی بگات، نه ی نابینی که سی ژیری تورکه کان بهر له وهی خواردنی
خوی په یدا بکات بایه خ به نه سپه که ی ده دات؟!

په نکه چیرۆکخوین باسی حالوباری خه لکک له پیشینان و زاهیدان بکات و
موریدیش شوینیان بکه ویت و به وه ئازار بخوات! هر کاتی نه م قسه یه مان
په تکرده وه و هه له ی بکه ره که مان پوون کرده وه نه فامان ده لئین: ئایا
به ره رچی زاهیدان ده ده یته وه؟! به لکوو پیویسته شوینی ری پاست
بکه وین و سه یری ناوی نه و که سانه نه که ین که له ده کاندایه گوره کراون،
ئیمه ده لئین: نه بوو حه نیفه وتی، پاشان شافیعی پپچه وانه ی وی ده لئیی!
پیویسته شوین به لگه بکه وین.

(نه لمه روزی) وتی: نه حمه دی کوپی حه نبه ل ستایشی هاوسه رگیری کرد،
پیم وت: ئیبراهیمی کوپی نه ده م وتوویه تی... هاواری کرد و گوتی:
که وتووینه ته نیو ریچکۆره و بزنه ریپیانه وه! پیویسته پابه ندی نه وه بیت که
پتغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی له سه ری بوون.

نه حمه د له باره ی (الحارث المحاسبی) قسه ی کردووه و په تی (سه ری
نه لسه قیتی) داوه ته وه کاتی وتوویه: کاتی خودا پیته کانی دروست کرد

(ئەلیف) پاوه سستا و (باء) یش کړنووشی برد! گوتی: خه لکی لی
دوورخه نه وه.

هه ق نابی موجه له بکات چونکه ئه و په سه ن و پایه داره.

من ده بینم زۆریه ی خه لک له شه ریه ت لایانداوه و قسه ی زاهیدان بۆیان
وه کوو شه ریه تی لی هاتووه!

ده وتری: ئه بوو تالیبی ئه لمه ککی و توویه: له پیشینان که سی وا هه بوو
ئه ندازه ی قاپیک خواردنی ده خوارد، هه موو پوژ که می ده کرده وه!! ئه مه
شتیکه نه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) زانیویه تی و نه هاوه لانی،
ئه وان بی تیرویون ده یانخوارد، به لام به زور برسیکردنی نه فس نه هی
لیکراوه.

ده لیت: داوودی تائی به سوفیانی وت: ئه گه ر تو ئاوی سارد ده خۆیته وه
که ی چه ز له مردن ده که یت؟! ئاوی له دنگ ده خوارده وه (دنگ ده فریکه
ئاوی تی ده که ن و له ژیر خاک ده نری تاوه کوو سارد نه بی)!

نه یزانیوه که نه فسیش مافی خۆی هه یه و خواردنه وه ی ئاوی گه رم زیان به
گه ده ده گه یه نی و پیغه مبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) ئاوی سارد
ده کرد.

يه کيکي تريان ده لئى: په نجا ساله نارهنووي گزشتي برژاو ده که م پاره يه کي
خاوينم ده ست نه که وتووه!! يه کيکي تر ده لئى: هه ز ده که م گيزه ريک
بخه مه ناو دوشاو تا ئيستا بوم نه لواوه!!

ده يانبيني ده نکوليه يه کيان ده وييت که له وه ته ي له سه رچاوه که يه وه
ده رچووه نه چوويته ناو شو بيه يه که وه؟! نه مه شتيکه پيغه مبهري خوا
(صلى الله عليه وسلم) سه يري نه کردووه!! نه که رچي خو پاريزي (ورع)
باشه به لام نه که له سه ر بار و نه رکي قورس و گران.

نه مه بيشرى حافى ده لئى: نامه وي قسه بکه م چونکه هه ز ده که م قسه
بکه م!!

نه مه پاساويکي نه گونجاوه چونکه مروقه فه رمانى پي کراوه هاوسه رگيري
بکات و نه وه له که وره ترين نارهنووه کانه.

(بيشر) پيخواس بوو تا پي و ترا: (حافى) پيخواس! نه که ر جووته
پيلاويکي له به رکردايه گونجاوتر بوو، پيخواسي نازاري چاو ده دات و هيچ
په يوه ندى به دونيا شه وه نييه، پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) دوو
پيلاوي هه بوو.

ره فتار و ژياننامه ي پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لاني به و
شيويه نه بوو که نه مرو زاهيدان له سه رين، پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه
وسلم) پي ده که ني و گالته ي ده کرد و ژني جواني هه لده بژارد و پيشبرکي

له گه ل عائیشه ده کرد، گوشتی ده خوارد و حه زى له شیرینی بوو و ئاوی بو شیرین ده کرا... پئیازی هاوه لانیشی له سه ر ئه مه بوو.

زاهیده کان پئگه لئیکیان ده رخست وه ک ئه وه ی بلیی سه ره تای شه ریه ت بیّت و هه مووشی له سه ر ناراسته پئی بوو و به لگه به قسه ی ئه لموحاسیبی و ئه لمه ککی دینه وه ! هیچ یه کئیکیان نه قسه ی هاوه لئیک نه تابییعه ک نه پیشه وایه ک له پیشه وایانی ئیسلام ناکاته به لگه !! ئه گه ر زانایه ک ببینن جلکئیکی جوانی پۆشیوه یان ژنئیکی جوانی هئناوه یان به پۆژوو نه بووه یان پئکه نیوه عه بیه ی لی ده گرن !!

پئیویسته بزانیی ژۆربه ی ئه وانه ی مه به ست و نیازیان راست و پاکه له سه ر راسته پئی نین له بهر که میی زانستیان، ته نانه ت هه ندئیکیان ده لئین: ماوه ی هه شتا ساله پالم نه داوه ته وه و رانه کشاوم !! یه کئیکی تر ده لئى: سوئیندم خواردوووه سالییک ئاو نه خۆمه وه !! ئه مانه له سه ر پئی ناراستن، چونکه نه فس مافی خۆی هه یه .

به لام ئه وه ی نیاز و مه به ستی خراپه له وانه ی دوو پوو بووه و پوو پامایی کردوووه بو وه ده سه ئتانی دونیا و ده ست ماچکردن، ئه وانه هیچ قسه یه کیان له گه ل ناکرئ و ژۆرینه ی سو فیه کان وه هان، جلو به رگه په نگا وره نگه کانیان پینه کردوووه تا وه کوو خه لک به چاوی ئه وه بیانی بئینی گوايه ته رکی جوانکار بیان کردوووه .. خه لکی پیشینان له بهر هه ژاری پینه یان کردوووه ... به لام ئه مانه له ناو چئژ و خۆشی و کۆکردنه وه ی مال و وه رگرتنی

شوبوہات و بہ کارہیتانی ناسوودہیی و ئیسراحت و یاری و تیکہ لیبوونی
 دہسہ لاتداران دان....ئمانہ دہمامکیان لابردووه و لہ زوہدی بہ رایبہ کانیان
 جیا بوونہ تہ وہ !!

بہ لئی، سہیرتر لہ وان ئہ وہ یہ کہ پارہ یان لی خہرج دہکات!

۳۶۱- نمونہ ہی مرؤف

خوای گہورہ چہند نمونہ یہ کی بؤ ئادہ میزاد داناوہ تا پەندی لی
وہ ربگریت:

لہ نمونہ کان دؤخہ کانی مانگ کہ بہ بچووی دەست پی دەکات پاشان
کامل دەبی و دەبیته تابان (چواردە شەوہ) پاشان کہ م دەبیته وە و جاری
واش هە یە شتیکی بە سەردی دەیشیوینی وە کوو گیران، مرؤفیش ئە و ہایہ:
سەرە تاکە ی دلوپە ئاو و نوتفە یە کہ پاشان لہ ناتە و او بییە وە بەرە و چاکبوون
و تە وای دەروات، کہ تیروتە و او بوو وە کوو مانگی چواردە ی تە وای لی
دی، پاشان حالی بە لاواییە وە بەرە و کہ مبوونە وە دەچی، پەنگە بەر
لە وە مردن پە لاماری بدات وە کوو پە لاماری گیران بؤ سەر مانگ. شاعیر
دەلی:

والمرءُ مِثْلُ هلالٍ عند طلوعه ... یبدو ضیلاً لطیفاً ثم یتسقمُ

یزدادُ حتی إذا ما تمّ أعقبه ... کُرّ الجدیدین نقصاً ثم یتحقیقُ

مرۆڤ وه کوو مانگی یهك شه وه یه، سه ره تا كه م و گچكه و نیانه پاشان
 كه و ره ده بی و زیاد ده كات، كه ته وا بوو هاموشوی شه و و پۆژ به ره و
 كه می ده بات پاشان ون ده بی.

له نمونه کانی حالی مرۆڤ، کرمی ئاوریشمه، سه ره تا هیلکۆکه یه كه تا
 شه وه ی پوه کی هیزی ده ست پی ده كات كه كه لای تووه، كه كه لایه كه
 سه وز بوو گیانی دیته به، پاشان وه کوو مندال له حالیکه وه ده چیته
 حالیکه تر، پاشان وه کوو بیتاگیی مرۆڤ له سه یرکردنی سه ره نجامه کان
 ده خه ویت، پاشان به ئاگا دیته وه له سه ر خواردن پۆژ ده بی وه کوو پۆژدی
 چلیس له سه ر وه ده سه ینانی دونیا، پاشان داوه کانی ئاوریشم له خوی
 ده ئالینی هه ره کوو مرۆڤ گونا هه کان ده خاته سه ر شانی، له م هه پسه دا
 گیر ده خوات هه ره ک مردوو له گۆرپا گیر ده خوات، پاشان له ناوده چی و
 شتیکی تری لی دیته ده ره هه ره ک مردوو هه کان به سونه تنه کراوی و ساغی
 زیندوو ده بنه وه.

خودا زیندوو بوونه وه ی به مرۆڤ نیشان داوه، سه ره تا وه کوو مردوو یه ک
 نوتفه یه كه پاشان ده بیته مرۆڤ، فری دانی ده نکیک بو ژیر زه وی كه
 تیکده چیت پاشان به سه وزی دیته ده ری.

إِذَا الْمَرْءُ كَانَ لَهُ فِكْرَةٌ فَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ لَهُ عِبْرَةٌ

ئه گه ر مرۆڤ بیر و هۆشی هه بی ئەوا له هه موو شتیك په ندیکی تیدا به .

٣٦٢- ورياي سه ره نجامه کان بن

گه وره يي و فه زلي هوش و عقل به سه رنجدان و وردبوونه وه يه له سه ره نجامه کان، به لام که مهوش ته نها حالي ئيستا ده بيني و سه يري سه ره نجامه که ي ناکات: دز بردني مال و پاره که ده بيني و ده سته برينه که ي بيرده چيت!

بيکار و ته نبال چيژي ئيسراحت ده بيني و له ده سچووني زانست و ده سکه وتني مالي بيرده چيته وه، کاتي گه وره بوو و له زانست پرسياي لي کرا؟ نازانيت، نه گه ر تاج بوو سوال ده کات و زه ليل ده بي، نه و خه م و خه فه ته ي ده يخوات زياتره له چيژي ته نبال، پاشان به ازهيناني له کارکردن له دنيا پاداشتي ناخيره تيشي له ده ست ده چيت.

هه روه ها مه يخور، نه و ساته چيژ وه رده گري و نه و دهر د و به لايانه ي بيرده چيته وه که له دنيا و ناخيره ت تووشي ده بي!

هه روه ها زينا و داوينپسي، مروقه نه نجامداني شه هوه ته که ده بيني و چه ياچووني دنيا و حه ددي بيرده چيته وه، په نگه ژنه که مي ردي هه بي و منداله که له مه وه به و بلکينري و ئيتر بابه ته که دريژي ته وه...

قیاس له سه ر ئه م کورته یه بکه و وریای سه ره نجامه کان به و چیریک
هه لمه بژیره که خیریکی زۆرت له کیس ده دات و به رگه ی ناخۆشی بگره
قازانجیکی فره ت ده ست ده که وی.

۲۶۲- قه ناعه ت گه نجینه ی زانا و زاهیده

له دونیادا ژیان نییه تهنها بو زانا یان زاهید نه بی. به لئی، په نگه هندی جار سه فای حالیان لیل بییت نه ویش نه ویه که زانا به زانسته وه خریکه یان له کارکردن داده بری و په نگه خیزانی ه بی، له وانه یه تووشی داواکردن له سولتان بیته وه نیر حالی تیکده چی، هروه ها زاهیدیش.

پیوسته زانا و خواپه رست جوول ه بو په یداکردنی بژیوی بکن وه کوو: نووسینه وه به کری یان کاری په لکه خورما.. نه گه شتیکی ده ست کهوت به کهم قایل ده بی و کهس نایکاته کویله ی خوی، هروه کوو نه حمه دی کوپی حه نبال کریه کی هه بوو په نگه نه گه یشته دیناریک به لام پیی ده ژیا. هر کاتی قه ناعه تی نه بوو نه وا تیکه لیبونی سولتان و په شوکیان دینه که ی لئ تیک ده دات و خراپ ده کات.

خه لک هیه ده یه وی له خواردندا فراوانکاری بکات، هه یانه له گه ل ژیانی وشک و سهخت ناسازی، زور دووره دین له گه ل وه ده سه پتانی چی ژه کان پیک و راست بییت!

ئەگەر زانا و زاهید بەوەندەى بەشیان دەکات قایل بوون ئەوا هیچ
 یەکیکیان بۆ سولتان خۆى نزم ناکاتەو و بە هامۆشۆکردنى دەرگاگەى
 ناکریتە خزمەتکار و زاهیدیش ئاتاجى مەرایى و ماستاوکردن نابى.

ژیانى خۆش بۆ ئەو داپراوەیە کە خۆى سووک و نزم ناکات و منەتى کەس
 هەلناکری.

۳۶۴- جیاوازی تیگه یشتن

خه لك له تیگه یشتندا چه نده له به کتر جیاوازن! ته نانهت زانایانیش له
بنچینه و لقه کاندا (الاصول و الفروع) نقر جیاوازن:

خه لکک ده بینی فه رموده کانی سیقاتی خوی گه وره ده بیستن و به گویره
و خواستی هست لیکی ده دهنه وه وه کوو ئه وه ی ده لئین: خودا به ذاتی
خوی دیته ئاسمانی دنیا و ده گوازیته وه!! ئه مهش تیگه یشتنیکی خراپه
چونکه گوازاوه له شوینیکه وه بو شوینیک ده بی و ئه وهش وا پیویست
ده کات شوینه که له و گه وره تر بیت و پیویستی به جووله هیه، هه موو
ئه وانهش بو خودا نابی و ئه سته مه.

به لام له لقه کانه وه (الفروع)، هه روه که له داووده وه گنر دراوه ته وه که
له باره ی فه رموده ی پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم): ((هیچ
که سیکتان میز له ناو ئاویکی وه ستاودا نه کات پاشان ده سنوژی لی
بگریت)) و توویه: ئه گه ر غه یر میزی تیدا کرد جائیزه!!

له مه بهستی پیسبوون تی نه گه یشتوو به لکوو فەرمووده که ی ته نها به
 واژه وه رگرتوو !! ههروه ها ده لئی: گوشتی به راز هه رامه نه ک
 پیسته که ی !! په نا به خوا له خراپ تیگه یشتن و به د حال ییوون.

(لیره دا نووسه ر باسی چه ند ورده کاری چه ند شیعریک ده کات، به پیویستم
 نه زانی وه ریا نگیتم چونکه بو خوینه ری کورد پیویست و گرینگ نییه).

٣٦٥- چيژه‌كاني دنيا

هر كه سيك سهرنجي دايه دنيا ده زاني كه نه سلن هيچ چيژيكي تيدا نييه، نه گهر چيژيكي شي ديت نه وا به ناخوشي و تالي ناويته كراوه كه چندان هينده له چيژ زياتره .

يه كيك له چيژه كان ژنانن، په نگه ژني جوان جيگير نه بي و په نگه ميړدي خوشنه ويټ، هر كاتي پياو نه وه ي زاني لي ي داده بيري، له وانه يه ژنه كه ناپاكي بكات و نه وه ش له ناوچوونه، نه گهر مه به سته كان هاتنه دي، نه وا باسكردني دابران نازاري له چيژه رگرتن زياتره .

هر وه ها مندال يه كيكه له چيژه كان: وه موعاتاي كچ تا شوو ده كات و نه و شتانه ي له ميړده كه يه وه تووشي ده بي و ترسي عيب و عاري، نه مانه به لا و مه ينه تبي قيژه ونن. وه كورپش نه گهر نه خوش كهوت دل ده تو يته وه و نه گهر به د و خراپ بوو نه وا خه فته زور ده بي، نه گهر دوژمن بيت نه وا نامانجي مردني باوكيه تي، پاشان نه گهر مه به سته كه هاته دي نه وا باسي دابرائي دل ده تو ينيته وه .

ئەگەر لە پەلادەریك حەزى لە كۆپى لووسكەلە بوو، لە دونیا ئابپووى دەچىت و دىنى دەپوات پاشان زۆر نابات سىفەت و خووى دەگۆپى و لە لای خەلك بوغزىنراو دەبىت لە پال حەياچوون و گوناھى پىشوو.

چەندان جار پوویداو پىاو زەوقى ھەستاو و لەگەل كەنیزەكى پەش جوت بوو و مندالەكەى پەش دەرچوو، ئىتر وەكوو عەببەك بەسەرىو مایەو.

ھەر لەم جۆرە، چىژوەرگرتنە لە مال و لە وەدەسەپنەندا گوناھگەلەك ھەبە و دابراى خەفەتە و تەمەن پۆشتن تىدا دۆران و زىانە.

ئەمە نمونەبەكە بۆ ئەوانەى باس نەكراون!

كەسەك خودا يارمەتى دابىت پىويستە تەنھا ئەو شتە پىويستە دەست بخات كە سەلامەتتى دىن و جەستە و لەشساغى تىدايە و دەسبەردارى ئەو ئارەزوو بىت كە ناخۆشى و تالىبەكەى چەندان ھىندەى چىژەكەبەتى.

ھەر كەسەكەش بە نىازى سوود لە سەرەنجامدا ئارامى گرت لەسەر ناخۆشى و حەز پى نەكراوكان ئەوا چەندان ھىندە چىژ وەردەگرى، وەكوو زانستخواز كە كەمەك ماندوو دەبى و لە پال سەلامەتتى سەرەنجام خىرى دونیا و دواپۆژى دەست دەكەوى.

بۆ خاتری خودا لّی نه گه پئیت ئاره زووی دونیایی به سه رتدا زالّ بیّت، هر
 کاتی ئاره زووه ولی بازدانی دا پیگری لّی بکه و دونیای به دواپوژی
 بکیشه... تهنها خاوهن هوش و عهقله کان بیرده که نه وه.

۳۶۶- فرتوفیلی نیبلیس

دیتم نیبلیس به جوره‌ها فرتوفیل، فیلی له خه‌لك كردوو و زۆربه‌یانی له و
زانسته لاداوه كه چرای پئیواره، وای لیکردوون له تاریکاییه‌کانی نه‌زانیدا
پهل بکوئن و به کاروباری هه‌ست سه‌رقالی کردوون، ئه‌وه‌ی هه‌ست پیی
باش و جوانه ئه‌وانیش به باش و جوانی ده‌زانن و ئاوپ به لای پاویتی
عه‌قلدا ناده‌نه‌وه.

ئه‌گه‌ر ژبانی به‌کیکیان ته‌نگ و ناخۆش بوو یان تووشی نسکو و ساتمه بوو
ئه‌وا په‌خنه ده‌گری و کافر ده‌بی:

هه‌یانه ئه‌وه ده‌داته پال پۆژگار! هه‌یانه جوین به دونیا ده‌دات! ئه‌مه‌ش
نزمی و سووکییه چونکه پۆژگار و دونیا نایکه‌ن به‌لکوو ئه‌مه‌ عه‌یگرته له
ته‌قدیرکار!!

هه‌یانه شته‌که به‌ره‌و نکولیکردن له حکمه‌تی ده‌بات و ده‌لی: چ سوودیک
هه‌یه له هه‌لوه‌شانده‌نه‌وه‌ی بنیاتنراو!؟

هه‌یانه پیی وایه گه‌راندنه‌وه‌ی هه‌لوه‌شاوه ته‌سه‌ووپ ناکری و ئینکاری
زیندبوونه‌وه‌یان کرد و ده‌لین: تا ئیستا کهس نه‌هاتۆته‌وه! له‌بیریان چوو

که هیشتا بوون کوتایی نه هاتوو، نه گهر شوینمان گیرایه وه نه وایمان به غیب ده بووه به چاودیتن و بو به لگه له سر زیندوبوونه وه دروست نییه به زیندووان به لگه بینینه وه.

پاشان ئیبلیس سهیری کرد، له موسلمانان خه لکیکی بینی زیره کی و ژیریان تیدایه، وای پیشاندان که وه ستان له سر پواله ته کانی شه ریهت حاله تیکه ره شوکیان هاوبه شیانن، بویه زانسته کانی که لامی بو جوان کردن و به قسه کانی بوقرات و جالینوس و فیساکورس به لگه یان دینایه وه !!

ئه مانه یاسادانه ر نین و شوینکه وته ی پیغه مبه رمان نین (صلی الله علیه وسلم)، به لکوو به ناره زوی خویان قسه ی خویان کردوو.

پیشینان که مندالکیان ده بوو به له به رکردنی قورئان و بیستنی فه رموده مه شغولیان ده کرد، ئیتر ئیمان له دلیدا ده چه سپا، خه لک له مه سست بوونه ته وه، کوپی زیره ک مه شغول بووه به زانستی سه ره تاکان و فه رموده کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فری ده دات و ده لی: هه والگه لی تاک و ته ران (أخبار احاد) و فه رموده ناسانیش ناویان ده نین: چه شوییه ! (خه لکیک بوون ته نها بایه خیان به پواله ت ده دا).

ئه مانه باوه رپان وایه که زانستی ورد بریتییه له زانستی بازدان و هه یوولی نه و به شه ی دابه ش ناگری... پاشان به ره و قسه کردن له باره ی سیفاتی

خودا هه لده کشيڻ، به قسه کانيان فهرموده راسته کاني پيغه مبهه ر (صلي الله عليه وسلم) پهت ده که نه وه:

موعته زيله ده لښ: خودا نابيښي، چونکه بينراو له شوين و لايه که ده بي! سه رپيچي فهرموده ي پيغه مبهه ر (صلي الله عليه وسلم) ده که نه که ده فه رموي: ((ئيوه چوڻ مانگ ده بينن ئه وها خوداتان ده بينن، له بينيني ماندوو نابن.)) رواه البخاري.

ئهم فهرموده يه هه لېژار دني ديتني پيويست کردوه ئه گه ر له چوڻيه تبي ديتنه که ش ده سته وسان بين.

ئهم گه مزانه له مه شغولبوون به قورئان داپراون و وتويانه: قورئان مه خلوقه! ئيتر به مه حورمهت و پيڙي له ناو خه لک نه ما. له باره ي سوننه شه وه وتيان: فهرموده ي تاك و تهران (أخبار احاد)! مه زهه بيان وه رگرتنه له بوقرات و جالينوس. (أخبار احاد: ئه و فهرمودانه ن که يه که هاوه ل له پيغه مبهه ري خوي (صلي الله عليه وسلم) گيڙاوه ته وه. ...)

ئه وه ي شوين فه يله سووفان که وتوه سوودي ئه وه ي وه رگرتوه له کول ماندوو بووني نوڙ و پوڙوو بوته وه!

گه وره زانايان زه مي زانستي که لاميان ده کرد تا ئه وه ي شافيعي وتويه تي: حوكمي من له باره يانه وه ئه وه يه سواري ئيستران بکريڻ و حه يايان ببردري

و ناویان بزپنتری و بوتری: ئەمە سزای ئەو کەسە یە تەرکی قورئان و سوننەت بکات و بە زانستی کەلامە وە سەرقال بیّت.

تا گەشتن بە وە ی پێیان و ابیت کە ئە وە ی نووسینە وە ی بە لگە ی تە و حید نە زانی موسلمان نییە !!

بۆ خاتری خوا نە کە ن تیکە لی بیدعە چییان ببن، دەست بە قورئان و سوننە تە وە بگرن پێی راست دە دۆز نە وە .

۳۶۷- به فیرونده دانی کاتا

له به فیرونده دانی کاتا دیتم خو و عادات به سهر خه لکدا زال بووه، پیشینان
هۆشدارییان له وه داوه و له کاتا به فیرونده ترسانون:

فوزه یل وتوویه تی: کهسی وا هه یه دهیناسم که وته و قسه کانی له
هه یینییه وه بو هه یینی ده ژمی ریت!

چوونه لای پیاویک له پیشینان (سه له ف)، وتیان: پیده چی مه شغوولمان
کردبیت؟! وتی: پاستیتان پی بلیم: ده مخوینده وه، له بهر خاتری ئیوه
وازم له خویندنه وه که هینا.

پیاویک له خواپه رستان هاته لای (سه ری ئه لسه قیتی)، دیتی کومه لیک
له لای دانیشتون، وتی: بوویته گه وپی بیکار و ته نه لان؟ پاشان رویشت و
دانه نیشت.

هه کاتی سهردانکراو (خانه خوی) نه رم بوو، سهردانکه ر (میوان) ته ماعی
تی کرد و زور دانیشت ئه وا له نازار سه لامهت نابی.

کۆمه لیک لای مه عرووف دانیشتیبون، زۆر مانه وه، وتی: پاشای خۆر له پرواندنیدا سارد و بیتاقهت نابێ، ئه وه ئیوه ناتانه وی ههستن؟!

یه کیک له وانه ی زۆر ئاگای له کات و ساته کان بوو (عامیر کورپی عه بد قه یس) بوو، پیاویک پیتی وت: بوهسته قسه ت له گه ل بکه م. وتی: هه تاو پاگره .

داوودی تائی ورده نانی به وشکی ده خوارد و ده یوت: له نیوان خواردنی ورده نان و ناندا خویندنه وه ی په نجا ئایه ت هه یه .

عوسمان ئه لباقلانی به رده وام زیکر و یادی خوای ده کرد، وتویه تی: له کاتی به ربانگکردنه وه دا هه ست ده که م پۆحم ده رده چی له بهر مه شغوولیبون به خواردن و بیئاگا بوونم له زیکر.

یه کیک له پیشینان ئامۆزگاری هاوڕێکانی کرد و پیتی وتن: که له لای من پۆشتن په رت بن، په نگه یه کیکتان له پێگادا قورئان بخوینیت، چونکه هه ر کات کۆبینه وه قسان ده که ن.

بزانه، کات له وه به نرختره ساتیکی لی به فیرو بچیت، له سه حیدا هاتوه: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رمویه تی: ((هه ر که سیك وتی: سبحان الله العظیم، ئه وا به م زیکره دارخورمایه کی له به هه شت بو ده چینریت.)) رواه الترمذی و النسائی وابن حبان و الحاكم و البغوي.

مرۆڤ چه ندان کات و سات به فیرو ده دات و تئیدا پاداشتی گه و ره ی له ده ست ده چی.

ئه م پوژانه وه کوو باخ و بیستان وان، وه ک ئه وه ی به مرۆڤ و ترا بیست: هه رچه ند ده نکیک بوه شینیت قه زناغیکت بو به ره م دینین، جا دروست و په وایه که سی ژیر له توو وه شانندن بوه ستی و سستی بکات؟!

ئه وه ی هاوکاری مرۆڤ ده کات له سوودوه رگرتن له کات: ته نهایی و دا برانه تا بتوانیت، ته نها سلاوکردن یا ن پیوستیه کی گرینگی که سیک که تووشی ده بی، که مخوری، چونکه زورخوری هوکاری نووستنی زور و له ده ستدانی شه وه .

هه ر که سی سهیری په فتار و ژیا نی پیشینان بکات و باوه پری به سزا و پاداشت هه بی ئه وا ئه وه ی بوم باسکرد بوی پوون ده بیته وه .

۲۶۸- باسی هندی رَهتار له گهل ژنان

پيويسته مروفي ژير ژنيكي باش له مائيكي باش هه لبرييت كه هه ژار بن
تاوه كووه وهى پياوه كه بوى دهه نييت به لايه وه زور بيت!

با كه سيك بينى كه له ته مه ندا لى نزيك بيت، به لام نه گه ر پيره پياو
كچوله يه كي هينا نه وا كچه كه ئازارى ده دات و پهنگه به ره و بي ره وشتى
بروات يان بيكوژيت يان داواى ته لاق بكات و نه ويش خوشى ده ويت ئيتر
ئازار ده خوات، با پياوه كه كه موكورتيه كهى به ئاكارى جوان و زور
خه ر جگردن پر بكاته وه.

نابى ژن زور له پياوه كهى نزيك بيته وه و پياوه كه بيزار بيت و ليشى دور
نه كه ويته وه له بيري بكات، با كاتى لى نزيك بوونه وه شى پاكوخاوين و جوان
بيت.

با ژن وريا بيت له وهى پياو داوينى يان هه موو جهسته ي بينى چونكه
جهسته ي مروف جوان نيه! هه روه ها پيويست ناكات جهسته ي خوى پى
نیشان بدات، به لكوو جوتبوون با له ناو جيذا بيت!

(ئەم قسانە پای نووسەر خۆیەتی و بنچینە ی راست و دروستی نییە، زانستی نوئی پە یوہندییەکان پېچەوانە ی ئەمە دەلی و ھەر وہا زۆربە ی بۆچوونی زانایانیش پېچەوانە ی ئەم رایەن لەوہ ی بۆ ژن و پیاو دروستە ھەموو جەستە ی یە کتر ببینن).

پۆژدیک کیسرا دیتی چۆن ئاژەل کەول دە کری و لی دە نری، سەرودلی تیکچوو و ھەزی بە گوشت نەما، ئەوہ ی بۆ وەزیرە کە ی باس کرد، ئەویش وتی: ئە ی پاشا! خواردن لەسەر خوان و ژنیش لەناو جیگا! واتە: لەوہ مەکوڵەوہ.

عائیشە وتوویەتی: ((نە من داوینی پېغەمبەری خوام (صلی اللہ علیہ وسلم) دیوہ نە ئەویش ھی من.)) ضعیف، رواہ الترمذی.. شەویکیان پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بەرپوتی ھەستایەوہ پېشتر جەستەیم نەبیبوو..

ئەمە ژیری و گورج و گۆلییە و بەوہ پیاو ھەییە لە ژن ناگری چونکە ھەییەکانی نەبیبوہ.

با ژن جیخەوی خۆی و پیاویش جیخەوی خۆی ھەبیت، کۆنەبنەوہ تەنھا لە ھالی کەمال و تیروتەواویدا نەبی! (ئەمەش تەنھا پای نووسەرە و لە ئیستادا یە کیک لە بنەماکانی خۆشەویستی نیوان ژن و پیاو بەیە کەوہ نووستنیانە نە ک لیک دوورکەوتنەوہ).

خه لک هه یه سووک سه رنجی ئەم شتانه دەدات و ژن به شه پریوی دەبینی و
 دەلی: ئەمە باوکی منداڵه کانمه! ئیتر ئەویش شر و شه پریو دەبی! ئیتر
 هه ریه کیکیان شتگه لیک له ویتەر دەبینی که هه زی پی ناکات و پی خوش
 نییه، بۆیه دلایان تهره ده بی و هاوژیانی و جووتببون به بی خوشه ویستی
 پرووده دات.

ئەم به شه پیویسته سه رنجی بدری و کاری پی بکری، چونکه بنچینه یه کی
 گه وره یه.

۳۶۹- قنیاتکردن به کهم

له دونیادا ژیانی راسته قینه نییه تهنها بۆ کهسیک نه بی که به کهم پازی و قایله . چونکه هر کات سووربوون له سهر زنده بژیوی زیاد بوو نه وا خهم زیاد ده بی و دل پهرت ده بی و مرؤفه ده کریته کویله . به لام کهسی به قنیات و قه ناعهت، پیویستی به تیکه لیبوونی کهسی سه رووی خوی نییه و گرینگیش نادات به وهی هاوشیوهی خویتهی چونکه له هه بووندا وه کوو به کن.

خه لکانیک قه ناعه تیان نه کرد و داوای ژیانی خوشیان کرد دینی خویان عه بیدار کرد و خویان زه لیلی غه یر کرد به تاییه تی زانسته په روه ران، نه وان سه ردانی به پرسانیان کرد و نه وانیش به کویله یان کردن، خراپه و شتی قیزه ونیان دیت و نه یانتوانی نکوولی لی بکه ن، په نگه بۆ خۆپاراستن له خراپه ی، ستایشی سته مکاریشیان کرد بیست، نه و زه لیلی و که مدینییه ی تووشیان بوو چه ندان هینده ی نه و شتانه بوو له دونیا ده ستیان که وت.

نه و کهسه حالی له هه موو خه لک ناشیرینتره که داوای وه رگرتنی دادوه ری و شایه تی ده کات یان قه بوولیان ده کات. پیشتر نه مانه دوو پۆست و ناستی جوان بوون:

(عه بدولحه میدی دادوهر) خزم خزمینه و واسیتهی له کس قه بوول
 نه ده کرد، پوژیک ناردی به دواي خلیفه (ئه لموعته زید) و پیی وت: چه ند
 وه قفیکت به کری گرتووه، کریه که ی بده! ئه ویش دای.

موعته زید پیی وت: فلان مردووه و ئیمهش پاره مان له سه ریته تی. پیی وت:
 تو له بیرته کاتی ئه م ئه رکته پی سپاردم پیت وتم: ئه م کاره م له ئه ستوی
 خوم کرده وه و خسته ئه ستوی تو. ئه مه ی ده یلئیت قه بوول ناکه م ئیلا
 به دوو شایه ت نه بی.

هه روه ها شایه ته کانیش وابوون:

کو مه لیک چوونه لای خلیفه یه ک، خزمه تکار وتی: به وه شایه تی له سه ر
 گه وره مان بده ن! ئه وانیش شایه تی بیان دا، (ئه لمه جزوعی) چووه په ناوه و
 وتی: ئه ی میری ئیمان داران! به وه ی له م کتیه دایه شایه تیت له سه ر
 ده ده م؟ وتی: شایه تی بده. گوتی: ئه وه نده به س نییه، شایه تی ناده م تا
 ده لئیت: به لی... وتی: به لی.

به لام له سه رده می ئیستامان، ئه م بنه ما و یاسایانه له کن هه مووان گوپاون
 به تایه تی که سیك که به پاره و مال لی نزیك ده بنه وه بو ئه وه ی شایه تی
 بدات، ده بیبیت پاده کیشریت بو ئه وه ی شایه تی له سه ر شتیك بدات که
 نایبینی و نه بیبنیوه!

ئەبوو ئەلمەعالی کورپی شافیعی پیتی وتم: دەبرامە کن هەندی خەلکی عێراق
 کە بەندکراو بوو و شایەتیم لەسەری دەدا، دەزانم ئەگەر فرتوفیلی نەبوایە
 بە قاچەکانی دەهاتە لام، من لەوہ داوای لیخۆشبوون لە خودا دەکەم.

شایەتەکان هیچ کرپیەکیان نییە تا لە پیناویدا ئەوہ بکەن، بەلکوو ئەوہی
 پرودەدات پراکتیشانی شالی سەوز و لە دەرگادان و قسەی ناسینەرە: خودا
 بە شایەتیت نەعمەتە کەت پاریزی!

کاتی بە ئیبراهیم ئەلنەخەعی وترا: دەبیتە دادوەر! کراسیکی سووری
 لە بەرکرد و لە بازار دانیشت، وتیان: ئەمە ناگونجیت!

هەندی پیاوی گەورە چوونە لای هاپوون ئەلرەشید – ئەویشی هینابوو
 دادوهریی پی بسپیری – سالوی کرد و پیتی وت: ئەتوو و مندالەکان چۆن?
 وترا: ئەمە شیتە!

ئای خوایە! ئەم شیتییە هۆش و ژیریە. پیم وایە ئیمان بە دواپۆژ لە
 زۆریە دالەکان هەژاوە، لە خوای گەورە داوای سەلامەتی لە دین دەکەین،
 ئەو توانادارە.

۲۷۰- رازیوون به قه‌دەر

په‌نگه واتای ئه‌مانه له‌م کتیبه‌دا دووباره بووبنه‌وه به‌لام دووپاتکردنه‌وه‌ی
له‌سه‌ر دلّه‌کان گرینگه نه‌وه‌ک له‌ هاوشیوه‌ی و وینه‌یان بیتاگا بین:

پتویسته ئیماندار بزانتیت خوای گه‌وره خاوه‌نداری دانایه و یاری و گالته ناکات. ئه‌م
زانسته‌ واپتویست ده‌کات په‌خنه و په‌لپ له‌ قه‌دەر نه‌گرین. خه‌لکێک په‌خنه‌یان
گرت و تانه‌یان له‌ قه‌ده‌ردا، ئه‌وه‌ش کوفره. یه‌که‌میان ئیبلیس بوو که‌ وتی: ﴿أَنَا خَيْرٌ
مِّمَّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ (ص: ۷۶) واته: من له‌و باشترم، منت له‌ ئاگرو
ئه‌وت له‌ قور دروست کردوه.

واتای قسه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که‌ به‌ خودای وت: ته‌فزیلکردن و باودانی قور
به‌سه‌ر ئاگره‌وه‌ حیکمه‌ت نییه.

ئه‌مه‌ له‌به‌رئه‌وه‌یه چونکه‌ په‌خنه‌گر سه‌یری شیوه و پووکه‌شی کرداره‌که
ده‌کات، ئه‌گه‌ر شیوه‌ی کرداره‌که‌ له‌ مه‌خلووقیکی هاوشیوه‌ی خۆمان
ده‌رچوو بیت ئه‌وا په‌خنه‌ لیگرتنی باش و ئاسایی بوو به‌لام له‌باره‌ی ئه‌و
زاته‌ی که‌ فامه‌کان له‌ زانین و ئاگاداریبوونی حیکمه‌تی نه‌قوستانن ئه‌وا
په‌خنه‌گرتنی ناته‌واو و نه‌قوستانی نه‌زان له‌و خودایه‌ شیتیییه.

به لام ره خنه گرتنی دؤراو و بی ئابرووه کان ئهوا بهرده وامه چونکه ده یانویست شته کان به دل و مه بهستی ئهوان به ریوه بچیت، هه رکاتی شتیك به دلی یه کیکیان نه بوو ئهوا ره خنه ده گری، هه یانه ده چیته سهر باسی مردن و ده لی: بنیاتی نا و هه لیوه شاندا!

هاوپییه کمان هه بوو، قورئان و قیرائاتی خویند و فهرمووده یه کی زۆری بیست، پاشان که وته نیو تاوانه وه و زیاتر له هه فتا سال ژیا، کاتی مردن یه خه ی گرت بۆیان باس کردم وتوویه: دونیا ته نها له پۆحی من ته نگ بوویه وه!

له م جوړه له که سیکم بیست له کاتی مردندا ده یگوت: خواکه م سته م لی ده کات!!

له مه زۆره و باش نییه باسی قسه ی دؤراو و بی ئابرووه کان له باره ی شیتی و ره خنه ساردوسره کانیا ن بکه ین.

ئه گه ر تیگه یشتبان که دونیا گۆره پانی پیشپرکی و نه خوشخانه ی ئارامگرتنه تاوه کوو به وه شوینه واری خودای خولقینه ر پوون بیته وه ئهوا ره خنه یان نه ده گرت، ئه و سه لامه تی و گه یشتنه ئامانجانه ی داویان کردووه وا له بهرده میانه ئه گه ر تیگه یشتبان، وه کوو ئه و قوپکاره ی جلوبه رگی به قوپ پیس ده بی که ته واو بوو جلکی خاوین له بهرده کات.

کاتی ویسترا ئەم جهستهیه که به که لکی مانه وه نایهت هه لئوه شینریتته وه نه فسه به پیزه که ی لی لادرا و به شیوه یه ک بنیات نرایه وه که به رده وام بیت.

دوای ئەمه به ره خنه گر بلی: ﴿فَلْيَمْدُدْ سَبَبًا إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ وَمَا يَعِظُ﴾ (الحج: ١٥) واته: ده با په تیک به به رزییه وه هه لئو اسیت (ملی خوی پیادا بکات) ئینجا بیپریت و خوی بخنکینیت با ته ماشا بکات و بزانیت ئەو پیلان و فیل و نه خشه یه ی، رق و کینه و بوغزی لاده بات؟!

پیی بلی: ئەگەر په خنه ی گرت، ئەوه پئی له به پئوه چوونی قه ده ر ناگری، ئەگەر ته سلیم بوو ئەوا قه ده ر پچکه ی خوی ده گری، جا قه ده ر بپروت و ئەویش پاداشتکراو بیت باشته ره له وه ی بپروت ئەو گوناها بار بیت.

بیده نگیی (وضاح الیمن) چه ند باش و جوان بوو کاتی خوی له سندووقیکدا شارده وه، سولتان وتی: ئەهی سندووق! ئەگەر ئەوه تیدایه که گومان ده به ین ئەوا شوینه وارمان سپرته وه، ئەگەریش نه بوو ئەوا شارده وه ی ته خته داریک گونا ه و تاوان نییه. ئەگەر هاواری کردبا هیچ سوودیکی وه رنه ده گرت، په نگه ده ره به نرایه و به ناشیرینترین شیوه بکوژرایه.

۳۷۱- دوورکه وتنه وه له دنیا

هەر که سیک سهرنجی حالوباری دنیا بدات ده زانی مه بهستی خودا لی
دوورکه وتنه وه یه تی؟

هەر یه کی مه یلی ریپیدراوی دنیا بکات بۆ چیژوه رگرتن ئه و له گه ل هەر
خوشییه ک خه میک ده بینی، له پال هەر ئیسراحه تیک ماندوو بوونیک، له
کوتایی هه موو چیژیک ناخوشییه کی زیاتر، هیچ شتیک له دنیا بهرز
نه کراوه ته وه ئیللا نزم کراوه ته وه.

پیغمبه ر (صلی الله علیه وسلم) عائیشه ی خوشویست، قسه و باسی (ئیفک) هات،
مه یلی زهینه بی کرد ئه مه هات: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا﴾ (الأحزاب: ۳۷) واته: کاتی
زهید پیویستی پیی نه ما..

باشان ئه وه نده به سه ئه گه ر خوشه ویسته که ی به ده ست هینا خودی عه قل
جیابوونه وه ی پی باشه، بۆیه له کاتی بوونیدا خه م و خه فه ت ده خوات،
ههروه ک شاعیر ده لی:

أتمّ الحزنه عندي في سرور
تيقن عن صاحب انتقال

کهسی ژیر ده زانی که مه بهستی خودا له م ناخوشکردنه دوورخستنه وه یه تی
 له دنیا، ئیتر بای پیویست له دنیا وه ربگری و واز له و شتانه ی تر بیئی
 که مه شفوی ده کات، ئیتر بیر و خه م بۆ خزمه تی هه ق جه م ده بی، هه ر
 که سی له مه لابدات ئه و له سه ره له ده ستدان و له ده سچوون په شیمان
 ده بیته وه.

۳۷۲- کەسی ژیر

کەسی ژیر ژیانى له دونیا به هۆش و ئاوهزهوه به پێ دهکات و پێک دهخات:

ئەگەر ههژار بوو کار و پیشهیهك دهکات که له زهلیلی بۆ خهك بیپاریژیت، په یوه ندییهکان کهم دهکاتهوه و قنیات به کار دینێ، ئیتەر دوور له منتهی خهك و سه رهزانه له نئیویاندا دهژی.

ئەگەر دهوله مەند بوو پتیویسته له خه رچکردندا به ته گبیر و پیکهستن بیت له ترسی ئه وهی نه وهك ههژار بکه ویت و ههوجه و زهلیلی دهستی خهك بیت، به لا ئه وهیه له خه رجیدا ده سبلاوی بکات و شانازی پپوه بکات تا خه فته بداته دوژمنانی، وهك ئه وهی به وه خوی تووشی چاوه زار بکات! پتیویسته له هه موو حاله کاندا مامناوه ند بیت و ئه وهی ده کری بشار دریته وه بشاریته وه.

ته گبیر و پیکهستن بریتییه له پاراستنی مال و دارایی و مامناوه ند بوون له خه رچکردن و شار دنه وهی ئه وهی ده رخستنی باش و گونجاو نییه.

هه له یه ژن له بر و ئه ندازه ی مال ناگادار بکریت، چونکه ئه گه ر که م بیته پیاوه که ی له کن سووک ده بی و ئه گه ریش زور بیته داوای زیده خه رجی له جلو به رگ و خشل ده کات! خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿وَلَا تَوَدُّوا السُّفَهَاءَ اَمْوَالِكُمْ﴾ (النساء: ٥) واته: مال و داراییتان مه دهنه ده ست نه فامه کانتان..

کوریش به هه مان شیوه ..

هه روه ها نه یه نییه کان پیویسته بیاریزین و له و له هاو پش وریا بیته، په نگه هاو پش بگورپ و هه لگه پشته وه، شاعیر وتوویه:

وامذر صدیقک الف مرة
 فکرتما انقلبک الصدیق
 فکانت اعمام بالضره

یه ک جار وریای دوژمنه که ت به به لام هاو پیکه ت هه زار جار، چونکه په نگه هاو پش هه لگه پشته وه و باشتر که موکورتیه کانت ده زانی و چاکتر ده توانی زیانت پی بگه یه نی.

سو پاس بو خوا ئه وه ی بیرى لاواز ده یویست له کوکردنه وه ی به ره می قه لیم له شکاری هه زه هاته دی، تیبیدا باسی وازهینان له نه خوشییه ده روونییه کان و خورازنده وه به ئادابه شه رعیه کان و په وشته جوانه کان کراوه، خوای گه وره بیکات به باشترین پینوین له سه ر مینه بری ئاموزگاری و پینیشاندان و بیگپری به سووبه خشترین کتیب بو هیدایه تی به نده کان..

له سهره تا و کۆتايي هه ر سوپاس و ستايش بۆ خودا، دروود و سلاو له سهر
گه وره مان موحه ممه د و يار و ياوه راني.

٢٠٢٠/١٠/٣٠...هه وليتر

ناومرۇك

- ۱۸۵- زیرهکی و دانایی..... ۵
- ۱۸۶- شاردنه‌وی نه‌ینییه‌کان..... ۹
- ۱۸۷- له‌بهرکردن و بیرهاتنه‌وه..... ۱۲
- ۱۸۸- دووره‌په‌ریزی له‌ خه‌لك..... ۱۴
- ۱۸۹- خوئاماده‌کردن بۇ دیداری خودا..... ۱۷
- ۱۹۰- کات به‌فیرۆدان له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی بی‌که‌لك..... ۲۱
- ۱۹۱- چیژی راسته‌قینه..... ۲۳
- ۱۹۲- چوواندنی به‌دییه‌نهر به‌ به‌دییه‌نراوه‌کان..... ۲۵
- ۱۹۳- پله‌ی به‌رز به‌ ماندووبوون نه‌بی وده‌ست نایه‌ت..... ۲۷
- ۱۹۴- حه‌قیقه‌تی ئیمان..... ۳۱
- ۱۹۵- ترسناکیی زانستی که‌لام له‌سه‌ر ره‌شوکیان..... ۳۳
- ۱۹۶- حه‌قیقه‌تی مردن..... ۳۶
- ۱۹۷- پاراستنی زمان..... ۳۸
- ۱۹۸- ته‌سلیمبوون به‌ حیکمه‌تی خودا..... ۳۹
- ۱۹۹- پاداشتی ئاخیرمت دلنه‌وایی هه‌موو ناخوشییه‌که..... ۴۳
- ۲۰۰- بیئاگایی به‌سوود و زیانبه‌خش..... ۴۵
- ۲۰۱- زوه‌دی درۆزانه..... ۴۹
- ۲۰۲- قیزه‌ونترین گوناھ..... ۵۲

- ۲۲۶- مانه‌وهی جووله‌که و مه‌سیحی له‌ناومانده..... ۱۱۴۱
- ۲۲۷- ئاموژگاری بو زانستخووان..... ۱۱۵
- ۲۲۸- خوڤه‌لزانى، رېنگره له هه‌قناسین..... ۱۱۸
- ۲۲۹- له‌بارهی حالووباری پیاوچاگانه‌وه..... ۱۲۱
- ۲۳۰- زانستی سوودبه‌خشی..... ۱۲۳
- ۲۳۱- ژیانى خوڤ پهبه‌سته به ئارامگرتن و رازیبوون..... ۱۲۷
- ۲۳۲- کهس نازانى خیر له چیدایه..... ۱۳۰
- ۲۳۳- بیانووی تهنه‌ئى..... ۱۳۲
- ۲۳۴- پشتکردنه سوننهت..... ۱۳۵
- ۲۳۵- ئارمزووه‌گانى نه‌فس کو‌تایان نایهت..... ۱۳۸
- ۲۳۶- له‌خوڤاییبوون به له‌شساغى..... ۱۴۳
- ۲۳۷- له‌بارهی سیفته و حکمه‌تی خوداوه..... ۱۴۵
- ۲۳۸- پئویستی ته‌سلیمبوون به فه‌رمانى خودا..... ۱۵۳
- ۲۳۹- بیرکردنه‌وه له به‌هه‌شت..... ۱۵۵
- ۲۴۰- خوواناسین ئاسووده‌ییه..... ۱۵۷
- ۲۴۱- ژیان تهنى له به‌هه‌شتدایه..... ۱۵۹
- ۲۴۲- وریایی له هه‌موو شتیک پئویسته..... ۱۶۱
- ۲۴۳- سووربوون و هیوا..... ۱۶۳
- ۲۴۴- پیره‌پیاو و کچی گهنج..... ۱۶۵
- ۲۴۵- وریایی له سه‌ره‌نجامى کاره‌گان..... ۱۶۷
- ۲۴۵- سه‌لامه‌تی له ته‌سلیمبووندايه..... ۱۷۰
- ۲۴۶- دايران له زوریه‌ی خه‌لك..... ۱۷۲
- ۲۴۷- خوڤاراستن له نه‌یار..... ۱۷۶

- ۲۴۸- خیر له وه دایه که خودا بۆت هه لده بئیریت..... ۱۷۸
- ۲۴۹- جۆره کانی خه ئک..... ۱۸۰
- ۲۵۰- به زانست و کرده وه به ههشت به دهست دیت..... ۱۸۴
- ۲۵۱- مامه له له گه ل یار و نه یار..... ۱۸۷
- ۲۵۳- خزمه تکردنی ده سه لاتدار..... ۱۹۱
- ۲۵۴- داواکردن له خه ئک زه لیلیه..... ۱۹۳
- ۲۵۵- نه ئینی په یوه ندیی نیوان ژن و پیاو..... ۱۹۵
- ۲۵۶- زیانی زانستی که لام..... ۱۹۷
- ۲۵۷- نه فامترین که س..... ۱۹۹
- ۲۵۸- هۆکاره کانی سستی خه ئک له رووکردنه خودا..... ۲۰۱
- ۲۵۹- خودسه رسامی دهردیکی له ناوبه ره..... ۲۰۳
- ۲۶۰- دووربوون له دیداری خه ئک..... ۲۰۵
- ۲۶۱- نه گهر خودا که سیکی ویست..... ۲۰۸
- ۲۶۲- حه قیقه تی مرؤف..... ۲۱۱
- ۲۶۳- دونیا و دوارؤژ..... ۲۱۳
- ۲۶۴- بۆ مورید چی باشه؟..... ۲۱۶
- ۲۶۵- سیفه تی پیاوچاکان..... ۲۱۸
- ۲۶۶- بیئاگایی گه وره..... ۲۲۰
- ۲۶۷- خودا ته نها شتی پاک و مرده گری..... ۲۲۲
- ۲۶۸- به ره مه می دئسۆزی..... ۲۲۵
- ۲۶۹- زانایانی ئاخیر زه مان..... ۲۲۷
- ۲۷۰- سنووری عه قل..... ۲۲۹
- ۲۷۱- په ند له خۆت و مربره..... ۲۳۲

- ۲۷۲- ژير چيژ له دونيا نابيني..... ۲۳۳
- ۲۷۳- باومرپوون به زيندووبوونهوه..... ۲۳۴
- ۲۷۴- سهلامه تي له ته سلیمبووندايه..... ۲۳۵
- ۲۷۵- کارکردني بي زانست..... ۲۳۸
- ۲۷۶- پاراستني زه خيره گاني جهسته..... ۲۴۱
- ۲۷۷- زوهدي دروژن..... ۲۴۳
- ۲۷۸- سه رقالبوون به بزيوي ژيان..... ۲۴۴
- ۲۷۹- خو پاراستن له هه موو شتيك پيوسته..... ۲۴۵
- ۲۸۰- ژياني خو ش له فه ناعه تدايه..... ۲۴۷
- ۲۸۱- زانستي گرینگ..... ۲۴۹
- ۲۸۲- وردبوونهوه و ليكوئينهوه له کارهگان..... ۲۵۰
- ۲۸۳- عه قل پاريزمر و له ناوبه ره..... ۲۵۲
- ۲۸۴- پارانهوه له خودا..... ۲۵۵
- ۲۸۵- هه ندي چيروكي رهمزيلان..... ۲۵۷
- ۲۸۶- زوري ناسياو و دهگه نيني هاوري..... ۲۶۲
- ۲۸۷- نارمزووه گاني نهفس..... ۲۶۴
- ۲۸۸- زانستي سوويه خش ده بيته مايه ي ترس و خاكه پراي..... ۲۶۸
- ۲۸۹- شهرمکردن له گوناھ..... ۲۷۱
- ۲۹۰- ترسناكي خراب تيگه يشتن..... ۲۷۳
- ۲۹۱- زوهدي درويين..... ۲۷۵
- ۲۹۲- دونيا خانه ي تافيكردنه وهيه..... ۲۷۸
- ۲۹۳- له دهرگا و ديار ي دهسه لاتداران دوورين..... ۲۸۱
- ۲۹۴- بارودوخي خرابي موسلمانان..... ۲۸۵

- ۲۹۵- پەیداکردنی بژیوی مالئومندال..... ۲۸۷
- ۲۹۶- لەگەل ژنەكانتان باش بن..... ۲۹۱
- ۲۹۷- خاترجەمی و خەلۆمت..... ۲۹۵
- ۲۹۸- جویندان بە رۆژگار..... ۲۹۷
- ۲۹۹- بەفەرپۆدانی تەمەن..... ۳۰۰
- ۳۰۰- پاراستنی نەینى..... ۳۰۱
- ۳۰۱- یادی راستەقینەى خودا..... ۳۰۲
- ۳۰۲- دابران لە خەلك..... ۳۰۴
- ۳۰۳- خۆپاراستن لە گومانلیكراوهكان..... ۳۰۶
- ۳۰۴- بیر و دئی ئیماندار وابەستەى ناخیرەتە..... ۳۰۷
- ۳۰۵- جوانیى واتا و شیوه..... ۳۱۰
- ۳۰۶- رەخنەگرتن لە حیکمەتى خودا..... ۳۱۲
- ۳۰۷- ئامۆژگاریکردنی دەسەلاتداران..... ۳۱۵
- ۳۰۸- بانگەشەکارانى پێغەمبەراییەتى..... ۳۱۸
- ۳۰۹- تیگەیشتن لە واتای بوون..... ۳۲۹
- ۳۱۱- گەمژەییى بیباوەران..... ۳۳۳
- ۳۱۲- وازەینان لە تیگەلاویى كەسانى نەشیاو..... ۳۳۵
- ۳۱۳- نەعمەتەكانى خودا بیسنوورن..... ۳۳۹
- ۳۱۴- خەلك یان خوا..... ۳۴۱
- ۳۱۵- بینینی شتەكان وەكوو خۆیان..... ۳۴۳
- ۳۱۶- شتى بیسوود نییه..... ۳۴۷
- ۳۱۷- خۆشەویستی بە ئەندازەى ناسینە..... ۳۴۹
- ۳۱۸- بەدەهۆشى دەسەلاتداران..... ۳۵۱

- ۳۱۹- قسه كردن به پي عه قلى خه لك..... ۳۵۲
- ۳۲۰- سه ركه وتوو كييه؟..... ۳۵۴
- ۳۲۱- رواله تبازي و خوده رختن..... ۳۵۶
- ۳۲۲- ئيره يبي خراب..... ۳۵۸
- ۳۲۳- ژن زوري و زيانه گاني..... ۳۵۹
- ۳۲۴- كه مهوش و فردهوش..... ۳۶۱
- ۳۲۵- سه رنجداني سه رهنجامه گان..... ۳۶۲
- ۳۲۶- په له نه كردن له گيرابووني نزا..... ۳۶۴
- ۳۲۷- چيزه گان كاتين و زوو دهرؤن..... ۳۶۶
- ۳۲۸- له عه قل سلامه تي و له ئاره زوو په شيماني هه يه..... ۳۶۸
- ۳۲۹- ئاره زوو و گاني دونيا له ناوبه رن..... ۳۷۰
- ۳۳۰- بينيني پيغهمبه ر ﷺ له خه ودا..... ۳۷۲
- ۳۳۱- گرینگترين زانست..... ۳۷۴
- ۳۳۲- مافي جهسته..... ۳۷۷
- ۳۳۳- سياسه تي نه فس..... ۳۸۲
- ۳۳۴- چاوديري نه فس..... ۳۸۶
- ۳۳۵- زانستي راسته قينه..... ۳۸۸
- ۳۳۶- له هه موو شتيك شتيك و له شتيك هه موو شتيك..... ۳۹۲
- ۳۳۷- هيممه تبه رزي پيشينان..... ۳۹۵
- ۳۳۸- سه ركيشي به نه فسي خوت..... ۳۹۷
- ۳۳۹- شاردنه وه ي نه يني..... ۳۹۹
- ۳۴۰- هه ژاراني ئه هلي زانست و كرده وه..... ۴۰۰
- ۳۴۱- له هه موو شتيك مامناوه ندي تي..... ۴۰۶

- ۳۴۲- زیرهکی و بیئاگایی..... ۴۱۰
- ۲۴۳- غەمی ئاخیرمت..... ۴۱۲
- ۳۴۴- مامەلەکردن لەگەڵ خەلك..... ۴۱۵
- ۳۴۵- چۆرۆهرگرتن لە خۆشییهکانی دنیا..... ۴۱۷
- ۳۴۶- ژیانی راستەقینە..... ۴۱۹
- ۳۲۷- بەکارهێنانی عەقل سەلامەتی دنیا و دواڕۆژە..... ۴۲۱
- ۳۴۸- تیکەلبوونی دەسەلاتداران..... ۴۲۳
- ۳۴۹- وردبوونەوه لە سەرەنجامەکان..... ۴۲۴
- ۳۵۰- دەسخەرۆبوونی خەلك بە دنیا..... ۴۲۷
- ۳۵۱- ھیممەتی بەرز..... ۴۳۰
- ۳۵۲- لەخۆرازیبوون..... ۴۳۳
- ۳۵۳- سەرەنجامی تاوان..... ۴۳۶
- ۳۵۴- مخابن بۆ کەمتەر خەمییهکانم..... ۴۴۱
- ۳۵۵- ئیڕەیی خزمان..... ۴۴۵
- ۳۵۶- ئاورنەدانەوه بە لای حەسوود..... ۴۴۶
- ۳۵۷- تەسلیمبوون بە ھیکمەتی خودا..... ۴۴۷
- ۳۵۸- رۆژی جەژن بچوو ککراوهی قیامەتە..... ۴۵۲
- ۳۵۹- ئامۆژگاری بۆ زانا و زاھیدان..... ۴۵۵
- ۳۶۰- رێبازی پیشینان..... ۴۵۷
- ۳۶۱- نمونەى مرؤف..... ۴۶۴
- ۳۶۲- وریای سەرەنجامەکان بن..... ۴۶۶
- ۳۶۳- قەناعەت گەنجینەى زانا و زاھیدە..... ۴۷۸
- ۳۶۴- جیاوازی تیگەشتن..... ۴۷۰

- ۳۶۵- چيزه‌کانی دونهيا..... ۴۷۲
- ۳۶۶- فرتوفیلی ئیبلیس..... ۴۶۵
- ۳۶۷- به‌فیرۆنه‌دانی کات..... ۴۷۹
- ۳۶۸- باسی هه‌ندی پمفتار له‌گه‌ل ژنان..... ۴۸۲
- ۳۶۹- قنیاتکردن به‌که‌م..... ۴۸۵
- ۳۷۰- رازیبوون به‌قه‌دەر..... ۴۸۸
- ۳۷۱- دوورکه‌وتنه‌وه له‌ دونهيا..... ۴۹۱
- ۳۷۲- که‌سی ژیر..... ۴۹۳

